

Nr. 14 – 2001
Side 1865 - 1960

NORSK LOVTIDEND

Avd. I

Lover og sentrale forskrifter mv.

Nr. 14
Utgitt 20. desember 2001

Innhold

	Side	
Lover og ikrafttredelser. Delegering av myndighet		
1998		
Mars	17. Deleg. av myndighet til Kredittilsynet etter lov om Verdipapirsentral, lov om eiendomsmegling, lov om sparebanker, lov om forretningsbanker, lov om forsikringsvirksomhet, lov om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner og lov om naturskadeforsikring (Nr. 1566).....	1865
2000		
Des.	12. Deleg. av myndighet til Kystdirektoratet etter lov om lostjenesten m.v. § 26 første ledd (Nr. 1700)	1867
2001		
Nov.	23. Delvis ikrafttr. av lov av 15. juni 2001 nr. 72 om endringer i utlendingsloven (Nr. 1304).....	1910
Juni	8. Deleg. av myndighet til Det akademiske kollegium ved Universitetet i Oslo etter lov om universiteter og høyskoler § 50 nr. 2 (Nr. 1315).....	1926
Nov.	30. Endr. i vedtak om endring i delvis ikrafttredelse av lov av 6. juni 1975 nr. 29 om eieendomsskatt til kommunane (Nr. 1320).....	1927
Nov.	30. Deleg. av myndighet til Finansdepartementet etter offentlighetsloven § 2 tredje ledd (Nr. 1322)	1928
Sept.	12. Deleg. av myndighet til Justerdirektøren etter lov om mål og vekt § 10 tredje ledd (Nr. 1324)	1929
Des.	5. Endr. i delegering av myndighet til Luftfartstilsynet etter luftfartsloven (Nr. 1342).....	1959
Des.	7. Ikrafttr. av lov av 15. juni 2001 nr. 82 om endringer i lov 29. juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning og fordeling av energi m.m. (energiloven) (Nr. 1344)	1960
Forskrifter		
2001		
Okt.	24. Forskrift om tilskudd til miljøtiltak i skog (Nr. 1247)	1867
Nov.	2. Forskrift om etterregning i prisutjevningsordningen for melk (Nr. 1249)	1870
Nov.	4. Forskrift om gebyr for offentlig fastsettelse av barnebidrag (Nr. 1250)	1870
Nov.	5. Forskrift om tillatelse for radioamatør (Nr. 1251)	1871
Okt.	13. Forskrift om gjennomføring av JAR-25 – konstruksjonsbestemmelser for luftfartøyer over 5.700 kg (BSL JAR-25) (Nr. 1265)	1874
Okt.	13. Forskrift om gjennomføring av JAR-22 – konstruksjonsbestemmelser for seilfly og motoriserte seilfly (BSL JAR-22) (Nr. 1266)	1875
Okt.	13. Forskrift om gjennomføring av JAR-APU – konstruksjonsbestemmelser for hjelpeaggregater (Auxiliary Power Units) (BSL JAR-APU) (Nr. 1267)	1875
Okt.	13. Forskrift om gjennomføring av JAR-AWO – allværsoperasjon (All Weather Operations) (BSL JAR-AWO) (Nr. 1268).....	1875
Okt.	13. Forskrift om gjennomføring av JAR-E – konstruksjonsbestemmelser for motorer (Nr. 1269)	1876
Okt.	13. Forskrift om gjennomføring av JAR-P – konstruksjonsbestemmelser for propeller (BSL JAR-P) (Nr. 1270).....	1876
Okt.	13. Forskrift om gjennomføring av JAR-TSO – tekniske standarder for flymateriell (Joint Technical Standard Order) (BSL JAR-TSO) (Nr. 1271)	1876
Okt.	13. Forskrift om gjennomføring av JAR-VLA – konstruksjonsbestemmelser for flymateriell under 750 kg (BSL JAR-VLA) (Nr. 1272)	1877
Okt.	18. Forskrift om opptak til studier ved Universitetet i Tromsø (Nr. 1273).....	1877
Okt.	31. Forskrift om utanrettslege gjeldsordningar og ettergiving av fordringar som er uråd å drive inn (Nr. 1274)	1880
Nov.	13. Forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel av ferskt kjøtt av klauvdyr fra Zimbabwe (Nr. 1277)	1881
Nov.	14. Forskrift om overgangsregler for rehabiliteringspenger (Nr. 1278).....	1882
Nov.	8. Forskrift om næringsmidler til spesielle medisinske formål (Nr. 1279)	1882
Nov.	14. Forskrift om opphevelse av maksimalkvoten i fisket etter reker i Norges økonomiske sone sør for 62° N og i Skagerrak i 2001 (Nr. 1282)	1894
Nov.	19. Forskrift om forbud mot ilandføring av lodde til Norge (Nr. 1284)	1896

Nov.	14.	Forskrift om tilskudd i grøntsektoren og om distriktstilskudd for potetproduksjon i Nord-Norge (Nr. 1285).....	1896
Nov.	16.	Forskrift om årlig regulering av medlemspremien i pensjonstrygden for fiskere (Nr. 1287) ..	1901
Nov.	19.	Forskrift om adgang til å delta i fisket etter sei med not nord for 62° N for fartøy under 27,5 meter største lengde i 2002 (Nr. 1288).....	1901
Nov.	19.	Forskrift om adgang til å delta i fisket etter torsk, hyse og sei mv. for fartøy på eller over 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap i 2002 (Nr. 1289).....	1902
Nov.	19.	Forskrift om adgang til å delta i fisket etter torsk for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2002 (Nr. 1290)	1903
Nov.	19.	Forskrift om forbud mot å fiske blåkveite i Svalbards territorialfarvann og indre farvann i 2002 (Nr. 1291).....	1905
Nov.	19.	Forskrift om forbud mot å fiske blåkveite i fiskevernsonen ved Svalbard i 2002 (Nr. 1292) ..	1905
Nov.	19.	Forskrift om forbud mot å fiske lodde i Svalbards territorialfarvann og indre farvann i 2002 (Nr. 1293).....	1906
Nov.	19.	Forskrift om forbud mot å fiske lodde i fiskevernsonen ved Svalbard i 2002 (Nr. 1294).....	1906
Nov.	19.	Forskrift om forbud mot å fiske norsk vårgytende sild i Svalbards territorialfarvann og indre farvann i 2002 (Nr. 1295)	1906
Nov.	19.	Forskrift om forbud mot å fiske norsk vårgytende sild i fiskevernsonen ved Svalbard i 2002 (Nr. 1296).....	1907
Nov.	18.	Forskrift om stopp i trålfisket etter sei sør for 62° N i 2001 (Nr. 1297)	1907
Mai	21.	Forskrift for vigsel ved norsk utenriktstjenestemann (Nr. 1308)	1910
Okt.	19.	Forskrift om helseundersøkelse av arbeidstakere på skip (Nr. 1309)	1916
Nov.	19.	Forskrift om stopp i trålgruppens fiske etter makrell i 2001 (Nr. 1310)	1920
Nov.	29.	Forskrift om forskuttering og overføring av fôr for 2001 og 2002 (Nr. 1319).....	1927
Nov.	30.	Forskrift om Politihøgskolens organisasjon, oppgaver og virksomhet (Nr. 1331)	1939
Des.	4.	Forskrift om fordeling av jernbaneinfrastrukturkapasitet og innkreving av avgifter for bruk av det nasjonale jernbanenettet (fordelingsforskriften) (Nr. 1332).....	1939
Des.	4.	Forskrift om tillatelse til å drive jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m., samt tilgang til å trafikere det nasjonale jernbanenettet (tillatelsesforskriften) (Nr. 1333)	1941
Des.	4.	Forskrift om krav til jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (kravforskriften) (Nr. 1334)	1946
Des.	4.	Forskrift om trafikkstyring og togframføring på statens jernbanenett og tilknyttede private spor (togframføringsforskriften) (Nr. 1335)	1953
Des.	4.	Forskrift om signaler og skilt på statens jernbanenett og tilknyttede private spor (signalforskriften) (Nr. 1336).....	1954
Des.	4.	Forskrift om regulering av fisket etter torsk i fiskevernsonen ved Svalbard i 2002 (Nr. 1337)	1954
Des.	5.	Forskrift om opphenganordninger (slaktekroker) (Nr. 1338)	1954
Des.	5.	Forskrift om depotnormaler for justering (Nr. 1339).....	1955
Des.	5.	Forskrift om målekar for fisk (Nr. 1340)	1956
Des.	5.	Forskrift om transportbåndvekker (Nr. 1341).....	1957

Endringsforskrifter

2001

Sept.	19.	Endr. i forskrift om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) (Nr. 1246).....	1867
Nov.	1.	Endr. i forskrift om folkeregistrering (Nr. 1248)	1869
Nov.	9.	Endr. i forskrift om stopp i fisket etter norsk vårgytende sild i 2001 (Nr. 1252).....	1874
Nov.	9.	Endr. i forskrift om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål (Nr. 1253)	1874
Nov.	8.	Endr. i forskrift om endring i forskrift om maskevidde, bifangst, fredningstid og minstemål m.v. ved fangst av fisk og sild (Nr. 1275)	1880
Nov.	12.	Endr. i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak i forbindelse med utbrudd av klassisk svinepest i Spania (Nr. 1276).....	1881
Nov.	13.	Endr. i forskrift om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av ferskt kjøtt og kjøttprodukter (Nr. 1280).....	1887
Nov.	14.	Endr. i forskrift om eiendomsmegling (Nr. 1281)	1892
Nov.	16.	Endr. i forskrift om sanksjoner mot Taliban (Nr. 1283)	1894
Nov.	15.	Endr. i forskrift om overgangsregler i forbindelse med nye bestemmelser i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd, kapittel 11 – ytelser under yrkesrettet attføring (Nr. 1286).....	1900
Nov.	19.	Endr. i forskrift om regulering av fiske etter sei nord for 62° N i 2001 (Nr. 1298)	1907

Nov.	19.	Endr. i forskrift om føring av statistikk over sykefravær og fravær ved barns sykdom (Nr. 1299)	1907
Nov.	20.	Endr. i forskrift om stopp i fisket etter norsk vårgytende sild i 2001 (Nr. 1300).....	1908
Nov.	20.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter hyse med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2001 (Nr. 1301)	1908
Nov.	23.	Endr. i forskrift til patentloven (patentforskriften) (Nr. 1302).....	1908
Nov.	23.	Endr. i forskrift om helseundersøkelse av arbeidstakere på skip (Nr. 1311)	1920
Nov.	26.	Endr. i forskrift om fastsetting av kvotefaktor i ringnotgruppen og trålgruppen ved fiske etter norsk vårgytende sild i 2001 (Nr. 1312)	1924
Nov.	27.	Endr. i børsforskrift (Nr. 1313).....	1925
Nov.	30.	Endr. i forskrift om persontransport med motorvogn mot vederlag innenfor Longyearbyen (Nr. 1314)	1925
Juni	8.	Endr. i forskrift om avleggelse og gjennomføring av eksamener og prøver ved Universitetet i Oslo (Nr. 1316)	1926
Aug.	3.	Endr. i forskrifter om legeundersøkelse av loser og losaspiranter (Nr. 1317).....	1927
Nov.	28.	Endr. i forskrift om stopp i fisket etter norsk vårgytende sild i 2001 (Nr. 1318).....	1927
Nov.	30.	Endr. i forskrift om kvoteordningen for melk (Nr. 1321)	1928
Nov.	26.	Endr. i forskrift om kommunefordeling av grunnlaget for eidegdomsskatt for kraftanlegg (Nr. 1325)	1929
Nov.	28.	Endr. i forskrift om forvaltning av sel på norskekysten (Nr. 1326)	1930
Nov.	30.	Endr. i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak overfor innførsel fra Storbritannia i forbindelse med utbrudd av munn- og klauvsjuka (Nr. 1327)	1930
Nov.	30.	Endr. i forskrift om regulering av fiske etter sei nord for 62° N i 2001 (Nr. 1328)	1938
Nov.	30.	Endr. i forskrift om gebyr til Post- og teletilsynet (Nr. 1329).....	1938
Nov.	30.	Endr. i forskrift om formidling av landsdekkende postsendinger (Nr. 1330)	1939
Des.	5.	Endr. i forskrift om hvem som er luftfartsmyndighet etter luftfartsloven (Nr. 1343).....	1960

Diverse

2000

Nov.	1.	Deleg. av myndighet til Fiskeridirektoratet etter forskrift om forvaltning av sel på norskekysten § 4, § 5, § 6, § 7, § 8, § 9, § 10, § 11 og § 12 (Nr. 1701).....	1867
------	----	--	------

2001

Nov.	23.	Opph. av forskrift under teleloven (Nr. 1303)	1909
Nov.	30.	Instruks for råd som skal vurdere Petroleumsfondet og forholdet til folkeretten (Nr. 1323)...	1929

Rettelser

		Nr. 4/1996 s. 254 og 255 (i forskrift av 1. mars 1996 nr. 227 om opphevelse av forskrift om midlertidig administrasjonsordning for Kystverket).....	1960
--	--	---	------

		Oversikt over rettelser	3. omslagsside
		Bestillinger, adresseendringer m.v.	4. omslagsside

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter mv.

Utgitt i henhold til lov 19. juni 1969 nr. 53.

Utgitt 20. desember 2001

Nr. 14

17. mars Nr. 1566 1998

Delegering av myndighet til Kredittilsynet etter lov om Verdipapirsentral, lov om eiendomsmegling, lov om sparebanker, lov om forretningsbanker, lov om forsikringsvirksomhet, lov om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner og lov om naturskadeforsikring.

Fastsatt av Finans- og tolldepartementet 17. mars 1998 med hjemmel i lov av 14. juni 1985 nr. 62 om Verdipapirsentral § 2–3 tredje ledd og § 2–13 annet punktum, lov av 16. juni 1989 nr. 53 om eiendomsmegling § 2–3 annet ledd, § 2–4 første og annet ledd, § 2–6 fjerde ledd, § 3–2 første og annet ledd og § 3–8 første ledd, lov av 24. mai 1961 nr. 1 om sparebanker § 5, lov av 24. mai 1961 nr. 2 om forretningsbanker § 4 femte ledd og § 5 tredje ledd, lov av 10. juni 1988 nr. 39 om forsikringsvirksomhet § 3–6 første ledd første punktum, § 3–7 første ledd og § 7–2 annet ledd, lov av 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner § 2–7 første ledd, § 2–19 første ledd, § 2a–3 første ledd, annet og sjette ledd, § 2a–8 fjerde ledd, § 2a–9 femte ledd, § 2a–14, § 2a–15 første ledd, § 3–3 første og femte ledd, § 3–4 første ledd, § 3–5 første ledd, § 3–6 første ledd, § 3–7 annet ledd, § 3–13 annet ledd og lov av 16. juni 1989 nr. 70 om naturskadeforsikring § 4 tredje ledd. Kunngjort 20. november 2001.

1. Arbeidsdelingen

Den delegerte myndighet til Kredittilsynet gjelder for kurante saker. Saker av viktighet og/eller prinsipiell karakter, etter saksforberedelse, skal oversendes departementet for avgjørelse.

2. Delegering

Finansdepartementet gir med dette – og på grunnlag av presiseringen i pkt. 1 ovenfor – Kredittilsynet myndighet til å treffe vedtak, og fastsette forskrift etter følgende bestemmelser, i tillegg til den myndighet som allerede er delegert:

Lov av 14. juni 1985 nr. 62 om Verdipapirsentral

§ 2–3 tredje ledd	Adgang til å godkjenne vedtekter og endringer i vedtektene.
§ 2–13 annet punktum	Adgang til å gi nærmere regler om tilsyn og adgangen til å gi pålegg.

Lov av 16. juni 1989 nr. 53 om eiendomsmegling

§ 2–3 annet ledd	Adgang til å gi nærmere regler om kravene til eksamen og praksis.
------------------	---

Finansdepartementet vil i nærmeste fremtid endre forskrift av 20. mars 1990 nr. 177 om eiendomsmegling § 1–1, slik at Kredittilsynet blir tillagt kompetanse til å godkjenne studieplan for eiendomsmeglingsstudie som gir godkjent eiendomsmeglereksamen, og til i det enkelte tilfelle å godkjenne utenlandsk eksamen.

§ 2–4 første ledd	Adgang til å gi forskrifter om journalføring over mottatte og utførte oppdrag.
§ 2–4 annet ledd	Adgang til å gi forskrifter om behandling av betrodde midler.
§ 2–6 fjerde ledd	Adgang til å gi nærmere regler vedrørende at en advokat som driver eiendomsmegling ikke skal påta seg oppdrag hvor hans personlige økonomiske interesser kan komme i konflikt med klienters interesser eller ha innflytelse på vedkommendes uavhengige stilling.
§ 3–2 første ledd	Adgang til å fastsette blankett til inngåelse av avtale om oppdrag.
§ 3–2 annet ledd	Adgang til ved fastsettelse av blankett å bestemme at avtaledokumentet skal inneholde ytterligere opplysninger.

- § 3–8 første ledd Adgang til å gi forskrifter om budgivning.
Det kan i denne forbindelse nevnes at Finansdepartementet ved brev av 1. oktober 1997 etter anmodning fra Forbrukerrådet har bedt Kredittilsynet vurdere behovet for fastsettelse av forskrifter i medhold av § 3–8 første ledd.

Lov av 24. mai 1961 nr. 1 om sparebanker

- § 5 Adgang til å godkjenne vedtektsendringer.

Lov av 24. mai 1961 nr. 2 om forretningsbanker

- § 4 femte ledd Adgang til å godkjenne vedtektsendringer.
§ 5 tredje ledd Adgang til å samtykke til at en forretningsbank kan skaffe seg kapital mot lånebevis som skal stå tilbake for bankens vanlige skyldnader.

Lov av 10. juni 1988 nr. 39 om forsikringsvirksomhet

- § 3–6 første ledd, første punktum Adgang til å gi tillatelse til fusjon, deling mv.
§ 3–7 første ledd Adgang til å samtykke til forhøyelse av den ansvarlige kapital på annen måte enn ved fondsopplegg.
§ 7–2 annet ledd Adgang til i særlige tilfelle å gjøre unntak fra bestemmelsene i denne paragraf og sette vilkår for unntaket.

Lov av 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner

- § 2–7 første ledd Adgang til å godkjenne samarbeidsavtaler.
§ 2–19 første ledd Adgang til å godkjenne omdannelsesvedtak.
§ 2a–3 første ledd Adgang til å tillate at en finansinstitusjon som er morselskap som nevnt i § 2a–2 bokstav d kan etableres.
§ 2a–3 annet ledd Adgang til å tillate at en finansinstitusjon ved etablering eller annet erverv kan inneha så store eierinteresser i en annen finansinstitusjon at det vil bestå et konsernforhold mellom de to institusjonene.
§ 2a–3 sjette ledd Adgang til å sette vilkår for vedtak etter første, annet og fjerde ledd
§ 2a–8 fjerde ledd Adgang til å fastsette at et konsernselskap kan yte lån eller stille garanti for et annet selskap i konsernet.
§ 2a–9 femte ledd Adgang til å gjøre unntak fra kravet om kapitaldekningsreserve i § 2a–9 femte ledd første punktum.
§ 2a–14 Adgang til å gi tillatelse til fusjon/fisjon av morselskapet.
§ 2a–15 første ledd Adgang til å gi finansieringsforetak tillatelse til å drive virksomhet
§ 3–3 første ledd Adgang til å gi finansieringsforetak tillatelse til å drive virksomhet.
§ 3–3 femte ledd Adgang til å godkjenne finansieringsforetaks vedtekter ble delegert ved brev av 24. november 1989. På bakgrunn av senere endring i § 3–3 er leddet vedrørende godkjenning av vedtekter flyttet fra fjerde til femte ledd.
§ 3–4 første ledd Adgang til å gi utenlandsk finansforetak tillatelse til å drive virksomhet som finansieringsforetak i Norge. Adgang til å sette vilkår for tillatelsen.
§ 3–5 første ledd Adgang til å samtykke til unntak fra minstekrav til aksjekapital/grunnfond.
§ 3–6 første ledd Adgang til å godkjenne avvikling, fusjon mv.
§ 3–7 annet ledd Adgang til å tilbakekalle konsesjon.
§ 3–13 annet ledd Adgang til å fastsette forskrift om revisor skal være statsautorisert.

Lov av 16. juni 1989 nr. 70 om naturskadeforsikring

- § 4 tredje ledd Adgang til å fastsette forskrift om at Norsk Naturskadepool skal utarbeide totalregnskap for virksomheten.

12. des. Nr. 1700 2000**Delegering av myndighet til Kystdirektoratet etter lov om lostjenesten m.v. § 26 første ledd.**

Fastsatt av Fiskeridepartementet 12. desember 2000 med hjemmel i lov av 16. juni 1989 nr. 59 om lostjenesten m.v. § 26 første ledd, jf. kgl.res. av 1. mars 1996 nr. 227. Kunngjort 4. desember 2001.

Kystdirektoratet delegeres følgende:

- Bestemmelser om geografisk dekningsområde for statslosers sertifikater kan gis som instruks.
- Fullmakt til å oppheve de tidligere instruksene fastsatt av Fiskeridepartementet 4. juli 1990 om sertifikatkrav for statsloser.
- Instruksmyndigheten som tilligger Fiskeridepartementet på dette området. Det forutsettes at endringer med politiske/budsjettmessige konsekvenser på vanlig måte avklares med departementet på forhånd.
- Myndighet til å endre betegnelsen «losoldermannskap» til «sjøtrafikkavdeling» i de forskrifter hvor denne forekommer.

1. nov. Nr. 1701 2000**Delegering av myndighet til Fiskeridirektoratet etter forskrift om forvaltning av sel på norskekysten § 4, § 5, § 6, § 7, § 8, § 9, § 10, § 11 og § 12.**

Fastsatt av Fiskeridepartementet 1. november 2000 med hjemmel i forskrift av 6. mai 1996 nr. 414 om forvaltning av sel på norskekysten § 4, § 5, § 6, § 7, § 8, § 9, § 10, § 11 og § 12. Kunngjort 7. desember 2001.

Fiskeridepartementets kompetanse etter forskrift av 6. mai 1996 nr. 414 om forvaltning av sel på norskekysten delegeres til Fiskeridirektoratet i følgende tilfeller:

- kompetanse til å endre bestemmelsene i forskriften § 4, § 5, § 6, § 7, § 8, § 9, § 10, § 11 og § 12.
- kompetanse til å fastsette totalkvoter for jakt på kystsel, jf. forskriften § 5.

Den kompetanse som med dette er delegert, skal utøves i samsvar med regler som er fastsatt i forskriften og de instruksene som måtte bli gitt av departementet.

19. sept. Nr. 1246 2001**Forskrift om endring i forskrift om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften).**

Fastsatt av Vegdirektoratet 19. september 2001 med hjemmel i vegtrafikklov av 18. juni 1965 nr. 4 § 13, § 14, § 15 og § 16, jf. delegeringsvedtak av 24. november 1980 nr. 1, jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. I pkt. 1 (direktiv 2000/40/EF), pkt. 45k (direktiv 2000/72/EF), pkt. 45o (direktiv 2000/73/EF), pkt. 45i (direktiv 2000/74/EF). Kunngjort 13. november 2001.

I

I forskrift av 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) er det foretatt endringer i kapitlene 14, 19, 28 og 33.

Endringsforskriften kan fås ved henvendelse til Statens vegvesen – Vegdirektoratet, Postboks 8142 Dep, 0033 Oslo. Tlf.: 22073500.

Oppdatert forskrift kan skaffes fra Forlaget Last og Buss AS, Waldemar Thranesgate 86 c, 0175 Oslo. Tlf.: 22373449.

II

Endringene trer i kraft straks.

24. okt. Nr. 1247 2001**Forskrift om tilskudd til miljøtiltak i skog.**

Fastsatt av Landbruksdepartementet 24. oktober 2001 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 18. Kunngjort 13. november 2001.

*Kapittel 1. Innledende bestemmelser***§ 1–1. (formål)**

Formålet med tilskuddsordningen er å stimulere miljøtiltak i skog som bidrar til å ivareta og videreutvikle miljøverdier, særlig knyttet til biologisk mangfold.

§ 1–2. (virkeområde og forutsetninger)

Tilskuddsordningen gjelder private eiendommer. Skogeiendommer under 50 daa omfattes ikke av ordningen med mindre tiltakene inngår i oppfølgingen av en miljøregistrering for et større område uavhengig av eiendomsgrenser.

Kapittel 2. Krav til tiltak og søknad

§ 2-1. *(krav til tiltak)*

Tilskudd over denne ordningen forutsetter at miljøkvalitetene er registrert etter den metodikk som er utviklet gjennom prosjektet Miljøregistreringer i skog (MiS), eller tilsvarende vitenskapelig dokumenterte metoder. Der andre metoder enn Miljøregistrering i skog ligger til grunn tar Fylkesmannen stilling til om registreringsopplegget holder tilfredsstillende kvalitet og er tilstrekkelig dokumenterbart.

Ordningen er rettet mot miljøhensyn som er økonomisk tyngende for den enkelte skogeier. Det kreves videre at skogeier kan vise til at det er tatt et særskilt ansvar for miljøverdiene på eiendommen. Dette vil innebære en skjønsmessig vurdering, men forutsetter at utførte tiltak kan dokumenteres.

§ 2-2. *(søknad)*

Alle tiltak over denne ordningen skal forhåndsgodkjennes. Søknad om tilskudd skal sendes til kommunen på eget skjema. Søknaden skal inneholde en beskrivelse av miljøkvalitetene, redegjøre for tiltaket og vise den geografiske beliggenheten. Søknaden skal så langt mulig beskrive forventede positive effekter for miljøkvalitetene.

Kapittel 3. Tilskuddsformål, tilskuddssatser, utbetaling m.m.

§ 3-1. *(tilskuddsformål og tilskuddssatser)*

Det kan gis tilskudd til dekning av merutgifter og økonomiske tap ved særlig økonomisk tyngende miljøhensyn.

Tilskuddssats fastsettes på følgende grunnlag, uten hensyn til påregnelige tilskudd til ordinære skogbrukstiltak:

1. *Miljøkvaliteter som krever skjøtsel eller spesielle tilpasninger ved hogst*

Det kan gis inntil 100% tilskudd til dekning av kostnadene ved å gjennomføre skjøtselstiltak for å utvikle miljøkvaliteter, og til dekning av økonomiske tap der miljøkvaliteter krever økonomisk tyngende miljøtilpasninger ved drift.

Tilskuddet beregnes av den kostnad og de tap som for hvert enkelt tiltak overstiger 5.000 kr.

2. *Områder som settes til side i 10 år eller mer*

Skogeier må selv bære den økonomiske belastning ved å la en mindre del av skogarealet stå urørt.

- a) For eiendommer med mindre enn 500 dekar produktiv drivverdig skog, kan det kun gis tilskudd når det er satt av områder med hogstmoden skog der nettoverdien av tømmeret utgjør mer enn 10.000 kr.
- b) For eiendommer med mer enn 500 dekar produktiv skog øker beløpsgrensen angitt i a) med 2.000 kr pr. 100 dekar før det kan gis tilskudd.

For eiendommer som fyller kravene ovenfor og hvor eieren setter til side områder som representerer en netto tømmerverdi ut over dette, kan det gis tilskudd som tilsvarer inntil 30% av den overskytende netto tømmerverdien.

§ 3-2. *(nærmere regler for tilskudd)*

Minste tilskuddsutbetaling er 3.000 kr. Dette innebærer at tiltak som medfører et beregningsmessig tilskudd på under denne grensen ikke skal motta tilskudd.

Normalt skal tilskuddsbeløpet til en enkelt eier ikke overstige 75.000 kr.

Tilskudd til registrering av miljøkvaliteter omfattes ikke av ordningen. Fylkesmannen kan godkjenne at kostnadene knyttet til planlegging og faglig bistand i forbindelse med de enkelte tiltak helt eller delvis kan inngå i tilskuddsgrunnlaget.

Utgifter til planlegging og gjennomføring av tiltak som nevnt ovenfor kan inngå i tilskuddsgrunnlaget.

Andre tiltak, knyttet til f.eks. bevaring og utvikling av kulturminneverdier og friluftslivskvaliteter kan gis tilskudd såfremt den årlige tilskuddsrammen tillater det.

§ 3-3. *(saksbehandling, utbetaling og vilkår)*

Fylkesmannen skal sette en frist for innlevering av søknader om tilskudd etter denne forskrift.

Søknader som kommer inn til kommunen innen angitt frist, prioriteres og avgrenses av kommunen i kontakt med Fylkesmannen, ut fra de rammer som til enhver tid er disponible for tilskuddsordningen.

Fylkesmannen kan ut fra antallet prioriterte søknader det enkelte år sette nærmere rammer for tilskudd, f.eks. maksimal tilskuddssats lavere enn angitt i denne forskrift.

Kommunen setter de nødvendige vilkår knyttet til det enkelte tilskuddet og utarbeider en avtale.

Innebærer tiltaket aktiv skjøtsel knyttet til kulturminner skal kommunen forelegge avtalen for Fylkeskommunen.

Det skal fremgå klart av avtalen og vilkårene hvilken geografisk beliggenhet tiltaket har, hvilke plikter skogeier har og hvilke restriksjoner på skogbruket tilskuddet forutsetter. Avtalen og vilkårene gjelder i 10 år, med mindre det klart fremgår av avtalen at den har en kortere eller lengre gyldighet. Avtalen representerer kommunens vedtak i tilskuddssaken og sendes i underskrevet stand til Fylkesmannen, som utbetaler tilskuddet.

Ved salg av eiendommen plikter skogeier å gjøre den nye eier kjent med den avtalen som er inngått.

Kommunen kan etter samråd med Fylkesmannen og skogeieren bestemme at en avtale oppheves dersom spesielle forhold tilsier det.

§ 3-4. *(tilbakebetaling)*

Kommunen kan kreve tilskuddet helt eller delvis tilbakebetalt dersom avtalen eller vilkår som er fastsatt i

forbindelse med tilskuddet ikke overholdes på vedkommende eiendom.

Ved slikt mislighold skal det tilbakebetalte beløp inkludere renter og rentesrente fra det tidspunkt beløpet ble utbetalt. Renten skal være 3% over den rente som Statens nærings- og distriktsutviklingsfond har på langsiktige lån på det tidspunktet kommunen treffer vedtak om tilbakebetaling.

Kapittel 4. Avsluttende bestemmelser

§ 4-1. (kontroll)

Fylkesmannen skal holde oversikt over tilskudd og avtaler etter denne forskriften.

Kommunen skal føre nødvendig kontroll med at forutsetninger og vilkår for utbetalte tilskudd overholdes. Kontrollen skal inngå i det samlede resultatkontrollopplegget som skal foregå i henhold til retningslinjer fastsatt av Landbruksdepartementet eller den departementet bemyndiger.

§ 4-2. (klage)

Vedtak truffet i medhold av denne forskrift kan påklages etter kap. VI i lov av 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven).

Fylkesmannen er klageinstans for vedtak truffet av kommunen.

§ 4-3. (dispensasjon)

Fylkesmannen kan dispensere fra denne forskrift.

§ 5-4. (ikrafttredelse)

Denne forskrift trer i kraft den 24. oktober 2001.

1. nov. Nr. 1248 2001

Forskrift om endring i forskrift om folkeregistrering.

Fastsatt av Skattedirektoratet 1. november 2001 med hjemmel i lov av 16. januar 1970 nr. 1 om folkeregistrering, jf. kgl.res. av 16. januar 1970 nr. 2 og Kronprinsreg.res. av 11. januar 1991 nr. 10. Kunngjort 13. november 2001.

I

I forskrift av 4. mars 1994 nr. 161 om folkeregistrering gjøres følgende endringer:

§ 10 skal lyde:

Folkeregisteret i innflyttingskommunen avgjør om de(n) som har meldt flytting, skal registreres som bosatt i kommunen eller ikke. Avgjørelsen er et enkeltvedtak. Klageorgan er fylkesskattekontoret i det fylket folkeregisteret ligger. For folkeregisteret i Oslo er Sentralkontoret klageorgan. Det samme gjelder der folkeregisteret er klager.

§ 22 første ledd skal lyde:

Folkeregisteret avgjør om den som har meldt flytting, skal registreres på det nye bostedet eller ikke. Avgjørelsen er et enkeltvedtak. Klageorgan er fylkesskattekontoret i det fylket folkeregisteret ligger. For folkeregisteret i Oslo er Sentralkontoret klageorgan.

§ 23 skal lyde:

Får folkeregisteret kjennskap til at en person oppholder seg på et annet bosted i kommunen, skal folkeregisteret uten ugrunnet opphold undersøke saken. Dersom folkeregisteret kommer til at vedkommende etter § 2 skal regnes som bosatt på det nye bostedet, skal folkeregisteret umiddelbart fatte vedtak om det. Avgjørelsen er et enkeltvedtak. Klageorgan er fylkesskattekontoret i det fylket folkeregisteret ligger. For folkeregisteret i Oslo er Sentralkontoret klageorgan.

§ 32 nr. 2 annet og nytt tredje ledd skal lyde:

Dersom vilkårene etter første ledd fremstår som uforholdsmessig vanskelige å oppfylle, eller fylkesskattekontoret av andre grunner finner å kunne fravike disse, kan likevel annen form for dokumentasjon godtas dersom denne ut fra de øvrige opplysninger som fremkommer i saken, virker troverdig. Unntatt her er de tilfelle der antall personnumre for den omsøkte fødselsdag og -måned er svært lavt. I slike tilfelle kan likevel den registrerte fødselsdato forbli uendret.

Fylkesskattekontoret i det fylket søkeren er bostedsregistrert på søknadstidspunktet fatter vedtak i saker om endring av fastsatt fødselsdato. For Oslo er det folkeregisteret som fatter vedtak. Klageorgan er Sentralkontoret.

II

Endringene trer i kraft fra 1. januar 2002.

2. nov. Nr. 1249 2001**Forskrift om etterregning i prisutjevningsordningen for melk.**

Fastsatt av Statens landbruksforvaltning 2. november 2001 med hjemmel i forskrift av 30. juni 2000 nr. 701 om prisutjevningsordningen for melk § 4 og § 9. Kunngjort 13. november 2001.

*I***§ 1. Formål**

Denne forskrift er Statens landbruksforvaltnings retningslinjer for halvårlig etterregning i henhold til § 9 i forskrift om prisutjevningsordningen for melk. Etterregningen foretas på basis av Statens landbruksforvaltnings etterkontroll av markedsregulators faktiske råvarepriser. Etterkontrollen skal kontrollere at markedsregulators faktiske råvareprisuttak er i samsvar med forutsetningene i jordbruksavtalen og forskrift om prisutjevningsordningen for melk. Ved etterregningen vektlegges å sikre like konkurransevilkår for aktørene i melkesektoren.

§ 2. Retningslinjer for etterregning

Statens landbruksforvaltning vil benytte følgende retningslinjer for etterregning av avgifter, tilskudd og overføringsprisen:

- a) I prisgrupper og biproduktgrupper der råvareverdien i etterkontrollen er mer enn 2% over jordbruksavtalens målpris, og hvor andre aktører enn meierisamvirket er inne med betydelige andeler av sin produksjon, foretas det ingen etterregning.
- b) I prisgrupper og biproduktgrupper der råvareverdien i etterkontrollen er mer enn 2% over jordbruksavtalens målpris, og hvor andre aktører enn meierisamvirket ikke er inne med betydelige andeler av sin produksjon, foretas det en etterregning.
- c) I prisgrupper og biproduktgrupper der råvareverdien i etterkontrollen er mer enn 2% under jordbruksavtalens målpris, og hvor andre aktører enn meierisamvirket er inne med betydelige andeler av sin produksjon, foretas det en etterregning.
- d) I prisgrupper og biproduktgrupper der råvareverdien i etterkontrollen er mer enn 2% under jordbruksavtalens målpris, og hvor andre aktører enn meierisamvirket ikke er inne med betydelige andeler av sin produksjon, foretas det ingen etterregning.
- e) I hovedsak vil Statens landbruksforvaltning ikke endre fastsatt overføringspris.

§ 3. Beregninger ved etterregning

Kvantumsgrunnlaget for etterregningen baserer seg på godkjente revisorattesterte halvårsoppgaver fra aktørene for vedkommende halvår. Differansen mellom opprinnelig benyttet råvareverdi og oppnådd råvareverdi i følge Statens landbruksforvaltnings etterkontroll multipliseres med antall liter anvendt melk, fløte, myse eller kjernemelk som aktøren har rapportert i vedkommende prisgruppe. Alle aktører som har rapportert produkter i vedkommende prisgruppe vil bli etterregnet.

Prisutjevningsordningen er en selvfinansierende ordning. I den grad etterregningen medfører netto utbetalinger, vil Statens landbruksforvaltning etterregne markedsregulator avgifter som dekker inn netto utbetalinger i ordningen.

Ved etterregningen vil Statens landbruksforvaltning ta hensyn til volumavvik mellom innveid og anvendt melk for aktører som kjøper melk fra markedsregulator slik at disse aktørene ikke blir utilbørlig rammet når Statens landbruksforvaltning i hovedsak ikke endrer overføringsprisen.

§ 4. Avregning ved etterregning

Netto tilgodehavende beløp vil bli utbetalt til aktørene i ordningen. Aktører som skal innbetale skyldig beløp som følge av etterregningen vil bli fakturert for dette.

II

Forskriften trer i kraft 1 måned etter kunngjøring i Norsk Lovtidend.

4. nov. Nr. 1250 2001**Forskrift om gebyr for offentlig fastsettelse av barnebidrag.**

Fastsatt av Barne- og familiedepartementet 4. november 2001 med hjemmel i lov av 8. april 1981 nr. 7 om barn og foreldre (barnelova) § 54. Kunngjort 13. november 2001.

§ 1. Når det skal fastsettes gebyr

I saker der bidragsfogden fatter vedtak om fastsettelse eller endring av barnebidrag etter barneloven § 53, § 54 eller § 57, skal hver av partene betale et gebyr til staten.

Bidragsfogdens vedtak kan påklages til fylkestrygdekontoret.

§ 2. Gebyrets størrelse

Gebyret settes tilsvarende ett rettsgebyr etter lov om rettsgebyr av 17. desember 1982 nr. 86.

Hver av partene skal betale ett gebyr for hvert vedtak som fattes mellom samme parter.

Der et krav om fastsettelse eller endring av barnebidrag medfører flere vedtak, skal partene likevel bare betale ett gebyr hver når vedtakene gjelder partenes felles barn.

§ 3. Unntak

Parter som har en personinntekt under 110 ganger fullt bidragsforskott etter lov av 17. februar 1989 nr. 2 om bidragsforskott (forskotteringsloven), fritas for gebyr. Den som krever fritak for gebyr må selv dokumentere sine inntektsforhold overfor bidragsfogden på den måte som bidragsfogden bestemmer. Blir slik dokumentasjon ikke fremlagt innen 14 dager etter at det er fattet vedtak om fastsettelse eller endring av bidrag, faller retten til fritak for gebyr bort.

Fastsetter eller endrer bidragsfogden barnebidraget etter eget tiltak etter barneloven § 54 sjette ledd eller § 57 femte ledd, skal det ikke betales gebyr. Det samme gjelder der bidragsfogden endrer bidraget etter eget tiltak etter forskotteringsloven § 3, eller etter lov av 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 15–10.

Det skal ikke ilegges gebyr der en av partene bor i utlandet.

I tilfeller der det åpenbart ville være urimelig, kan bidragsfogden unnlate å ilegge gebyr.

§ 4. Innkreving

Gebyret innkreves av trygdeetatens innkrevingsentral etter reglene i lov av 9. desember 1955 nr. 5 om innkreving av underholdsbidrag m.v. (bidragsinnkrevingsloven). Innkreves bidraget gjennom trygdeetatens innkrevingsentral, kan det tas dekning for gebyret i overføringen mellom partene.

Ved delinnbetalinger fra bidragspliktige dekkes løpende bidrag og bidragsgjeld før ilagt gebyr.

Mottar en eller flere parter bidragsforskott, kan det tas dekning for gebyret i bidragsforskottet.

§ 5. Ikrafttreden

Forskriften trer i kraft fra 1. juni 2002.

5. nov. Nr. 1251 2001

Forskrift om tillatelse for radioamatør.

Fastsatt av Post- og teletilsynet 5. november 2001 med hjemmel i lov av 23. juni 1995 nr. 39 om telekommunikasjon (teleloven) § 4–6, § 5–2, § 5–3, § 7–1 og § 7–7, jf. vedtak av 31. august 2001 nr. 949 om funksjonsfordeling innen telemyndigheten § 2. Kunngjort 13. november 2001.

§ 1. Formål

Forskriften skal sikre kvaliteten på kommunikasjon mellom radioamatører og hindre forstyrrelser til og fra annen lovlig kommunikasjon.

§ 2. Virkeområde

Forskriften fastsetter krav til kvalifikasjoner for radioamatør, krav til radioamatørutstyr som ikke reguleres av forskrift av 20. juni 2000 nr. 628 om EØS-krav til radio- og teleterminalutstyr og krav til bruk av frekvensene angitt i andre ledd.

Forskriften gjelder bruk av følgende frekvenser som er avsatt til bruk for radioamatører i norsk frekvensplan:

Frekvensbånd	Status	Tillatt sender utgangseffekt, (watt)			Tillatt båndbredde
		Klasse			
		A	B	C	
135,7 – 137,8	kHz Sekundær	100	100		1 kHz
1810 – 1850	kHz Primær	1000	100		6 kHz
1850 – 2000	kHz Sekundær	10	10		6 kHz
3500 – 3800	kHz Primær	1000	100		6 kHz
7000 – 7100	kHz Primær	1000	100		6 kHz
10100 – 10150	kHz Sekundær	1000	100		1 kHz
14000 – 14350	kHz Primær	1000	100		6 kHz
18068 – 18168	kHz Primær	1000	100		6 kHz
21000 – 21450	kHz Primær	1000	100		6 kHz
24890 – 24990	kHz Primær	1000	100		6 kHz
28000 – 29700	kHz Primær	1000	100		18 kHz
50 – 52	MHz Sekundær	100	100	100	18 kHz
144 – 146	MHz Primær	300	300	300	18 kHz
432 – 438	MHz Primær	300	300	300	30 kHz
1240 – 1300	MHz Sekundær	100	100	100	20 MHz
2300 – 2450	MHz Sekundær	100	100	100	20 MHz
3400 – 3500	MHz Sekundær	100	100	100	20 MHz
5650 – 5850	MHz Sekundær	100	100	100	20 MHz
10,25 – 10,50	GHz Sekundær	100	100	100	50 MHz
24,0 – 24,05	GHz Primær	100	100	100	50 MHz

Frekvensbånd	Status	Tillatt sender utgangseffekt, (watt) Klasse	Tillatt båndbredde			
			A	B	C	
			24,05 – 24,25	GHz	Sekundær	100
47,0 – 47,2	GHz	Primær	100	100	100	50 MHz
75,5 – 76,0	GHz	Primær	100	100	100	50 MHz
76,0 – 81,0	GHz	Sekundær	100	100	100	50 MHz
119,98 – 120,02	GHz	Sekundær	100	100	100	40 MHz
142 – 144	GHz	Primær	100	100	100	50 MHz
144 – 149	GHz	Sekundær	100	100	100	50 MHz
241 – 248	GHz	Sekundær	100	100	100	50 MHz
248 – 250	GHz	Primær	100	100	100	50 MHz

Tjenester med primær status har samme rettigheter i samme frekvensbånd. Tjenester med sekundær status skal ikke forstyrre stasjoner med primær status og må akseptere forstyrrelser fra slike.

Med unntak av frekvensene 3400 – 3500 MHz er frekvensene avsatt til bruk for radioamatører i ITU-RR, Den internasjonale teleunions radioreglement.

§ 3. Tillatelse for radioamatør

Det kreves tillatelse som radioamatør fra Post- og teletilsynet for bruk av frekvenser etter § 2 andre ledd.

Den som består radioamatørprøve etter § 5 jf. § 4 for klasse A og B har rett til å benytte alle frekvenser fastsatt i § 2 andre ledd. Den som består radioamatørprøve etter § 5 jf. § 4 for klasse C har rett til å benytte avsatte frekvenser fra og med 50 MHz til og med 250 GHz.

Den som har tillatelse som radioamatør fra land som har sluttet seg til CEPT rekommandasjon T/R 61–02 har krav på å få tillatelse etter forskriften.

§ 4. Krav til ferdighet for radioamatør

Det kreves god kjennskap til følgende områder:

- måleenheter og symboler
- likestrøm og likespenning
- vekselstrøm og vekselspanning
- halvledere
- antenneteknikk
- senderteknikk
- mottakerteknikk
- bølgeutbredelse
- måleinstrumenter og måleteknikk
- kraftforsyninger og likerettere
- digital kommunikasjon for radioamatørformål
- årsak til og tiltak for å begrense forstyrrelser.

Radioamatøren skal kunne utføre enkle beregninger innenfor fagområdene der det er relevant.

Radioamatør skal ha gode kunnskaper om prosedyrene som benyttes av radioamatører og god ferdighet i innstilling og betjening av radioamatørutstyr.

Radioamatør som skal nytte frekvenser under 30 MHz, skal i tillegg til kravene i første og andre ledd kunne sende og motta morsetelegrafi med hastighet på 25 tegn pr. minutt for tillatelse klasse B og 60 tegn pr. minutt for tillatelse klasse A.

§ 5. Radioamatørprøve

Post- og teletilsynet gjennomfører prøve for tillatelse som radioamatører klasse A, B og C.

Pensumlitteratur er:

- forskrift om tillatelse for radioamatør
- Radioamatørens ABC utgitt av Norsk Radio Relæ Liga.

Det gjennomføres teoretisk prøve for klasse A, B og C som inneholder spørsmål med svaralternativer innenfor fagområdene som fremgår av § 4 første ledd. Kandidaten kan bli prøvet i enkle beregninger innenfor disse fagområdene.

For tillatelse klasse A og B avholdes i tillegg ferdighetsprøve i morsetelegrafi.

Foran hver prøve blir det opplyst hvor mange feil som er tillatt for bestått prøve.

§ 6. Krav til utstyret

For radioamatørutstyr som ikke reguleres av forskrift av 20. juni 2000 nr. 628 om EØS-krav til radio- og teleterminalutstyr, skal utstrålt effekt utenfor avsatte frekvenser være mindre enn 2,5 mikrowatt over 30 MHz og mindre enn 50 milliwatt under 30 MHz.

§ 7. Krav til bruk

Radioamatørutstyr skal bare brukes til alminnelig radioamatørbruk og være i samsvar med krav i ITU-RR artikkel S 25. Kravet gjelder ikke i nødsituasjoner, jf. ITU-RR artikkel S 4.9.

Det er ikke tillatt å sende eller motta direkte eller indirekte betalte meldinger, nyheter, annonser, forretningsmeldinger eller liknende. Sending av underholdnings-, opplysnings-, reklame-, propagandastoff eller lignende er ikke tillatt.

Det er ikke tillatt å sende krypterte meldinger. Ved digital kommunikasjon skal det ved filoverføringer eller liknende brukes allment tilgjengelige protokoller. Innholdet i meldingen skal kunne leses av allment tilgjengelige programmer.

§ 8. Bruk av kallesignal

Den som har bestått radioamatørprøve har krav på å få kallesignal. Post- og teletilsynet tildeler et kallesignal i samsvar med ITU-RR appendix S 42. Kallesignalet skal sendes ved begynnelsen og slutten av hver radioforbindelse og ved passende intervaller under en radioforbindelse. Post- og teletilsynet tildeler etter søknad eget kallesignal til grupper og relestasjoner.

Tillatelse klasse A har prefiks LA, klasse B har prefiks LB og klasse C har prefiks LC.

Ved bruk av radioamatørstasjon på Svalbard og Bjørnøya nyttes prefiks JW, på Jan Mayen prefiks JX og på Bouvetøya, Peter Is Øy og norske landområder i Antarktisk prefiks 3Y. Radioamatører med tillatelse i klasse B eller C benytter disse prefiksene foran sitt norske kallesignal, for eksempel JW/LB1XX.

Stasjoner som deltar i organisert nødkommunikasjon eller trening for slik virksomhet skal benytte prefiks LE.

§ 9. Overdragelse

Radioutstyr for radioamatør som ikke er regulert av forskrift av 20. juni 2000 nr. 628 om EØS-krav til radio- og teleterminalutstyr, kan bare omsettes eller på annen måte overlates til andre som har tillatelse for radioamatør eller er registrert radioforhandler.

§ 10. Endring av navn eller adresse

Radioamatør skal straks melde endring av navn eller adresse til Post- og teletilsynet.

§ 11. Pålegg ved forstyrrelser

Dersom bruk av radioamatørutstyr forstyrrer annen lovlig telekommunikasjon kan Post- og teletilsynet pålegge radioamatør eller den som blir forstyrret, tiltak innenfor rammen av teleloven § 7–4 andre ledd. Post- og teletilsynet kan om nødvendig nekte bruk av radioamatørutstyret.

§ 12. Unntak

Når særlige hensyn tilsier det, kan Post- og teletilsynet gjøre unntak fra kravene i § 2, § 4, § 5 og § 8.

§ 13. Tilsyn

Post- og teletilsynet fører tilsyn med at bestemmelsene i forskriften eller vedtak fastsatt med hjemmel i forskriften blir oppfylt.

Som ledd i tilsynet kan Post- og teletilsynet ta stikkprøver, utføre målinger eller gjennomføre annen kontroll hos radioamatøren. Dersom det er nødvendig kan utstyret tas med for nærmere kontroll.

Den som blir kontrollert plikter å gi tilsynet uhindret adgang til radioamatørutstyr og medvirke til gjennomføring av kontrollen, jf. teleloven kapittel 7. Nødvendige opplysninger og dokumentasjon skal utleveres, jf. teleloven § 9–1.

§ 14. Opphør

Post- og teletilsynet kan på vilkår som fremgår av teleloven § 5–5 kalle tilbake tillatelsen. Gjentatte brudd på vilkårene i tillatelsen og mislighold av plikten til å betale gebyr er bortfall av vesentlige forutsetninger for tillatelsen.

§ 15. Gebyr

Det betales årlig gebyr for tillatelsen etter teleloven § 10–1 og gjeldende forskrift om gebyr til Post- og teletilsynet.

§ 16. Sanksjoner

Ved brudd på plikter etter forskriften kan Post- og teletilsynet gjennomføre sanksjoner etter teleloven kapittel 7 og fastsette tvangsmulkt etter teleloven § 10–3.

§ 17. Straff

Brudd på forskriften er straffbart etter teleloven § 10–4 og kan medføre beslag etter straffeprosessloven og inndragning etter straffeloven.

§ 18. Ikrafttreden

Forskriften trer i kraft 5. november 2001.

Fra samme tid oppheves forskrift av 25. mars 1995 nr. 274 om radioamatørlisens og utfyllende vilkår.

9. nov. Nr. 1252 2001**Forskrift om endring i forskrift om stopp i fisket etter norsk vårgytende sild i 2001.**

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 9. november 2001 med hjemmel i forskrift av 20. desember 2000 nr. 1341 om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2001 § 26. Kunngjort 13. november 2001.

I

I forskrift av 23. oktober 2001 nr. 1215 om stopp i fisket etter norsk vårgytende sild i 2001 gjøres følgende endringer:

Nye § 2 og § 3 skal lyde:

§ 2. Kystfartøygruppen

Kystfartøygruppens fiske etter norsk vårgytende sild stoppes fredag 9. november 2001 klokken 13.00. Siste frist for innmelding til Norges Sildesalgslag er fredag 9. november klokken 15.00.

§ 3. Fartøy i kystfartøygruppen som låsetter eller som fisker med landnot

Fartøy i kystfartøygruppen som låsetter eller som fisker med landnot er unntatt fra stoppen i § 2, jf. Fiskeridepartementets forskrift av 20. desember 2000 nr. 1341 om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2001, § 15 andre ledd og § 26 tredje ledd.

Med fartøy som låsetter menes i denne bestemmelsen fartøy i kystfartøygruppen som i 2001 ikke har levert fangst av norsk vårgytende sild som er direktehåvet.

Nåværende § 2 og § 3 blir nye § 4 og § 5.

II

Endringene trer i kraft straks.

9. nov. Nr. 1253 2001**Forskrift om endring i forskrift om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål.**

Fastsatt ved kgl.res. 9. november 2001 med hjemmel i lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven). Fremmet av Fiskeridepartementet. Kunngjort 13. november 2001.

I

I forskrift av 12. desember 1986 nr. 2185 om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål gjøres følgende endring:

§ 5–4 nytt annet ledd skal lyde:

Departementet kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelsen i § 5–2 ved utskifting til brukt fartøy.

II

Endringen trer i kraft 1 måned etter kunngjøring i Norsk Lovtidend.

13. okt. Nr. 1265 2001**Forskrift om gjennomføring av JAR-25 – konstruksjonsbestemmelser for luftfartøyer over 5.700 kg (BSL JAR-25).**

Fastsatt av Luftfartstilsynet 13. oktober 2001 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 4–1 annet ledd og delegeringsvedtak av 10. desember 1999 nr. 1273. Kunngjort 16. november 2001.

§ 1. Joint Aviation Requirements (JAR) 25, Large Aeroplanes, Change 15 av 1. oktober 2000 gjelder som norsk forskrift.

De deler av JAR-25 som i JAR-25 er angitt som veiledende gjelder ikke som norsk forskrift.

§ 2. Formålet med denne forskriften er å sikre at luftfartøyer over 5.700 kg er konstruert i henhold til internasjonale krav.

§ 3. Luftfartstilsynet kan, når særlige grunner tilsier det, dispensere fra bestemmelsene i JAR-25 når ikke annet er fastsatt.

§ 4. Enkeltvedtak truffet av Luftfartstilsynet med hjemmel i denne forskrift kan påklages til Samferdselsdepartementet i henhold til forvaltningsloven.

Klagen sendes Luftfartstilsynet.

§ 5. Denne forskrift trer i kraft straks.

13. okt. Nr. 1266 2001

Forskrift om gjennomføring av JAR-22 – konstruksjonsbestemmelser for seilfly og motoriserte seilfly (BSL JAR-22).

Fastsatt av Luftfartstilsynet 13. oktober 2001 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 4-1 annet ledd og delegeringsvedtak av 10. desember 1999 nr. 1273. Kunngjort 16. november 2001.

§ 1. Joint Aviation Requirements (JAR) 22, Sailplanes and Powered Sailplanes, amendment 6 av 1. august 2001 gjelder som norsk forskrift.

De deler av JAR-22 som i JAR-22 er angitt som veiledende gjelder ikke som norsk forskrift.

§ 2. Formålet med denne forskriften er å sikre at seilfly og motoriserte seilfly er konstruert i henhold til internasjonale krav.

§ 3. Luftfartstilsynet kan, når særlige grunner tilsier det, dispensere fra bestemmelsene i JAR-22 når ikke annet er fastsatt.

§ 4. Enkeltvedtak truffet av Luftfartstilsynet med hjemmel i denne forskrift kan påklages til Samferdselsdepartementet i henhold til forvaltningsloven.

Klagen sendes Luftfartstilsynet.

§ 5. Denne forskrift trer i kraft straks.

13. okt. Nr. 1267 2001

Forskrift om gjennomføring av JAR-APU – konstruksjonsbestemmelser for hjelpeaggregater (Auxiliary Power Units) (BSL JAR-APU).

Fastsatt av Luftfartstilsynet 13. oktober 2001 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 4-1 annet ledd og delegeringsvedtak av 10. desember 1999 nr. 1273. Kunngjort 16. november 2001.

§ 1. Joint Aviation Requirements (JAR) APU, Auxiliary Power Units, med endringer til og med Amendment APU/96/1 av 8. august 1996 gjelder som norsk forskrift.

De deler av JAR-APU som i JAR-APU er angitt som veiledende gjelder ikke som norsk forskrift.

§ 2. Formålet med denne forskriften er å sikre at hjelpeaggregater som anvendes i luftfartøyer er konstruert i henhold til internasjonale krav.

§ 3. Luftfartstilsynet kan, når særlige grunner tilsier det, dispensere fra bestemmelsene i JAR-APU når ikke annet er fastsatt.

§ 4. Enkeltvedtak truffet av Luftfartstilsynet med hjemmel i denne forskrift kan påklages til Samferdselsdepartementet i henhold til forvaltningsloven.

Klagen sendes Luftfartstilsynet.

§ 5. Denne forskrift trer i kraft straks.

13. okt. Nr. 1268 2001

Forskrift om gjennomføring av JAR-AWO – allværsoperasjon (All Weather Operations) (BSL JAR-AWO).

Fastsatt av Luftfartstilsynet 13. oktober 2001 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 4-1 annet ledd og delegeringsvedtak av 10. desember 1999 nr. 1273. Kunngjort 16. november 2001.

§ 1. Joint Aviation Requirements (JAR) AWO, All Weather Operations, Change 2 av 1. august 1996 gjelder som norsk forskrift.

De deler av JAR-AWO som i JAR-AWO er angitt som veiledende gjelder ikke som norsk forskrift.

§ 2. Formålet med denne forskriften er å sikre at luftfartøyer som skal anvendes i allværsoperasjoner er utstyrt i henhold til internasjonale krav.

§ 3. Luftfartstilsynet kan, når særlige grunner tilsier det, dispensere fra bestemmelsene i JAR-AWO når ikke annet er fastsatt.

§ 4. Enkeltvedtak truffet av Luftfartstilsynet med hjemmel i denne forskrift kan påklages til Samferdselsdepartementet i henhold til forvaltningsloven.

Klagen sendes Luftfartstilsynet.

§ 5. Denne forskrift trer i kraft straks.

13. okt. Nr. 1269 2001

Forskrift om gjennomføring av JAR-E – konstruksjonsbestemmelser for motorer.

Fastsatt av Luftfartstilsynet 13. oktober 2001 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 4–1 annet ledd og delegeringsvedtak av 10. desember 1999 nr. 1273. Kunngjort 16. november 2001.

§ 1. Joint Aviation Requirements (JAR) E, Engines, Change 10 av 15. august 1999 gjelder som norsk forskrift.

De deler av JAR-E som i JAR-E er angitt som veiledende gjelder ikke som norsk forskrift.

§ 2. Formålet med denne forskriften er å sikre at motorer som anvendes i luftfartøyer er konstruert i henhold til internasjonale krav.

§ 3. Luftfartstilsynet kan, når særlige grunner tilsier det, dispensere fra bestemmelsene i JAR-E når ikke annet er fastsatt.

§ 4. Enkeltvedtak truffet av Luftfartstilsynet med hjemmel i denne forskrift og JAR-E kan påklages til Samferdselsdepartementet i henhold til forvaltningsloven.

Klagen sendes Luftfartstilsynet.

§ 5. Denne forskrift trer i kraft straks.

13. okt. Nr. 1270 2001

Forskrift om gjennomføring av JAR-P – konstruksjonsbestemmelser for propeller (BSL JAR-P).

Fastsatt av Luftfartstilsynet 13. oktober 2001 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 4–1 annet ledd og delegeringsvedtak av 10. desember 1999 nr. 1273. Kunngjort 16. november 2001.

§ 1. Joint Aviation Requirements (JAR) P, Propellers, med endringer til og med Amendment P/96/1 av 8. august 1996 gjelder som norsk forskrift.

De deler av JAR-P som i JAR-P er angitt som veiledende gjelder ikke som norsk forskrift.

§ 2. Formålet med denne forskriften er å sikre at propeller som anvendes i luftfartøyer er konstruert i henhold til internasjonale krav.

§ 3. Luftfartstilsynet kan, når særlige grunner tilsier det, dispensere fra bestemmelsene i JAR-P når ikke annet er fastsatt.

§ 4. Enkeltvedtak truffet av Luftfartstilsynet med hjemmel i denne forskrift kan påklages til Samferdselsdepartementet i henhold til forvaltningsloven.

Klagen sendes Luftfartstilsynet.

§ 5. Denne forskrift trer i kraft straks.

13. okt. Nr. 1271 2001

Forskrift om gjennomføring av JAR-TSO – tekniske standarder for flymateriell (Joint Technical Standard Order) (BSL JAR-TSO).

Fastsatt av Luftfartstilsynet 13. oktober 2001 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 4–1 annet ledd og delegeringsvedtak av 10. desember 1999 nr. 1273. Kunngjort 16. november 2001.

§ 1. Joint Aviation Requirements (JAR) TSO, Joint Technical Standard Order, med endringer til og med Amendment 4 av 1. september 2000 gjelder som norsk forskrift.

De deler av JAR-TSO som i JAR-TSO er angitt som veiledende gjelder ikke som norsk forskrift.

§ 2. Formålet med denne forskriften er å sikre at flymateriell er konstruert i henhold til internasjonale krav.

§ 3. Luftfartstilsynet kan, når særlige grunner tilsier det, dispensere fra bestemmelsene i JAR-TSO når ikke annet er fastsatt.

§ 4. Enkeltvedtak truffet av Luftfartstilsynet med hjemmel i denne forskrift og JAR-TSO kan påklages til Samferdselsdepartementet i henhold til forvaltningsloven.

Klagen sendes Luftfartstilsynet.

§ 5. Denne forskrift trer i kraft straks.

13. okt. Nr. 1272 2001

Forskrift om gjennomføring av JAR-VLA – konstruksjonsbestemmelser for flymateriell under 750 kg (BSL JAR-VLA).

Fastsatt av Luftfartstilsynet 13. oktober 2001 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 4-1 annet ledd og delegeringsvedtak av 10. desember 1999 nr. 1273. Kunngjort 16. november 2001.

§ 1. Joint Aviation Requirements (JAR) VLA, Very Light Aircraft, med endringer til og med 26. april 1990 gjelder som norsk forskrift.

De deler av JAR-VLA som i JAR-VLA er angitt som veiledende gjelder ikke som norsk forskrift.

§ 2. Formålet med denne forskriften er å sikre at luftfartøyer under 750 kg er konstruert i henhold til internasjonale krav.

§ 3. Luftfartstilsynet kan, når særlige grunner tilsier det, dispensere fra bestemmelsene JAR-VLA når ikke annet er fastsatt.

§ 4. Enkeltvedtak truffet av Luftfartstilsynet med hjemmel i denne forskrift og JAR-VLA kan påklages til Samferdselsdepartementet i henhold til forvaltningsloven.

Klagen sendes Luftfartstilsynet.

§ 5. Denne forskrift trer i kraft straks.

18. okt. Nr. 1273 2001

Forskrift om opptak til studier ved Universitetet i Tromsø.

Fastsatt av styret for Universitetet i Tromsø 18. oktober 2001 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 37 nr. 5 og § 38 nr. 1, samt delegeringsvedtak av 11. mars 1998 nr. 243. Kunngjort 16. november 2001.

I

Kapittel I. Alminnelige bestemmelser

§ 1. *Forskriftens virkeområde*

Denne forskriften gjelder for opptak til åpne og adgangsregulerte grunn-, profesjons-, hovedfags- og videreutdanningsstudier ved Universitetet i Tromsø.

§ 2. *Utfyllende bestemmelser*

Universitetsstyret selv fastsetter opptakskrav til og rangeringsregler for opptak til høgre grads studier, profesjonsdelen av studier og videreutdanning.

Avdelingene kan fastsette utfyllende regler om opptak innenfor rammen av denne forskrift.

§ 3. *Felles opptakskomiteé*

Felles opptakskomiteé har det overordnede ansvar for opptak til studier. Opptakskomiteen avgjør både formelle og prinsipielle saker som reiser seg under behandlingen av søknadene. Opptakskomiteen vurderer og forbereder alle klagesaker om opptak.

Felles opptakskomiteé oppnevnes av styret og består av fem medlemmer med personlige varamedlemmer. To av medlemmene skal være studenter, mens de øvrige medlemmene oppnevnes blant de vitenskapelig ansatte. Styret oppnevner lederen av komiteen blant de vitenskapelige medlemmene i komiteen.

De vitenskapelige medlemmene oppnevnes for tre år av gangen, mens studentmedlemmene oppnevnes for ett år etter forslag fra studentenes øverste organ.

Opptakskomiteen er vedtaksfør når leder og minst to andre medlemmer er til stede. Komiteen kan gi leder fullmakt til å avgjøre hastesaker mellom de ordinære møtene.

Studieavdelinga er sekretariat for komiteen.

§ 4. *Lokale opptakskomiteer*

Avdelingene skal oppnevne lokale opptakskomiteer. Oppnevning av lokal opptakskomiteé er ikke nødvendig ved opptak til studier hvor opptaksreglement i sin helhet er gitt av departementet.

Studenter skal være representert i de lokale opptakskomiteene.

§ 5. *Organisering av opptaket*

Studieavdelinga fatter vedtak om opptak til åpne studier og vurderer generell studiekompetanse for alle søkere.

Vurdering av generell studiekompetanse for søkere til profesjonsstudiet i medisin foretas av Nasjonal opptakssentral for medisinstudiet.

Arbeidet med opptak i Studieavdelinga er underlagt felles opptakskomiteé og ledes av opptaksleder ved Studieavdelinga.

Arbeidet med opptak ved avdelingene er underlagt den lokale opptakskomiteen.

Søknadsbehandlingen til studier hvor opptaksreglementet i sin helhet er gitt av departementet er underlagt felles opptakskomiteé og arbeidet utføres av Studieavdelinga. Arbeidet med opptak til profesjonsstudiet i medisin utføres av Nasjonal opptakssentral for medisinstudiet og er underlagt lokal opptakskomiteé.

§ 6. Søknadsfrister

Søknad om opptak til grunnstudier og profesjonsstudier med oppstart av studiet i høstsemesteret der opptaksgrunnlaget er videregående skole eller tilsvarende, er underlagt de frister departementet har fastsatt. Søknadsfristen for opptak til grunnstudier i vårsemesteret er 1. november.

Søker som tidligere er vurdert for, og dokumenterer, generell studiekompetanse, kan innen 15. februar i vårsemesteret og 15. september i høstsemesteret registrere seg som student og melde seg opp til eksamen ved åpne grunnstudier.

Søknadsfristen for opptak til profesjonsdelen av jusstudiet fastsettes av avdelingen.

Søknadsfristen for opptak til profesjonsdelen av psykologistudiet fastsettes av avdelingen.

Søknadsfristen for opptak til hovedfagsstudier er 15. april for opptak til studier med start i høstsemesteret og 1. november for opptak til studier med start i vårsemesteret.

Søknadsfristen for videreutdanningsstudier fastsettes av avdelingene, men fristen kan ikke være senere enn fire uker før oppstart av studiet.

Søknadsfristen for opptak til mastergradsstudier med oppstart av studiet i høstsemesteret er 15. januar for kvotestudenter, 1. mars for ikke-nordiske søkere og 15. april for nordiske søkere.

§ 7. Dokumentasjon og ettersendingsfrist

Søknad om opptak skrives på fastsatt søknadsskjema. Nødvendig dokumentasjon, slik dette er beskrevet i gjeldende Søkerhandbok og Guide for International Students, skal vedlegges søknaden. Dokumentasjonen skal være attesterte kopier av originaldokumenter. Manglende dokumentasjon blir ikke etterlyst.

Dokumentasjon som ikke kan fremskaffes på søknadstidspunktet, kan ettersendes innen en nærmere fastsatt frist. Ettersending av dokumentasjon ved opptak til grunnstudier og profesjonsstudier hvor opptaksgrunnlaget er videregående skole eller tilsvarende med oppstart av studiet i høstsemesteret, er underlagt de frister departementet har fastsatt. Fristen for ettersending av dokumentasjon ved opptak til grunnstudier med oppstart av studiet i vårsemesteret er 10. desember. Fristen for ettersending av dokumentasjon ved opptak til profesjonsdelen av jusstudiet og psykologistudiet fastsettes av avdelingene. Fristen for ettersending av dokumentasjon ved opptak til hovedfag er tre uker etter søknadsfristen. Fristen for ettersending av dokumentasjon til videreutdanningsstudier fastsettes av avdelingen, men fristen kan ikke være senere enn fire uker før oppstart av studiet.

Ettersender søkere til mastergradsstudiene nødvendig dokumentasjon etter søknadsfristens utløp, har de ikke krav på å få søknaden vurdert.

Kapittel II. Opptak til åpne studier

§ 8. Grunnlag for opptak

Søkeren må fylle de til enhver tid gjeldende spesielle og generelle opptakskrav til studier slik dette er fastsatt av departementet.

Generell studiekompetanse er det generelle opptakskravet ved opptak til åpne studier.

Enkelte åpne studier har spesielle opptakskrav som går ut over det generelle opptakskravet. De spesielle opptakskravene til de åpne grunnstudiene fastsettes av departementet. Med grunnstudier menes studier som bygger på utdanning fra videregående skole.

Noen åpne enkeltemner har forkunnskapskrav ut over de generelle kravene. Med enkeltemner menes vektallsgivende fag/kurs som ikke utgjør mer enn 10 vektall og som kan inngå i en grad. Med forkunnskapskrav menes krav om beståtte kurs/enkeltemner fra universitet eller høyskole. Avdelingene kan fastsette forkunnskapskrav for opptak til enkeltemner.

Ut over de generelle kravene kan avdelingene stille krav om relevant yrkespraksis og/eller utdanning fra universitet eller høyskole for opptak til åpne videreutdanningsstudier som ikke utgjør mer enn 10 vektall. Med videreutdanning menes studietilbud som er særlig rettet mot arbeidslivets og næringslivets behov.

Grunnlag for opptak til åpne hovedfag er oppnådd cand.mag.-grad og bestått mellom-/storfagseksamen eller emne- og studieretningsgruppe i vedkommende fag, og eventuelle faglige minstekrav vedtatt av universitetsstyret.

Kapittel III. Opptak til adgangsregulerte studier

§ 9. Grunnlag for opptak og rangering av søkere til adgangsregulerte laveregradsstudier og til profesjonsstudier hvor opptaksgrunnlaget er videregående skole eller tilsvarende

Søkere til adgangsregulerte studier må fylle de generelle kravene for opptak jf. kapittel II. Departementet kan

etter innstilling fra universitetsstyret, fastsette spesielle opptakskrav, det vil si krav til kunnskap i bestemte fag.

Søkerne rangeres etter de til enhver tid gjeldende rangeringsregler som fastsettes av departementet.

§ 10. Grunnlag for opptak og rangering av søkere til profesjonsdelen av jusstudiet, profesjonsdelen av psykologistudiet og praktisk-pedagogisk utdanning

Grunnlag for opptak og regler for rangering av søkere til profesjonsdelen av jusstudiet, profesjonsdelen av psykologistudiet og praktisk-pedagogisk utdanning fastsettes av universitetsstyret selv.

§ 11. Grunnlag for opptak og rangering til adgangsregulerte hovedfagsstudier

Grunnlag for opptak til adgangsregulerte hovedfag er oppnådd cand.mag.-grad og bestått mellom-/storfagseksamen eller emne- og studieretningsgruppe i vedkommende fag, og eventuelle faglige minstekrav vedtatt av universitetsstyret.

Søkerne rangeres etter følgende kriterier:

1. Søkere med fullført cand.mag.-grad rangeres etter samlet karakter til full mellomfags- eller storfagseksamen eller emne- og studieretningsgruppe som danner det faglige fordypningsgrunnlaget for hovedfaget. Dersom søkeren har deler av opptaksgrunnlaget fra en annen institusjon, skal karakterene fra den eksterne utdanningen inngå som en del av rangeringsgrunnlaget. Dersom den eksterne utdanningen kan erstatte en tilsvarende utdanning ved Universitetet i Tromsø, og karakterskalaen er identisk med den som anvendes ved Universitetet i Tromsø, skal karakterene fra den eksterne utdanningen regnes inn i grunnlaget for opptak. Dersom opptaksgrunnlaget er en tverrfaglig ekstern utdanning, eller utdanningen har en karakterskala ulik den ved Universitetet i Tromsø, skal det stipuleres et rimelig karakternivå på grunnlag av den eksterne utdanningen. For stipulering av karakternivå for utenlandsk utdanning kan nasjonalt fastsatte vurderinger legges til grunn.
2. Ved karakterlikhet skal det underrepresenterte kjønn prioriteres.
3. I øvrige tilfeller av karakterlikhet skal søkere prioriteres i denne rekkefølgen:
 - mellomfagseksamen eller tilsvarende i vedkommende fag fra Universitetet i Tromsø
 - cand.mag.-grad fra Universitetet i Tromsø
 - grunnfagseksamen fra Universitetet i Tromsø.

§ 12. Grunnlag for opptak og rangering av søkere til enkeltemner

Søkere til adgangsregulerte enkeltemner må fylle de generelle kravene til opptak, jf. kapittel II. Med enkeltemner menes vektallsgivende fag/kurs som ikke utgjør mer enn 10 vektall og som kan inngå i en grad.

Noen enkeltemner har forkunnskapskrav ut over de generelle kravene. Med forkunnskapskrav menes krav om beståtte kurs/enkeltemner fra universitet eller høyskole. Avdelingene kan fastsette forkunnskapskrav for opptak til enkeltemner.

Søkere til enkeltemner tas opp i tre grupper:

Gruppe 1: Søkere hvor det adgangsregulerte emne inngår som en obligatorisk del av studieprogrammet.

Gruppe 2: Søkere hvor det adgangsregulerte emnet inngår som en del av en emnegruppe, grunnfag, studieretningsgruppe eller mellomfag.

Gruppe 3: Andre søkere.

Innenfor hver gruppe rangeres søkerne etter antall avlagte vektall som kan inngå i en cand.mag.-grad. Søkere i gruppe 1 prioriteres foran gruppe 2, og som igjen prioriteres foran gruppe 3.

§ 13. Opptak til adgangsregulert videreutdanning

Søkere til adgangsregulerte videreutdanningsstudier må fylle de generelle kravene til opptak, jf. kapittel II. Med videreutdanning menes studietilbud som er særlig rettet mot arbeidslivets og næringslivets behov. Avdelingene kan stille krav om relevant yrkespraksis og/eller utdanning fra universitet eller høyskole for opptak til videreutdanningsstudier som ikke utgjør mer enn 10 vektall.

Søkere til videreutdanning konkurrerer om studieplass etter loddtrekning dersom annet ikke er vedtatt av universitetsstyret. Studieplasser avsatt til oppdragsgivere er unntatt fra denne bestemmelsen.

§ 14. Opptak til adgangsregulert mastergrad

Søkere til adgangsregulert mastergrad må ha en universitetsgrad basert på minst 3 års studier utover norsk immatrikuleringsgrunnlag fra godkjent utenlandsk undervisningsinstitusjon, eller tilsvarende utdanning godkjent fra det instituttet søkeren søker opptak til.

Det kreves faglig fordypning tilsvarende norsk mellomfagseksamen/emnegruppe/studieretningsgruppe innen samme fagområdet som mastergradsstudiet. For søkere med utdanning fra Norge kreves cand.mag.-grad. Engelskkunnskaper må dokumenteres etter de krav departementet har fastsatt.

Søkere til adgangsregulert mastergrad konkurrerer om studieplass etter loddtrekning dersom annet er vedtatt av universitetsstyret. Studieplasser avsatt til kvotestudenter er unntatt fra denne bestemmelsen.

Kapittel IV. Opptak med begrenset studierett

§ 15. Begrenset studierett

Studenter som ikke oppfyller kravene til generell studiekompetanse, gis en begrenset studierett. De kan kun ta eksamener i det fag/studium de er tatt opp til og må søke om opptak på nytt dersom de ønsker opptak til andre fag/studium.

§ 16. Opptak på bakgrunn av realkompetanse

Universitetet kan gi søkere som er 25 år eller eldre i opptaksåret opptak til enkeltstudier dersom de på grunnlag av realkompetanse har de nødvendige kvalifikasjoner for vedkommende studium. Studenter opptatt på bakgrunn av realkompetanse gis begrenset studierett.

Universitetsdirektøren kan fastsette retningslinjer for dokumentasjon av kvalifikasjoner og for behandlingen av søknader om opptak innenfor de regler som er fastsatt av departementet.

Vurderingen av søknaden og vedtak om opptak skal som hovedregel foretas av fagmiljøene.

Kapittel V. Kvoteordninger**§ 17. Fastsettelse av kvoter**

Departementet fastsetter størrelsen på kvotene for nordnorske og samiske søkere ved opptak til adgangsregulerte lavere gradsstudier og til profesjonsstudier hvor opptaksgrunnlaget er videregående skole eller tilsvarende. Departementet fastsetter størrelsen på opptaket til kvoteprogrammet for studenter fra u-land og Øst-Europa.

Ved opptak til andre studier kan styret selv fastsette kvoter og kriterier for kvoteordningene.

§ 18. Tilknytning til landsdelen

For å bli vurdert i kvoten for nordnorske søkere må søker ha bodd de siste ti år i landsdelen, og fortsatt være bosatt i landsdelen ved søknadstidspunktet. Dette dokumenteres med bostedsbevis utstedt av Folkeregisteret inneværende søknadsår.

Søker som ikke tilfredsstiller dette kravet må oppfylle minst tre av følgende kriterier:

1. Søker må være født i Nord-Norge. Dokumenteres med morens bostedsbevis fra en nordnorsk kommune, utstedt av Folkeregisteret.
2. Søker har bodd i minst ti år i Nord-Norge. Dokumenteres med bostedsbevis utstedt av Folkeregisteret.
3. Søker har eksamen fra grunnskole, ev. folkeskole eller realskole, i Nord-Norge. Dokumenteres med vitnemål fra skolen.
4. Søker har eksamen fra videregående skole/gymnas i Nord-Norge. Dokumenteres med vitnemål fra skolen.

§ 19. Samisk tilhørighet

For å bli vurdert i kvoten for samiske søkere må søker oppfylle kravene til å stå i samemanntallet, samt ha dokumentert dette i søknaden. Det kreves at dokumentasjonen er utstedt av offentlig myndighet.

Innenfor kvoten skal samiske søkere med språkkompetanse prioriteres. Med språkkompetanse forstås her samisk som første eller andre språk fra videregående skole, bestått semesteremne eller grunnfag fra universitet eller høyskole, bestått samisk språknemnds test eller tilsvarende.

Kapittel VI. Klageadgang**§ 20. Klageadgang**

Vedtak om avvisning av søknad eller avslag på søknad om opptak kan påklages i henhold til forvaltningslovens kapittel VI. Fristen for å klage er tre uker fra det tidspunkt vedtaket er kommet fram til den klagende part. Klagen behandles først av felles opptakskomiteé som vurderer om vedtaket bør omgjøres. Dersom opptakskomiteéen velger å opprettholde vedtaket, oversendes den til behandling i styrets klagenemnd.

II

Forskriften trer i kraft straks.

31. okt. Nr. 1274 2001**Forskrift om utanrettslege gjeldsordningar og ettergiving av fordringar som er uråd å drive inn.**

Fastsett av Kyrkje-, utdannings- og forskningsdepartementet 31. oktober 2001 med heimel i lov av 26. april 1985 nr. 21 om utdanningsstøtte til elever og studenter § 8 femte ledd. Kunngjort 16. november 2001.

Med heimel i lov av 26. april 1985 nr. 21 om utdanningsstøtte til elever og studenter § 8 femte ledd har departementet den 31. oktober 2001 fastsett forskrift om utanrettslege gjeldsordningar og ettergiving av fordringar som er uråd å drive inn.

Forskrifta gjeld frå og med 1. november 2001 og ein kan få ho ved Statens lånekasse for utdanning. Forskrifta vil også være å finne på Lånekassens internettside: <http://www.lanekassen.no>.

8. nov. Nr. 1275 2001**Forskrift om endring i forskrift om endring i forskrift om maskevidde, bifangst, fredningstid og minstemål m.v. ved fangst av fisk og sild.**

Fastsatt av Fiskeridepartementet 8. november 2001 med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 1, § 2 og § 4, lov av 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4 og kgl.res. av 13. mai 1977 nr. 2 § 13. Kunngjort 16. november 2001.

I

I forskrift av 2. november 2001 nr. 1237 om endring i forskrift av 10. oktober 1989 nr. 1095 om maskevidde, bifangst, fredningstid og minstemål m.v. ved fangst av fisk og sild gjøres følgende endringer:

§ 2 nr. 2 skal lyde:

2. Sør for 64° N og vest for en rett linje gjennom Lindesnes fyr og Hanstholmen fyr:
120 mm i trål eller snurrevad.

§ 7a skal lyde:

§ 7a. Fiskepose og forlengelse i trål og snurrevad med maskevidde 120 mm eller over

Det er forbudt å bruke trål eller snurrevad der forlengelsen og fiskeposen til sammen er lengre enn 36 meter.

Det er forbudt å bruke trål eller snurrevad hvor omkretsen på strukket lin (maskevidde ganger antall masker) øker fra forkant av forlengelsen til enden av fiskeposen.

Det er forbudt å bruke trål eller snurrevad som ikke har lik lengde og bredde på over- og underpanel i forlengelsen og i fiskeposen.

Det er forbudt å bruke trål eller snurrevad med trådtykkelse på over 8 mm enkeltråd eller 5 mm dobbeltråd i fiskeposen.

Det er forbudt å bruke trål eller snurrevad som ikke har samme trådmateriale, samme nettype og enten enkeltråd eller dobbeltråd i fiskeposen.

II

Endringene trer i kraft straks.

12. nov. Nr. 1276 2001**Forskrift om endring i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak i forbindelse med utbrudd av klassisk svinepest i Spania.**

Fastsatt av Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen 12. november 2001 med hjemmel i lov av 8. juni 1962 nr. 4 om dyrehelse (husdyrloven) § 3 og § 8, jf. delegeringsvedtak av 4. januar 2001 nr. 171, jf. EØS-avtalen vedlegg I (vedtak 2001/532/EF, vedtak 2001/550/EF, vedtak 2001/578/EF, vedtak 2001/630/EF, vedtak 2001/693/EF, vedtak 2001/694/EF, vedtak 2001/735/EF og vedtak 2001/749/EF). Kunngjort 16. november 2001.

I

I forskrift av 25. juni 2001 nr. 736 om særskilte beskyttelsestiltak i forbindelse med utbrudd av klassisk svinepest i Spania gjøres følgende endringer:

I forskriftens hjemmel skal siste parentes lyde:

(vedtak 2001/532/EF, vedtak 2001/550/EF, vedtak 2001/578/EF, vedtak 2001/630/EF, vedtak 2001/693/EF, vedtak 2001/694/EF, vedtak 2001/735/EF og vedtak 2001/749/EF).

§ 3 nr. 5 skal lyde:

- 5) Kjøtt fra svin som kommer fra besetninger innen overvåkingssone i regionen Lerida etablert før 10. oktober 2001.

Vedlegg I skal lyde:

Fylket Katalonia: områdene Pla d'Urgell, Noguera i regionen Lerida.

II

Endringene trer i kraft straks.

13. nov. Nr. 1277 2001**Forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel av ferskt kjøtt av klauvdyr fra Zimbabwe.**

Fastsatt av Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen 13. november 2001 med hjemmel i lov av 8. juni 1962 nr. 4 om dyrehelse (husdyrloven) § 3 og § 8, jf. delegeringsvedtak av 4. januar 2001 nr. 171 og EØS-avtalen vedlegg I (vedtak 2001/736/EF). Kunngjort 16. november 2001.

§ 1. Formål og virkeområde

Formålet med denne forskrift er å forebygge spredning av munn- og klauvsjuka i forbindelse med innførsel av ferskt kjøtt av klauvdyr fra Zimbabwe.

§ 2. Forbud

Det er forbudt å innføre ferskt kjøtt av klauvdyr fra Zimbabwe.

Unntatt fra forbudet er utbenet ferskt kjøtt av klauvdyr slaktet 17. august 2001 eller tidligere. Unntaket gjelder ikke for viltkjøtt.

§ 3. *Straffebestemmelser*

Overtredelse av bestemmelsene i denne forskrift er straffbar, jf. husdyrloven § 19.

§ 4. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft straks.

14. nov. Nr. 1278 2001

Forskrift om overgangsregler for rehabiliteringspenger.

Fastsatt av Sosial- og helsedepartementet 14. november 2001 med hjemmel i lov av 30. juni 2000 nr. 57 om endringer i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd og i enkelte andre lover del V. Kunngjort 16. november 2001.

§ 1. *Virkeområde*

Denne forskrift gjelder for beregning av rehabiliteringspenger for medlemmer som mottar rehabiliteringspenger per 31. desember 2001 eller som har søkt om rehabiliteringspenger før 1. januar 2002 og innvilges rehabiliteringspenger for tidsrom før 1. januar 2002.

Forskriften gjelder også for krav fremsatt etter 1. januar 2002 dersom det tidligere har vært tilstått rehabiliteringspenger, og kravet må anses å gjelde samme sak.

Rehabiliteringspenger skal beregnes etter § 2 i denne forskrift til og med 31. desember 2002. Etter dette tidspunkt skal rehabiliteringspenger omregnes etter reglene i folketrygdloven § 10–9 flg.

Ved omgjøring etter anke legges opprinnelig kravdato til grunn.

§ 2. *Beregning av rehabiliteringspenger*

Det fastsettes et grunnlag som skal utgjøre samme beløp som medlemmet måtte ha hatt etter reglene i folketrygdloven § 10–9 for å få utbetalt tilnærmet samme dagsats for rehabiliteringspenger som medlemmet får utbetalt per 31. desember 2001, inklusive barne- og ektefelle tillegg. Ved fastsettelsen av grunnlaget skal det kompenseres for økt trygdeavgift og bortfall av særfradrag.

Rehabiliteringspenger ytes med 66 prosent av grunnlaget som fremkommer etter første ledd, jf. folketrygdloven § 10–10, første ledd.

Dersom grunnlaget er beregnet etter en dagsats inklusive barnetillegg kan det ikke tilstås barnetillegg for samme barn til dette medlemmet etter § 10–10 femte ledd.

§ 3. *Endringer i løpet av overgangsperioden*

Dersom rehabiliteringspengegrunnlaget er beregnet etter en dagsats inkludert ektefelle- og/eller barnetillegg og vilkårene for slike tillegg bortfaller i løpet av overgangsperioden, skal ytelsen beregnes påny etter § 2 i denne forskrift. Dersom vilkårene for ett eller flere barnetillegg bortfaller, skal den delen av beregningsgrunnlaget som utgjør barnetillegg, reduseres forholdsmessig.

Til medlemmer som omfattes av denne forskrift og får barn etter 31. desember 2001, ytes det barnetillegg etter folketrygdloven § 10–10 femte ledd. Begrensningsregelen i § 10–10 femte ledd gjelder ikke i disse tilfeller.

Rehabiliteringspengene justeres i samsvar med endringer i grunnbeløpet.

Til medlemmer som omfattes av denne forskrift, som blir 20 år etter 31. desember 2001 og samtidig fyller de medisinske vilkårene i folketrygdloven § 10–10 tredje ledd, skal rehabiliteringspengene fra det tidspunktet vedkommende fyller 20 år ikke lenger beregnes etter denne forskrift.

§ 4. *Forholdet til andre ytelser fra folketrygden*

Frdrag for rehabiliteringspenger i overgangsstonad etter folketrygdloven § 15–14 skal utgjøre samme beløp som før 1. januar 2002. Det vil si at overgangsstonaden ikke endres som følge av at rehabiliteringspengene omregnes etter § 2 i denne forskriften.

Frdrag for ytelser etter folketrygdloven kapittel 16, 17 eller 18 i rehabiliteringspenger skal utgjøre samme beløp som før 1. januar 2002 og avkortes krone for krone.

Frdrag justeres ellers i samsvar med endringer i grunnbeløpet eller ved endringer i ytelsesgrad eller uføregrad.

§ 5. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2002 og gjelder til 31. desember 2002.

8. nov. Nr. 1279 2001

Forskrift om næringsmidler til spesielle medisinske formål.

Fastsatt av Sosial- og helsedepartementet 8. november 2001 med hjemmel i lov av 19. mai 1933 nr. 3 om tilsyn med næringsmidler m.v. § 1 og § 4, jf. EØS-avtalens vedlegg II del XII (direktiv 1999/21/EF samt direktiv 96/84/EF). Kunngjort 20. november 2001.

Kapittel I. Omfang og definisjoner

§ 1. Omfang

Denne forskrift gir bestemmelser om sammensetning, merking og frambud av næringsmidler som er bestemt til bruk ved spesielle medisinske behov.

Bestemmelser i denne forskrift gjelder i tillegg til bestemmelser i forskrift av 21. desember 1993 nr. 1382 om næringsmidler til bruk ved spesielle ernæringsmessige behov og erstatter disse i de tilfeller hvor bestemmelser i denne forskrift er mer utfyllende.

§ 2. Formål

Formålet med forskriften er å sikre at næringsmidler som er beregnet til personer med behov for spesialtilpasset kost på grunn av en bestemt sykdom, funksjonell forstyrrelse eller annen medisinsk tilstand har en hensiktsmessig sammensetning og merking samt at de frambyes via velegnede salgskanaler.

§ 3. Definisjoner

I denne forskrift forstås ved

1. *spedbarn*: barn under 12 måneder.
2. *næringsmiddel til spesielle medisinske formål*: en kategori næringsmidler til bruk ved spesielle ernæringsmessige behov, beskrevet i § 4, som er spesielt framstilt eller sammensatt med tanke på å inngå i kostbehandling av pasienter, og som skal brukes under medisinsk tilsyn. Næringsmidlene er bestemt til å skulle utgjøre eneste eller kompletterende næringskilde for pasienter som
 - a) har begrenset, nedsatt eller forstyrret evne til å innta, fordøye, oppta, omdanne eller utskille enten vanlige næringsmidler, enkelt næringsstoffer eller visse stoffskifteprodukter, eller
 - b) har andre medisinsk diagnostiserte ernæringsbehov som ikke kan dekkes ved endring av pasientens normale kosthold, av andre næringsmidler til bruk ved spesielle ernæringsmessige behov, eller ved en kombinasjon av disse.

§ 4. Kategorier av næringsmidler til spesielle medisinske formål

Næringsmidler til spesielle medisinske formål grupperes i følgende tre kategorier:

1. Ernæringsmessig komplette næringsmidler med en standard næringsstoffsammensetning, som, når de brukes i samsvar med produsentens anvisninger, kan utgjøre den eneste næringskilden for de personer de er beregnet på.
2. Ernæringsmessig komplette næringsmidler med en næringsstoffsammensetning som er tilpasset behovene ved en bestemt sykdom, funksjonell forstyrrelse eller annen medisinsk tilstand, som, når de brukes i samsvar med produsentens anvisninger, kan utgjøre den eneste næringskilden for de personer de er beregnet på.
3. Ernæringsmessig sett ikke komplette næringsmidler, enten med en standardsammensetning eller med en sammensetning som er tilpasset behovene ved en bestemt sykdom, funksjonell forstyrrelse eller annen medisinsk tilstand, som ikke er egnet til å utgjøre den eneste næringskilden.

Næringsmidlene beskrevet under pkt. 1 og 2 kan også brukes som erstatning for deler av pasientens kost eller som tilskudd til kosten.

Kapittel II. Sammensetning

§ 5. Generelt

Sammensetningen av næringsmidler til spesielle medisinske formål skal være basert på anerkjente medisinske og ernæringsmessige prinsipper.

Brukt i samsvar med produsentens anvisninger skal næringsmidlene være trygge og hensiktsmessige og effektivt tilfredsstillende spesielle ernæringsmessige behov hos de personer de er beregnet på. Dette skal kunne dokumenteres ved henvisning til generelt aksepterte vitenskapelige data.

§ 6. Innhold av næringsstoffer i produkter bestemt til spedbarn

Næringsmidler til spesielle medisinske formål som er bestemt til spedbarn skal oppfylle kravene til innhold av vitaminer og mineraler som er fastsatt i vedlegg 1.

Næringsmidlene skal oppfylle kravene til øvrige næringsstoffer som er fastsatt i gjeldende forskrift om morsmelkerstatning og tilskuddsblandinger til spedbarn og småbarn, bortsett fra avvik som eventuelt er nødvendige av hensyn til produktets formål.

§ 7. Innhold av vitaminer og mineraler i produkter bestemt til barn fra 1 år og voksne

Næringsmidler til spesielle medisinske formål som er bestemt til barn fra 1 år og voksne skal oppfylle kravene til innhold av vitaminer og mineraler som er fastsatt i vedlegg 2.

§ 8. Avvik fra sammensetningskravene – midlertidig tillatelse til frambud

SNT kan gi en midlertidig tillatelse til frambud av produkter som ikke oppfyller kravene til sammensetning fastsatt i § 6 og § 7 dersom Europakommisjonen i henhold til direktiv 89/398/EØF art. 4 pkt. 1a (jf. direktiv 96/84/EF art. 1) har gitt en slik midlertidig tillatelse.

Om nødvendig kan det knyttes spesielle krav om merking av den endrede sammensetningen til tillatelsen.

Kapittel III. Merking og frambud

§ 9. Generelle merkingskrav

Næringsmidler til spesielle medisinske formål skal merkes etter gjeldende forskrifter om merking av næringsmidler.¹

- 1 Forskrift av 21. desember 1993 nr. 1386 om deklarasjon av næringsinnhold.
- Forskrift av 21. desember 1993 nr. 1385 om merking mv av næringsmidler.
- Forskrift av 21. desember 1993 nr. 1384 om identifikasjonsmerking av næringsmiddelpartier.

§ 10. Varebetegnelse

Varebetegnelsen for de produkter som er definert i § 3 nr. 2 skal være «Næringsmiddel til spesielle medisinske formål».

§ 11. Deklarasjon av næringsinnhold

Næringsmidler til spesielle medisinske formål skal være merket med:

1. Energiinnholdet uttrykt i kilojoule (kJ) og kilokalorier (kcal) samt innholdet av protein, karbohydrater og fett.
2. Den gjennomsnittlige mengde av de mineraler og vitaminer som framgår av vedleggene 1 og 2 dersom de finnes i produktet.
3. Dersom opplysningene er nødvendige for riktig bruk av produktet, innholdet av de ulike bestanddelene av protein, karbohydrat og/eller fett samt eventuelt innholdet av andre næringsstoffer og deres bestanddeler.

Opplysningene i henhold til første ledd skal oppgis i tall per 100 g eller per 100 ml av produktet slik det frambyes og, når det er hensiktsmessig, per 100 g eller per 100 ml av det bruksklare produktet, tilberedt i henhold til produsentens anvisninger.

Opplysningene i henhold til første ledd kan i tillegg angis

- a) per servering i følge mengdeangivelse på etiketten, eller
- b) per porsjon forutsatt at antallet porsjoner i pakningen oppgis.

§ 12. Særskilt informasjon om arten av/opprinnelsen til proteinet

Merkingen skal inneholde opplysninger om opprinnelsen til og arten av de proteiner og/eller de proteinhydrolysater produktet inneholder.

§ 13. Osmolalitet/osmolaritet

Når det er hensiktsmessig skal merkingen inneholde opplysninger om produktets osmolalitet eller osmolaritet.

§ 14. Informasjon om bruksområde samt kontraindikasjoner

Merkingen skal inneholde følgende informasjon:

1. «Til kostbehandling av ...» der det åpne feltet skal fylles ut med den eller de sykdommer, funksjonelle forstyrrelser eller medisinske tilstander produktet er beregnet for,
2. en beskrivelse av de egenskaper og/eller kjennetegn som gjør produktet egnet samt grunnlaget for at produktet skal brukes. Spesielt skal endringer i innholdet av næringsstoffer angis dersom innholdet er økt eller minsket, næringsstoffer er fjernet eller de er endret på andre måter,
3. om nødvendig opplysninger om relevante forholdsregler og kontraindikasjoner og
4. om nødvendig informasjon om at produktet ikke må gis parenteralt.

§ 15. Informasjon framhevet som «viktig» i merkingen

Følgende opplysninger skal inngå i merkingen markert som «Viktig informasjon» eller tilsvarende:

1. Informasjon om at produktet skal brukes under medisinsk tilsyn,
2. informasjon om hvorvidt produktet er egnet til bruk som eneste næringskilde,
3. eventuelt informasjon om at produktet er beregnet på en særskilt aldersgruppe og
4. om nødvendig informasjon om at produktet kan utgjøre en helsefare dersom det inntas av personer som ikke lider av den eller de sykdommer, funksjonelle forstyrrelser eller andre medisinske tilstander produktet er beregnet for.

§ 16. Informasjon om tilberedning og oppbevaring

Merkingen skal gi anvisninger om riktig tilberedning og bruk av produktet samt om oppbevaring av produktet etter at pakningen er åpnet om nødvendig.

§ 17. Begrensninger i frambud

Næringsmidler til spesielle medisinske formål tillates frambudt til forbruker kun via sykehus og andre helseinstitusjoner ledet av lege samt via apotek eller andre foretak som har tilknyttet lege, klinisk ernæringsfysiolog, farmasøyt eller sykepleier.

Kapittel IV. Administrative bestemmelser

§ 18. Tilsyn og vedtak

Statens næringsmiddeltilsyn fører tilsyn med at bestemmelsene i denne forskrift overholdes og fatter nødvendige vedtak for gjennomføring av bestemmelsene i virksomheter som har regional, landsdekkende eller eksportrettet karakter og ved import av næringsmidler. Tilsyns- og vedtaksmyndighet som er tillagt Statens næringsmiddeltilsyn,

kan delegeres til det kommunale eller interkommunale næringsmiddeltilsynet.

Det kommunale eller interkommunale næringsmiddeltilsynet fører tilsyn og fattet nødvendige vedtak med øvrige virksomheter.

Statens næringsmiddeltilsyn er klageinstans for vedtak fattet etter delegert myndighet fra Statens næringsmiddeltilsyn.

Kommunestyret eller særskilt klagenemnd er klageinstans for øvrige vedtak fattet av det kommunale eller interkommunale næringsmiddeltilsynet.

Fylkesmannen er klageinstans for vedtak fattet av kommunestyret eller særskilt klagenemnd.

Sosial- og helsedepartementet er klageinstans for vedtak fattet av Statens næringsmiddeltilsyn.

§ 19. Meldeplikt

Næringsmidler som omfattes av denne forskrift skal meldes til Statens næringsmiddeltilsyn før de frambyes eller markedsføres på det norske marked. Meldingen skjer ved at produsent/importør oversender følgende informasjon:

- a) Navn og adresse til produsent og eventuell importør,
- b) en kopi av næringsmidlets merking og
- c) informasjon om næringsmidlets sammensetning i den grad dette ikke framgår av informasjonen under bokstav b.

Statens næringsmiddeltilsyn kan kreve ytterligere opplysninger og dokumentasjon.

§ 20. Dispensasjon

I særskilte tilfelle og forutsatt at det ikke vil stride mot internasjonale avtaler som Norge har inngått, kan Statens næringsmiddeltilsyn dispensere fra denne forskrift.

§ 21. Tvangsmulkt

Bestemmelsene om tvangsmulkt i lov av 19. mai 1933 nr. 3 om tilsyn med næringsmidler m.v. kommer til anvendelse på overtredelse av pålegg gitt i medhold av denne forskrift.

§ 22. Overgangsbestemmelser

Fra 1. november 2001 er det forbudt å framby produkter som ikke er i samsvar med denne forskrift.

§ 23. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks.

Vedlegg 1. Innhold av vitaminer og mineraler i næringsmidler til spesielle medisinske formål som er bestemt til spedbarn

De oppgitte verdier gjelder produkter som er klare til bruk, enten tilberedt i henhold til produsentens anvisninger eller frambygd som bruksklare produkter.

1. Ernæringsmessig komplette næringsmidler til spesielle medisinske formål som beskrevet i § 4 pkt. 1, og som er bestemt til spedbarn, skal inneholde de vitaminer og mineraler som framgår av tabell 1, i mengder som ligger innenfor de angitte grenseverdier.
2. Ernæringsmessig komplette næringsmidler til spesielle medisinske formål som beskrevet i § 4 pkt. 2, og som er bestemt til spedbarn, skal inneholde de vitaminer og mineraler som framgår av tabell 1, i mengder som ligger innenfor de angitte grenseverdier, bortsett fra endringer i innholdet av et eller flere av disse næringsstoffene som eventuelt er nødvendige av hensyn til produktets formål.
3. Innholdet av vitaminer og mineraler i ernæringsmessig sett ikke komplette næringsmidler til spesielle medisinske formål som beskrevet i § 4 pkt. 3, og som er bestemt til spedbarn, skal ikke overstige maksimumsverdiene i tabell 1, bortsett fra endringer i innholdet av et eller flere av disse næringsstoffene som eventuelt er nødvendige av hensyn til produktets formål.

Tabell 1. Krav til innhold av vitaminer og mineraler i ernæringsmessig komplette næringsmidler bestemt til spedbarn

Vitaminer	Per 100 kJ		Per 100 kcal	
	Minimum	Maksimum	Minimum	Maksimum
Vitamin A (µg RE)	14	43	60	180
Vitamin D (µg)	0,25	0,75	1	3
Vitamin K (µg)	1	5	4	20
Vitamin C (mg)	1,9	6	8	25
Tiamin (mg)	0,01	0,075	0,04	0,3
Riboflavin (mg)	0,014	0,1	0,06	0,45
Vitamin B ₆ (mg)	0,009	0,075	0,035	0,3
Niacin (mg NE)	0,2	0,75	0,8	3
Folsyre (µg)	1	6	4	25
Vitamin B ₁₂ (µg)	0,025	0,12	0,1	0,5
Pantotensyre (mg)	0,07	0,5	0,3	2

<i>Vitaminer</i>	<i>Per 100 kJ</i>		<i>Per 100 kcal</i>	
	<i>Minimum</i>	<i>Maksimum</i>	<i>Minimum</i>	<i>Maksimum</i>
Biotin (µg)	0,4	5	1,5	20
Vitamin E (mg α--TE)	0,5/g flerumettede fettsyrer uttrykt som linolsyre, men ikke mindre enn 0,1 mg per 100 kJ	0,75	0,5/g flerumettede fettsyrer uttrykt som linolsyre, men ikke mindre enn 0,5 mg per 100 kcal	3

<i>Mineraler</i>	<i>Per 100 kJ</i>		<i>Per 100 kcal</i>	
	<i>Minimum</i>	<i>Maksimum</i>	<i>Minimum</i>	<i>Maksimum</i>
Natrium (mg)	5	14	20	60
Klorid (mg)	12	29	50	125
Kalium (mg)	15	35	60	145
Kalsium (mg)	12	60	50	250
Fosfor (mg) ¹	6	22	25	90
Magnesium (mg)	1,2	3,6	5	15
Jern (mg)	0,12	0,5	0,5	2
Sink (mg)	0,12	0,6	0,5	2,4
Kobber (µg)	4,8	29	20	120
Jod (µg)	1,2	8,4	5	35
Selen (µg)	0,25	0,7	1	3
Mangan (mg)	0,012	0,05	0,05	0,2
Krom (µg)	–	2,5	–	10
Molybden (µg)	–	2,5	–	10
Fluor (mg)	–	0,05	–	0,2

1 Forholdet mellom kalsium og fosfor skal være minimum 1,2 og ikke høyere enn 2,0.

Vedlegg 2. Innhold av vitaminer og mineraler i næringsmidler til spesielle medisinske formål som er bestemt til barn fra 1 år og voksne

De oppgitte verdier gjelder produkter som er klare til bruk, enten tilberedt i henhold til produsentens anvisninger eller frambudt som bruksklare produkter.

1. Ernæringsmessig komplette næringsmidler til spesielle medisinske formål som beskrevet i § 4 pkt. 1, og som er bestemt til barn fra 1 år og voksne, skal inneholde de vitaminer og mineraler som framgår av tabell 2, i mengder som ligger innenfor de angitte grenseverdier.
2. Ernæringsmessig komplette næringsmidler til spesielle medisinske formål som beskrevet i § 4 pkt. 2, og som er bestemt til barn fra 1 år og voksne, skal inneholde de vitaminer og mineraler som framgår av tabell 2, i mengder som ligger innenfor de angitte grenseverdier, bortsett fra endringer i innholdet av et eller flere av disse næringsstoffene som eventuelt er nødvendige av hensyn til produktets formål.
3. Innholdet av vitaminer og mineraler i ernæringsmessig sett ikke komplette næringsmidler til spesielle medisinske formål som beskrevet i § 4 pkt. 3, og som er bestemt til barn fra 1 år og voksne, skal ikke overstige maksimumsverdiene i tabell 2, bortsett fra endringer i innholdet av et eller flere av disse næringsstoffene som eventuelt er nødvendige av hensyn til produktets formål.

Tabell 2. Krav til innhold av vitaminer og mineraler i ernæringsmessig komplette næringsmidler bestemt til barn fra 1 år og voksne

<i>Vitaminer</i>	<i>Per 100 kJ</i>		<i>Per 100 kcal</i>	
	<i>Minimum</i>	<i>Maksimum</i>	<i>Minimum</i>	<i>Maksimum</i>
Vitamin A (µg RE)	8,4	43	35	180
Vitamin D (µg)	0,12	0,65/0,75 ¹	0,5	2,5/3 ¹
Vitamin K (µg)	0,85	5	3,5	20
Vitamin C (mg)	0,54	5,25	2,25	22
Tiamin (mg)	0,015	0,12	0,06	0,5
Riboflavin (mg)	0,02	0,12	0,08	0,5
Vitamin B ₆ (mg)	0,02	0,12	0,08	0,5
Niacin (mg NE)	0,22	0,75	0,8	3
Folsyre (µg)	2,5	12,5	10	50
Vitamin B ₁₂ (µg)	0,017	0,17	0,07	0,7
Pantotensyre (mg)	0,035	0,35	0,15	1,5

<i>Vitaminer</i>	<i>Per 100 kJ</i>		<i>Per 100 kcal</i>	
	<i>Minimum</i>	<i>Maksimum</i>	<i>Minimum</i>	<i>Maksimum</i>
Biotin (µg)	0,18	1,8	0,75	7,5
Vitamin E (mg α--TE)	0,5/g flerumettede fettsyrer uttrykt som linolsyre, men ikke mindre enn 0,1 mg per 100 kJ	0,75	0,5/g flerumettede fettsyrer uttrykt som linolsyre, men ikke mindre enn 0,5 mg per 100 kcal	3

1 For produkter til barn fra 1 til 10 år.

<i>Mineraler</i>	<i>Per 100 kJ</i>		<i>Per 100 kcal</i>	
	<i>Minimum</i>	<i>Maksimum</i>	<i>Minimum</i>	<i>Maksimum</i>
Natrium (mg)	7,2	42	30	175
Klorid (mg)	7,2	42	30	175
Kalium (mg)	19	70	80	295
Kalsium (mg)	8,4/12 ¹	42/60 ¹	35/50 ¹	175/250 ¹
Fosfor (mg)	7,2	19	30	80
Magnesium (mg)	1,8	6	7,5	25
Jern (mg)	0,12	0,5	0,5	2
Sink (mg)	0,12	0,36	0,5	1,5
Kobber (µg)	15	125	60	500
Jod (µg)	1,55	8,4	6,5	35
Selen (µg)	0,6	2,5	2,5	10
Mangan (mg)	0,012	0,12	0,05	0,5
Krom (µg)	0,3	3,6	1,25	15
Molybden (µg)	0,72	4,3	3,5	18
Fluor (mg)	–	0,05	–	0,2

1 For produkter til barn fra 1 til 10 år.

13. nov. Nr. 1280 2001

Forskrift om endring i forskrift om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av ferskt kjøtt og kjøttprodukter.

Fastsatt av Landbruksdepartementet 13. november 2001 med hjemmel i lov av 8. juni 1962 nr. 4 om dyrehelse (husdyrloven) § 3, jf. EØS-avtalen vedlegg I (direktiv 72/461/EØF, direktiv 72/462/EØF, direktiv 80/215/EØF, direktiv 91/495/EØF, direktiv 92/45/EØF og direktiv 92/118/EØF, vedtak 79/542/EØF endret ved vedtak 2000/623/EF, vedtak 93/402/EØF, vedtak 98/371/EF endret ved vedtak 2000/19/EF, vedtak 1999/283/EF endret ved vedtak 2001/601/EF, vedtak 2000/585/EF endret ved vedtak 2001/640/EF, vedtak 2000/159/EF endret ved vedtak 2001/487/EF, vedtak 97/222/EF endret ved vedtak 2000/338/EF). Kunngjort 20. november 2001.

I

I forskrift 31. desember 1998 nr. 1475 om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av ferskt kjøtt og kjøttprodukter gjøres følgende endringer:

I hjemmelsfeltet skal siste parentes lyde:

(direktiv 72/461/EØF, direktiv 72/462/EØF, direktiv 80/215/EØF, direktiv 91/495/EØF, direktiv 92/45/EØF og direktiv 92/118/EØF, vedtak 79/542/EØF endret ved vedtak 2000/623/EF, vedtak 93/402/EØF, vedtak 98/371/EF endret ved vedtak 2000/19/EF, vedtak 1999/283/EF endret ved vedtak 2001/601/EF, vedtak 2000/585/EF endret ved vedtak 2001/640/EF, vedtak 2000/159/EF endret ved vedtak 2001/487/EF, vedtak 97/222/EF endret ved vedtak 2000/338/EF).

Vedlegg I og II skal lyde:

Vedlegg I. Tredjeland og regioner i tredjeland som er godkjent for innførsel av ferskt kjøtt av storfe (Bos taurus, Bubalus bubalus og Bison bison), svin, sau, geit og hest og andre enhovede husdyr

<i>ISO-kode</i>	<i>Tredjeland</i>	<i>Storfe</i>	<i>Sau og geit</i>	<i>Svin</i>	<i>Hest og andre enhovede husdyr</i>	<i>Anmerkning</i>	<i>Reststoffprogram</i>
AL	Albania	O	O	O	O		XR(5)
AR	Argentina	X	X	O	X	1	XR(10)
AU	Australia	X	X	X	X		XR

ISO-kode	Tredjeland	Storfe	Sau og geit	Svin	Hest og andre enhovede husdyr	Anmerking	Reststoffprogram
BA	Bosnia-Herzegovina	O	O	O	O		O
BG	Bulgaria	X	X	O	X		XR(4)
BG	Bulgaria BG-3	O	O	O	X	2	XR(4)
BH	Bahrain	O	O	O	O		O
BR	Brasil	X	X	O	X	3	XR(1)
BW	Botswana	X	X	O	X	4, 5, 6, 7	XR(6)
BY	Hviterussland	O	O	O	O		O
BZ	Belize	X	O	O	X		O
CA	Canada	X	X	X	X		XR
CH	Sveits	X	X	X	X		XR(3)
CL	Chile	X	X	X	X		XR(4)
CN	Kina	O	O	X	X		O
CO	Colombia	X	O	O	X	8	O
CR	Costa Rica	X	O	O	X		O
CU	Cuba	X	O	O	X		O
CY	Kypros	X	X	X	X		O
CZ	Den tsjekkiske republikk	X	X	X	X		XR(3)
DZ	Algerie	O	O	O	O		O
EE	Estland	O	O	O	O		XR(3)
ET	Etiopia	O	O	O	O		O
FK	Falklandsøyene	X	X	O	X		O
GL	Grønland	X	X	O	X		XR(5)
GT	Guatemala	X	O	O	X		O
HK	Hong Kong	O	O	O	O		O
HN	Honduras	X	O	O	X		O
HR	Kroatia	X	X	O	X		XR(3)
HU	Ungarn	X	X	X	X		XR(3)
IL	Israel	O	O	O	X		O
IN	India	O	O	O	O		O
IS	Island	X	X	X	X		XR
KE	Kenya	O	O	O	O		O
LI	Litauen	O	O	O	O		XR(9)
LV	Latvia	O	O	O	O		XR(3)
MA	Marokko	O	O	O	X		O
MG	Madagaskar	O	O	O	O		O
MK	Den tidligere jugoslaviske republikken Makedonia	O	X	O	X		XR(2)
MT	Malta	X	O	X	X		XR(3)
MU	Mauritius	O	O	O	O		O
MX	Mexico	X	O	O	X		XR(7)
NA	Namibia	X	X	O	X	4, 5, 6, 7	XR(2)
NC	New Caledonia	O	O	O	O		O
NI	Nicaragua	X	O	O	X		O
NZ	New Zealand	X	X	X	X		XR(10)
PA	Panama	X	O	O	X		O
PL	Polen	X	X	O	X		XR
PY	Paraguay	X	X	O	X	9	XR(6)
RO	Romania	X	X	O	X		XR
RU	Russland	O	O	O	O		O
SG	Singapore	O	O	O	O		O
SI	Slovenia	X	X	O	X		XR(9)
SK	Den slovakiske republikken	X	X	O	X		XR(3)
SV	El Salvador	X	X	O	X		O
SZ	Swaziland	X	O	O	X	4, 5, 6, 10	XR(6)
TH	Thailand	O	O	O	O		O
TN	Tunisia	O	O	O	O		O
TR	Tyrkia	O	O	O	X	11	O

ISO-kode	Tredjeland	Storfe	Sau og geit	Svin	Hest og andre enhovede husdyr	Anmerking	Reststoffprogram
UA	Ukraina	O	O	O	O		O
US	USA	X	X	X	X		XR
UY	Uruguay	X	X	O	X		XR(10)
YU	Den føderale republikken Jugoslavia (Serbia og Montenegro)	O	O	O	X		XR(3)
YU	Den fød. Rep. Jugoslavia YU-1	X	X	O	X	12	XR(3)
ZA	Sør-Afrika	X	X	O	X	4, 5, 6, 13	XR(3)
ZW	Zimbabwe	X	O	O	O	4, 5, 6, 14	XR(6)

Forklaring til tabellen

X – godkjent

O – ikke godkjent

XR – godkjent reststoffprogram for storfe-, småfe-, svine- og hestekjøtt

XR (1) – godkjent reststoffprogram for storfe-, svine- og hestekjøtt

XR (2) – godkjent reststoffprogram for storfe- og småfeskjøtt

XR (3) – godkjent reststoffprogram for storfe-, småfe-, og svinekjøtt

XR (4) – godkjent reststoffprogram for småfe- og svinekjøtt

XR (5) – godkjent reststoffprogram for småfeskjøtt

XR (6) – godkjent reststoffprogram for storfeskjøtt

XR (7) – godkjent reststoffprogram for hestekjøtt

XR (8) – godkjent reststoffprogram for storfe- og hestekjøtt

XR (9) – godkjent reststoffprogram for storfe- og svinekjøtt

XR (10) – godkjent reststoffprogram for storfe-, småfe- og hestekjøtt

- Kjøtt av storfe skal være utbeinet. Dersom ferskt kjøtt av storfe ikke er utbeinet, kan det kun innføres fra godkjent region AR-1 (dvs. sør for 42. parallell). Ferskt kjøtt av sau og geit kan også kun innføres fra region AR-1. Dersom det er utbeinet, kan det i tillegg innføres fra godkjent region AR-3 (provinsene Entre Rios, Corrientes og Misiones) og AR-4 (provinsene Catamarca, San Juan, La Rioja, Mendoza Neuquen, Rio Negro, San Luis, La Pampa, Córdoba, Santa Fe, Santiago del Estero, Chaco, Formosa og Buenos Aires), jf. vedtak 93/403/EØF og vedtak 98/16/EF.
- BG-3: 20 km bred sone langs grensen til Tyrkia, jf. vedtak 98/371/EF.
- Storfeskjøtt kan kun innføres dersom det er utbeinet og kommer fra godkjent region BR-1 (dvs. statene Rio Grande do Sul, Paraná, Minas Gerais (unntatt Oliveira, Passos, São Goncalo de Sapucaí, Setelagoas og Bambuí), São Paulo, Espírito Santo, Mato Grosso do Sul (unntatt kommunene Soinora, Aquidauana, Bodoquena, Bonito, Caracol, Coxim, Jardim, Ladario, Miranda, Pedro Gomes, Porto Murinho, Rio Negro, Rio Verde de Mato Grosso, og Corumbá), Santa Catarina, Goiás og Cuiaba (unntatt kommunene Santo Antônio do Leverger, Nossa Senhora do Livramento, Poconé og Barão de Melgaco), Caceres (unntatt Caceres kommune), Lucas do Rio Verde, Rondonopolis (unntatt Itiquira kommune), Barra do Garcas og Barra do Bugres i Mato Grosso, jf. vedtak 93/403/EØF og vedtak 98/16/EF.
- Kjøttet skal være utbeinet, og større lymfeknuter skal være fjernet. Slakteavfall kan ikke innføres.
- Kjøttet skal være modnet ved en temperatur på mer enn + 2° C i minst 24 timer etter slakting og før utbeining.
- Kjøtt skal stamme fra dyr som i løpet av de siste 12 måneder ikke har blitt vaksinert mot munn- og klovsyke.
- Kjøtt fra klauvdyr skal stamme fra dyr som er født og alet opp i avsenderlandet og som minst 12 måneder før slakting eller siden fødselen har oppholdt seg i et av veterinærdistriktene 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14 og 18 når det gjelder Botswana, og i områder sør for grensegjerdene som strekker seg fra Palgrave Point i vest til Gam i øst når det gjelder Namibia, jf. vedtak 2000/739/EF. Kjøtt fra enhovede husdyr kan innføres fra hele landet.
- Storfeskjøtt kan kun innføres dersom det er utbeinet og kommer fra godkjent region CO-1 (området innenfor følgende grenser: langs elven Atrato fra den renner sammen med elven Murri og nedstrøms til Atlanterhavskysten, langs kysten til Cabo Tiburoón ved grensen til Panama, langs grensen mellom Colombia og Panama til Stillehavet, langs Stillehavskysten til elven Valles utløp, og herfra langs en rett linje tilbake til elven Murriss utløp i Atrato) eller CO-3 (området innenfor følgende grenser: langs Sinuelven fra Atlanterhavskysten opp til Alto Paramillo, derfra langs grenselinjen mellom Antioquia og Cordoba til Puerto Rey, og derfra langs kysten til Sinuelvens utløp), jf. vedtak 93/403/EØF og vedtak 98/16/EF.
- Storfeskjøtt skal være utbeinet.
- Storfeskjøtt skal stamme fra dyr som er født og alet opp i Swaziland og som minst 12 måneder før slakting eller

siden fødselen har oppholdt seg i området vest for «the red line»-gjerdene som strekker seg fra Usutuelfven i sør til grensen mot Sør-Afrika vest for Nkalashane, jf. vedtak 1999/283/EF.

11. Kjøtt av hest og andre enhovede husdyr skal stamme fra dyr som 6 måneder før slakting, eller siden fødselen har oppholdt seg i Tyrkia, kommer fra en godkjent region (dvs. Amasya, Ankara, Aydin, Balikesir, Bursa, Cankiri, Corum, Denizli, Izmir, Kastamonu, Kutahya, Manisa, Usak, Yozgat og Kirikkale), jf. vedtak 90/445/EØF og har testet negativt på intrakutan mallein-test.
12. Gjelder hele landet med unntak av regionene Kosovo og Metohija, jf. vedtak 98/371/EF.
13. Kjøtt fra klauvdyr skal stamme fra dyr som er født og alet opp i Sør-Afrika og som minst 12 måneder før slakting eller siden fødselen ha oppholdt seg utenfor munn- og klauvsjukesonene i veterinærrområdene av Mpumalanga og Nordprovinsene, i distriktet Ingwavuma av veterinærområdet Natal og fra grenseområdet mot Botswana øst for 28. lengdegrad og utenfor følgende distrikter i provinsen KwaZulu-Natal: Camperdown, Pietermaritzburg, Lions River, New Hanover, Umvoti, Kranskop, Mapumulo, Ndwedwe, Lower Tugela, Inanda, Pinetown, Durban (inkl. byområdet), Chatsworth, Umzali, Umbumbulu og Richmond, jf. vedtak 2001/601/EF.
14. Kjøtt fra klauvdyr skal stamme fra dyr som er født og alet opp i Zimbabwe, som minst 12 måneder før slakting eller siden fødselen har oppholdt seg i veterinærregionene Mashonaland West, Mashonaland East (herunder distriktet Chikomba), Mashonaland Central, Manicaland (kun distriktet Makoni), Midlands (kun distriktene Gweru, Kwekwe, Shurugwi, Chirimanzu og Zvishavane), Masvingo (kun distriktene Gutu og Masvingo), Matabeleland South (kun distriktene Insiza, Bullimamangwe, Umzingwamange, Gwanda og West Nicholson) og Matabeleland North (kun distriktene Bubi og Umgusa). Dyrene skal være merket i henhold til landets lov med bokstavmerke som viser hvilken region de stammer fra, jf. vedtak 1999/283/EF.

Vedlegg II skal lyde:

Vedlegg II. Tredjeland og regioner i tredjeland som er godkjent for innførsel av ferskt kjøtt av villlevende vilt, tamrein, oppdrettsvilt og tamkanin

ISO-kode	Tredjeland	Vilt og oppdrettsvilt av klauvdyr, tamrein, unntatt villsvin	Ville enhovede dyr (sebra)	Ville haredyr og oppdrettskanin *	Villsvin og oppdrettsvillsvin	Andre ville landpattedyr	Anmerking	Reststoffprogram
AL	Albania	O	O	X	O	O		O
AR	Argentina	X	O	X	O	O	1, 12	XR(2)
AU	Australia	X	O	X	X	X	9	XR
BA	Bosnia-Herzegovina	O	O	X	O	O		O
BG	Bulgaria	X	O	X	O	O	7	XR(2)
BH	Bahrain	O	O	X	O	O		O
BR	Brasil	O	O	X	O	O		XR(5)
BW	Botswana	X	X	X	O	O	2, 3, 12	O
BY	Hviterussland	O	O	X	O	O		O
BZ	Belize	O	O	X	O	O		O
CA	Canada	X	O	X	X	X	9	XR(2)
CH	Sveits	X	O	X	X	O		O
CL	Chile	X	O	X	O	O	9	XR(2)
CN	Kina	O	O	X	O	O		XR(1)
CO	Colombia	O	O	X	O	O		O
CR	Costa Rica	O	O	X	O	O		O
CU	Cuba	O	O	X	O	O		O
CY	Kypros	X	O	X	X	O	9	XR
CZ	Den tsjekkiske republikk	X	O	X	X	O	8	XR
DZ	Algerie	O	O	X	O	O		O
EE	Estland	X	O	X	O	X		O
ET	Etiopia	O	O	X	O	O		O
FK	Falklandsøyene	O	O	X	O	O		O
GL	Grønland	X	O	X	O	X		XR(2)
GT	Guatemala	O	O	X	O	O		O
HK	Hong Kong	O	O	X	O	O		O
HN	Honduras	O	O	X	O	O		O
HR	Kroatia	X	O	X	O	O		XR

ISO-kode	Tredjeland	Vilt og oppdrettsvilt av klauvdyr, tamrein, unntatt villsvin	Ville enhovede dyr (sebra)	Ville hare dyr og oppdrettskanin*	Villsvin og oppdrettsvillsvin	Andre ville landpattedyr	Anmerking	Reststoffprogram
HU	Ungarn	X	O	X	X	O	11	XR
IL	Israel	O	O	X	O	O		XR(5)
IN	India	O	O	X	O	O		O
IS	Island	O	O	X	O	O		O
KE	Kenya	O	O	X	O	O		O
LI	Litauen	X	O	X	O	X		XR(2)
LV	Latvia	X	O	X	O	X		XR
MA	Marokko	O	O	X	O	O		O
MG	Madagaskar	O	O	X	O	O		O
MK	Den tidligere jugoslaviske republikken Makedonia	O	O	X	O	O		O
MT	Malta	O	O	X	O	O		XR(1)
MU	Mauritius	O	O	X	O	O		O
MX	Mexico	O	O	X	O	O		XR(1)
NA	Namibia	X	X	X	O	O	2, 3, 12	XR(5)
NC	New Caledonia	X	O	X	O	O		XR(2)
NI	Nicaragua	O	O	X	O	O		O
NZ	New Zealand	X	O	X	X	X	9	XR(2)
PA	Panama	O	O	X	O	O		O
PL	Polen	X	O	X	O	O		XR
PY	Paraguay	O	O	X	O	O		O
RO	Romania	X	O	X	O	X		XR
RU	Russland	X	O	X	O	X	10	XR(3)
SG	Singapore	O	O	X	O	O		O
SI	Slovenia	X	O	X	O	O		XR
SK	Den slovakiske republikken	X	O	X	O	O		XR(2)
SV	El Salvador	O	O	X	O	O		O
SZ	Swaziland	X	X	X	O	O	2, 4, 12	O
TH	Thailand	O	O	X	O	O		O
TN	Tunisia	O	O	X	O	O		XR(2)
TR	Tyrkia	O	O	X	O	O		O
UA	Ukraina	O	O	X	O	O		O
US	USA	X	O	X	X	O	9	XR
UY	Uruguay	X	O	X	O	O		XR(6)
YU	Den føderale republikken Jugoslavia (Serbia og Montenegro)	O	O	X	O	O		O
ZA	Sør-Afrika	X	X	X	O	O	2, 5, 12	XR
ZW	Zimbabwe	X	X	X	O	O	2, 6	XR(5)

Forklaring til tabellen

* – Uflådde ville hare dyr med innvoller kan oppbevares i maksimum 15 dager ved +4 °C før innførsel til EØS.

X – godkjent

O – ikke godkjent

XR – godkjent reststoffprogram

XR(1) – godkjent reststoffprogram for kanin

XR(2) – godkjent reststoffprogram for vilt og oppdrettsvilt, ikke for kanin

XR(3) – godkjent reststoffprogram for reinsdyr fra Murmansk området

XR(4) – godkjent reststoffprogram for vilt, ikke for oppdrettsvilt og kanin

XR(5) – godkjent reststoffprogram for oppdrettsvilt

XR(6) – godkjent reststoffprogram for vilt og kanin

1. Kjøtt, unntatt slakteavfall, av ville klauvdyr kan kun innføres fra regionen AR-1 (dvs. sør for 42. parallell). Kjøtt av oppdrettede klauvdyr kan i tillegg til AR-1 innføres fra godkjent region AR-3 (provinsene Entre Rios, Corrientes og Misiones) og AR-4 (provinsene Catamarca, San Juan, La Rioja, Mendoza Neuquen, Rio Negro, San Luis, La Pampa, Córdoba, Santa Fe, Santiago del Estero, Chaco, Formosa og Buenos Aires). Jf. vedtak 93/402/EØF. Kjøtt fra regionene AR-3 og AR-4 skal være utbeinet og modnet ved romtemperatur på mer enn +2 °C i minst 24 timer. Større lymfeknuter skal være fjernet.
2. Kjøtt av ville hovdyr og klauvdyr skal være utbeinet. Kjøttet skal være utbeinet og modnet ved romtemperatur på mer enn +2 °C i minst 24 timer. Slakteavfall fra disse dyrene kan ikke innføres.
3. Kjøtt av klauvdyr skal stamme fra et av veterinærdistriktene 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14 og 18 når det gjelder Botswana, og i områder sør for grensegjerdene som strekker seg fra Palgrave Point i vest til Gam i øst når det gjelder Namibia, jf. vedtak 2001/739/EF.
4. Kjøtt av klauvdyr skal stamme fra dyr som er født og alet opp i Swaziland og som minst 3 måneder før slaktning eller siden fødselen har oppholdt seg i området vest for «the red line»-gjørdene som strekker seg fra Usutu elven i sør til grensen mot Sør-Afrika vest for Nkalashane, jf. vedtak 1999/283/EF.
5. Kjøtt av klauvdyr tillates ikke innført fra munn- og klauvsjukesonene i veterinærrområdene av Mpumalanga og Nordprovinsene, i distriktet Ingwavuma av veterinærområdet Natal og fra grenseområdet mot Botswana øst for 28. lengdegrad og fra følgende distrikter i provinsen KwaZulu-Natal: Camperdown, Pietermaritzburg, Lions River, New Hanover, Umvoti, Kranskop, Mapumulo, Ndwedwe, Lower Tugela, Inanda, Pinetown, Durban (inkludert byområdet), Chatsworth, Umzali, Umbumbulu og Richmond, jf. vedtak 2001/601/EF.
6. Kjøtt av klauvdyr kan kun innføres fra veterinærregionene Mashonaland West, Mashonaland East (herunder distriktet Chikomba), Mashonaland Central, Manicaland (kun distriktet Makoni), Midlands (kun distriktene Gweru, Kwekwe, Shurugwi, Chirimanzu og Zvishavane), Masvingo (kun distriktene Gutu og Masvingo), Matabeleland South (kun distriktene Insiza, Bullimamangwe, Umzingwamange, Gwanda og West Nicholson) og Matabeleland North (kun distriktene Bubi og Umgusa), jf. vedtak 1999/283/EF.
7. Kjøtt av vilt og oppdrettsvilt av klovdyr kan innføres fra regionene BG-1 (Varna, Dobrich, Solistra, Choumen, Targovichte, Razgrad, Rousse, V. Tarnovo, Gabrovo, Pleven, Lovetch, Plovdiv, Smolian, Pasardijk, Sofia distrikt, Sofia (by), Pernik, Kustendil, Blagoevgrad, Vratza, Montana og Vidin) og BG-2 (provinsene: Bourgas, Jambol, Sliven, Starazagora, Hasskovo og Kardjali, med unntak av en 20 km bred sone til den tyrkiske grensen), jf. vedtak 1999/538/EF.
8. Kjøtt av oppdrettsvillsvin kan innføres fra hele landet. Kjøtt av villsvin kan ikke innføres fra regionen CZ-2 (provinsene Kromeriz, Vyskov, Hodonín, Uherské, Hradiste, Zlin og Vsetín), jf. vedtak 98/648/EF.
9. Vilt som ikke er flådd og hvor innvollene ikke er fjernet skal transporteres med fly, jf. vedtak 2000/585/EF.
10. Kjøtt av reinsdyr fra regionen RU-1 (Murmansk) kan innføres, jf. vedtak 2000/161/EF. Nåværende sertifikatmodell er ikke tilpasset de spesielle oppdrettsforhold i området, jf. vedtak 2000/585/EF.
11. Kjøtt fra villsvin skal være testet negativt for klassisk svinepest ved 1.: virus isolasjonstest av EDTA-blod eller fra en dertil «egnet prøve» (=prøve av tonsiller og milt, pluss prøve av ileum eller nyre og en prøve av minst en av følgende lymfeknuter: lymphonodi retropharyngei, parotidei, mandibulares eller jejunales. 2.: eller ved direkte immunofluoresens test utført på «egnet prøve» for påvisning av virus antigen, jf. vedtak 2000/585/EF.
12. Kjøtt fra oppdrettsvilt skal i alle ledd av produksjonen ha vært holdt adskilt fra kjøtt som ikke tilfredstiller krav for eksport til EØS-området, jf. vedtak 2000/585/EF.

II

Endringene trer i kraft straks.

14. nov. Nr. 1281 2001

Forskrift om endring i forskrift om eiendomsmegling.

Fastsatt av Kredittilsynet 14. november 2001 med hjemmel i lov av 16. juni 1989 nr. 53 om eiendomsmegling § 2–3, § 2–4 og § 2–7 første ledd, jf. delegeringsvedtak av 17. mars 1998 nr. 1566. Kunngjort 20. november 2001.

I

I forskrift av 20. mars 1990 nr. 177 om eiendomsmegling gjøres følgende endringer:

§ 1–5 første og annet ledd oppheves.

§ 1–5 tredje ledd første og annet punktum blir nytt første ledd første og annet punktum.

§ 1–5 tredje ledd tredje til sjette punktum oppheves.

§ 1–5 fjerde ledd blir nytt annet ledd.

§ 1–6 annet ledd skal lyde:

På vitnemålet skal karakterer for de enkelte prøver være oppgitt.

§ 1–9 første ledd oppheves.

§ 1–9 annet ledd blir nytt første ledd.

§ 1–11 skal lyde:

§ 1–11. (*begrunnelse og klage over sensur mv.*)

For begrunnelse og klage over sensur gjelder høyskolens reglement gitt i medhold av privathøyskoleloven av 11. juli 1986 nr. 53 § 6 annet ledd.

§ 1–12 til og med § 1–16 oppheves.

Nåværende § 1–17 blir ny § 1–12.

§ 3–1 skal lyde:

Enhver som utøver eiendomsmegling skal føre regnskap i henhold til lov om årsregnskap m.v. av 17. juni 1998 nr. 56.

§ 3–5 fjerde ledd første punktum skal lyde:

Klientkonto kan bare disponeres av meglerforetakets faglige leder eller den person eller foretak han gir skriftlig fullmakt.

§ 3–6 skal lyde:

Det skal foretas avstemming av klientmidler og klientansvar ved utgangen av hver måned.

Innestående på klientkonto ifølge kontoutdrag fra bank og innstående midler på klientkonto ifølge regnskapet skal være avstemt. Transaksjoner som skaper avvik skal være spesifisert.

Innestående midler på klientkonto ifølge regnskapet skal være avstemt mot det samlede klientansvaret ifølge regnskapet. Avvik mellom regnskapsstørrelsene skal være forklart.

Det samlede klientansvaret ifølge regnskapet skal være avstemt mot summen av klientansvaret i de oppdrag foretaket har ved månedens slutt. Dersom saldolisten, som viser klientansvaret i den enkelte sak, har negative saldi, skal årsaken forklares.

Det skal utarbeides en oppstilling over avstemte beløp som skal arkiveres kronologisk i egen mappe. Grunnlagsmaterialet for avstemmingen skal arkiveres sammen med oppstillingen.

§ 3–7 oppheves.

§ 3–8 nåværende første ledd blir ny § 3–7.

§ 3–8 annet ledd oppheves.

Nåværende § 3–9 blir ny § 3–8.

§ 4–1 første ledd annet punktum oppheves.

§ 4–3 annet ledd oppheves.

Nåværende § 4–3 tredje til femte ledd blir nye annet til fjerde ledd.

§ 4–4 og § 4–5 skal lyde:

§ 4–4. (*depotjournal*)

I depotjournal skal innføres skjøter, andelsbevis og lignende som foretaket har mottatt fra klienter. Journalen skal inneholde dato for mottakelse og utlevering av, eller oversendelse av dokumentene til andre. Også dokumenter som mottas for oversendelse til sentral oppgjørsavdeling skal innføres i journalen.

§ 4–5. (*arkivering*)

Foretaket skal oppbevare ett eksemplar av alle kjøpekontrakter i original. Kontraktene skal påføres omsetningens nummer og oppbevares samlet i nummerorden. Kontraktene oppbevares i minst 10 år.

Foretaket plikter å oppbevare alle dokumenter som er mottatt eller utarbeidet av foretaket i forbindelse med det enkelte oppdrag slik at man kan finne alle sakens dokumenter når man kjenner eiendommens registerbetegnelse eller adresse, eller en av partenes navn.

Dokumentene oppbevares i papirform eller på annen betryggende måte i minst 10 år. Det samme gjelder oppdrags-, meglings- og depotjournal.

Kapittel 5 overskriften skal lyde:

Kapittel 5. Andre bestemmelser

Ny § 5–2 skal lyde:

§ 5–2. (opphør av eiendomsmeglingsvirksomhet)

Ved opphør av eiendomsmeglingsvirksomhet plikter faglig leder å gi melding til Kredittilsynet om at virksomheten er opphørt. I meldingen må det gis opplysninger om hvem som skal ha ansvaret for at oppbevaringspliktige dokumenter, jf. § 4–5, blir oppbevart i 10 år.

Vedlagt meldingen må følge bekreftelse fra revisor om at det ikke finnes klientmidler eller regnskapsført klientansvar.

II

Endringene trer i kraft straks.

14. nov. Nr. 1282 2001

Forskrift om opphevelse av maksimalkvoten i fisket etter reker i Norges økonomiske sone sør for 62° N og i Skagerrak i 2001.

Fastsatt av Fiskeridirektøren 14. november 2001 med hjemmel i forskrift av 18. desember 2000 nr. 1314 om regulering av fisket etter reker i Norges økonomiske sone sør for 62° N og i Skagerrak i 2001 § 6. Kunngjort 20. november 2001.

§ 1. Den fastsatte maksimalkvote på 30 tonn for perioden 1. september til og med 31. desember 2001 oppheves.

§ 2. Denne forskrift trer i kraft straks.

16. nov. Nr. 1283 2001

Forskrift om endring i forskrift om begrensede sanksjoner mot Taliban.

Fastsatt av Utenriksdepartementet 16. november 2001 med hjemmel i lov av 7. juni 1968 nr. 4 til gjennomføring av bindende vedtak av De Forente Nasjoners Sikkerhetsråd § 1, jf. kgl.res. av 22. desember 1999 nr. 1374 § 7. Kunngjort 20. november 2001.

I

I forskrift av 22. desember 1999 nr. 1374 om begrensede sanksjoner mot Taliban gjøres følgende endringer:

Vedlegget første ledd skal lyde:

Sist oppdatert av Utenriksdepartementet 16. november 2001.

Ny navneliste før SC/7181 skal lyde:

AFG/163-SC/7206. 9 November 2001. Security Council Committee concerning Afghanistan issues further addendum

Entities:

- Aaran Money Wire Service Inc., 1806 Riverside Avenue, Second floor, Minneapolis, Minnesota.
- Al Baraka Exchange L.L.C., P.O. BOX 3313 Deira Dubai, UAE; P.O. Box 20066, Dubai, UAE.
- Al-Barakaat, Mogadishu, Somalia; Dubai, UAE.
- Al-Barakaat Bank, Mogadishu, Somalia.
- Al-Barakat Bank Of Somalia (Bss) (a.k.a. Barakat Bank Of Somalia), Mogadishu, Somalia; Bossaso, Somalia.
- Al-Barakat Finance Group, Dubai, UAE; Mogadishu, Somalia.
- Al-Barakat Financial Holding Co. Dubai, UAE; Mogadishu, Somalia
- Al-Barakat Global Telecommunications (a.k.a. Barakaat Globetelcompany), P.O. Box 3313, Dubai, UAE; Mogadishu, Somalia; Hargeysa, Somalia.
- Al-Barakat Group Of Companies Somalia Limited (a.k.a. Al-Barakat Financial Company), P.O. Box 3313, Dubai, UAE; Mogadishu, Somalia.
- Al-Barakat International (a.k.a. Baraco Co.), Box 2923, Dubai, UAE.
- Al-Barakat Investments, P.O. Box 3313, Deira, Dubai, UAE.
- Al-Barakaat Wiring Service, 2940 Pillsbury Avenue, Suite 4, Minneapolis, Minnesota 55408.
- Al Taqwa Trade, Property and Industry Company Limited, (f.k.a. Al Taqwa Trade, Property and Industry) (f.k.a. Al Taqwa Trade, Property and Industry Establishment) (f.k.a. Himmat Establishment), C/O Asat Trust Reg., Altenbach 8, 9490 Vaduz FI, Liechtenstein.
- Asat Trust Reg., Altenbach 8, 9490 Vaduz FI, Liechtenstein.
- Bank Al Taqwa Limited (a.k.a. Al Taqwa Bank) (a.k.a. Bank Al Taqwa), P.O. Box N-4877, Nassau, Bahamas; C/O Arthur D. Hanna & Company, 10 Deveaux Street, Nassau, Bahamas.
- Barakaat Construction Company, P.O. Box 3313, Dubai, UAE.

- Barakaat Group Of Companies, P.O. Box 3313, Dubai, UAE; Mogadishu, Somalia.
- Barakaat International, Hallbybacken 15, 70 Spanga, Sweden.
- Barakaat International Foundation, Box 4036, Spanga, Stockholm, Sweden; Rinkebytorget 1, 04 Spanga, Sweden.
- Barakaat North America, Inc., 925 Washington Street, Dorchester, Massachusetts; 2019 Bank Street, Ottawa, Ontario, Canada.
- Barakaat Red Sea Telecommunications, Bossaso, Somalia; Nakhiil, Somalia; Huruuse, Somalia; Raxmo, Somalia; Ticis, Somalia; Kowthar, Somalia; Noobir, Somalia; Bubaarag, Somalia; Gufure, Somalia; Xuuxuule, Somalia; Ala Amin, Somalia; Guureeye, Somalia; Najax, Somalia; Carafaat, Somalia.
- Barakaat Telecommunications Co. Somalia, Ltd., P.O. Box 3313, Dubai, UAE.
- Barakat Banks and Remittances, Mogadishu, Somalia; Dubai, UAE.
- Barakaat Boston, 266 Neponset Avenue, Apt. 43, Dorchester, Massachusetts 02122–3224.
- Barakat Computer Consulting (BCC), Mogadishu, Somalia.
- Barakat Consulting Group (BCG), Mogadishu, Somalia.
- Barakat Global Telephone Company, Mogadishu, Somalia; Dubai, UAE.
- Barakat Enterprise, 1762 Huy Road, Columbus, Ohio.
- Barakat International Companies (BICO), Mogadishu, Somalia; Dubai, UAE.
- Barakaat International, Inc., 1929 South 5th Street, Suite 205, Minneapolis, Minnesota.
- Barakat Post Express (BPE), Mogadishu, Somalia.
- Barakat Refreshment Company, Mogadishu, Somalia; Dubai, UAE.
- Barakat Telecommunications Company Limited (a.k.a. Btelco), Bakara Market, Dar Salaam Buildings, Mogadishu, Somalia; Kievitlaan 16, T'veld, Noord-Holland, The Netherlands.
- Barakaat Wire Transfer Company, 4419 South Brandon Street, Seattle, Washington.
- Barako Trading Company, LLC, P.O. Box 3313, Dubai, UAE.
- Baraka Trading Company, P.O. Box 3313, Dubai, UAE.
- Global Service International, 1929 5th Street, Suite 204, Minneapolis, Minnesota.
- Heyatul Ulya, Mogadishu, Somalia.
- Nada Management Organization Sa (f.k.a. Al Taqwa Management Organization Sa), Viale Stefano Franscini 22, CH-6900 Lugano Ti, Switzerland.
- Parka Trading Company, P.O. Box 3313, Deira, Dubai, UAE.
- Red Sea Barakat Company Limited, Mogadishu, Somalia; Dubai, UAE.
- Somali Internet Company, Mogadishu, Somalia.
- Somali International Relief Organization, 1806 Riverside Avenue, 2nd Floor, Minneapolis, Minnesota.
- Somali Network Ab, Hallybybacken 15, 70 Spanga, Sweden.
- Youssef M. Nada, Via Riasc 4, CH-6911 Campione d'Italia I, Switzerland.
- Youssef M. Nada & Co. Gesellschaft M.B.H., Kaertner Ring 2/2/5/22, 1010 Vienna, Austria.

Individuals:

- Abdullkadir, Hussein Mahamud, Florence, Italy.
- Aden, Abdirisak; Akaftingebacken 8, 163 67 Spanga, Sweden; DOB 01 June 1968.
- Ali, Abbas Abdi, Mogadishu, Somalia.
- Ali, Abdi Abdulaziz, Drabantvagen 21, 177 50 Spanga, Sweden; DOB 01 January 1955.
- Ali, Yusaf Ahmed, Hallbybacken 15, 70 Spanga, Sweden; DOB: 20 November 1974.
- Aweys, Dahir Ubeidullahi, via Cipriano Facchinetti 84, Rome, Italy.
- Aweys, Hassan Dahir (a.k.a. Ali, Sheikh Hassan Dahir Aweys) (a.k.a. Awes, Shaykh Hassan Dahir), DOB: 1935; Citizen: Somalia).
- Himmat, Ali Ghaleb, via Posero 2, CH-6911 Campione d'Italia, Switzerland, DOB: 16 June 1938; POB: Damascus, Syria; citizenship: Switzerland and Tunisia.
- Huber, Albert Friedrich Armand (a.k.a. Huber, Ahmed), Mettmenstetten, Switzerland; DOB: 1927
- Hussein, Liban, 925 Washington Street, Dorchester, Massachusetts; 2019 Bank Street, Ontario, Ottawa, Canada.
- Jama, Garad (a.k.a. Nor, Garad K.) (a.k.a. Wasrsame, Fartune Ahmed), 2100 Bloomington Avenue, Minneapolis, Minnesota; 1806 Riverside Avenue, 2nd floor, Minneapolis, Minnesota; DOB: 26 June 1974.
- Jim'ale, Ahmed Nur Ali (a.k.a. Jimale, Ahmed Ali) (a.k.a. Jim'ale, Ahmad Nur Ali) (a.k.a. Jumale, Ahmed Nur) (a.k.a. Jumali, Ahmed Ali), P.O. Box 3312, Dubai, UAE; Mogadishu, Somalia.
- Kahie, Abdullahi Hussein, Bakara Market, Dar Salaam Buildings, Mogadishu, Somalia.
- Mansour, Mohamed, (a.k.a. Al-Mansour, Dr. Mohamed), ob. Heslibachstr. 20, Kusnacht, Switzerland; Zurich, Switzerland; DOB: 1928 POB: Egypt or UAE.
- Mansour-Fattouh, Zeinab, Zurich, Switzerland.
- Nada, Youssef, (a.k.a. Nada, Youssef M.) (a.k.a. Nada, Youssef Mustafa), via Arogno 32, 6911 Campione d'Italia, Italy; via per Arogno 32, CH-6911 Campione d'Italia, Switzerland; via Riasc 4, CH-6911 Campione d'Italia I, Switzerland; DOB: 17 May 1931 or 17 May 1937; POB: Alexandria, Egypt; citizen: Tunisia.

II

Endringene trer i kraft straks.

19. nov. Nr. 1284 2001**Forskrift om forbud mot ilandføring av lodde til Norge.**

Fastsatt av Fiskeridepartementet 19. november 2001 med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4 og lov av 17. juni 1966 nr. 19 om Norges fiskerigrense og om forbud mot at utlendinger driver fiske m.v. innenfor fiskerigrensen § 8, jf. kgl.res. av 20. august 1993 nr. 813. Kunngjort 20. november 2001.

§ 1. I perioden 19. november 2001 til 31. desember 2001 er det forbudt å ilandføre lodde til Norge.

Forbudet gjelder ikke for ett innleid russisk fartøy, som i henhold til protokoll for den 29. sesjon i den blandete Norsk-Russiske fiskerikommisjon kan drive innsamling av biologiske data og fangstdata med formål å detaljkartlegge loddens gytevandring og CPUE i perioden 1. oktober 2001 til 30. november 2001.

§ 2. Denne forskrift trer i kraft straks, og gjelder til 31. desember 2001.

14. nov. Nr. 1285 2001**Forskrift om tilskudd i grøntsektoren og om distriktstilskudd for potetproduksjon i Nord-Norge.**

Fastsatt av Landbruksdepartementet 14. november 2001 etter samråd med Norges Bondelag og Norsk Bonde- og Småbrukarlag med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 3 og § 18. Kunngjort 23. november 2001.

*I. Innledende bestemmelser***§ 1. Formål**

Formålet med tilskudd i grøntsektoren er å:

1. bedre inntekten for yrkesprodusentene innen grøntsektoren, spesielt i næringssvake strøk, og stimulere til kvalitetsproduksjon og ordnede omsetningsforhold
 2. fremme et forpliktende samarbeid om felles lagring, sortering, pakking og omsetning av frukt.
- Formålet med distriktstilskudd for potetproduksjon er å bidra til potetproduksjon i Nord-Norge.

§ 2. Definisjoner

I denne forskrift forstås med:

1. *Frukt*
Epler, pærer, plommer, kirsebær og moreller til konsum- og konservermarkedet.
 2. *Bær*
Jordbær, bringebær, solbær, rips, stikkelsbær og hageblåbær til konsum- og konservermarkedet.
 3. *Veksthusgrønnsaker*
Tomat, slangeagurk og salat til konsummarkedet. Salat dyrket på friland er inkludert.
 4. *Poteter*
Matpotet; rå, uskrellet potet i vasket eller uvasket tilstand som frembys til forbruker,¹ og potet til konsum som er bearbeidet gjennom oppdeling, skrelling og/eller koking.
 5. *Områder*
Områder for distrikts- og kvalitetstilskudd for frukt, bær og veksthusgrønnsaker er områder fastsatt i forskrift om areal- og kulturlandskapstilskudd, § 2 pkt. 2.
Områder for distriktstilskudd for potetproduksjon er poteter dyrket i Nordland, Troms og Finnmark.
 6. *Produsentsammenslutning*
Samarbeid mellom enkeltprodusenter med formål å samordne leveransene til godkjent omsetningsledd.
 7. *Personlig nærstående*
For bestemmelser om hva som regnes som noens personlig nærstående, vises det til lov av 13. juni 1997 nr. 44 om aksjeselskaper § 1–5 annet ledd.
 8. *Omsetningsledd*
Fruktlager, grossister og konserverindustri som mottar frukt, bær og veksthusgrønnsaker. Godkjente foretak i markedsordningen for poteter.
 9. *Grøntsektoren*
Norskproduserte frukt, bær og veksthusgrønnsaker.
- ¹ Jf. forskrift om matpoteter av 30. april 1999 nr. 634.

§ 3. Administrasjon

Statens landbruksforvaltning forvalter tilskudd i grøntsektoren og distriktstilskudd for potetproduksjon i Nord-Norge, og kan gi utfyllende bestemmelser til forskriften.

§ 4. Generelle vilkår

Distrikts- og kvalitetstilskudd i grøntsektoren kan gis til norskproduserte frukt, bær og veksthusgrønnsaker av

klasse I eller bedre sortering, som omsettes gjennom godkjente omsetningsledd.

Distriktstilskudd for potetproduksjon kan gis for poteter dyrket i Nord-Norge og som omsettes gjennom godkjent omsetningsledd. Poteter til konsum som bearbeides videre, må tilfredstille industriens krav. Tilskuddet gis ikke til poteter som går til produksjon av potetmel og sprit.

§ 5. Krav til godkjenning av omsetningsledd

Statens landbruksforvaltning godkjenner omsetningsleddene. Søknad om godkjenning av nye omsetningsledd etter denne forskriften sendes til Statens landbruksforvaltning innen 1. juni det aktuelle år.

1. Krav til administrasjon og anlegg

Omsetningsleddet må ha en administrasjon som kan utføre de oppgaver som følger av godkjenningen, og må ha et regnskaps- og revisjonsopplegg som tilfredsstillende de krav til dokumentasjon og kontroll som Statens landbruksforvaltning fastsetter.

Omsetningsleddet må være registrert av fylkesskattekontoret som handelsbedrift, ha fast forretningssted og være registrert i Foretaksregisteret.

Omsetningsleddet må selv ha den direkte produsentkontakt og all fakturering/avregning til produsent må skje i omsetningsleddets navn. I de tilfeller varene leveres fra en produsentsammenslutning, så kreves det ikke at omsetningsleddet har den direkte kontakt med det enkelte medlem i sammenslutningen.

Omsetningsleddet må disponere tilfredsstillende lokaler for behandling og lagring av de varer som omsettes. Omsetningsleddet må disponere nødvendig kjølelagerkapasitet.

Omsetningsleddet kan ha flere avdelinger/anlegg.

2. Krav til grossist

Grossist må drive regulær engrosforretning med førstehåndsomsetning av grøntprodukter og utføre alle de funksjoner som vanligvis tillegges en grossist, herunder lagring, salg og distribusjon. Salg skal utelukkende foregå til grossist, detaljist og store forbrukere.

3. Krav til fruktlager

Følgende fruktlagre kan godkjennes:

- a. Fruktlager som eies og drives som andelslag av frukt-/bærprodusenter.
- b. Privateide fruktlagre hvor det er inngått avtale med produsenter om lagring, sortering, pakking og salg av deres frukt- og bærproduksjon.

Fruktlageret skal disponere et sentralanlegg med lager, herunder nødvendig kjølelagerkapasitet, og utstyr som er nødvendig for lagring, sortering og pakking av frukt og bær. Under forutsetning av at sentrallageret ikke har tilstrekkelig kapasitet, kan produsentlagre inngå som en del av fruktlageret. Produsentlagre skal tilfredsstillende samme krav som sentrallageret og skal være godkjente av Statens landbruksforvaltning. Sentrallageret skal til enhver tid ha det administrative og økonomiske ansvar for driften av godkjente produsentlagre. Fruktlageret skal bare omsette epler og pærer som er lagret i regi av fruktlageret, sortert og pakket på sentrallageret eller godkjente produsentlagre. Kravet om både lagring, sortering og pakking gjelder ikke for sommerepler og epler/pærer som leveres til press.

Fruktlageret skal ta del i de lagerprogram og reguleringer av markedet som til enhver tid er vedtatt, og skal gi spesifiserte oppgaver over lagerbeholdninger, varekvalitet og sorteringsfordeling i den form og til de tider som Statens landbruksforvaltning eller den det bemyndiger krever.

4. Krav til foretak i markedsordningen for poteter

For godkjenning som omsetningsledd for potetproduksjon i Nord-Norge må foretaket oppfylle vilkårene i forskrift av 3. juni 1999 nr. 684 om godkjenning av foretak for deltakelse i markedsordningen for poteter.

5. Tilbaketrekking av godkjenning

Ved manglende oppfylling av de krav som er lagt til grunn for godkjenning, kan Statens landbruksforvaltning trekke godkjenningen tilbake.

II. Distrikts- og kvalitetstilskudd for frukt, bær og veksthusgrønnsaker og distriktstilskudd for potetproduksjon i Nord-Norge

§ 6. Vilkår for distrikts- og kvalitetstilskudd for frukt, bær og veksthusgrønnsaker

Tilskudd kan gis til produsenter som tilfredsstillende vilkår i generell forskrift om produksjonstilskudd i jordbruket ved søknadsomgangen 20. august i den aktuelle vekstsesongen.

Det kan også gis tilskudd til aksjeselskap som driver tilskuddsberettiget produksjon i veksthus og som leier de veksthus der produksjonen foregår. Eier av veksthusene og dennes personlig nærstående (jf. § 2, nr. 7 i denne forskrift) må samlet eie 100 prosent av aksjene i selskapet som leier. Veksthusene må være plassert på eierens landbrukseiendom og eieren og landbrukseiendommen må oppfylle kravene i generell forskrift om produksjonstilskudd i jordbruket.

Det kan ikke gis tilskudd til person som alene eller sammen med personlig nærstående eier aksjeselskap som mottar tilskudd. Dersom én person inkludert personlig nærstående eier flere aksjeselskaper, kan det bare gis tilskudd til ett av disse. Aksjeselskap som søker om tilskudd må legge ved oversikt over aksjeeiere og deres andel i selskapet.

Produsenter som samlet leverer under følgende minstekvantum er ikke tilskuddsberettiget:

<i>Produkt</i>	<i>Minstekvantum</i>
Frukt	2.000 kg
Bær	1.000 kg
Samlet for tomat og agurk	2.000 kg
Salat	5.000 stk.

§ 7. Beregning av tilskudd

1. Distrikts- og kvalitetstilskudd for frukt, bær og veksthusgrønnsaker

Grunnlaget for distrikts- og kvalitetstilskudd er leverte mengder av frukt, bær og veksthusgrønnsaker i perioden 1. januar – 31. desember. Satsene differensieres mellom grupper av produkter og soner,¹ og er satt lik null over følgende kvantum for den enkelte produktgruppe:

<i>Produkt</i>	<i>Maksimalkvantum</i>
Frukt	40.000 kg
Bær	20.000 kg
Tomat	75.000 kg
Agurk	110.000 kg
Salat	160.000 stk.

Det samlede distrikts- og kvalitetstilskuddet avgrenses til et maksimalt beløp pr. søker. Maksimalbeløpet er differensiert mellom soner, og gjelder alle produksjoner sett under ett. Satser og maksimalbeløp blir fastsatt i forbindelse med jordbruksoppjøret.

Ved ulike satser innenfor en produktgruppe med felles maksimalkvantumsavgrensning, prioriteres ved tilskuddsberegningen produkter med høyeste sats først.

2. Distriktstilskudd for potetproduksjon i Nord-Norge

Grunnlaget for distriktstilskudd for potetproduksjon i Nord-Norge er levert mengde poteter i perioden 1. januar – 31. desember. Tilskuddet beregnes etter sats fastsatt i jordbruksoppjøret.

¹ Jf. forskrift om areal- og kulturlandskapstilskudd § 2 nr. 2.

§ 8. Innsending og behandling av søknader og årsoppgaver

1. Søknader

Produsenten må oppgi alle omsetningsledd som det er levert frukt, bær, veksthusgrønnsaker og poteter til, som er omfattet av forskriften. All produksjon av de tilskuddsberettigede produkter må oppgis.

Søknad om tilskudd kan sendes når produsenten har avsluttet sine leveranser av de tilskuddsberettigede produkter. Søknadsfristen er 1. februar påfølgende år. Det er en forutsetning for utbetaling at årsoppgavens kvantum samsvarer med eller er større enn kvantumet i søknaden.

For produsenter som leverer til godkjent omsetningsledd via en produsentsammenslutning, skal det i tillegg til årsoppgave fra godkjent omsetningsledd, legges fram oppgave over den enkelte produsents leveranser til produsentsammenslutningen. Oppgaven skal vise produsentsammenslutningens avregning til hver enkelt produsent. Det skal samtidig framlegges en oversikt over alle deltakere i produsentsammenslutningen. Statens landbruksforvaltning kan fastsette nærmere bestemmelser om innsending av oppgaver for medlemmer i produsentsammenslutninger.

For 2002 kan produsenter søke om distriktstilskudd for potetproduksjon i Nord-Norge for poteter som er levert i perioden 1. januar – 31. mai. Søknadsfristen er 15. juni. For denne søknadsomgangen fastsetter Statens landbruksforvaltning særskilte retningslinjer for krav til søknad, rapportering o.l.

2. Årsoppgaver

Godkjent omsetningsledd skal sende revisorbekreftet årsoppgave over mottak av de aktuelle produkter fra hver enkelt produsent og produsentsammenslutning for perioden 1. januar – 31. desember foregående år. Frist for innsending er 15. februar.

III. Tilskudd til fruktlager

§ 9. Spesielle vilkår

For at et godkjent lager, jf. § 5, skal tildeles tilskudd, må det i gjennomsnitt for de tre siste år inkludert søknadsåret, ha mottatt minst 100 tonn frukt fra minst 15 tilsluttede produsenter som er berettiget distrikts- og kvalitetstilskudd for frukt. En produsent kan kun regnes som tilsluttet produsent til et fruktlager.

Statens landbruksforvaltning kan etter søknad, godkjenne samarbeidsavtaler mellom mindre fruktlagre som grunnlag for tilskuddsberettigelse etter § 10.

For fruktlagre med flere fruktlageranlegg avgjør Statens landbruksforvaltning etter søknad hvorvidt disse i tilskuddssammenheng skal betraktes som et eller flere fruktlagre jf. § 10.

Minst 90% av samlet mottak av epler og pærer skal være lagret i regi av fruktlageret, samt sortert og pakket ved fruktlagerets sentralbygg. Kravet til både lagring, sortering og pakking gjelder ikke for sommerepler og epler/pærer som leveres til press.

Statens landbruksforvaltning kan, etter søknad, godkjenne leiepakking av epler og pærer ved et annet fruktlager, av et kvantum tilsvarende fruktlagerets mottak utover 100 tonn av epler og pærer til sammen, unntatt sommerepler og epler/pærer som leveres til press. Slik leiepakking må skje for det fruktlagerets regning som har mottatt de aktuelle varemengdene fra sine tilsluttede produsenter, og som derfor også skal sende årsoppgave vedrørende distrikts- og kvalitetstilskudd for disse kvanta, jf. § 8 pkt. 2, og eventuelt søke tilskudd til fruktlager i samsvar med dette.

§ 10. *Beregning av tilskuddet*

Det gis et fast driftstilskudd til hvert godkjent fruktlager som tilfredsstiller vilkårene i forskriften § 9. Driftstilskuddet blir fastsatt i forbindelse med jordbruksoppgjøret.

Den resterende del av tilskuddsrammen fordeles på de samme godkjente fruktlagre proporsjonalt etter mottatt fruktmengde i gjennomsnitt for de tre siste år inkludert søknadsåret.

I grunnlaget for fordeling av midlene skal det tas med de mengder frukt som lageret har mottatt fra tilsluttede produsenter som er berettiget distrikts- og kvalitetstilskudd for frukt.

§ 11. *Innsending og behandling av søknader*

Frist for innsending av søknad om tilskudd er 15. februar.

IV. Frakttilskudd for konserverblomkål

§ 12. *Spesielle vilkår*

For blomkål som leveres til innfrysing kan det gis tilskudd til nedskrivning av fraktkostnader ved transport fra innfrysingsanlegg i sone¹ 4 og 5 til nærmeste konserveranlegg med formål å opprettholde innfrysingsanlegget og bidra til en bedre produsentpris.

¹ Jf. forskrift om areal- og kulturlandskapstilskudd § 2 nr. 2.

§ 13. *Beregning av tilskudd*

Grunnlaget for frakttilskudd er kilo råvare levert fra produsent til innfrysingsanlegget. Satsene blir fastsatt i forbindelse med jordbruksoppgjøret.

§ 14. *Innsending og behandling av søknader*

Søknad vedlagt revisorbekreftet årsoppgave over mottatt og transportert blomkål for siste sesong, sendes til Statens landbruksforvaltning innen 1. desember.

V. Generelle bestemmelser

§ 15. *Innsending og behandling av søknader*

Søknaden skal skrives på fastsatt skjema og underskrives av søkeren. Søknader fra lag, selskaper e.l. underskrives av den som forplikter laget og søknader fra umyndig person av vergen. Ved sin underskrift erkjenner søkeren at opplysningene i søknaden er fullstendige og korrekte og at opplysningene i søknaden kan registreres, jf. personopplysningsloven av 14. april 2000 nr. 31.

Søkeren er ansvarlig for at fullstendig og korrekt søknad i rett tid kommer til Statens landbruksforvaltning. Ved oversittelse av fristen kan søknaden bli avvist.

§ 16. *Opplysningsplikt*

Produsent og omsetningsledd er forpliktet til å gi nødvendige opplysninger. Statens landbruksforvaltning kan kreve de opplysninger og den dokumentasjon, herunder regnskapsmateriale, forretningspapirer og liknende dokumenter, som er nødvendig for å behandle søknader, utøve kontroll og forvalte ordningene på en tilfredsstillende måte.

§ 17. *Kontroll*

Statens landbruksforvaltning fører kontroll med at bestemmelsene i denne forskriften blir overholdt, og kan herunder foreta stedlig kontroll hos den som mottar tilskudd. Produsent og omsetningsledd plikter å yte bistand ved slik kontroll.

§ 18. *Utbetaling*

Tilskuddene utbetales fra Statens landbruksforvaltning til oppgitt bank eller postgirokonto.

Beregnet beløp mindre enn kr 300,- blir ikke utbetalt.

Det er ikke anledning til å overdra krav på tilskudd eller refusjon til eie eller pant.

§ 19. *Avkorting ved feilopplysninger, trekk og tilbakebetaling*

Feil i utbetalingen skal rettes ved tilbakebetaling/trekk i senere utbetalinger av tilskudd etter forskriften her og/eller andre tilskudd. Krav om tilbakebetaling kan fremmes selv om feilen ikke skyldes søkeren og selv om søkeren har mottatt utbetalingen i aktsom god tro. Krav om tilbakebetaling kan også fremmes ved trekk i utbetalinger av tilskudd etter forskriften her og/eller andre tilskudd til ektefelle/samboer som gjelder samme driftsenhet.

Dersom driftsenheten har vært drevet i strid med gjeldende lover og forskrifter som regulerer planteproduksjon, kan alt tilskudd trekkes eller kreves tilbakebetalt. Dette gjelder selv om det ikke er regnet ut tilskudd for den ulovlige produksjonen. Tilskudd kan også trekkes dersom det fra driftsenheten er omsatt jordbruksprodukter som det ikke er svart pliktig omsetningsavgift for.

Er det gitt feil opplysninger i søknaden, kan det samlede tilskuddet søkeren har krav på, avkortes med et beløp tilsvarende merutbetalingen søkeren ville ha oppnådd ved å gi feil opplysninger. Dette gjelder selv om opplysningene er gitt i aktsom god tro.

Ved særlig grove feil kan søknaden avvises for vedkommende søknadsomgang.

Dersom feil opplysninger fra søkeren har ført til for mye utbetalt tilskudd, kan det kreves rente i henhold til lov av 17. desember 1976 nr. 100 (forsinkelsesrenteloven). Det samme gjelder dersom søkeren burde ha visst eller forstått at utbetalingen var feil.

§ 20. *Dispensasjon*

Statens landbruksforvaltning kan gjøre unntak fra bestemmelsene i denne forskriften når særlige grunner tilsier det. Søknader om dispensasjon skal sendes til Statens landbruksforvaltning.

§ 21. *Klage*

Vedtak som er truffet i medhold av forskriften kan påklages etter lov av 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven), kapittel VI.

Landbruksdepartementet er klageinstans for vedtak som er truffet av Statens landbruksforvaltning.

Klagen sendes til Statens landbruksforvaltning.

§ 22. *Ikrafttredelse*

Forskriften trer i kraft straks, med unntak av bestemmelsene for potetproduksjon. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift av 22. september 1999 nr. 1060 om tilskudd i grøntsektoren. For distriktstilskudd for potetproduksjon i Nord-Norge trer forskriften i kraft fra 1. januar 2002. Forskrift av 22. september 1999 nr. 1039 om distriktstilskudd for potetproduksjon i Nord-Norge, Nordland, Troms og Finnmark oppheves fra samme dato.

15. nov. Nr. 1286 2001

Forskrift om endring i forskrift om overgangsregler i forbindelse med nye bestemmelser i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd, kapittel 11 – ytelser under yrkesrettet attføring.

Fastsatt av Arbeids- og administrasjonsdepartementet 15. november 2001 med hjemmel i lov av 30. juni 2000 nr. 57 om endringer i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd og i enkelte andre lover del V. Kunngjort 23. november 2001.

I

I forskrift av 11. september 2001 nr. 1078 om overgangsregler i forbindelse med nye bestemmelser i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd, kapittel 11 – ytelser under yrkesrettet attføring gjøres følgende endringer:

§ 3 nytt fjerde ledd skal lyde:

Til medlemmer som omfattes av denne forskrift, som blir 20 år etter 31. desember 2001 og samtidig fyller de medisinske vilkårene i folketrygdloven § 11– 11 tredje ledd, skal attføringspengene fra det tidspunktet vedkommende fyller 20 år ikke lenger beregnes etter denne forskrift.

Ny § 7 skal lyde:

§ 7. *Forholdet til andre ytelser fra folketrygden*

Fradrag for attføringspenger i overgangsstonad etter folketrygdloven § 15–14 skal utgjøre samme beløp som før 1. januar 2002. Det vil si at overgangsstonaden ikke endres som følge av at attføringspengene omregnes etter § 2 i denne forskriften.

Fradrag for ytelser etter folketrygdloven kapittel 16, 17 eller 18 i attføringspenger skal utgjøre samme beløp som før 1. januar 2002 og avkortes krone for krone.

Fradrag justeres ellers i samsvar med endringer i grunnbeløpet eller ved endringer i ytelsesgrad eller løpende gradering.

Nåværende § 7 blir ny § 8.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2002.

16. nov. Nr. 1287 2001**Forskrift om årlig regulering av medlemspremien i pensjonstrygden for fiskere.**

Fastsatt ved kgl.res. 16. november 2001 med hjemmel i lov av 28. juni 1957 nr. 12 om pensjonstrygd for fiskere § 16 nr. 1. Fremmet av Sosial- og helsedepartementet. Kunngjort 23. november 2001.

I

I medhold av lov av 28. juni 1957 nr. 12 om pensjonstrygd for fiskere § 16 nr. 1, fastsettes medlemspremien til kr 3.200 i året for pliktig trygd og frivillig trygd etter lovens § 3 nr. 2, og til kr 62 per uke for frivillig trygd etter lovens § 3 nr. 1.

II

Endringene gis virkning fra 1. januar 2002, likevel slik at endringen i ukespremien gis virkning fra og med første hele premieuke i 2002. Fra samme tid oppheves forskrift av 10. november 2000 nr. 1106 om årlig regulering av medlemspremien i pensjonstrygden for fiskere.

19. nov. Nr. 1288 2001**Forskrift om adgang til å delta i fisket etter sei med not nord for 62° N for fartøy under 27,5 meter største lengde i 2002.**

Fastsatt av Fiskeridepartementet 19. november 2001 med hjemmel i lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. kgl.res. av 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 23. november 2001.

§ 1. *Vilkår for deltakelse*

For å kunne delta i fisket etter sei med not må følgende vilkår være oppfylt:

- a) fartøyet må være registrert i merkeregisteret,
- b) eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet,
- c) fartøy fra og med 13 meter største lengde og under 27,5 meter største lengde (under 90 fot) må ha hatt adgang til å delta i fisket etter sei med not i 2001,
- d) fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for å drive fiske etter sei med not.

Dersom ikke alle vilkårene er oppfylt til enhver tid, vil adgangen til å delta falle bort.

Adgangen til å delta kan ikke overføres til annet fartøy.

§ 2. *Dispensasjon*

Fiskeridirektoratet kan dispensere fra vilkårene i § 1 første ledd bokstav c når eier av fartøy har hatt offentlige verv eller verv i fiskeriorganisasjon, og disse vervene medførte at eier ikke ble tildelt deltakeradgang da ordningen ble innført i 1999.

§ 3. *Begrensning i deltakelsen*

Eier av fartøy som deltar i notfisket med fartøy over 13 meter største lengde kan ikke delta i notfisket med annet fartøy under 13 meter største lengde.

§ 4. *Godkjenning*

Eier og fartøy som fisker med not må ha særskilt godkjenning fra Fiskeridirektoratets regionkontor som viser at vilkårene i § 1 er oppfylt.

Fiskeridirektoratet kan gi utfyllende bestemmelser vedrørende kravet til egnethet, bemanning og utstyr, jf. § 1 første ledd bokstav d, og om fremstilling for kontroll.

§ 5. *Salg av fartøy*

Salg av fartøy som har adgang til å delta i seinotfisket medfører ikke at ny eier gis tilsvarende adgang.

Ved salg av slikt fartøy kan Fiskeridirektoratet likevel gi ny eier tillatelse til å delta i seinotfisket dersom vilkårene i § 1 er oppfylt.

Adgang for ny eier til å delta i seinotfisket medfører at selgers adgang til å delta med et erstatningsfartøy bortfaller.

§ 6. *Utskifting av fartøy*

Deltakeradgang i seinotfisket kan ikke overføres til annet fartøy.

Ved utskifting av fartøy som har adgang til å delta i seinotfisket kan Fiskeridirektoratet gi eier tillatelse til å delta i seinotfisket med et erstatningsfartøy. Deltakeradgang i seinotfisket med utskiftingsfartøyet bortfaller når slik tillatelse gis for erstatningsfartøyet.

§ 7. *Midlertidig tillatelse til å benytte annet fartøy (leiefartøy)*

Fiskeridirektoratet kan ved forlis og havari som medfører vesentlig driftsavbrudd, dispensere fra forbudet i § 1 siste ledd for fartøy fra og med 13 meter største lengde og under 27,5 meter største lengde som fyller vilkårene for å delta i seinotfisket.

Fiskeridirektoratet kan fastsette nærmere vilkår for slik tillatelse, herunder at høvedsmann samt hele eller deler av mannskapet skal delta med leiefartøyet.

Det kan ikke gis tillatelse til å benytte leiefartøy som har en største lengde på 27,5 meter eller mer.

§ 8. *Dødsfall*

Dersom fartøyeier dør, faller adgangen til å delta i seinotfisket med fartøyet bort.

Den som ved arv erverver fartøy som hadde adgang til å delta, kan likevel:

- a) gis adgang til å delta i seinotfisket når vilkårene i § 1 er oppfylt.
- b) selge fartøyet. Ved salg av fartøy med adgang til å delta i seinotfisket, kan ny eier gis adgang til å delta i seinotfisket dersom vilkårene i § 1 og § 5 er oppfylt.

Deltakeradgang etter denne paragraf kan gis av Fiskeridirektoratet etter søknad.

§ 9. *Straff*

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelsene i denne forskrift, straffes i henhold til lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 29. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 10. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2002 og gjelder til og med 31. desember 2002.

19. nov. Nr. 1289 2001

Forskrift om adgang til å delta i fisket etter torsk, hyse og sei mv. for fartøy på eller over 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap i 2002.

Fastsatt av Fiskeridepartementet 19. november 2001 med hjemmel i lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 20 og § 21, jf. kgl.res. av 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 23. november 2001.

§ 1. *Virkeområde*

Forskriften gjelder alt fiske etter torsk, hyse, sei, brosme, lange (hvitlange og blålange), blåkveite, uer og steinbit med norsk fartøy på eller over 28 meter største lengde som fisker med annet redskap enn trål og not.

§ 2. *Vilkår for deltakelse*

For å kunne delta i fisket må følgende vilkår være oppfylt:

- a) fartøyet må være registrert i merkeregisteret og være på eller over 28 meter største lengde,
- b) eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet,
- c) fartøyet må ha deltatt i fisket etter torsk, hyse, sei, brosme, lange, blåkveite, uer eller steinbit i minst ett av årene 1996, 1997 eller 1998.

For å kunne delta i fisket etter sei med garn, må fartøyet ha hatt adgang til å delta i fisket etter sei med garn i 1998.

Dersom ikke alle vilkårene er oppfylt til enhver tid, vil adgangen til å delta falle bort.

Adgangen til å delta kan ikke overføres til annet fartøy.

§ 3. *Salg av fartøy*

Salg av fartøy på eller over 28 meter største lengde som har adgang til å delta medfører ikke at ny eier gis tilsvarende adgang.

Ved salg av slikt fartøy kan Fiskeridirektoratet likevel gi ny eier adgang til å delta når følgende vilkår er oppfylt:

- a) kjøper må være ført på blad B i fiskermanntallet,
- b) både kjøper og selger må være ført i fiskermanntallet i samme fylke i minst 12 måneder før kjøp av fartøy, dersom ikke kjøpet skjer i forbindelse med at kjøper skal nytte enhetskvoteordningen etter reglene i forskrift av 28. juli 2000 nr. 795 om enhetskvoteordning for konvensjonelle fartøy på eller over 28 meter.

Fiskeridirektoratet kan dispensere fra bestemmelsen i annet ledd bokstav b når det foreligger distriktsmessige hensyn. Dispensasjon kan gis i følgende tilfeller:

- a) når fartøy kjøpes fra annet fylke til Nord-Troms og Finnmark.
- b) ved salg mellom nabofylker når det er naturlig å se kjøper og selgers distrikt som ett område i kvotesammenheng. Fylkene Østfold, Akershus, Oslo, Buskerud, Vestfold, Telemark, Aust-Agder og Vest-Agder anses som ett område i kvotesammenheng.

Adgang for ny eier til å delta i fisket i medhold av annet ledd medfører at selgers adgang til å delta med et erstatningsfartøy faller bort. Dette gjelder samtlige fiskerier nevnt i § 1.

Søknad om deltakeradgang etter annet ledd skal fremmes gjennom Fiskeridirektoratets regionkontor eller fiskerikontor på skjema fastsatt av Fiskeridirektoratet.

§ 4. *Utskifting av fartøy*

Deltakeradgang for fartøy på eller over 28 meter største lengde kan ikke overføres til annet fartøy.

Ved utskifting av fartøy på eller over 28 meter største lengde som har adgang til å delta kan Fiskeridirektoratet gi eier tillatelse til å delta i fisket med et erstatningsfartøy, dersom erstatningsfartøyet er under 40 meter. Tilsvarende gjelder ved ombygging og forlengelse av fartøy. Unntak fra denne grensen kan bare gjøres ved mindre overskridelse

av grensen ved utskifting til brukt fartøy. Denne bestemmelsen er ikke til hinder for å gi tillatelse til å delta med et erstatningsfartøy med største lengde lik eller mindre enn utskiftingsfartøyets største lengde.

Begrensningene på erstatningsfartøyets eller det ombygde/forlengede fartøyets største lengde, jf. annet ledd, gjelder ikke dersom det tildeles enhetskvote for fiske med fartøyet etter reglene i forskrift av 28. juli 2000 nr. 795 om enhetskvoteordning for konvensjonelle fartøy på eller over 28 meter.

Det kan ikke gis tillatelse etter annet ledd dersom søker er tildelt ringnottillatelse etter forskrift av 2. mars 1979 nr. 1 om adgang til å delta i fisket med ringnot eller tråltillatelse etter forskrift av 12. desember 1986 nr. 2185 om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål § 2-1, § 4-1, § 4-2, § 5-1 eller § 7-1, for erstatningsfartøyet.

Søknad om tillatelse etter annet ledd skal fremmes gjennom Fiskeridirektoratets regionkontor eller fiskerikontor på skjema fastsatt av Fiskeridirektoratet.

Deltakeradgang med utskiftingsfartøyet faller bort når tillatelse etter annet ledd gis til erstatningsfartøyet. Dette gjelder samtlige fiskerier nevnt i § 1.

§ 5. *Midlertidig tillatelse til å benytte annet fartøy (leiefartøy)*

Fiskeridirektoratet kan ved forlis og havari som medfører vesentlig driftsavbrudd, dispensere fra forbudet i § 2 siste ledd.

Fiskeridirektoratet kan fastsette nærmere vilkår for slik tillatelse, herunder at høvedsmann samt hele eller deler av mannskapet skal delta i fisket med leiefartøyet.

§ 6. *Dødsfall*

Dersom fartøyeier dør, faller adgangen til å delta i fisket bort.

Den som ved arv erverver fartøy som hadde adgang til å delta i fisket, kan likevel:

- a) gis adgang til å delta i fisket når vilkårene i § 2 er oppfylt.
- b) selge fartøyet. Ved salg av fartøy med adgang til å delta i fisket, kan ny eier gis slik adgang dersom vilkårene i § 2 og § 3 er oppfylt.

Deltakeradgang etter denne paragraf kan gis av Fiskeridirektoratet etter søknad.

§ 7. *Manglende trygdeinnbetaling*

Eier av fartøy som blir slettet av fiskermanntallet på grunn av manglende trygdeinnbetaling, jf. lov av 28. juni 1957 nr. 12 om pensjonstrygd for fiskere § 1 annet ledd, mister adgangen til å delta i fisket.

Ved senere innbetaling av premie og derved gjenopptakelse i fiskermanntallet kan eier av fartøy, etter å ha gitt Fiskeridirektoratet melding om dette, delta i fisket med virkning fra ny manntallsføring. Melding må sendes via Fiskeridirektoratets regionkontor eller fiskerikontor.

§ 8. *Straff*

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelsene i denne forskrift, straffes i henhold til lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 29. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 9. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2002 og gjelder til og med 31. desember 2002.

19. nov. Nr. 1290 2001

Forskrift om adgang til å delta i fisket etter torsk for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2002.

Fastsatt av Fiskeridepartementet 19. november 2001 med hjemmel i lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. kgl.res. av 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 23. november 2001.

Kapittel 1. Fartøy i gruppe I

§ 1. *Vilkår for deltakelse*

For å kunne delta i gruppe I må følgende vilkår være oppfylt:

- a) fartøyet må være registrert i merkeregisteret og være under 28 meter største lengde,
- b) eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet,
- c) fartøyet må ha hatt adgang til å delta i gruppe I i 2000 og 2001,
- d) fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for torskefiske.

Dersom ikke alle vilkårene er oppfylt til enhver tid, vil adgangen til å delta falle bort.

Adgangen til å delta kan ikke overføres til annet fartøy.

§ 2. *Salg av fartøy*

Salg av fartøy som har adgang til å delta i gruppe I medfører ikke at ny eier gis tilsvarende adgang.

Ved salg av slikt fartøy kan Fiskeridirektoratet likevel gi ny eier adgang til å delta i gruppe I når følgende vilkår er oppfylt:

- a) kjøper må være ført på blad B i fiskermanntallet,
- b) både kjøper og selger må være ført i fiskermanntallet i samme fylke i minst 12 måneder før kjøp av fartøy.

Fiskeridirektoratet kan dispensere fra bestemmelsen i annet ledd bokstav b når det foreligger distriktsmessige hensyn. Dispensasjon kan gis i følgende tilfeller:

- a) når fartøy kjøpes fra annet fylke til Nord-Troms og Finnmark.
- b) ved salg mellom nabofylker når det er naturlig å se kjøpers og selgers distrikt som ett område i kvotesammenheng. Fylkene Østfold, Akershus, Oslo, Buskerud, Vestfold, Telemark, Aust-Agder og Vest-Agder anses som ett område i kvotesammenheng.

Adgang for ny eier til å delta i gruppe I i medhold av annet ledd medfører at selgers adgang til å delta med et erstatningsfartøy bortfaller.

Søknad om deltakeradgang etter annet ledd skal fremmes gjennom Fiskeridirektoratets regionkontor eller fiskerikontor på skjema fastsatt av Fiskeridirektoratet.

§ 3. *Utskifting av fartøy*

Deltakeradgang i gruppe I kan ikke overføres til annet fartøy.

Ved utskifting av fartøy som har adgang til å delta i gruppe I kan Fiskeridirektoratet gi eier tillatelse til å delta i gruppe I med et erstatningsfartøy. Deltakeradgang i gruppe I med utskiftingsfartøyet bortfaller når slik tillatelse gis til erstatningsfartøyet.

Det kan ikke gis tillatelse etter annet ledd dersom søker er tildelt ringnottillatelse etter forskrift av 2. mars 1979 nr. 1 om adgang til å delta i fisket med ringnot eller tråltillatelse etter forskrift av 12. desember 1986 nr. 2185 om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål § 2-1, § 4-1, § 4-2, § 5-1 og § 7-1 for erstatningsfartøyet.

Søknad om tillatelse etter annet ledd skal fremmes gjennom Fiskeridirektoratets regionkontor eller fiskerikontor på skjema fastsatt av Fiskeridirektoratet.

§ 4. *Midlertidig tillatelse til å benytte annet fartøy (leiefartøy)*

Fiskeridirektoratet kan ved forlis og havari som medfører vesentlig driftsavbrudd, dispensere fra forbudet i § 1 siste ledd.

Fiskeridirektoratet kan fastsette nærmere vilkår for slik tillatelse, herunder at høvedsmann samt hele eller deler av mannskapet skal delta i fisket med leiefartøyet.

Det kan ikke gis tillatelse til å benytte leiefartøy som har en største lengde på 28 meter eller mer.

§ 5. *Dødsfall*

Dersom fartøyeier dør, faller adgangen til å delta i gruppe I med fartøyet bort.

Den som ved arv erverver fartøy som hadde adgang til å delta i gruppe I, kan likevel:

- a) gis adgang til å delta i gruppe I når vilkårene i § 1 er oppfylt.
- b) selge fartøyet. Ved salg av fartøy med adgang til å delta i gruppe I, kan ny eier gis adgang til å delta i gruppe I dersom vilkårene i § 1 og § 2 er oppfylt.

Deltakeradgang etter denne paragraf kan gis av Fiskeridirektoratet etter søknad.

§ 6. *Ervervstillatelse*

Ved eierskifte, utskifting og ombygging, herunder forlengelse, av fartøy med største lengde på 15,68 meter (50 fot) og over, må det være gitt tillatelse i henhold til lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst, for at tillatelse til deltakelse i gruppe I kan gis.

Kapittel 2. Fartøy i gruppe II

§ 7. *Vilkår for deltakelse*

Fartøy som ikke oppfyller vilkårene i § 1, kan delta i gruppe II når følgende vilkår er oppfylt:

- a) fartøyet må være registrert i merkeregisteret og må være under 28 meter største lengde,
- b) eier av fartøyet og høvedsmann må være ført i fiskermanntallet,
- c) fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for torskefiske.

Fartøy med ringnottillatelse etter forskrift av 2. mars 1979 nr. 1 om adgang til å delta i fisket med ringnot og fartøy med tråltillatelse etter forskrift av 12. desember 1986 nr. 2185 om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål § 2-1 og § 7-1, kan ikke delta i gruppe II.

§ 8. *Begrensning i deltakelsen*

Eier av fartøy som deltar i gruppe I, har ikke adgang til å delta med annet fartøy i gruppe II. Eier av fartøy som deltar i gruppe I, har heller ikke adgang til å la fartøyet delta i fisket i gruppe II med andre høvedsmenn.

Eier av fartøy som deltar i gruppe II har ikke adgang til å delta i gruppe II med annet fartøy. Eier av fartøy som deltar i gruppe II har heller ikke adgang til å la annet fartøy delta i fisket i gruppe II med andre som høvedsmenn.

§ 9. *Godkjenning*

Eier og fartøy som deltar i gruppe II må ha særskilt godkjenning fra Fiskeridirektoratets regionkontor som viser at vilkårene i § 7 første ledd er oppfylt.

Fiskeridirektoratet kan gi utfyllende bestemmelser vedrørende kravet til egnethet, bemanning og utstyr, jf. § 7 første ledd bokstav c, og om fremstilling for kontroll.

§ 10. *Utskifting av fartøy*

Fiskeridirektoratet kan tillate utskifting av fartøy som deltar i gruppe II.

Søknad om tillatelse etter første ledd skal fremmes gjennom Fiskeridirektoratets regionkontor eller fiskerikontor på skjema fastsatt av Fiskeridirektoratet.

Kapittel 3. Fellesbestemmelser

§ 11. Endret eiersammensetning

Eier av fartøy som kan delta i gruppe I i henhold til § 1, kan ikke delta i fisket i gruppe II etter § 7 dersom det etter 19. november 2001 er foretatt endringer i eiersammensetningen til det fartøyet som deltar i gruppe I.

§ 12. Manglende trygdeinnbetaling

Eier av fartøy som blir slettet av fiskermanntallet på grunn av manglende trygdeinnbetaling, jf. lov av 28. juni 1957 nr. 12 om pensjonstrygd for fiskere § 1 annet ledd, mister adgangen til å delta i fisket.

Ved senere innbetaling av premie, og derved gjenopptakelse i fiskermanntallet, kan eier av fartøy, etter å ha gitt melding til Fiskeridirektoratet, delta i fiske med virkning fra ny manntallsføring. Melding må sendes via Fiskeridirektoratets regionkontor eller fiskerikontor.

Kapittel 4. Straff og ikrafttredelse

§ 13. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelsene i denne forskrift, straffes i henhold til lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 29. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 14. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2002 og gjelder til og med 31. desember 2002.

19. nov. Nr. 1291 2001

Forskrift om forbud mot å fiske blåkkeite i Svalbards territorialfarvann og indre farvann i 2002.

Fastsatt av Fiskeridepartementet 19. november 2001 med hjemmel i lov av 17. juli 1925 nr. 11 om Svalbard § 4, jf. forskrift av 28. april 1978 nr. 20 om regulering av fiske i Svalbards territorialfarvann og indre farvann § 1. Kunngjort 23. november 2001.

§ 1. Virkeområde

Denne forskrift gjelder for fiske i Svalbards territorialfarvann og indre farvann med norske og utenlandske fartøy av ethvert slag som driver fiske i ervervsøyemed eller som bistår fiskeflåten, herunder lete- og forsøksfartøy.

§ 2. Generelt forbud

Det er forbudt å fiske blåkkeite.

§ 3. Bifangst

Ved fiske etter andre fiskeslag er det tillatt å ha inntil 7% innblanding av blåkkeite om bord ved avslutning av fisket og av landet fangst. Det er likevel tillatt å ha inntil 12% blåkkeite som bifangst i de enkelte fangster.

§ 4. Straff

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av bestemmelser gitt i denne forskrift er gjenstand for straff etter lov av 17. juli 1925 nr. 11 om Svalbard § 4. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 5. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2002 og gjelder til og med 31. desember 2002.

19. nov. Nr. 1292 2001

Forskrift om forbud mot å fiske blåkkeite i fiskevernsonen ved Svalbard i 2002.

Fastsatt av Fiskeridepartementet 19. november 2001 med hjemmel i lov av 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone, jf. forskrift av 3. juni 1977 nr. 6 om fiskevernsonene ved Svalbard § 3. Kunngjort 23. november 2001.

§ 1. Virkeområde

Denne forskrift gjelder for fiske i fiskevernsonen ved Svalbard med norske og utenlandske fartøy av ethvert slag som driver fiske i ervervsøyemed eller som bistår fiskeflåten, herunder lete- og forsøksfartøy.

§ 2. Generelt forbud

Det er forbudt å fiske blåkkeite.

§ 3. Bifangst

Ved fiske etter andre fiskeslag er det tillatt å ha inntil 7% innblanding av blåkkeite om bord ved avslutning av fisket og av landet fangst. Det er likevel tillatt å ha inntil 12% blåkkeite som bifangst i de enkelte fangster.

§ 4. Straff og inndragning

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av bestemmelser gitt i denne forskrift er gjenstand for straff og inndragning

etter lov av 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 8 og § 9. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 5. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2002 og gjelder til og med 31. desember 2002.

19. nov. Nr. 1293 2001

Forskrift om forbud mot å fiske lodde i Svalbards territorialfarvann og indre farvann i 2002.

Fastsatt av Fiskeridepartementet 19. november 2001 med hjemmel i lov av 17. juli 1925 nr. 11 om Svalbard § 4, jf. forskrift av 28. april 1978 nr. 20 om regulering av fiske i Svalbards territorialfarvann og indre farvann § 1. Kunngjort 23. november 2001.

§ 1. Virkeområde

Denne forskrift gjelder for fiske i Svalbards territorialfarvann og indre farvann med norske og utenlandske fartøy av ethvert slag som driver fiske i ervervsøyemed eller som bistår fiskeflåten, herunder lete- og forsøksfartøy.

§ 2. Generelt forbud

Det er forbudt å fiske lodde.

§ 3. Straff

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av bestemmelser gitt i denne forskrift er gjenstand for straff etter lov av 17. juli 1925 nr. 11 om Svalbard § 4. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 4. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2002 og gjelder til og med 31. desember 2002.

19. nov. Nr. 1294 2001

Forskrift om forbud mot å fiske lodde i fiskevernsonen ved Svalbard i 2002.

Fastsatt av Fiskeridepartementet 19. november 2001 med hjemmel i lov av 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone, jf. forskrift av 3. juni 1977 nr. 6 om fiskevernsonene ved Svalbard § 3. Kunngjort 23. november 2001.

§ 1. Virkeområde

Denne forskrift gjelder for fiske i fiskevernsonen ved Svalbard med norske og utenlandske fartøy av ethvert slag som driver fiske i ervervsøyemed eller som bistår fiskeflåten, herunder lete- og forsøksfartøy.

§ 2. Generelt forbud

Det er forbudt å fiske lodde.

§ 3. Straff og inndragning

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av bestemmelser gitt i denne forskrift er gjenstand for straff og inndragning etter lov av 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 8 og § 9. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 4. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2002 og gjelder til og med 31. desember 2002.

19. nov. Nr. 1295 2001

Forskrift om forbud mot å fiske norsk vårgytende sild i Svalbards territorialfarvann og indre farvann i 2002.

Fastsatt av Fiskeridepartementet 19. november 2001 med hjemmel i lov av 17. juli 1925 nr. 11 om Svalbard § 4, jf. forskrift av 28. april 1978 nr. 20 om regulering av fiske i Svalbards territorialfarvann og indre farvann § 1. Kunngjort 23. november 2001.

§ 1. Virkeområde

Denne forskrift gjelder for fiske i Svalbards territorialfarvann og indre farvann for norske og utenlandske fartøy av ethvert slag som driver fiske i ervervsøyemed eller som bistår fiskeflåten, herunder lete- og forsøksfartøy.

§ 2. Generelt forbud

Det er forbudt å fiske norsk vårgytende sild.

§ 3. Straff

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av bestemmelser gitt i denne forskrift er gjenstand for straff etter lov av 17. juli 1925 nr. 11 om Svalbard § 4. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 4. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2002 og gjelder til og med 31. desember 2002.

19. nov. Nr. 1296 2001**Forskrift om forbud mot å fiske norsk vårgytende sild i fiskevernsonen ved Svalbard i 2002.**

Fastsatt av Fiskeridepartementet 19. november 2001 med hjemmel i lov av 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone, jf. forskrift av 3. juni 1977 nr. 6 om fiskevernsonene ved Svalbard § 3. Kunngjort 23. november 2001.

§ 1. Virkeområde

Denne forskrift gjelder for fiske i fiskevernsonen ved Svalbard med norske og utenlandske fartøy av ethvert slag som driver fiske i ervervsøyemed eller som bistår fiskeflåten, herunder lete- og forsøksfartøy.

§ 2. Generelt forbud

Det er forbudt å fiske norsk vårgytende sild.

§ 3. Straff og inndragning

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av bestemmelser gitt i denne forskrift er gjenstand for straff og inndragning etter lov av 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 8 og § 9. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 4. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2002 og gjelder til og med 31. desember 2002.

18. nov. Nr. 1297 2001**Forskrift om stopp i trålfisket etter sei sør for 62° N i 2001.**

Fastsatt av Fiskeridirektøren 18. november 2001 med hjemmel i forskrift av 21. desember 2000 nr. 1403 om regulering av fisket etter sei sør for 62° N i 2001 § 3, § 8 og § 10. Kunngjort 27. november 2001.

§ 1. For fartøy med torsketrållatelse og fartøy med seitrållatelse, jf. forskrift av 12. desember 1986 nr. 2185 om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål § 2-1 og § 7-1, stoppes fisket etter sei i området sør for 62° N med virkning fra søndag 18. november 2001 kl. 24.00.

§ 2. Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift straffes i henhold til lov om saltvannsfiske m.v. av 3. juni 1983 nr. 40 § 53.

§ 3. Denne forskrift trer i kraft straks. Samtidig oppheves Fiskeridirektørens forskrift av 9. oktober 2001 nr. 1183 om åpning av trålfisket etter sei sør for 62° N i 2001.

19. nov. Nr. 1298 2001**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fiske etter sei nord for 62° N i 2001.**

Fastsatt av Fiskeridirektøren 19. november 2001 med hjemmel i forskrift av 20. desember 2000 nr. 1340 om regulering av fiske etter sei nord for 62° N i 2001 § 23. Kunngjort 27. november 2001.

I

I forskrift av 20. desember 2000 nr. 1340 om regulering av fiske etter sei nord for 62° N i 2001 gjøres følgende endringer:

§ 5 oppheves.

Nåværende § 6 – § 25 blir § 5 – § 24.

II

Endringene trer i kraft straks.

19. nov. Nr. 1299 2001**Forskrift om endring i forskrift om føring av statistikk over sykefravær og fravær ved barns sykdom.**

Fastsatt av Sosial- og helsedepartementet 19. november 2001 med hjemmel i lov av 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 25-15 første ledd. Kunngjort 27. november 2001.

I

I forskrift av 25. mars 1997 nr. 272 om føring av statistikk over sykefravær og fravær ved barns sykdom gjøres følgende endring:

§ 4 første ledd bokstav c skal lyde:

- c) Antall fraværsdager i det enkelte fraværstilfellet skal registreres etter fraværets varighet:
 - inntil tre dager (vanligvis egenmelding),
 - fire dager til og med 16 dager (arbeidsgiverperioden) og
 - mer enn 16 dager (fravær utover arbeidsgiverperioden og maks inntil 52 uker).

II

Endringen trer i kraft straks.

20. nov. Nr. 1300 2001

Forskrift om endring i forskrift om stopp i fisket etter norsk vårgytende sild i 2001.

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 20. november 2001 med hjemmel i forskrift av 20. desember 2000 nr. 1341 om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2001 § 26. Kunngjort 27. november 2001.

I

I forskrift av 23. oktober 2001 nr. 1215 om stopp i fisket etter norsk vårgytende sild i 2001 gjøres følgende endring:

§ 3 skal lyde:

Kystfartøygruppens fiske etter norsk vårgytende sild for fartøy som låsetter eller som fisker med landnot stoppes tirsdag 20. november 2001 klokken 09.00.

Siste frist for innmelding til Norges Sildesalgslag er tirsdag 20. november klokken 12.00.

II

Endringen trer i kraft straks.

20. nov. Nr. 1301 2001

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter hyse med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2001.

Fastsatt av Fiskeridirektøren 20. november 2001 med hjemmel i forskrift av 20. desember 2000 nr. 1342 om regulering av fisket etter hyse med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2001 § 11. Kunngjort 27. november 2001.

I

I forskrift av 20. desember 2000 nr. 1342 om regulering av fisket etter hyse med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2001 gjøres følgende endringer:

§ 6 oppheves.

Nåværende § 7 – § 16 blir § 6 – § 15.

II

Endringene trer i kraft straks.

23. nov. Nr. 1302 2001

Forskrift om endring i forskrift til patentloven (patentforskriften).

Fastsatt ved Kronprinsreg.res. 23. november 2001 med hjemmel i lov av 15. desember 1967 nr. 9 om patenter § 6, § 62a fjerde ledd, § 62b annet ledd og § 69 første ledd første punktum. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 27. november 2001.

I

I forskrift av 20. desember 1996 nr. 1162 til patentloven (patentforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 4 tredje ledd første punktum skal lyde:

Patentstyret kan i forskrift eller i det enkelte tilfellet gjøre unntak fra kravet om oversettelse eller godta oversettelse til et annet språk enn nevnt i annet ledd.

§ 10, § 11, § 12, § 13 og § 14 skal lyde:

§ 10. Søkeren kan kreve prioritet etter patentloven § 6 på grunnlag av den første søknaden som angir oppfinnelsen, hvis denne ble innlevert i en stat som er tilsluttet Pariskonvensjonen 20. mars 1883 om beskyttelse av industriell eiendomsrett eller avtale 15. april 1994 om opprettelse av Verdens handelsorganisasjon (WTO-avtalen).

Kravet om prioritet må enten tas med i søknaden ved innleveringen, eller ettersendes innen fristen i femte ledd.

Kravet skal opplyse om hvilken patentmyndighet den påberopte søknaden ble innlevert til, hvilken dag den ble innlevert og søknadsnummeret. Hvis søknadsnummeret ikke er kjent, skal nummeret ettersendes straks søkeren får kjennskap til det.

Patentstyret kan forlange at den som krever prioritet, skal levere inn et prioritetsbevis innen tre måneder fra krav om dette ble oversendt søkeren. Prioritetsbeviset skal inneholde opplysninger som nevnt i tredje ledd, søkerens navn, kopi av søknaden og være bekreftet av myndigheten som den påberopte søknaden ble innlevert til.

Søkeren kan rette eller tilføye et krav om prioritet ved skriftlig melding til Patentstyret innen fire måneder etter dagen da søknaden ble innlevert. Adgangen til å rette eller gjøre tilføyelser gjelder ikke hvis søknaden er blitt allment tilgjengelig ved at søkeren har bedt om tidlig kunngjøring.

§ 11. For at en søknad skal kunne gi grunnlag for prioritet etter patentloven § 6, må den være den første som angir oppfinnelsen.

En senere søknad som angir oppfinnelsen, kan likevel gi grunnlag for prioritet hvis

- 1) den er innlevert på samme sted som den første søknaden og av samme søker eller dennes rettsfølger,
- 2) den første søknaden er trukket tilbake, henlagt eller avslått uten at den var allment tilgjengelig da den senere søknaden ble innlevert,
- 3) den første søknaden ikke har tjent som grunnlag for noe krav om prioritet, og
- 4) den første søknaden ikke danner grunnlag for noen bestående rettighet.

§ 12. Patentstyret kan gi prioritet etter patentloven § 6 på grunnlag av en søknad som er innlevert i en stat som ikke er tilsluttet Pariskonvensjonen eller WTO-avtalen, hvis denne staten gir slik prioritet på grunnlag av patentsøknader som er innlevert i Norge.

Forskriften § 10 og § 11 gjelder tilsvarende for prioritet etter paragrafen her.

§ 13. Omfatter en søknad flere oppfinnelser, kan søkeren kreve prioritet for én eller flere av oppfinnelsene.

Prioritet kan i slike tilfeller påberopes på grunnlag av forskjellige søknader. Dette gjelder selv om de påberopte søknadene er innlevert i forskjellige stater. Hver enkelt søknad må oppfylle kravene i § 11.

§ 14. Krav om prioritet kan trekkes tilbake ved skriftlig melding til Patentstyret inntil søknaden om patent er avgjort.

§ 58 skal lyde:

§ 58. Søkeren kan kreve prioritet etter patentloven § 6, jf. samarbeidskonvensjonen artikkel 8 og regel 4 nr. 10 og 26bis, på grunnlag av den første søknaden som angir oppfinnelsen, hvis denne ble innlevert i en stat som er tilsluttet Pariskonvensjonen eller WTO-avtalen. Forskriften § 11 gjelder tilsvarende.

Kravet om prioritet må enten tas med i den internasjonale patentsøknaden ved innleveringen til Patentstyret, eller ettersendes innen fristen i sjettede ledd.

Kravet skal opplyse om hvilken dag den påberopte søknaden ble innlevert og søknadsnummeret. Hvis søknadsnummeret ikke er kjent, skal nummeret ettersendes straks søkeren får kjennskap til det.

Hvis den påberopte søknaden er en nasjonal søknad, skal kravet om prioritet opplyse om hvilken stat søknaden ble innlevert i. Hvis søknaden er internasjonal, skal kravet oppgi hvilken patentmyndighet søknaden ble innlevert til.

Hvis søknaden er en regional søknad, skal kravet opplyse om hvilken myndighet som gir patenter i den regionale ordningen. Om ikke alle statene i ordningen er tilsluttet Pariskonvensjonen eller WTO-avtalen, skal kravet i tillegg nevne minst en av statene som er tilsluttet.

Søkeren kan rette eller tilføye et krav om prioritet ved skriftlig melding til Patentstyret eller Det internasjonale byrå innen fire måneder etter dagen da den internasjonale søknaden ble innlevert, om ikke samarbeidskonvensjonen regel 26bis gir rett til en lengre frist. Adgangen til å rette eller gjøre tilføyelser gjelder ikke hvis søknaden er blitt allment tilgjengelig ved at søkeren har bedt om tidlig kunngjøring.

§ 89 annet ledd skal lyde:

Begjæringen skal innleveres skriftlig til Patentstyret og være begrunnet.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2002.

23. nov. Nr. 1303 2001

Forskrift om opphevelse av forskrift under teleloven.

Fatsatt av Post- og teletilsynet 23. november 2001 med hjemmel i lov av 23. juni 1995 nr. 39 om telekommunikasjon (teleloven) § 5-2 og § 5-3, jf. funksjonsfordeling innen telemyndigheten av 15. desember 1995 nr. 1032 § 2. Kunngjort 27. november 2001.

§ 1. Forskrift som oppheves

Forskrift av 28. juni 1995 nr. 678 om konsesjon for lukkede landmobile VHF/UHF radiosambandsnett oppheves.

§ 2. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. desember 2001.

23. nov. Nr. 1304 2001**Delvis ikrafttredelse av lov av 15. juni 2001 nr. 72 om endringer i utlendingsloven.**

Fastsatt ved Kronprinsreg.res. 23. november 2001 med hjemmel i lov av 15. juni 2001 nr. 72 om endringer i utlendingsloven del II. Fremmet av Kommunal- og regionaldepartementet. Kunngjort 27. november 2001.

Lov av 15. juni 2001 nr. 72 om endringer i utlendingsloven del I, endringene i utlendingsloven § 6, gjelder fra 1. januar 2002.

21. mai Nr. 1308 2001**Forskrift for vigsel ved norsk utenriktjenestemann.**

Fastsatt av Utenriksdepartementet med hjemmel i Kronprinsreg.res. av 16. desember 1960 nr. 2, lov av 4. juli 1991 nr. 47 om ekteskap og rundskriv Q-15/97 av 1. desember 1997. Kunngjort 30. november 2001.

Bemyndigelse til å foreta vigsel

§ 1. Utenriktjenestemann som er bemyndiget til å foreta vigsel, jf. § 21 i lov om utenriktjenesten, kan foreta borgerlig vigsel når minst en av brudfolkene er norsk statsborger eller bosatt i Norge, og ingen av dem er borger av den stat der vigselen skal finne sted. Har tjenestemannen forfall, kan vigsel foretas av hans/hennes stedfortreder.

Utenriktjenestemannen må gjøre seg kjent med kommentarene til utenriksinstruksen kap. 8 § 3 om vigsel ved utenriksstasjon.

Den forskrift for ekteskapsinngåelse som er gitt nedenfor, samt de begrensinger og vilkår som måtte være satt i vigselbemyndigelsen, må nøye etterkommes.

§ 2. Vigsel ved norsk utenriktjenestemann bør i alminnelighet innskrenkes til de tilfeller der den/de som ønsker å inngå ekteskap, oppholder seg midlertidig på det fremmede stedet, eller når de former for vigsel som gjelder i det fremmede landet, ikke kan benyttes på grunn av landets religion eller særlige bestemmelser i landets lovgivning.

§ 3. Utenriksstasjonens bemyndigelse til å foreta vigsel er gitt av Utenriksdepartementet når utenriksstasjonen har innhentet formelt samtykke til å foreta vigsel fra mottakerlandets myndigheter samt disses bekreftelse på at ekteskap inngått ved utenriksstasjonen vil få rettslig gyldighet i mottakerlandet.

Før vigsel finner sted, må det også være brakt på det rene at ekteskapet vil bli anerkjent som gyldig i det land der brudfolkene akter å ta fast bopel, og i tilfelle den ene av dem eller begge ikke er norske, gyldig også i det eller de land der vedkommende er statsborger(e).

Vilkår for ekteskap

§ 4. Den som er under 18 år, kan ikke inngå ekteskap uten samtykke fra dem eller den som har foreldreansvaret, og tillatelse fra fylkesmannen eller fra utenriktjenestemannen når ekteskap skal inngås innenfor tjenestedistriktet, jf. utenriksinstruksen kap. 8 § 3, punkt 4. Fylkesmannen eller utenriktjenestemannen kan bare gi tillatelse når det foreligger særlige grunner for å inngå ekteskap.

Hvis en av dem som har foreldreansvaret, er uten rettslig handleevne eller hvis samtykke ikke kan innhentes innen rimelig tid, er samtykke fra den andre foreldren alene tilstrekkelig. Er begge foreldre i en slik situasjon, og det er oppnevnt verge, kreves samtykke fra vergen.

Nekter de eller den som har foreldreansvaret, eller vergen å gi samtykke, kan fylkesmannen eller utenriktjenestemannen likevel gi tillatelse hvis det ikke er rimelig grunn for nektelsen.

Avslag på søknad kan påklages til Barne- og familiedepartementet.¹

¹ Mht. de legitimasjoner og opplysninger som må foreligge ved søknad om dispensasjon etter § 4 og behandlingen av slike saker, henvises det til Barne- og familiedepartementets og Justisdepartementets rundskriv Q-15/97 av 1. desember 1997, side 6 og 7.

§ 5. Den som er gjort umyndig, må ha samtykke fra vergen til å inngå ekteskap. Det samme gjelder den som har fått oppnevnt hjelpeverge etter vergemålsloven § 90a flg., dersom det faller innenfor hjelpevergens oppdrag å gi slikt samtykke. Nekter vergen eller hjelpevergen, kan fylkesmannen på vedkommendes hjemsted på begjæring likevel gi tillatelse til ekteskapsinngåelse hvis det ikke er rimelig grunn for nektelsen, jf. ekteskapslovens § 2. Avslag kan påklages til Barne- og familiedepartementet.

§ 6. Ekteskap kan ikke inngås mellom slektninger i rett opp- eller nedstigende linje eller mellom søsken. Med søsken menes også halvsøsken.

I forhold til adoptivbarn gjelder forbudet både overfor den opprinnelige slekt og overfor adoptivforeldrene og deres slekt. Er adoptivbarnet blitt adoptert på ny, kan fylkesmannen likevel samtykke i ekteskap mellom adoptivbarnet og en av de opprinnelige adoptivforeldrene eller dennes slektning, jf. ekteskapslovens § 3.

§ 7. Ingen kan inngå nytt ekteskap så lenge et tidligere ekteskap eller registrert partnerskap består, jf. ekteskapslovens § 4.

Den som ønsker å inngå ekteskap, må selv skaffe fyllestgjørende bevis for at det tidligere ekteskapet eller registrerte partnerskapet er brakt til opphør, jf. § 11, punkt 2.

§ 8. Den som lider av en smittefarlig sykdom som kan overføres ved seksuell omgang, kan ikke inngå ekteskap uten at den andre parten er gjort kjent med sykdommen og begge parter har fått muntlig veiledning av en lege om farene ved sykdommen.

Lovbestemt taushetsplikt er ikke til hinder for at en lege gir opplysninger til vigsleren om sykdommen eller føres som vitne i en ekteskaps sak, jf. ekteskapslovens § 5.

§ 9. Den som er fast bosatt, dvs. har domisil, utenfor Norge, må fylle de ekteskapsvilkår som følger av loven i bostedslandet.

Dessuten må han/hun fylle vilkårene etter § 4, første ledd, og § 6 – § 8. Derimot gjelder ikke § 4, annet og tredje ledd, samt § 5 for slik person, fordi reglene om umyndige og om samtykke fra den eller de som har foreldreansvaret, eller fra vergen samt reglene om skifteplikt, jf. ekteskapslovens § 8, retter seg etter det som er bestemt i bostedslandets lov, jf. § 11, punkt 4, og § 12.

For dansk, finsk, islandsk og svensk statsborger gjelder visse særregler etter konvensjonen av 6. februar 1931 med endringskonvensjoner av 26. mars 1953, 3. november 1969 og 20. november 1973 angående visse internasjonale privatrettslige bestemmelser om ekteskap, adopsjon og vergemål (se Overenskomster med fremmede stater 1974, side 186). Det vises til lov av 19. desember 1969 nr. 75 og kongelig resolusjon av samme dato, hvoretter konvensjonen er å anse som gjeldende norsk rett. For dansk, finsk, islandsk og svensk statsborger gjelder de vanlige norske ekteskapsvilkår, jf. § 4 – § 8 foran, så fremt en av brudefolkene er bosatt i Norge, men for øvrig gjelder ekteskapsvilkårene i det land der han/hun har statsborgerrett. Hvis vedkommende danske, finske, islandske eller svenske statsborger krever det, skal ifølge konvensjonen hans/hennes rett til å inngå ekteskap prøves etter statsborgerlandets lov. Skal retten til å inngå ekteskap prøves etter statsborgerlandets lov, kan det kreves fremlagt ekteskapsattest utstedt av vedkommende lands myndigheter. For øvrig vises det til Justisdepartementets rundskriv av 22. desember 1969 om den nordiske konvensjonen.

Prøving av ekteskapsvilkårene

§ 10. Før ekteskap kan inngås, skal det skje en prøving av om ekteskapsvilkårene er oppfylt. Prøvingen foretas så vidt mulig av en norsk vigsler på det sted der en av brudefolkene er bosatt, av norsk utenriktjenestemann som har rett til å foreta vigsel eller av en norsk sjømannsprest eller en annen norsk prest i utlandet som har vigselkompetanse.

Prøving av ekteskapsvilkårene etter norsk lov kreves ikke så fremt det er foretatt en prøving av ekteskapsvilkårene etter loven i Danmark, Finland, Island eller Sverige, og denne prøvingen fortsatt har virkning. Dette gjelder uten hensyn til brudefolkenes statsborgerskap.

Prøving av ekteskapsvilkårene ved norsk utenriktjenestemann kan begjæres muntlig eller skriftlig ved at de nødvendige erklæringer og bevis leveres eller sendes ham.

Før norsk utenriktjenestemann kan foreta prøving av ekteskapsvilkårene, må begge brudefolk forevise gyldige pass som dokumenterer statsborgerskapet. Prøving av ekteskapsvilkår er gebyrfri.

§ 11. Til bruk for prøving av ekteskapsvilkårene skal brudefolkene skaffe følgende bevis, jf. ekteskapslovens § 7:

1. Hver av brudefolkene skal legge fram fødselsattest fra folkeregisteret. Er det vanskelig å skaffe slik attest innen rimelig tid, kan annet tilfredsstillende bevis for navn og alder godtas.

Hvis noen av brudefolkene er under 18 år, må det godtgjøres at det er gitt samtykke og tillatelse til ekteskapsinngåelse som nevnt i § 4.

Hvis noen av brudefolkene er umyndiggjort, skal det godtgjøres at det er gitt samtykke fra vergen eller tillatelse fra fylkesmannen til ekteskapsinngåelse etter § 5. Det samme gjelder hvis noen av brudefolkene har fått oppnevnt hjelpeverge, og samtykke fra hjelpevergen er et krav etter § 5, annen setning.

For utenlandsk statsborger og norsk statsborger som er fast bosatt i utlandet, vises det for tredje ledds vedkommende til reglene i § 9.

2. Hver av brudefolkene skal legge fram en egenhendig undertegnet Erklæring fra brudefolkene før prøving av ekteskapsvilkårene («egenerklæring», blankett Q-0150) jf. § 6 – § 8 foran. Det bes påsett at samtlige rubrikker er besvart.

Har vedkommende tidligere inngått ekteskap eller registrert partnerskap, jf. erklæringens punkt 2a, skal det godtgjøres at den andre av brudefolkene er gjort kjent med opplysningene om dette. Det skal dessuten fremlegges bevis for at det tidligere ekteskapet eller registrerte partnerskapet er opphørt ved død eller skilsmisse, eller at det er oppløst etter ekteskapslovens § 24, jf. § 7, bokstav e.

Bevis for den tidligere ektefelles eller den registrerte partners død føres som regel ved attest fra innenlandsk eller utenlandsk offentlig myndighet eller ved skifterettskjennelse.

Bevis for at et ekteskap eller et registrert partnerskap er opphørt ved skilsmisse eller er oppløst etter ekteskapslovens § 24 føres ved å legge fram bevillingen/dommen som viser at denne er endelig/rettskraftig.

Fylkesmannen avgjør om en utenlandsk bevilling eller dom kan tjene som bevis for et ekteskaps/registrert

partnerskaps opphør, jf. lov av 2. juni 1978 nr. 38, § 4.

Hvis egenerklæringens punkt 3a går ut på at en av partene har barn eller venter barn med annen mann eller kvinne eller har adoptivbarn, skal det godtgjøres at den andre av brudefolkene er gjort kjent med dette. Opplysningsplikten gjelder ikke barn som er adoptert bort.

Hvis egenerklæringens punkt 5a går ut på at vedkommende lider av smittefarlig sykdom som kan overføres ved seksuell omgang, skal det godtgjøres at den andre part er gjort kjent med dette, og at begge parter har fått veiledning av lege om farene ved sykdommen.

3. Forlovererklæring skal avgis skriftlig på blankett Q-0151, jf. § 6 og § 7. Det må påses at hver rubrikk er besvart. Hver av partene skal ha en forlover. Som forlover kan bare godtas en person som er myndig. Utenriktjenestemannen skal, i den utstrekning det er mulig, forvise seg om forloverens identitet og troverdighet. Forloveren bør være fortrolig med det norske språk. Hvis så ikke er tilfelle, bør det på annen måte godtgjøres at vedkommende har forstått innholdet av forlovererklæringen.

I særlige tilfeller kan vedkommende fylkesmann/utenriktjenestemann gi samtykke til at ekteskap blir inngått uten forlovere, eller at begge parter har en og samme forlover. Avslag kan påklages til Barne- og familiedepartementet.

4. Som det fremgår av bestemmelsen i § 9, skal den eller de av brudefolkene som er fast bosatt utenfor Norge, også oppfylle de ekteskapsvilkår som følger av bostedslandets lov (jf. dog § 9, andre ledd, for så vidt angår dansk, finsk, islandsk og svensk statsborger). Det må i slike tilfeller bringes på det rene om det etter bostedslandets lov (statsborgerlandets lov, for så vidt denne skal anvendes for dansk, finsk, islandsk eller svensk statsborger, jf. § 9, annet ledd) ikke er noe til hinder for inngåelsen av ekteskapet. Dette gjelder også for norsk statsborger som er fast bosatt i utlandet.

Utenlandsk statsborger som ikke er fast bosatt i Norge, skal legge fram dokumentasjon fra myndighetene i sitt bostedsland om at det ikke er noe til hinder for at han eller hun inngår ekteskap («ekteskapsattest», se Barne- og familiedepartementets rundskriv Q-13//92 av 10. juli 1992). Vigsleren kan gjøre unntak fra kravet når særlige grunner taler for det. Barne- og familiedepartementet har med hjemmel i ekteskapslovens § 7, bokstav h, gitt forskrift om når en utenlandsk statsborger skal anses for å være fast bosatt i Norge i forbindelse med prøving av ekteskapsvilkårene.

Når en utenlandsk statsborger som er fast bosatt i Norge skal inngå ekteskap for norsk utenriktjenestemann, skal hans rett til å inngå ekteskap utelukkende bedømmes etter norsk lov. For dansk, finsk, islandsk og svensk statsborger skal statsborgerlandets lov anvendes for så vidt dette følger av konvensjonen av 6. februar 1931, jf. nærværende forskrifts § 9, annet ledd.

Hvis ekteskapsattest ikke kan fremlegges, må egenerklæring og forlovererklæring (jf. punkt 2 og 3) suppleres med de eventuelle ytterligere opplysninger som er nødvendige av hensyn til bosteds- eller statsborgerlandets lov.

§ 12. Den som har vært gift eller har vært part i et registrert partnerskap tidligere, må godtgjøre at boet i det tidligere ekteskapet eller registrerte partnerskapet er overlatt skifteretten til behandling, eller legge fram erklæring fra den tidligere ektefellen eller tidligere partneren eller arvingene om at det er innledet privat skifte.

Dette gjelder ikke dersom det fremlegges erklæring fra den tidligere ektefellen eller partneren om at det i ekteskapet eller det registrerte partnerskapet ikke var formue som skulle deles, eller fra avdød ektefelles eller partners arvinger om at de samtykker i at gjenlevende beholder boet uskiftet.

Er det tidligere ekteskapet eller registrerte partnerskapet oppløst på annen måte enn ved død, og det er gått mer enn to år siden det ble oppløst, er det tilstrekkelig at den som vil inngå nytt ekteskap, opplyser at det er skiftet eller at det ikke var noe å skifte mellom ektefellene eller partene.

Erklæring som nevnt i første ledd, kan ikke gis av noen som er under 18 år eller er umyndiggjort, hvis ikke vergen har gitt samtykke til privat skifte etter skifteloven § 79. Erklæringen gis på fastsatt blankett (Q-0160). På blanketten er det angitt tre alternativer som kan være aktuelle. Når det gjelder del II – «Erklæring fra tidligere avdød ektefelles arving(er)» – bør det som hovedregel fremlegges erklæring fra skifteretten.

Fylkesmannen kan fritta for overholdelse av reglene i denne bestemmelsen når særlige grunner taler for det, jf. ekteskapslovens § 8. For utenlandsk statsborger og norsk statsborger som er fast bosatt i utlandet, vises det til reglene i § 9.

§ 13. Dersom vigsleren har grunn til å tro at noen av brudefolkene mangler rettslig handleevne på grunn av alvorlig sinnslidelse eller alvorlig psykisk utviklingshemning, kan det kreves lagt fram attest fra offentlig lege eller fra en annen lege som en offentlig lege utpeker. Med rettslig handleevne menes i denne paragrafen evne til normal forståelse av hva en ekteskapsinngåelse innebærer og evne til normal motivering for å inngå ekteskap, jf. ekteskapslovens § 9.

§ 14. Når utenriktjenestemannen har funnet at brudefolkene fyller ekteskapsvilkårene etter loven og det heller ikke foreligger hindringer som nevnt i § 12 eller § 13, og ekteskapsvilkårene således kan sies å være prøvd og funnet oppfylt, skal han/hun fylle ut blanketten «Prøvingsprotokoll» som er en del av det selvkopierende blankettsettet «Vigseldokument» (Q-0154), eller eventuelt benytte et databasert eksemplar av samme blankett. Prøvingsprotokoll dateres, undertegnes, stemples og oppbevares ved stasjonen. Prøving av ekteskapsvilkår er gebyrfri.

§ 15. Når brudefolk som har fått prøvd ekteskapsvilkårene som nevnt i § 14, vil inngå ekteskap for annen norsk vigsler, utferdiges i tillegg til «Prøvingsprotokoll» også blanketten «Prøvingsattest». Begge dateres, undertegnes og påføres embetsstempel. «Prøvingsprotokollen» oppbevares ved utenriksstasjonen der prøvingen har vært foretatt. «Prøvingsattest» leveres brudefolkene, som besørger denne formidlet til den vigsler som skal foreta vigselen.

Prøvingsattest gis normalt ikke før åtte dager etter at vigsleren har mottatt de bevis som brudefolkene skal skaffe etter § 11 og § 12. Vigsleren kan likevel gi attesten tidligere hvis det er viktig for brudefolkene og det er klart at vilkårene for å inngå ekteskap er oppfylt.

Det må påses at attesten dateres, undertegnes og påføres embetsstempel. For øvrig gjelder de samme betingelser som nevnt i § 14.

§ 16. De erklæringer som er nevnt i forskriftens § 11, nr. 2 og 3, og § 12, skal oppbevares i stasjonens arkiv i minst fem år, hvorefter de kan tilintetgjøres, jf. R21U 25.3.69. Den utfylte blankett for vedtak om prøving av ekteskapsvilkårene («Prøvingsprotokoll») settes inn i ringperm eller perm med stolper og beholdes ved stasjonen inntil dokumentene i samsvar med de til enhver tid gjeldende bestemmelser innleveres til vedkommende statsarkiv.

Vigsel

§ 17. Vigsel ved norsk utenriktjenestemann kan ikke finne sted før ekteskapsvilkårene er prøvd i samsvar med denne forskrifts § 10, første ledd.

Skal vigsel foretas av den utenriktjenestemann som skal prøve ekteskapsvilkårene, kan vigselen vanligvis ikke finne sted før åtte dager etter at utenriktjenestemannen har mottatt de bevisene som brudefolkene skal skaffe etter § 11 og § 12, jf. forskriftens § 14 og § 15. Vigselen kan likevel skje tidligere dersom det er viktig for brudefolkene og utenriktjenestemannen finner det klart at de fyller ekteskapsvilkårene. Er ekteskapsvilkårene prøvd av en annen vigsler, må brudefolkene legge fram slik attest som er nevnt i § 15. Utenriktjenestemannen skal i alle tilfeller nekte vigsel dersom han kjenner til at vilkårene for å inngå ekteskap ikke er oppfylt. Er det gått mer enn fire måneder siden ekteskapsvilkårene ble prøvd, bør vigsel ikke foretas før etter ny prøving.

Nekter vigsleren å foreta vigsel, kan hver av partene påklage vedtaket til fylkesmannen, som kan pålegge vigsleren å foreta vigsel, jf. ekteskapslovens § 14.

§ 18. Minst to vitner skal være til stede under vigselen. Hvis forloverne er til stede ved vigselen (hvilket ikke er nødvendig), kan disse være vitner. Ellers kan personer over 18 år som måtte være til stede eller som vigsleren særskilt tilkaller, være vitner. Vitnene skal medundertegne vigselboken, jf. § 21.

§ 19. Ekteskap inngås ved at brudefolkene møter for vigsleren og mens begge er til stede, erklærer at de ønsker å inngå ekteskap med hverandre. Deretter skal vigsleren erklære dem for ektefolk.

Dette foregår ved at brudefolkene trer fram for vigsleren, og at han eller hun taler således til dem:

«Kjære brudepar,
(navnet på brudeparet):

Dere er kommet hit i dag for å bli viet til ektepar. Jeg vil minne dere om hvilken stor og viktig begivenhet det er, når to mennesker velger å leve sammen i ekteskap. Ved å inngå ekteskap lover dere hverandre samhold og støtte i alle livets forhold, både i medgang og i motgang.

Men dere lover hverandre mer:

Ekteskapet innebærer at dere lover hverandre kjærlighet og troskap. Det å love hverandre kjærlighet for resten av livet er det vanskeligste løfte vi kan gi et menneske. Det krever at dere setter dere høye mål for samlivet, og det krever deres oppriktige vilje til å strekke dere mot disse målene, i dag og i tiden som ligger foran. Det er dette dere lover hverandre her i dag. Ved å inngå ekteskap blir dere en enhet, men dere fortsetter også å være to selvstendige og likestilte mennesker. Det er ingen motsetning mellom kjærlighet og samhold på den ene siden, og frihet og selvstendighet på den andre. Kjærlighet er også å vise respekt for hverandre. Det er en rett jeg har, men også en plikt som er pålagt meg etter loven, å legge dere to nå alvorlig på hjertet at dere skal leve etter det løftet som dere gir hverandre her.

Og nå: (vigsleren sier til bruden)

Jeg spør deg først (det fulle navnet på bruden):

Vil du ha (det fulle navnet på brudgommen) som står ved din side, til din ektefelle?

(Når bruden har svart ja, sier vigsleren til mannen):

Så spør jeg deg, (det fulle navnet på brudgommen):

Vil du ha (det fulle navnet på bruden) som står ved din side, til din ektefelle?

(Når brudgommen har svart ja, sier vigsleren):

Siden dere nå – i vitners nærvær – har lovet hverandre å leve sammen i ekteskap, erklærer jeg dere med dette for å være rette ektefolk.»

Talens ordlyd på hhv. nynorsk, samisk, engelsk, fransk, tysk og spansk følger som vedlegg til denne forskrift.

Dersom noen av brudefolkene eller vitnene ikke forstår det norske språk, skal vigslerens tale, etter først å være lest opp på norsk, gjentas på et språk som vedkommende part eller vitne forstår, om nødvendig med tolk.

§ 20. Når vigsel er foretatt, skal utenriktjenestemannen gi ektefellene vigselattest (blankett Q-0155). Vigsleren ønsker til lykke etter at vigselboken er undertegnet og ekteparet har fått vigselattesten. Vigsel og vigselattest er gebyrfri.

§ 21. Som dokumentasjon for at vigsel er foretatt utferdiges blanketten «Vigselbok», enten ved å benytte den respektive del av det selvkopierende blankettsettet «Vigseldokument» (Q-0154) eller ved benyttelse av databasert eksemplar av samme.

Vigselbok skal utferdiges i tre originaler og alle originaler skal undertegnes av vigsler, av brudefolkene og av vitnene, dateres og påføres embetsstempel.

§ 22. Det ene originaleksemplaret av «Vigselbok» innsettes i ringperm eller perm med stolper ved stasjonen. De to øvrige eksemplarer sendes Utenriksdepartementet senest to uker etter at vigselen er foretatt.

§ 23. Utenriksdepartementet sender det nødvendige materiale (se listen nedenfor) til de utenriksstasjoner der det etter gjeldende bestemmelser kan foretas vigsel ved norsk utenriktjenestemann.

§ 24. Denne forskrift trer i kraft 1. september 2001. Fra samme dag oppheves forskriftene av 1. januar 1984 nr. 4010.

Blanketter for ekteskapsinngåelse¹

1. Erklæring fra brudefolkene før prøving av ekteskapsvilkårene (egenerklæring)
Baksiden: Rettledning for brudefolk om prøving av ekteskapsvilkårene m.m. – (Q-0150).
 2. Erklæring om skifte (Q-0160).
 3. Forlovererklæring (Q-0151).
 4. Vigseldokument (Q-0154): et selvkopierende blankettsett som omfatter skjemaene: Prøvingsprotokoll, Attest om prøving av ekteskapsvilkår, Vigselbok og Melding om vigsel.
 5. Vigselattest (Q-0155).
- 1 Finnes på nynorsk og bokmål. Egenerklæringene o.a. finnes i tillegg også på engelsk og tysk.

FORM FOR BORGARLEG VIGSEL (Fastsett i kongeleg vedtak frå 19. januar 1996)

Kjære brurepar,
(namnet på brureparet):

De er komne hit i dag for å bli vigde til ektepar. Eg vil minna dykk om kor stor og viktig ei hending det er at to menneske vel å leva saman i ekteskap. Når de går inn i ekteskapet, lovar de kvarandre samhald og støtte i alle livsens tilhøve, både i medgang og i motgang.

Men de lovar kvarandre meir:

Ekteskapet ber i seg at de lovar kvarandre kjærleik og truskap. Det å lova kvarandre kjærleik for resten av livet er den vanskelegaste lovnaden vi kan gje eit menneske. Det krev at de set dykk høge mål for samlivet, og at de har ærleg vilje i dag og i tida som ligg framfor dykk, til å strekkja dykk mot desse måla. Det er denne lovnaden de gjev kvarandre her i dag. Når de gifter dykk, blir de ei eining, men de kjem framleis til å vera to sjølvstendige og jamstelte menneske. Det er ingen motsetnad mellom kjærleik og samhald på den eine sida, og fridom og sjølvstende på den andre. Kjærleik er og å syna vørndnad for kvarandre. Det er ein rett eg har, men samstundes ei plikt som ligg på meg etter lova, at eg no skal leggja dykk to alvorleg på hjarta at de skal leva etter den lovnaden som de gjev kvarandre her.

Og no: (vigsleren vender seg til brura)

Spør eg deg fyrst, (det fulle namnet på brura):

Vil du ha (det fulle namnet på brudgomen) som står ved sida di, til ektemake?

(Når brura har svara ja, seier vigsleren til brudgomen):

Så spør eg deg, (det fulle namnet på brudgomen):

Vil du ha (det fulle namnet på brura) som står ved sida di, til ektemake?

(Når brudgomen har svara ja, seier vigsleren):

Sidan de no med vitne til stades har lova kvarandre å leva saman i ekteskap, sannar eg at de er rette ektefolk.

BORGÁRLAŠ VIHAHEAMI VUOHKI (Mearriduvvon gonaguslaš resolušuvnnain ođđajagimánu 19. b. 1996)

Samisk tekst kan fås ved henvendelse til Utenriksdepartementet.

PROCEDURE FOR A CIVIL MARRIAGE (Laid down by Royal Decree of 19 January 1996)

(Names of the bride and bridegroom)

You have come before me today to be joined in marriage. I wish to remind you of the deep significance of the commitment you are making to one another in choosing to live together in matrimony. By entering into marriage, you are promising to stand by and support each other for better or for worse, in prosperity and adversity.

However, you are promising each other more than that:

Marriage involves a pledge to love and be faithful to one another. Vowing to love each other for the rest of your life is the most difficult promise you can make to another person. It requires your setting high standards for your life together, and it requires your sincere desire to strive to achieve these standards, now and in the years to come. That is the promise that you are making to one another today. When you enter into marriage, you become one, but you also remain two independent, equal individuals. There is no contradiction between love and unity on the one hand, and freedom and autonomy on the other. Love also means showing respect for one another. It is my privilege, but also my duty under the law to impress upon you the importance of the promise you are now making to one another.

And now, (the solemnizer says to the bride) I ask you first, (the full name of the bride):

Do you take (the full name of the bridegroom), who is standing at your side, to be your lawfully wedded husband?

(When the bride has replied in the affirmative, the solemnizer says to the man):

And do you, (the full name of the bridegroom), take (the full name of the bride), who is standing at your side, to be your lawfully wedded wife?

(When the bridegroom has replied in the affirmative, the solemnizer says):

As you have promised each other – in the presence of witnesses – to live together in matrimony, I now pronounce you man and wife.

FORMULE DE MARIAGE CIVIL
(Etablie par décret royal du 19 janvier 1996)

Chers futurs époux,

(Noms des futurs époux):

Vous vous présentez devant moi aujourd'hui pour être unis par les liens du mariage. Il m'appartient de vous rappeler que c'est un événement sérieux et important pour deux individus de choisir de vivre ensemble dans le mariage. En vous unissant par les liens matrimoniaux, vous vous promettez mutuellement union et assistance pour le meilleur et pour le pire.

Mais vous vous promettez davantage:

Le mariage implique une promesse d'amour et de fidélité. La promesse d'amour pour toute la vie est la promesse la plus difficile qu'on puisse faire à un autre individu. Elle suppose que vous vous fixiez de grandes ambitions pour votre vie commune et que vous ayez la volonté sincère de les atteindre, aujourd'hui et dans le futur. Voilà ce que vous vous promettez aujourd'hui. En vous unissant par les liens du mariage, vous formez une entité tout en demeurant aussi deux individus indépendants et égaux. Il n'existe pas de contradiction entre l'amour et l'union d'un côté et la liberté et l'indépendance de l'autre. L'amour, c'est aussi se respecter mutuellement. Selon la loi, il est de mon droit mais aussi de mon devoir de vous recommander instamment de tenir la promesse que vous vous faites aujourd'hui.

(L'officier de l'état civil s'adresse à la mariée)

Je vous demande donc d'abord, (les nom et prénoms de la mariée) voulez-vous prendre pour époux (les nom et prénoms du marié), ici présent?

(Lorsque la mariée a dit «oui», l'officier de l'état civil s'adresse au marié):

Je vous demande maintenant, (le nom et prénoms du marié), voulez-vous prendre pour épouse (les nom et prénoms de la mariée), ici présente?

(Lorsque le marié a dit «oui», l'officier de l'état civil dit):

Puisque vous avez promis – en présence de témoins – de vivre ensemble, je vous déclare donc unis par les liens du mariage.

ABLAUF DER STANDESAMTLICHEN TRAUUNG
(Festgelegt durch Kgl. Verfügung vom 19. Januar 1996)

Liebes Brautpaar, (name des Brautpaars):

Sie sind heute hier erschienen, um miteinander die Ehe einzugehen. Ich möchte Sie daran erinnern, welcher groen und wichtigen Schritt zwei Menschen tun, wenn sie den Entschluß fassen, als Eheleute zusammenzuleben. Mit der Eheschließung versprechen Sie einander, in allen Lebenslagen – in guten und in schlechten Tagen – zusammenzuhalten und sich gegenseitig zu unterstützen.

Doch Sie versprechen einander noch mehr:

Die Ehe beinhaltet auch, da Sie sich gegenseitig Liebe und Treue geloben. Einem anderen Menschen Liebe für den Rest des Lebens zu versprechen, ist das schwierigste Gelöbniß, das wir einem Menschen geben können. Es erfordert, da Sie sich hohe Ziele für den gemeinsamen Lebensweg setzen, und es erfordert Ihren aufrichtigen Willen, auf diese Ziele hinarbeiten – heute und in der vor Ihnen liegenden Zeit. Das ist es, was Sie sich heute gegenseitig

versprechen. Durch die Trauung werden Sie zu einem Paar, sind aber weiterhin auch zwei selbständige, gleichberechtigte Individuen. Liebe und Zusammenhalt einerseits und Freiheit und Selbständigkeit andererseits sind keine Gegensätze. Liebe bedeutet nämlich auch, da Sie beide Ihrem Ehepartner Respekt entgegenbringen. Mir ist das Recht gegeben, und dies ist gleichzeitig auch meine gesetzliche Pflicht, Ihnen hiermit ernstlich ans Herz zu legen, da Sie nach diesem hier abgelegten Versprechen leben.

Und nun (der Standesbeamte/die Standesbeamtin wendet sich zur Braut) frage ich zunächst Sie (voller name der Braut):

Wollen Sie mit (voller name des Bräutigams) der an Ihrer Seite steht, die Ehe eingehen?

(Wenn die Braut mit «Ja» geantwortet hat, wendet sich der Standesbeamte/die Standesbeamtin zum Bräutigam): Und nun frage ich Sie, (voller name des Bräutigams) Wollen Sie mit (voller Name der Braut) die an Ihrer Seite steht, die Ehe eingehen?

(Wenn der Bräutigam mit «Ja» geantwortet hat, sagt der Standesbeamte/die Standesbeamtin): Nachdem Sie jetzt – in Gegenwart der Trauzeugen – einander versprochen haben, in der Ehe zusammenzuleben, erkläre ich, da Sie nunmehr rechtmäßig verbundene Eheleute sind.

PROCEDIMIENTO PARA EL MATRIMONIO CIVIL
(Establecido por Decreto Real de 19 de enero de 1996)

Queridos novios:

(nombres de los contrayentes)

Ustedes han acudido aquí hoy a objeto de contraer matrimonio. Quiero recordarles la gran trascendencia que tiene el hecho que dos personas opten por compartir sus vidas en el vínculo matrimonial. Al contraer matrimonio, ustedes prometen mutuamente conservar la unidad y el apoyo recíproco bajo todas las circunstancias de la vida, tanto en la prosperidad como en la adversidad.

La promesa anterior no termina ahí:

El matrimonio implica que ustedes prometen amor y fidelidad recíprocos. El prometer a otra persona brindarle amor toda la vida es el compromiso más difícil que un ser humano puede asumir ante un otro. Tal promesa supone que ustedes se planteen elevadas aspiraciones respecto a lo que será su vida juntos, siendo necesario además un auténtico deseo vuestro por alcanzar tales objetivos, hoy y a futuro. Es justamente eso que ahora ustedes prometen el uno al otro. Al contraer matrimonio, ustedes se convierten en una unidad en la que, no obstante, continúan siendo dos personas independientes con igualdad de derechos. No hay incompatibilidad alguna entre el amor y la unidad por una parte, y la libertad y la independencia por la otra. Amar también implica respetar al otro.

La Ley me confiere el derecho y la obligación de insistir en que han de vivir conforme a la promesa que ahora se hacen mutuamente:

Ahora pregunto a usted (pronuncia el nombre completo de la novia):

¿Toma usted por esposo a (nombre completo del novio)?

(Al haber respondido la novia, quien preside la ceremonia se dirige al novio):

Del mismo modo le pregunto a usted (nombre completo del novio):

¿Toma usted por esposa a (nombre completo de la novia)?

(Al haber respondido el novio, quien preside la ceremonia pronuncia las siguientes palabras):

Al haber prometido ustedes, mutuamente y ante testigos, vivir juntos en matrimonio, les declaro marido y mujer.

19. okt. Nr. 1309 2001

Forskrift om helseundersøkelse av arbeidstakere på skip.

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 19. oktober 2001 med hjemmel i sjømannslov av 30. mai 1975 nr. 18 § 26 tredje ledd, jf. kgl.res. av 8. august 1975 nr. 2. Jf. EØS-avtalen vedlegg VII (direktiv 92/51/EØF). Kunngjort 30. november 2001.

Kapittel 1. Generelle bestemmelser

§ 1. Formål

Forskriften skal sikre at arbeidstakerne er helsemessig skikket til tjeneste om bord og ikke utgjør en fare for andre eller for sikker drift av fartøyet.

§ 2. Virkeområde

Denne forskrift gjelder for enhver som skal tiltre tjeneste eller som tjenestegjør på norske skip, fiske- eller fangstfartøy og flyttbare innretninger, som kommer inn under sjømannslovens virkeområde jf. forskrift av 31. januar 1986 nr. 222 om sjømannslovens virkeområde.

Forskriften gjelder ikke for arbeidstaker over 18 år i tjeneste på:

- a) Fiske- eller fangstfartøy som anvendes til fjordfiske, kystfiske eller bankfiske I, og som ikke er sammenhengende ute i sjøen mer enn tre dager.
- b) Skip under 15 meter største lengde og som bare brukes i innenriks fart, med mindre skipet frakter passasjerer, eller er sammenhengende ute i sjøen mer enn tre dager.

§ 3. Definisjoner

I denne forskrift menes med:

- a) *Sjømannslege*: Lege som er godkjent til å utføre helseundersøkelse og treffe vedtak i samsvar med bestemmelsene i denne forskrift.
- b) *Helseerklæring*: Erklæring fra sjømannslege om at en person er undersøkt i samsvar med forskriften, og funnet helsemessig skikket til å gjøre tjeneste om bord.
- c) *Udyktighetserklæring*: Erklæring fra sjømannslege om at en person er undersøkt i samsvar med forskriften, og ikke funnet helsemessig skikket til å gjøre tjeneste om bord.
- d) *Midlertidig udyktighetserklæring*: Erklæring fra sjømannslege, uten forutgående helseundersøkelse, om at en person ikke anses helsemessig skikket til å gjøre tjeneste om bord.
- e) *Fjordfiske*: Fiske og fangst i farvann hvor åpne havstrekninger ikke er over fem nautiske mil, eller åpent farvann inntil tre nautiske mil fra havn eller annet beskyttet farvann.
- f) *Kystfiske*: Fiske og fangst innenfor tolv nautiske mil av grunnlinjen.
- g) *Bankfiske I*: Bankfiske som angitt i forskrift av 13. juni 2000 nr. 660 om konstruksjon, drift, utstyr og besiktelser for fiske- og fangstfartøy med største lengde på 15 meter og derover § 1–23, første ledd.

Kapittel 2. Krav om helseerklæring, gyldighet mv.

§ 4. Krav om helseerklæring

Arbeidstaker som tiltrer tjeneste om bord jf. § 2 skal legge frem helseerklæring utferdiget i samsvar med bestemmelsene i denne forskrift.

Arbeidstaker, som ikke skal gjøre tjeneste i sertifikatpliktig stilling eller inngå i bro- eller maskinvakt, kan tiltre tjeneste om bord uten gyldig helseerklæring, når helseundersøkelse ikke med rimelighet har vært mulig å foreta uten at fartøyet derved blir oppholdt. Det skal sikres at helseundersøkelse foretas i første havn skipet anløper hvor den kan utføres i samsvar med denne forskrift, men ikke senere enn 6 uker etter at arbeidstaker tiltrådte tjeneste. Hvis mulig skal det fremlegges en midlertidig helseerklæring om tilfredsstillende helse.

§ 5. Helseerklæringens gyldighet

Helseerklæringen er gyldig i 2 år. Helseerklæring utstedt til arbeidstaker under 18 år eller over 50 år, eller til arbeidstaker under 21 år som tjenestegjør på fiske- og fangstfartøy, er gyldig i 1 år.

Utløper helseerklæringens gyldighetsdato når skipet befinner seg i sjøen er helseerklæringen gyldig til første havn skipet anløper.

Helseerklæringen skal fornyes hvis arbeidstakeren skifter til en annen stilling som stiller strengere krav til helseerklæring, enn den stillingen arbeidstakeren tidligere hadde.

Helseerklæringen skal fornyes etter tilfeller av arbeidsuførhet som har vart i mer enn åtte uker sammenhengende.

Uten hensyn til bestemmelser om gyldighet skal rederi eller skipsfører kreve fremlagt ny helseerklæring hvis det er sannsynlig at arbeidstaker ikke lenger oppfyller kravene til helseerklæring. Arbeidstaker som har grunn til å anta at kravene til helseerklæring ikke lenger blir oppfylt, skal uten ugrunnet opphold informere skipsfører eller rederi og konsultere sjømannslege.

§ 6. Plikter for rederi, skipsfører mv.

Rederi og skipsfører skal sikre at alle som gjør tjeneste om bord har gyldig helseerklæring som angitt i forskriften.

Lederen av annen virksomhet om bord og dennes arbeidsgiver plikter også å påse at den virksomheten de har ansvar for er innrettet i samsvar med denne forskrift.

Helseerklæringene skal oppbevares av skipsfører om bord.

§ 7. Tilsyn

Sjøfartsdirektoratet eller andre som er bemyndiget kan til enhver tid foreta tilsyn om bord, eller kreve fremlagt opplysninger, for kontroll av at gyldige helseerklæringer foreligger.

Kapittel 3. Helseundersøkelsen

§ 8. Krav for å bli godkjent sjømannslege

Helseundersøkelse og utstedelse av helseerklæring, udyktighetserklæring eller midlertidig udyktighetserklæring skal utføres av godkjent sjømannslege. Godkjennelse gis av Sjøfartsdirektoratet til lege som utøver sin virksomhet i Norge, og av utenriks fagstasjon til lege som utøver sin virksomhet utenfor Norge.

Godkjennelse kan gis til lege som innehar autorisasjon som lege i samsvar med nasjonale bestemmelser i det land vedkommende har sitt virke, og som blant annet oppfyller følgende krav:

- a) har kjennskap til helseforhold blant arbeidstakere på skip,
- b) har mulighet til å foreta helseundersøkelse av arbeidstakere på skip i slikt omfang at sjøfartsmedisinsk kompetanse opprettholdes,
- c) kan dokumentere tilgang til det utstyr som er nødvendig for å foreta de undersøkelser det settes krav om,
- d) behersker norsk eller engelsk,
- e) har nødvendig kjennskap til norsk regelverk.

Godkjent sjømannslege kan ikke stå i tjeneste- eller avhengighetsforhold til noe rederi, rederi- eller sjømannsorganisasjon.

Godkjennelse som sjømannslege gis for en periode fra 1 til 3 år. Godkjennelse skal trekkes tilbake hvis legen ikke lenger oppfyller de vilkår som er satt.

Sjøfartsdirektoratet kan i særlige tilfeller fravike de krav som er satt for å bli godkjent sjømannslege.

§ 9. Legitimasjon og egenerklæring

Sjømannslegen skal kontrollere arbeidstakerens identitet før helseundersøkelsen tar til.

Arbeidstaker skal gjøres kjent med at han plikter å gi så fullstendige opplysninger som mulig om sin helsetilstand, og skal avgi egenerklæring om sin helse på skjema fastsatt av Sjøfartsdirektoratet. Egenerklæringen skal underskrives i sjømannslegens påsyn og oppbevares hos sjømannslegen.

Sjømannslegen skal kreve fremlagt den sist utstedte helseerklæring til arbeidstaker.

§ 10. Sjømannslegens saksbehandling

Sjømannslegen skal påse at saken er så godt opplyst som mulig før vedtak treffes. Vedtaket skal være i samsvar med de krav som er satt til helse, syn og hørsel i instruks for helseundersøkelse av arbeidstakere på skip.

Mottar sjømannslegen under behandlingen av en sak opplysninger som har betydning for saken, skal opplysningene forelegges arbeidstaker til uttalelse, med mindre særlige grunner er til hinder for dette.

Arbeidstaker skal gis adgang til å gjøre seg kjent med sakens dokumenter, med mindre særlige grunner er til hinder for dette.

Sjømannslegen skal begrunne det vedtaket som treffes. Arbeidstaker skal underrettes om vedtaket og samtidig gjøres oppmerksom på retten til innsyn i sakens dokumenter, adgang til å klage på vedtaket, adgang til å fremsette søknad om fravik fra de krav som er satt til helse, syn og hørsel, frister for å fremsette klage eller søknad om fravik, og om adgangen til å be om at gjennomføring av vedtaket utsettes jf. § 20.

§ 11. Utstedelse av helseerklæring

Når arbeidstaker oppfyller de krav som er satt til helse, syn og hørsel, skal sjømannslegen utstede helseerklæring på skjema fastsatt av Sjøfartsdirektoratet.

Selv om resultatet av enkelte av de utførte undersøkelser ikke foreligger før tiltredelse i tjenesten, kan helseerklæring utstedes hvis sjømannslegen på bakgrunn av de øvrige undersøkelser anser det ubetenkelig. Sjømannslegen skal underrette arbeidstaker, rederi og Sjøfartsdirektoratet hvis de fullstendige undersøkelsesresultatene viser at arbeidstaker ikke oppfyller helsekravene for utstedelse av helseerklæring.

§ 12. Utstedelse av begrenset helseerklæring

En helseerklæring kan begrenses til et bestemt fartsområde, til et bestemt tidsrom eller til en bestemt tjeneste om bord.

I vurderingen av om det skal utstedes helseerklæring med begrensninger skal det bl.a. tas hensyn til arbeidstakerens helse, de øvrige ombordværendes helse, den tjeneste arbeidstaker skal utføre og evne til å fungere effektivt i en nøds- eller ulykkessituasjon.

Begrensningene skal påføres skjema for helseerklæring, og det skal sendes melding til Sjøfartsdirektoratet på fastsatt skjema.

§ 13. Utstedelse av udyktighetserklæring

Når arbeidstaker ikke oppfyller de krav som er satt til helse, syn og hørsel, skal sjømannslegen utferdige en udyktighetserklæring på skjema fastsatt av Sjøfartsdirektoratet.

Sjøfartsdirektoratet skal ha melding om udyktighet på fastsatt skjema.

§ 14. Utstedelse av midlertidig udyktighetserklæring

Sjømannslege som uten forutgående helseundersøkelse blir gjort kjent med forhold som gjør det overveiende sannsynlig at en arbeidstaker ikke lenger tilfredsstillt kravene til helseerklæring, skal erklære arbeidstakeren midlertidig udyktig.

Vedtaket om midlertidig udyktighet gjelder inntil arbeidstaker er undersøkt av sjømannslege, og det er truffet vedtak om udyktighet, eller vedtak om opphevelse av den midlertidige udyktighetserklæringen.

Sjøfartsdirektoratet skal ha melding om opphevelse av midlertidig udyktighet, eller vedtak om udyktighet, på fastsatt skjema.

§ 15. Innberetning av helseundersøkelse

Sjømannslegen skal utferdige innberetning om de undersøkelser som er foretatt etter bestemmelsene i denne forskrift. Innberetning om undersøkelser som er foretatt i Norge sendes til Sjøfartsdirektoratet, og om undersøkelser som er foretatt utenfor Norge til den utenriks fagstasjon som har godkjent vedkommende sjømannslege.

Kapittel 4. Klage og søknad om fravik

§ 16. Fagnemnd

Klage på vedtak truffet av sjømannslege, og søknad om fravik fra de krav som er satt til helse, syn og hørsel i instruks for helseundersøkelse av arbeidstakere på skip, skal behandles i egen fagnemnd.

Fagnemnda skal ha 3 medlemmer og bestå av en lege som er fagnemndas leder, representant fra et fagforbund, og

representant fra Sjøfartsdirektoratet. Representanten fra fagforbundet skal ha kompetanse i forhold til den stillingsgruppe arbeidstakeren tilhører.

Medlem av fagnemnda har taushetsplikt om de opplysninger som fremkommer om personlige forhold.

§ 17. Fagnemndas kompetanse

Fagnemnda skal påse at saken er så godt opplyst som mulig før vedtak treffes. Fagnemnda kan prøve alle sider av saken og herunder ta hensyn til nye omstendigheter.

Fagnemnda kan sette særlige begrensninger og vilkår for utstedelse av helseerklæring. Begrensningene skal påføres skjema for helseerklæring, og det skal sendes melding til Sjøfartsdirektoratet på fastsatt skjema.

Fagnemnda kan selv treffe vedtak i saken, eller sende saken tilbake til sjømannslegen til helt eller delvis ny behandling.

Vedtak truffet av fagnemnda kan ikke påklages videre.

§ 18. Klage på vedtak truffet av sjømannslege

Vedtak om begrenset helseerklæring, udyktighet og midlertidig udyktighet kan påklages av arbeidstaker eller annen med rettslig klageinteresse til fagnemnda.

Fristen for å klage er 3 måneder fra det tidspunkt underretning om vedtaket er kommet frem til vedkommende part.

Begjæring om klage fremsettes for den sjømannslege som har truffet vedtaket. Sjømannslegen skal foreta de undersøkelser som klagen gir grunn til, og kan oppheve eller endre vedtaket dersom klagen finnes begrunnet.

Hvis sjømannslegen ikke finner grunn til å ta klagen til følge, skal klagebegjæring med utfyllende opplysninger om grunnlaget for den påklagede avgjørelse snarest sendes Sjøfartsdirektoratet, som forbereder saken for fagnemnda. Sjømannslege i utlandet sender klagebegjæring til Sjøfartsdirektoratet gjennom utenriks fagstasjon.

Når et vedtak blir endret til gunst for klager kan vedkommende søke om å få dekket nødvendige utgifter i forbindelse med klagebehandlingen. Søknad må fremsettes for Sjøfartsdirektoratet senest 3 uker etter at melding om det nye vedtaket er kommet fram til vedkommende.

§ 19. Søknad om fravik fra krav til syn, hørsel og helse

Arbeidstaker kan fremsette søknad om fravik fra de krav som er satt til helse, syn og hørsel i instruks for helseundersøkelse av arbeidstakere på skip.

Fristen for å søke om fravik er 3 måneder fra det tidspunkt arbeidstaker får underretning om at de krav som er satt til helse, syn og hørsel ikke oppfylles.

Søknad om fravik fremsettes for den sjømannslege som har truffet vedtak om utstedelse av begrenset helseerklæring eller udyktighetserklæring. Sjømannslegen skal foreta de undersøkelser som søknaden gir grunn til, og oversende søknaden med utfyllende opplysninger til Sjøfartsdirektoratet som forbereder saken for fagnemnda. Sjømannslege i utlandet sender søknad om fravik til Sjøfartsdirektoratet gjennom utenriks fagstasjon.

§ 20. Utsatt iverksetting av vedtak

Arbeidstaker kan tillates å fortsette i samme eller mindre krevende tjeneste om bord inntil klagen eller søknad om fravik er avgjort, når rederi eller skipets fører gir skriftlig samtykke til sjømannslegen, og sjømannslegen finner at arbeidstakers helsetilstand ikke medfører fare for andre eller for sikker drift av fartøyet.

En tillatelse etter første ledd kan gis for en periode som ikke skal overstige 6 måneder.

Sjømannslegen skal underrette Sjøfartsdirektoratet om utsatt iverksetting av vedtaket.

Kapittel 5. Særlige bestemmelser for statsborger i EØS-land

§ 21. Helseerklæring til statsborger i EØS-land

Helseerklæring utstedt i samsvar med de krav som stilles til helseerklæringer i et EØS-land godtas som gyldig helseerklæring, når helseerklæringen er utstedt i arbeidstakers hjemland eller seneste bostedsland.

Dersom hjemlandet eller bostedslandet ikke har satt krav til særskilt helseundersøkelse godtas erklæring fra kompetent myndighet i landet, som attesterer at de krav som er satt i denne forskrift er oppfylt.

Kapittel 6. Avsluttende bestemmelser

§ 22. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2002.

Helseerklæring utstedt etter forskrift av 3. februar 1986 nr. 237 om legeundersøkelse av arbeidstakere på skip m.v. er gyldig for tjeneste om bord innenfor helseerklæringens gyldighetsdato frem til 1. januar 2004.

Fra samme tidspunkt som denne forskrift trer i kraft i henhold til første og annet ledd, oppheves forskrift av 3. februar 1986 nr. 237 om legeundersøkelse av arbeidstakere på skip m.v.

19. nov. Nr. 1310 2001**Forskrift om stopp i trålgruppens fiske etter makrell i 2001.**

Fastsatt av Fiskeridirektøren 19. november 2001 med hjemmel i forskrift av 20. desember 2000 nr. 1343 om regulering av fisket etter makrell i 2001 § 22. Kunngjort 30. november 2001.

§ 1. Stopp i fisket

Trålgruppens fiske etter makrell stoppes mandag 19. november 2001.

Siste frist for innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag er 19. november 2001 kl. 20.00.

§ 2. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks.

23. nov. Nr. 1311 2001**Forskrift om endring i forskrift om helseundersøkelse av arbeidstakere på skip.**

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 23. november 2001 med hjemmel i sjømannslov av 30. mai 1975 nr. 18 § 26, jf. kgl.res. av 8. august 1975 nr. 2. Kunngjort 30. november 2001.

I

I forskrift av 19. oktober 2001 nr. 1309 om helseundersøkelse av arbeidstakere på skip gjøres følgende endring:

Nytt vedlegg skal lyde:

*Vedlegg***1. Definisjon**

I dette vedlegget menes med;

- a) *Brovaktsfunksjon*: Den funksjonen omfatter navigering, manøvrering, kommunikasjon, styring og utkikk.
- b) *Sikkerhetsfunksjon*: Den funksjonen omfatter arbeidstaker som tilhører gruppen sjøfolk som er ansatt eller engasjert i en hvilken som helst stilling om bord på skip innenfor skipets virksomhet, som del av skipets besetning, og som er tildelt plikter hva angår sikkerhet eller hindring av forurensning under driften av skipet jf. STCW-konvensjonen Regel VI/1, Avsnitt AVI/1 nr. 2 i STCW-koden.

*A) Syn***1. Minstekrav til syn, undersøkelsesmetode og hyppighet m.m.****a) Krav til avstandssyn, fargesyn og synsfelt:**

<i>Funksjon</i>	<i>Avstandssyn</i>		<i>Fargesyn</i>	<i>Sidesyn</i>
	<i>beste øyet</i>	<i>dårligste begge øyne</i>		
Arbeidstakere som skal ha brovaktsfunksjon			Normalt fargesyn	Normale synsfelt målt med Donders eller målt med annen tilfredsstillende metode
	korrigert med brille eller kontaktlinse			
	ukorrigert	5/20	5/5	
Arbeidstakere som skal ha sikkerhetsfunksjon og øvrige arbeidstakere om bord				Normalt synsfelt på det beste øyet målt med Donders eller målt med annen tilfredsstillende metode
	korrigert med brille eller kontaktlinse		5/10	
	ukorrigert	5/30		

b) Krav til undersøkelsesmetode

Normalt fargesyn er evnen til å lese Ishihara fargetavler i henhold til anvisningen som følger testen.

Det er ikke tillatt å benytte kontaktlinser eller briller hvis hensikt er å fremme fargesyn, herunder hjelpemiddel med rødfarget glass som øker kontrasten mellom grønne, gule og brune farger, slik at en fargesvak arbeidstaker kan passere Ishihara-testen.

c) Krav til undersøkeshyppighet

Synet skal undersøkes ved hver helseundersøkelse med henblikk på utstedelse av helseerklæring. Fargesyn skal alltid undersøkes første gang helseerklæring utfylles og senere så hyppig som sjømannslegen finner nødvendig.

d) Undersøkelse av fargesyn i tvilstilfelle m.m.

Arbeidstakere som ikke består Ishihara fargetest utført av sjømannslege, skal gis veiledning om muligheten til å undersøkes med laternetest av øyespesialist og muligheten til deretter å søke om fravik fra gjeldende krav.

B) Hørsel

1. Minstekrav til hørsel, undersøkelsesmetode og hyppighet m.m.

a) Krav til hørselen for arbeidstakere med brovaktsfunksjon

En arbeidstaker som skal ha brovaktsfunksjon, skal på det beste øret ha minst 30 dB (uten hjelpemiddel som høreapparat) og 40 dB (uten hjelpemiddel som høreapparat) på det dårligste øret ved frekvensene 250, 500, 1000, 2000, 3000, 4000 og 6000 Hz. Summen av dB tap skal ikke utgjøre mer enn 120 dB i lavere; 250–2000 Hz eller 120 dB i høyere; 3000–6000 Hz, frekvensområdet.

b) Krav til hørselen for arbeidstakere med sikkerhetsfunksjon

En arbeidstaker som skal ha sikkerhetsfunksjon, skal på det beste øret ha minst 40 dB (uten hjelpemiddel som høreapparat) ved frekvensene 500, 1000, 2000 og 3000 Hz.

c) Krav til undersøkelsesmetode og hyppighet for arbeidstaker som nevnt i bokstav a) og b) ovenfor

Hørselen skal undersøkes med rentoneaudiometer ved hver undersøkelse.

d) Krav til hørselen for øvrige arbeidstakere

En arbeidstaker som ikke er nevnt ovenfor, skal ha en tilfredsstillende sosial hørsel.

e) Krav til undersøkelsesmetode og hyppighet for arbeidstaker som nevnt i bokstav d) ovenfor

Tilfredsstillende sosial hørsel anses oppnådd når arbeidstakeren oppfatter vanlig tale korrekt på en avstand av 2 meter uten anledning til å lese på munnen. Hørsel skal undersøkes ved hver helseundersøkelse med henblikk på å utstede helseerklæring.

f) Mulighet for benyttelse av høreapparat

Høreapparater kan ikke tillates;

a) for arbeidstakere som har brovaktsfunksjon eller

b) på det beste øret for arbeidstakere som har sikkerhetsfunksjon.

Høreapparater kan tillates for øvrige arbeidstakere dersom vedkommende derved oppnår en tilfredsstillende sosial hørsel.

g) Undersøkelse av hørsel i tvilstilfeller m.m.

Ved tvilstilfeller skal det gis veiledning om muligheten til å undersøkes av øre-, nese- og halsspesialist for taleaudiometriundersøkelse og muligheten til deretter å søke om fravik fra de gjeldende kravene.

C) Sykdommer og tilstander

a) Liste over sykdommer og tilstander som kan eller skal føre til hyrenektelse:

Relativ kontraindikasjon; R: kan føre til hyrenektelse.

Absolutt kontraindikasjon; A: skal føre til hyrenektelse.

1) Sykdommer i sanseorganene

Sykdom/tilstand	Kolonne I Gjelder enhver som tiltrer tjeneste på skip	Kolonne II Gjelder den som skal ha brovakts- eller sikkerhetsfunksjon eller begge deler
1.1 Menieres sykdom	A	A
1.2 Glaukom (utilfredsstillende regulert)	A	A
1.3 Katarakt	R	R

2) Sykdommer i kretsløpsorganene

Sykdom/tilstand	Kolonne I Gjelder enhver som tiltrer tjeneste på skip	Kolonne II Gjelder den som skal ha brovakts- eller sikkerhetsfunksjon eller begge deler
2.1 Hypertensjon (behandlet/ubehandlet > 160/100)	R	R
2.2 Koronarsykdom/hjerteklauffsykdom (symptomgivende og/eller positiv belastnings EKG eller redusert arbeidskapasitet)	R	A
2.3 Arytmier (symptomgivende)	A	A
2.4 Perifere karsykdommer	R	R

3) Sykdommer i respirasjonsorganene

<i>Sykdom/tilstand</i>	<i>Kolonne I Gjelder enhver som tiltrer tjeneste på skip</i>	<i>Kolonne II Gjelder den som skal ha brovaks- eller sikkerhetsfunksjon eller begge deler</i>
3.1 Kronisk obstruktiv/restriktiv lungesykdom (symptomgivende med PEF < 70% og FEVI < 70%)	R	R
3.2 Søvnapne	R	A

4) Sykdommer i nervesystemet

<i>Sykdom/tilstand</i>	<i>Kolonne I Gjelder enhver som tiltrer tjeneste på skip</i>	<i>Kolonne II Gjelder den som skal ha brovaks- eller sikkerhetsfunksjon eller begge deler</i>
4.1 Epilepsi (anfallsvis opptredende hjernefunksjonsforstyrrelser, herunder epilepsi og bevissthetsforstyrrelser av annen eller usikker årsak)	R	A
4.1.2 Epilepsi (anfallsfri uten medisinsk behandling de siste 5 år)	R	R
4.2 Paralyser/pareser med nedsatt funksjonsevne	R	A
4.3 Degenerative lidelser (nevritter, nevralgier, spastiske tilstander, paralysis agitans, vaskulære skader i sentralnervesystemet med varig nedsatt funksjonsevne)	R	A
4.3.1 Degenerative lidelser (encefalopati/reduerte kognitive funksjoner)	A	A
4.4 Sykdommer i balanseorganene	R	A
4.5 Smertetilstander (kroniske og residiverende)	R	R

5) Psykiske lidelser

<i>Sykdom/tilstand</i>	<i>Kolonne I Gjelder enhver som tiltrer tjeneste på skip</i>	<i>Kolonne II Gjelder den som skal ha brovaks- eller sikkerhetsfunksjon eller begge deler</i>
5.1 Psykoser (både de manifeste og de med tilsynelatende full remisjon dvs. også de medikamentbehandlede, diagnosen skal alltid verifiseres av psykiater, diagnosenr. svarer til F00- F99 i ICD 10)	A	A
5.2 Nevrotiske tilstander (de manifeste med angst, depresjon m.m. som er behandlingstrengende, eller som fører til funksjonssvikt)	A	A
5.2.1 Nevrotiske tilstander (som ovenfor under pkt. 5.2, men gjelder personer som tjenestegjør der det kan være hyppig kontakt med nærmiljø og tilstand og livsforhold synes godt sanert)	R	A
5.3 Personlighetsforstyrrelser (de manifeste med adferdsforstyrrelse eller funksjonssvikt)	R	A
5.4 Degenerative lidelser (senil, demens, Alzheimers sykdom)	A	A
5.5 Rusmiddelmisbruk (gjennomført behandling og dokumentert rusfri minst ett år)	R	A
5.5.1 Rusmiddelmisbruk (det må ikke være aktuell misbruk av alkohol eller andre rusmidler)	A	A

6) Sykdommer i muskel- og skjelettsystemet

<i>Sykdom/tilstand</i>	<i>Kolonne I Gjelder enhver som tiltrer tjeneste på skip</i>	<i>Kolonne II Gjelder den som skal ha brevakts- eller sikkerhetsfunksjon eller begge deler</i>
6.1 Betennelsesaktige revmatiske sykdommer og degenerative sykdommer	R	R
6.2 Kroniske smertetilstander i muskel- og skjelettsystemet	R	R

7) Sykdommer i fordøyelsesorganene

<i>Sykdom/tilstand</i>	<i>Kolonne I Gjelder enhver som tiltrer tjeneste på skip</i>	<i>Kolonne II Gjelder den som skal ha brevakts- eller sikkerhetsfunksjon eller begge deler</i>
7.1 Ulcus sykdom (aktiv)	R	A
7.2 Enteritter og kolitter (kroniske og behandlingstrengende)	R	R
7.3 Sykdom i lever, galleveier og bukspyttkjertel	R	R
7.4 Behandlingstrengende hernia	R	A

8) Endokrine sykdommer

<i>Sykdom/tilstand</i>	<i>Kolonne I Gjelder enhver som tiltrer tjeneste på skip</i>	<i>Kolonne II Gjelder den som skal ha brevakts- eller sikkerhetsfunksjon eller begge deler</i>
8.1 Diabetes mellitus (velregulert uten hypoglykemitilfeller)	R	R
8.1 Diabetes mellitus (dårlig regulert med risiko for hypoglykemi)	R	A
8.2 Hypo-/hyperthyreose og andre endokrine lidelser (symptomgivende)	R	A
8.3 Alvorlig adipositas BMI (Body Mass Index > 35 kg pr. m ²)	A	A
8.3.1 Adipositas (Body Mass Index > 30 kg pr. m ²)	R	R

9) Infeksjonssykdommer

<i>Sykdom/tilstand</i>	<i>Kolonne I Gjelder enhver som tiltrer tjeneste på skip</i>	<i>Kolonne II Gjelder den som skal ha brevakts- eller sikkerhetsfunksjon eller begge deler</i>
9.1 Infeksjonssykdom (alle akutte og kroniske tilstander med redusert allmenntilstand og/eller med smittefare inntil ferdig behandlet)	A	A

10) Sykdommer i urinveiene og kjønnsorganene

<i>Sykdom/tilstand</i>	<i>Kolonne I Gjelder enhver som tiltrer tjeneste på skip</i>	<i>Kolonne II Gjelder den som skal ha brevakts- eller sikkerhetsfunksjon eller begge deler</i>
10.1 Hematuri inkl. mikroskopisk (som ikke er utredet)	R	R
10.2 Nyrestein (symptomgivende)	A	A
10.3 Obstruksjon med ufullstendig blæretømming	R	R
10.4 Nefritt/nefroze (med nedsatt nyrefunksjon)	A	A

11) *Hudsykdommer*

<i>Sykdom/tilstand</i>	<i>Kolonne I Gjelder enhver som tiltrer tjeneste på skip</i>	<i>Kolonne II Gjelder den som skal ha brovaks- eller sikkerhetsfunksjon eller begge deler</i>
11.1 Hudsykdommer (kroniske og residiverende)	R	R
11.2 Alvorlige allergiske reaksjoner (for eksempel anafylaktiske reaksjoner)	R	A

12) *Blodsykdommer*

<i>Sykdom/tilstand</i>	<i>Kolonne I Gjelder enhver som tiltrer tjeneste på skip</i>	<i>Kolonne II Gjelder den som skal ha brovaks- eller sikkerhetsfunksjon eller begge deler</i>
12.1 Anemier (symptomgivende)	R	A
12.2 Koagulasjonsforstyrrelser	R	R
12.3 Blodsykdommer (som behandles med andre antikoagulantia enn acetylsalicylsyre)	R	A

13) *Kreftsykdommer*

<i>Sykdom/tilstand</i>	<i>Kolonne I Gjelder enhver som tiltrer tjeneste på skip</i>	<i>Kolonne II Gjelder den som skal ha brovaks- eller sikkerhetsfunksjon eller begge deler</i>
13.1 Kreftsykdom (som ikke anses som helbredet)	A	A
13.2 Kreftsykdom (som anses som helbredet)	R	R

14) *Pågående medikamentell behandling*

Alle arbeidstakere som kan godkjennes helsemessig, og som står på fast medikasjon, skal utstyres med erklæring fra sjømannslegen med;

- a) spesifisering av medikamentets navn og
- b) dosering og
- c) en bekreftelse på at det er gitt tillatelse til å bruke medisinen under tjenestegjøring om bord på skip.

Bruk av medisiner som kan være vanedannende (i Norge er det legemidler svarende til reseptgruppe A og B), skal ikke tillates om bord på skip.

Medikamentell behandling av sykdom som ikke er kronisk, skal som regel være avsluttet før en helseerklæring kan utstedes.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2002.

26. nov. Nr. 1312 2001

Forskrift om endring i forskrift om fastsetting av kvotefaktor i ringnotgruppen og trålgruppen ved fiske etter norsk vårgytende sild i 2001.

Fastsatt av Fiskeridirektøren 26. november 2001 med hjemmel i forskrift av 20. desember 2000 nr. 1341 om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2001 § 8. Kunngjort 30. november 2001.

I

I forskrift av 10. januar 2001 nr. 24 om fastsetting av kvotefaktor i ringnotgruppen og trålgruppen ved fiske etter norsk vårgytende sild i 2001 gjøres følgende endring:

§ 1 nytt andre ledd skal lyde:

Fartøy påmeldt refordeling til Fiskeridirektoratet innen 12. november, jf. forskrift om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2001, § 9, kan fra og med 26. november 2001 klokken 13.00 ved beregning av maksimalkvote i det konsesjonspliktige trålfisket bruke faktoren 3,85.

II

Endringen trer i kraft straks.

27. nov. Nr. 1313 2001**Forskrift om endring i børsforskrift.**

Fatsatt av Finansdepartementet 27. november 2001 med hjemmel i lov av 17. november 2000 nr. 80 om børsvirksomhet m.m. (børsloven) § 5–6 tredje ledd. Kunngjort 30. november 2001.

I

I børsforskrift av 17. januar 1994 nr. 30 gjøres følgende endringer:

§ 5–1 skal lyde:

Selskapet skal sørge for at ingen uvedkommende får tilgang til opplysninger som omfattes av kap. 5 og 6 eller verdipapirhandelloven § 2–1 første ledd før slike opplysninger er offentliggjort i henhold til § 23–2.

Dersom selskapet har behov for å gi noen som ikke er ansatt, tillitsvalgt eller har oppdrag for selskapet opplysninger som nevnt i kap. 5 og 6 eller verdipapirhandelloven § 2–1 første ledd skal opplysningene meldes til børsen, etter reglene i § 23–2 fjerde ledd. Selskapet skal innhente erklæring fra mottager av opplysningene om at denne forplikter seg til å holde disse hemmelig og til ikke å foreta tegning, salg, kjøp eller bytte av aksjer i selskapet eller rettigheter til slike før opplysningene er offentliggjort etter § 23–2 eller for øvrig har tapt sin aktualitet. Det samme gjelder aksjer eller rettigheter til aksjer utstedt av selskap i samme konsern. Dersom børsen anmoder om det skal selskapet umiddelbart sende kopi av erklæringen til børsen.

Dersom selskapet har grunn til å tro at opplysninger som nevnt i første ledd er kjent for eller er i ferd med å bli kjent for uvedkommende, skal selskapet uoppfordret og umiddelbart offentliggjøre opplysningene i henhold til § 23–2.

§ 10–1 skal lyde:

Låntager skal sørge for at ingen uvedkommende får tilgang til opplysninger som omfattes av dette kapittel eller verdipapirhandelloven § 2–1 første ledd før slike opplysninger er offentliggjort i henhold til § 23–2.

Dersom låntager har behov for å gi noen som ikke er ansatt, tillitsvalgt eller har oppdrag for låntager opplysninger som nevnt i dette kapitlet eller verdipapirhandelloven § 2–1 første ledd, skal opplysningene meldes til børsen etter reglene i § 23–2 fjerde ledd. Selskapet skal innhente erklæring fra mottager av opplysningene om at denne forplikter seg til å holde disse hemmelig og til ikke å foreta tegning, salg, kjøp eller bytte av børsnoterte finansielle instrumenter utstedt av låntager eller rettigheter til slike før opplysningene er offentliggjort etter § 23–2 eller for øvrig har tapt sin aktualitet. Det samme gjelder aksjer eller rettigheter til aksjer utstedt av selskap i samme konsern. Dersom børsen anmoder om det skal låntager umiddelbart sende kopi av erklæringen til børsen.

Dersom låntager har grunn til å tro at opplysninger som nevnt i første ledd er kjent for uvedkommende eller at dette er i ferd med å skje, skal låntager uoppfordret og umiddelbart offentliggjøre opplysningene i henhold til § 23–2.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2002.

30. nov. Nr. 1314 2001**Forskrift om endring i forskrift om persontransport med motorvogn mot vederlag innenfor Longyearbyen.**

Fatsatt av Samferdselsdepartementet 30. november 2001 med hjemmel i lov av 17. juli 1925 nr. 11 om Svalbard § 4, jf. forskrift av 30. mars 1984 nr. 819 om persontransport med motorvogn på Svalbard. Kunngjort 30. november 2001.

I

I forskrift av 28. mai 1991 nr. 343 om persontransport med motorvogn mot vederlag innenfor Longyearbyen gjøres følgende endringer:

§ 1 annet ledd skal lyde:

For saksbehandlingen etter denne forskriften gjelder forvaltningsloven av 10. februar 1967, jf. likevel denne forskrifts § 13.

§ 3 første ledd skal lyde:

Den som skal drive slik transport som nevnt i § 1 må ha løyve fra Longyearbyen lokalstyre.

§ 4 skal lyde:

Longyearbyen lokalstyre fastsetter antall løyver i Longyearbyen. Løyve tildeles kvalifiserte søkere etter skjønn og på vilkår fastsatt av Longyearbyen lokalstyre.

§ 6 tredje ledd skal lyde:

Løyvedokumentet skal oppbevares i motorvognen og forevises ved kontroll, jf. § 11.

§ 7 annet ledd skal lyde:

Dersom løyvet ikke benyttes eller benyttes i strid med forskrifter eller vilkår, kan det trekkes tilbake av Longyearbyen lokalstyre.

§ 8 annet ledd skal lyde:

Longyearbyen lokalstyre kan pålegge den regnskaps- og statistikkplikt som er nødvendig for å kontrollere driften.

§ 8 fjerde ledd skal lyde:

Løyvehaver plikter å bruke takster og takstreglement godkjent av Longyearbyen lokalstyre.

§ 9 skal lyde:

Løyve kan ikke overføres til andre uten samtykke fra Longyearbyen lokalstyre.

§ 11 første ledd skal lyde:

Longyearbyen lokalstyre kan føre slik kontroll med den løyvepliktige virksomhet som den finner nødvendig av hensyn til trygg og tjenlig gjennomføring av transporten.

§ 13 første ledd, første punktum skal lyde:

Avgjørelser av Longyearbyen lokalstyre kan påklages til Sysselemannen.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2002.

8. juni Nr. 1315 2001

Delegering av myndighet til Det akademiske kollegium ved Universitetet i Oslo etter lov om universiteter og høyskoler § 50 nr. 2.

Fastsatt av Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet 8. juni 2001 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 50 nr. 2. Kunngjort 4. desember 2001.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet gir Det akademiske kollegium ved Universitetet i Oslo adgang til å delegerer myndighet til å gjøre unntak fra bestemmelsen om ekstern sensor i lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 50 nr. 2 til Det medisinske fakultet. Delegeringsadgangen gjelder for fakultetets øvrige studier enn legestudiet. En forutsetning for slik delegering er at myndigheten delegeres til fakultetsstyret selv, uten adgang til videredelegering, og at minst en av sensorene hentes utenfor fakultetet. Et unntak etter § 50 nr. 2 kan bare gjøres for enkeltksamener og når det ikke er mulig å skaffe kvalifisert ekstern sensor.

8. juni Nr. 1316 2001

Forskrift om endring i forskrift om avleggelse og gjennomføring av eksamener og prøver ved Universitetet i Oslo.

Fastsatt av Det akademiske kollegium 23. november 1999 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 5 og § 50, jf. delegeringsvedtak av 8. juni 2001 nr. 1315. Stadfestet av Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet 8. juni 2001. Kunngjort 4. desember 2001.

I

I forskrift av 11. februar 1997 nr. 232 om avleggelse og gjennomføring av eksamener og prøver ved Universitetet i Oslo gjøres følgende endring:

§ 13 annet ledd skal lyde:

Ved Det medisinske, Det historisk-filosofiske, Det matematisk-naturvitenskapelige, Det samfunnsvitenskapelige og Det utdanningsvitenskapelige fakultet kan fakultetsstyret selv, uten adgang til videredelegering innen fakultetet, gjøre unntak fra bestemmelsen om ekstern sensor for enkeltksamener når det ikke er mulig å skaffe kvalifisert ekstern sensor. Det forutsettes videre at minst en av sensorene hentes utenfor fakultetet. Ved Det medisinske fakultetet gjelder unntaket kun for fakultetets øvrige studier enn legestudiet.

II

Endringen trer i kraft fra og med høstsemesteret 2001.

3. aug. Nr. 1317 2001**Forskrift om endring i forskrifter om legeundersøkelse av loser og losaspiranter.**

Fastsatt av Kystdirektoratet 3. august 2001 med hjemmel i lov av 16. juni 1989 nr. 59 om lostjenesten m.v. § 26 første ledd, jf. kgl.res. av 1. mars 1996 nr. 227 og delegeringsvedtak av 12. desember 2000 nr. 1700. Kunngjort 4. desember 2001.

I

I forskrifter av 28. juni 1974 nr. 3 om legeundersøkelse av loser og losaspiranter gjøres følgende endring:

§ 6 nr. 2 skal lyde:

2. Legeerklæringene oppbevares i Kystdirektoratet, som er ansvarlig for at alle loser og godkjente losaspiranter har gyldige legeerklæringer. Losoldermannen er ansvarlig for at de loser som hører under sjøtrafikkavdelingen underkastes ny undersøkelse og legger frem nye erklæringer etter bestemmelsene i disse forskrifter.

II

Endringen trer i kraft 1 måned etter kunngjøring.

28. nov. Nr. 1318 2001**Forskrift om endring i forskrift om stopp i fisket etter norsk vårgytende sild i 2001.**

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 28. november 2001 med hjemmel i forskrift av 20. desember 2000 nr. 1341 om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2001 § 26. Kunngjort 4. desember 2001.

I

I forskrift av 23. oktober 2001 nr. 1215 om stopp i fisket etter norsk vårgytende sild i 2001 gjøres følgende endringer:

Ny § 4 skal lyde:

§ 4. Trålgruppen

Trålgruppens fiske etter norsk vårgytende sild stoppes onsdag 28. november 2001 klokken 13.00.
Siste frist for innmelding til Norges Sildesalgslag er onsdag 28. november 2001 klokken 15.00.

Nåværende § 4 og § 5 blir § 5 og ny § 6.

II

Endringene trer i kraft straks.

29. nov. Nr. 1319 2001**Forskrift om forskuttering og overføring av fôr for 2001 og 2002.**

Fastsatt av Fiskeridepartementet 29. november 2001 med hjemmel i lov av 14. juni 1985 nr. 68 om oppdrett av fisk, skalldyr m.v. § 13, jf. § 1. Kunngjort 4. desember 2001.

§ 1. Det er i 2001 tillatt å bruke inntil 7 tonn tørrfôr eller 4,9 tonn fôrmed pr. 1.000 m³ konsesjonsvolum i tillegg til standard fôrkvote, beregnet etter kriteriene i forskrift av 29. februar 1996 nr. 223 om produksjonsregulerende tiltak for oppdrett av laks og ørret. Fôrforbruket etter denne bestemmelsen skal komme i fradrag i fôrkvoten for år 2002.

§ 2. Ubenyttet fôrkvote for 2001 kan overføres til 2002 og komme i tillegg til standard fôrkvote beregnet etter kriteriene i forskrift av 29. februar 1996 nr. 223 om produksjonsregulerende tiltak for oppdrett av laks og ørret.

§ 3. Forskriften trer i kraft straks og opphører 31. desember 2002.

30. nov. Nr. 1320 2001**Vedtak om endring i vedtak om endring i delvis ikrafttredelse av lov av 6. juni 1975 nr. 29 om egedomsskatt til kommunane.**

Fastsatt ved kgl.res. 30. november 2001 med hjemmel i lov av 6. juni 1975 nr. 29 om egedomsskatt til kommunane § 33. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 4. desember 2001.

I

I vedtak av 1. desember 2000 nr. 1195 om endring i delvis ikrafttredelse av lov av 6. juni 1975 nr. 29 om eigedomsskatt til kommunane gjøres følgende endring:

Ikrafttredelsesteksten skal lyde:

Lov av 6. juni 1975 nr. 29 om eigedomsskatt til kommunane § 8, § 9, § 17 annet ledd og § 18 trer i kraft fra 1. januar 2001 for anlegg for produksjon av elektrisk kraft, og fra 1. januar 2004 for anlegg for overføring og distribusjon av elektrisk kraft.

II

Endringen trer i kraft straks.

30. nov. Nr. 1321 2001**Forskrift om endring i forskrift om kvoteordningen for melk.**

Fastsatt av Landbruksdepartementet 30. november 2001 med hjemmel i lov av 10. juli 1936 nr. 6 til å fremja umsetnaden av jordbruksvarer § 19, lov av 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) § 27a og kgl.res. av 6. desember 1996 nr. 1125. Kunngjort 4. desember 2001.

I

I forskrift av 17. desember 1997 nr. 1450 om kvoteordningen for melk gjøres følgende endringer:

I følgende paragrafer skal «Styringsgruppen» endres til «Statens landbruksforvaltning»: § 6, § 11, § 12, § 14, § 15, § 16, § 19, § 20, § 22, § 25, § 27, § 29, § 29a, § 30, § 31, § 32 og § 34.

§ 3 skal lyde:

Kvoteordningen for melk forvaltes av Statens landbruksforvaltning som har avgjørelsesmyndigheten etter denne forskriften.

§ 7 første ledd skal lyde:

Så fremt ikke annet følger av forskriften ellers, skal brukets kvote utgjøre kvote foregående år multiplisert med forholdstallet 1,00 og deretter tillagt tildelt kvote i det året kvotefastsettelsen gjelder for.

§ 9 første ledd annet punktum skal lyde:

Geitemelkkvote kan likeledes ikke settes lavere enn 15.000 liter.

§ 11 tredje ledd skal lyde:

Konvertering fra produksjon av kumelk til geitemelk kan bare foretas innenfor geografiske områder som har naturlig tilknytning til meierianlegg med geitemelksanvendelse, herunder anlegg for lokal foredling. Konvertering fra produksjon av geitemelk til kumelk bør bare foretas i geografiske områder som ikke har naturlig tilknytning til meierianlegg med geitemelksanvendelse. Statens landbruksforvaltning kan fastsette nærmere avgrensning av disse geografiske områdene.

§ 21 annet ledd første punktum skal lyde:

Ved salg av kumelkkvote gis det en kompensasjon på kroner 4,50 pr. liter for de første 100.000 literne og kroner 2,25 pr. liter for de neste 100.000 literne.

§ 21 tredje ledd første punktum skal lyde:

Ved salg av geitemelkkvote gis det en kompensasjon på kroner 6,75 pr. liter for de første 50.000 literne og kroner 3,40 pr. liter for de neste 50.000 literne.

§ 24 skal lyde:

Ved kjøp betales det kroner 4,50 pr. liter kumelkkvote og kroner 6,75 pr. liter geitemelkkvote.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2002.

30. nov. Nr. 1322 2001**Delegering av myndighet til Finansdepartementet etter offentlighetsloven § 2 tredje ledd.**

Fastsatt ved kgl.res. 30. november 2001 med hjemmel i lov av 19. juni 1970 nr. 69 om offentlighet i forvaltningen (offentlighetsloven) § 2 tredje ledd. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 4. desember 2001.

Finansdepartementet skal være rett organ for å vurdere meroffentlighet etter lov av 19. juni 1970 nr. 69 om offentlighet i forvaltningen (offentlighetsloven) § 2 tredje ledd i saker som behandles av rådet som skal vurdere om

gitte plasseringer i regi av Statens petroleumsfond kan være i strid med Norges folkerettslige forpliktelser.

På grunnlag av ovennevnte delegering fastsettes følgende:

I instruks av 30. november 2001 nr. 1323 for rådet som skal vurdere om gitte plasseringer i regi av Statens petroleumsfond kan være i strid med Norges folkerettslige forpliktelser, tas følgende formulering inn:

Rådets vurderinger kan unntas offentlighet med hjemmel i offentlighetslovens § 5 annet ledd bokstav b. Finansdepartementet avgjør om det skal utøves meroffentlighet i enkeltsaker med hjemmel i offentlighetslovens § 2 tredje ledd.

30. nov. Nr. 1323 2001

Instruks for råd som skal vurdere Petroleumsfondet og forholdet til folkeretten.

Fastsatt av Finansdepartementet 30. november 2001 med hjemmel i forskrift av 3. oktober 1997 nr. 1078 for forvaltning av Statens petroleumsfond § 9, jf. kgl.res. av 30. november 2001 nr. 1322. Kunngjort 4. desember 2001.

I

1. Rådet skal etter anmodning fra Finansdepartementet gi en vurdering av om fondets plasseringsmuligheter i finansielle instrumenter utstedt av nærmere angitte utstedere kan være i strid med Norges folkerettslige forpliktelser. Finansdepartementet kan også be rådet om en vurdering av andre problemstillinger knyttet til Norges folkerettslige forpliktelser.

2. For innhenting av faktiske opplysninger om de angitte foretakene skal rådet henvende seg til Finansdepartementet eller Norges Bank.

3. Rådets vurderinger kan unntas offentlighet med hjemmel i offentlighetslovens § 5 annet ledd bokstav b. Finansdepartementet avgjør om det skal utøves meroffentlighet i enkeltsaker med hjemmel i offentlighetslovens § 2 tredje ledd.

4. Rådets medlemmer skal ha taushetsplikt om forhold som behandles eller har vært behandlet av rådet med mindre Finansdepartementet bestemmer noe annet.

5. Innenfor budsjettammer som blir meddelt av Finansdepartementet, organiserer rådet selv sekretariatsfunksjonene, samt sørger selv for møterom og kontorfasiliteter.

II

Instruks trer i kraft straks.

12. sept. Nr. 1324 2001

Delegering av myndighet til Justerdirektøren etter lov om mål og vekt § 10 tredje ledd.

Fastsatt av Nærings- og handelsdepartementet 12. september 2001 med hjemmel i lov av 31. oktober 1946 nr. 2 om mål og vekt § 10 tredje ledd. Kunngjort 7. desember 2001.

Nærings- og handelsdepartementet gir med dette, i henhold til lov av 31. oktober 1946 nr. 2 om mål og vekt § 10 tredje ledd, Justerdirektøren fullmakt til å dispensere fra lovens § 10 første ledd.

26. nov. Nr. 1325 2001

Forskrift om endring i forskrift om kommunefordeling av grunnlaget for eideomsskatt for kraftanlegg.

Fastsatt av Finansdepartementet 26. november 2001 med heimel i lov av 6. juni 1975 nr. 29 om eideomsskatt til kommunane § 8A-4 og lov av 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 8-6 niande leden. Kunngjort 7. desember 2001.

I

I forskrift av 20. desember 2000 nr. 1393 om kommunefordeling av grunnlaget for eideomsskatt for kraftanlegg vert det gjort følgjande endring:

§ 5 første leden første punktum skal lyde:

Skattedirektoratet fastset kommunefordelinga av eideomsskattegrunnlag fastsett for eideomsskatteåret 2002 for kraftanlegg som nemnt i denne forskrift.

II

Endringa trer i kraft straks med verknad frå og med eideomsskatteåret 2002.

28. nov. Nr. 1326 2001**Forskrift om endring i forskrift om forvaltning av sel på norskekysten.**

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 28. november 2001 med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, jf. delegeringsvedtak av 1. november 2000 nr. 1701. Kunngjort 7. desember 2001.

I

I forskrift av 6. mai 1996 nr. 414 om forvaltning av sel på norskekysten gjøres følgende endringer:

§ 5 annet ledd skal lyde:

For arten havert i jaktområdene sør for Stad, kan tillatelse bare gis innenfor jaktidsrammene 1. februar – 30. april og 1. august – 30. september.

§ 5 nytt tredje ledd skal lyde:

For artene steinkobbe, ringsel og grønlandssel langs hele kysten, kan tillatelse bare gis innenfor jaktidsrammene 2. januar – 30. april og 1. august – 30. september.

Nåværende § 5 tredje til sjette ledd blir § 5 fjerde til sjuende ledd.

§ 6 skal lyde:

For å kunne delta i jakt på sel i medhold av § 5 må skriftlig søknad sendes til Fiskeridirektoratets Regionkontor i det område jakten skal drives.

§ 10 oppheves.

Nåværende § 11 til § 14 blir § 10 til § 13.

II

Endringene trer i kraft straks.

30. nov. Nr. 1327 2001**Forskrift om endring i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak overfor innførsel fra Storbritannia i forbindelse med utbrudd av munn- og klauvsjuka.**

Fastsatt av Statens dyrehelsestilsyn – Sentralforvaltningen 30. november 2001 med hjemmel i lov av 8. juni 1962 nr. 4 om dyrehelse (husdyrloven) § 3 og § 8, jf. delegeringsvedtak av 4. januar 2001 nr. 171, jf. EØS-avtalen vedlegg I (vedtak 2001/740/EF, vedtak 2001/763/EF og vedtak 2001/789/EF). Kunngjort 7. desember 2001.

I

I forskrift av 6. april 2001 nr. 332 om særskilte beskyttelsestiltak overfor innførsel fra Storbritannia i forbindelse med utbrudd av munn- og klauvsjuka gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om særskilte beskyttelsestiltak i forbindelse med utbrudd av munn- og klauvsjuka i Storbritannia og Nord-Irland

I forskriftens hjemmel skal siste parentes lyde:

(vedtak 2001/172/EF, vedtak 2001/356/EF, vedtak 2001/740/EF, vedtak 2001/763/EF og vedtak 2001/789/EF).

§ 1 overskriften og første, andre og tredje ledd skal lyde:

§ 1. Formål og virkeområde

Formålet med denne forskriften er å forebygge spredning av munn- og klauvsjuka.

Forskriften gjelder innførsel til Norge, herunder Svalbard og norske petroleumsinstallasjoner fra Storbritannia, med unntak av Isle of Man.

Forskriften gjelder utførsel fra Norge av levende klauvdyr, jf. § 11.

§ 2 andre og tredje ledd skal lyde:

Det er forbudt å innføre ferskt kjøtt, kjøttprodukter, melk, melkeprodukter, sæd, ova, embryoner, huder, skinn, andre produkter av klauvdyr og animalsk gjødsel fra områder som nevnt i § 1 andre ledd.

Det er forbudt å innføre levende hest fra områder som nevnt i § 1 andre ledd. Dette gjelder ikke hest som har helsesertifikat i samsvar med direktiv 90/426/EØF, vedlegg C.

§ 2a skal lyde:

§ 2a. Særskilte unntak

Unntatt fra forbudet i § 2 andre ledd er kjøttprodukter, melk, melkeprodukter og andre animalske produkter som oppfyller følgende vilkår:

- 1) Som er produsert utenfor Storbritannia og Nord-Irland, som gjenstår i sin originalpakning og hvor denne angir produktenes opprinnelsesland, eller
- 2) Som er produsert i en godkjent virksomhet i Storbritannia og Nord-Irland av produkter som er behandlet på forhånd, og som ikke har sin opprinnelse i Storbritannia og Nord-Irland, og som har blitt transportert, lagret og behandlet separat fra produkter som ikke er ment å skulle sendes ut av områder som nevnt i § 1 andre ledd. Slike produkter skal følges av et handelsdokument eller offisielt sertifikat i henhold til denne forskrift.

§ 3 skal lyde:

Unntatt fra forbudet i § 2 andre ledd er:

- 1) Ferskt kjøtt som er nedskåret før 1. februar 2001, forutsatt at kjøttet er klart identifisert og at det fra nedskjæringen til utstedelse av helsesertifikat etter § 10 er transportert og lagret separat fra kjøtt som ikke er ment å skulle sendes ut av områder som nevnt i § 1 andre ledd.
- 2) Ferskt kjøtt som er nedskåret i godkjent virksomhet på følgende vilkår:
 - a) Virksomheten må kun behandle kjøtt i henhold til nummer 1, eller kjøtt fra dyr som stammer fra og er slaktet utenfor områder som nevnt i § 1 tredje ledd, eller kjøtt fra dyr som stammer fra og er slaktet i henhold til kravene i nummer 3.
 - b) Kjøttet må være merket i samsvar med direktiv 64/433/EØF, kjøtt fra viltlevende vilt og oppdrettsvilt skal være merket i samsvar med henholdsvis direktiv 91/495/EØF og direktiv 92/45/EØF.
 - c) Virksomheten må være under streng veterinærkontroll.
 - d) Kjøttet må være klart identifisert, transportert og lagret separat fra kjøtt som ikke er ment å skulle sendes ut av områder som nevnt i § 1 andre ledd.
- 3) Ferskt kjøtt som oppfyller følgende vilkår:
 - a) Kjøttet må komme fra dyr som stammer fra områder godkjent for eksport av den aktuelle kjøtttype som nevnt i vedlegg 1 til denne forskrift.
 - b) Veterinærmyndighetene i Storbritannia må godkjenne eksporten.
 - c) Det må i løpet av de siste nitti dager ikke ha vært noe tilfelle av munn- og klauvsjuka i den aktuelle region som nevnt i vedlegg 1 til denne forskrift.
 - d) Dyrene som kjøttet kommer fra må i løpet av de siste tretti dager før slaktning ha stått under overvåkning av veterinærmyndighetene i en virksomhet innenfor fylke som nevnt i vedlegg 1 til denne forskrift. Det må i løpet av de siste tretti dager ikke ha vært noe tilfelle av munn- og klauvsjuka innenfor en radius av ti kilometer fra virksomheten.
 - e) Ingen dyr mottakelig for munn- og klauvsjuka må i løpet av de siste tretti dager før slaktning ha blitt ført inn i virksomheten. Dette med unntak av griser som kommer fra virksomhet som oppfyller vilkårene i nummer 3 bokstav c. Griser må likevel ikke føres inn i virksomheten senere enn sju dager før slaktning.
 - f) Dyr eller slakteskrotter må være transportert under offentlig kontroll i transportmidler som er vasket og desinfisert før lasting, og transportert direkte til virksomhet innenfor et område som nevnt i vedlegg 1 til denne forskrift.
 - g) Dyrene må ha blitt slaktet senest tjuefire timer etter ankomst, og separat fra dyr som ikke er ment å skulle sendes ut av områder som nevnt i § 1 andre ledd.
 - h) Dyrene må etter slaktning ved inspeksjon av offentlig veterinær ikke ha vist kliniske tegn til munn- og klauvsjuka.
 - i) Kjøttet må oppbevares i virksomheten i minst tjuefire timer etter slaktning.
 - j) Kjøttet må være merket i samsvar med direktiv 64/433/EØF eller direktiv 91/495/EØF hva angår oppdrettsvilt.
 - k) Virksomheten må være under streng veterinærkontroll.
 - l) Kjøttet må være klart identifisert, transportert og lagret separat fra kjøtt som ikke er ment å skulle sendes ut av områder som nevnt i § 1 andre ledd.
- 4) Ferskt kjøtt av vilt som oppfyller følgende vilkår:
 - a) Kjøttet må komme fra vilt som er avlivet på områder godkjent for eksport av den aktuelle kjøtttype som nevnt i vedlegg 1 til denne forskrift.
 - b) Veterinærmyndighetene i Storbritannia må godkjenne eksporten.
 - c) Det må i løpet av de siste nitti dager ikke ha vært noe tilfelle av munn- og klauvsjuka i det aktuelle fylke som nevnt i vedlegg 1 til denne forskrift.
 - d) Kjøttet må komme fra dyr som ble slaktet minst tjue kilometer fra områder som ikke er nevnt i vedlegg 1 til denne forskrift.
 - e) Skrotten må være behandlet i samsvar med kravene i direktiv 92/45/EØF, og transportert direkte til et viltbehandlingsanlegg eller annen godkjent virksomhet for kjøling.
 - f) Skrotten må etter inspeksjon av offentlig veterinær være funnet fri for munn- og klauvsjukesjerner.

- g) Kjøttet må oppbevares i virksomheten i minst tjuefire timer etter post mortem undersøkelse.
- h) Virksomheten som tar hånd om kjøttet må befinne seg på et område som nevnt i vedlegg 1 til denne forskrift.
- i) Kjøttet må under alle stadier i produksjonen være behandlet, lagret og transportert i samsvar med kravene i direktiv 92/45/EØF.
- j) Kjøttet må være merket i samsvar med direktiv 92/45/EØF.
- k) Virksomheten må være under streng veterinærkontroll.
- l) Kjøttet må være klart identifisert, transportert og lagret separat fra kjøtt som ikke er ment å skulle sendes ut av områder som nevnt i § 1 andre ledd.

§ 4 nummer 2, 3 og nytt nummer 4 skal lyde:

- 2) Kjøttprodukt som er laget av kjøtt fra dyr som er slaktet før 1. februar 2001, forutsatt at produktene er klart identifisert, og fra og med nevnte dato til utstedelse av helsesertifikat etter § 10 er transportert og lagret separat fra produkter som ikke er ment å skulle sendes ut av områder som nevnt i § 1 andre ledd.
- 3) Kjøttprodukter som er produsert i virksomhet som på produksjonstidspunktet oppfyller følgende vilkår:
 - a) Alt ferskt kjøtt som brukes i virksomheten må oppfylle vilkårene i § 3 nummer 1, nummer 2 eller nummer 3.
 - b) Alle kjøttprodukter i det endelig produkt må oppfylle vilkårene i nummer 2, eller være produsert av ferskt kjøtt nedskåret fra dyr som stammer fra og er slaktet utenfor områder som nevnt i § 1 andre ledd.
 - c) Kjøttproduktene må være merket i samsvar med direktiv 77/99/EØF.
 - d) Virksomheten må være under streng veterinærkontroll.
 - e) Kjøttproduktene må være klart identifisert, transportert og lagret separat fra kjøtt og kjøttprodukter som ikke er ment å skulle sendes ut av områder som nevnt i § 1 andre ledd.
- 4) Kjøttprodukter som er produsert i Nord-Irland eller Isle of Man, ved bruk av kjøtt fra Storbritannia nedskåret før 1. februar 2001, forutsatt at kjøtt og kjøttprodukter er klart identifisert, transportert og lagret separat fra kjøtt og kjøttprodukter som ikke er ment å skulle sendes ut av områder som nevnt i § 1 andre ledd.

§ 5 nummer 3 bokstav a skal lyde:

- a) All melk som brukes i virksomheten må enten oppfylle vilkårene i nummer 1 eller nummer 2 eller komme fra dyr utenfor områder som nevnt i § 1 andre ledd.

§ 5 nummer 3 bokstav c og ny bokstav d skal lyde:

- c) Melken må være klart identifisert, transportert og lagret separat fra melk og melkeprodukter som ikke er ment å skulle sendes ut av områder som nevnt i § 1 andre ledd.
- d) Transport av rå melk fra virksomheter i Nord-Irland og Isle of Man skal utføres i transportmidler som på forhånd er vasket og desinfisert, og som ikke har hatt påfølgende kontakt med virksomheter i områder som nevnt i § 1 andre ledd som har dyr mottakelige for munn- og klauvsjuka.

§ 6 nummer 1, 2, 3, 4 og nye nummer 5 og 6 skal lyde:

- 1) Melkeprodukter som er produsert før 1. februar 2001.
- 2) Melkeprodukter som er produsert av melk som oppfyller vilkårene i § 5 nummer 1, 2 eller 3.
- 3) Melkeprodukter som er produsert av melk med pH-verdi lavere enn sju og som har vært oppvarmet til minst 72 °C i minst femten sekunder.
- 4) Melkeprodukter som er produsert av rå melk fra dyr som i minst tretti dager har befunnet seg i en virksomhet i områder som nevnt i § 1 andre ledd. Det må i løpet av de siste tretti dager før produksjonen av rå melk ikke ha vært noe tilfelle av munn- og klauvsjuka innenfor en radius av ti kilometer fra virksomheten. Melkeproduktene må ha gjennomgått en modningsprosess på minst nitti dager hvor pH-verdien synker under seks, og overflaten må være behandlet med 0,2 prosent sitronsyre umiddelbart før pakking.
- 5) Melkeprodukter som er produsert i godkjent virksomhet på følgende vilkår:
 - a) All melk som brukes i virksomheten må enten oppfylle vilkårene i § 5 nummer 1 eller 2, eller komme fra dyr utenfor områder som nevnt i § 1 andre ledd.
 - b) Alle melkeprodukter som brukes i det endelige produkt må oppfylle vilkårene i nummer 1 eller 2, eller være produsert av melk som kommer fra dyr utenfor områder som nevnt i § 1 andre ledd.
 - c) Melkeproduktene må kun være ment for humant konsum, og alle melkeprodukter som brukes i det endelige produkt må enten oppfylle vilkårene i nummer 5 bokstav a eller b, eller nummer 3 og 4.
 - d) Virksomheten må være under streng veterinærkontroll.
 - e) Melkeproduktene må være klart identifisert, transportert og lagret separat fra melk og melkeprodukter som ikke er ment å skulle sendes ut av områder som nevnt i § 1 andre ledd.
- 6) Melkeprodukter som er produsert i Nord-Irland eller Isle of Man, ved bruk av melk fra Storbritannia fremstilt før 1. februar 2001, forutsatt at melkeproduktene er klart identifisert, transportert og lagret separat fra melkeprodukter som ikke er ment å skulle sendes ut av områder som nevnt i § 1 andre ledd.

§ 7 nummer 1, 2 og 3 skal lyde:

- 1) Frossen storfe- og svinesæd som er fremstilt før 1. februar 2001.

- 2) Frossen storfe- og svinesæd og frosne storfeembryoner innført til Storbritannia og Nord-Irland i henhold til kravene i henholdsvis direktiv 88/407/EØF, direktiv 90/429/EØF og direktiv 89/556/EØF, og som siden innførselen til Storbritannia og Nord-Irland har blitt lagret og transportert separat fra sæd og embryoner som det ikke er tillatt å innføre jf. § 2 andre ledd.
- 3) Frossen storfe- og svinesæd som er fremstilt i henhold til kravene i henholdsvis direktiv 88/407/EØF og direktiv 90/429/EØF etter 30. september 2001, og som oppfyller følgende vilkår:
 - a) Donordyret må ikke ha vist kliniske tegn til munn- og klauvsjuka på dagen for oppsamling av sæd.
 - b) Donordyret må ha oppholdt seg minst tre måneder i godkjent sædoppsamlingscenter før oppsamlingen av sæd. Disse tre månedene kan inkludere tretti dager isolat.
 - c) Intet annet dyr må ha blitt ført inn i sædoppsamlingscenteret i løpet av de siste tretti dager før oppsamlingen av sæd.
 - d) Sædoppsamlingscenteret må ha vært fri for munn- og klauvsjuka i minst tre måneder, og det må ikke ha vært noe tilfelle av munn- og klauvsjuka innenfor en radius av ti kilometer fra sædoppsamlingscenteret tretti dager før og etter oppsamlingen av sæd.
 - e) Ingen dyr i sædoppsamlingscenteret må ha blitt vaksinert mot munn- og klauvsjuka.
 - f) Donordyret må ha vist negativ respons ved en test for antistoff mot munn- og klauvsjuka virus utført minst tjueen dager etter den siste oppsamlingen av sæd i forsendelsen, og testresultatene må ha vært tilgjengelige for forsendelse.
 - g) Sæden må etter oppsamling umiddelbart ha blitt lagret i minst tretti dager før forsendelse, og i denne perioden må ikke noe dyr i sædoppsamlingscenteret, hvor donordyret oppholdt seg, ha vist tegn til munn- og klauvsjuka.
 - h) Sæden må være oppsamlet, behandlet og lagret separat fra sæd som det ikke er tillatt å innføre jf. § 2 andre ledd.
 - i) All sæd som er oppsamlet, behandlet og fryst i oppsamlingssenteret, må sendes fra senteret på en slik måte at risikoen for å innføre munn- og klauvsjuka i senteret unngås.

§ 8 skal lyde:

Unntatt fra forbudet i § 2 andre ledd er huden og skinn produsert før 1. februar 2001, eller som oppfyller vilkårene i forskrift av 13. august 1999 nr. 1074 om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av visse animalske produkter og animalsk avfall § 11a andre ledd nummer 3, eller som har gjennomgått en fullstendig garvingsprosess, som er kalket, «picklet», eller av typen «wet blue».

§ 9 nummer 1 bokstav c og ny bokstav d skal lyde:

- c) Senking av pH til 5 eller lavere i minst to timer, etterfulgt av en effektivitetstest.
- d) Varmebehandling slik at det er oppnådd en kjernetemperatur på 90 °C.
- e)

§ 9 nummer 7 og nye nummer 8 og 9 skal lyde:

- 7) Sammensatte produkter som ikke skal underkastes videre behandling, og hvis bestanddeler oppfyller de dyrehelsemessige vilkår i denne forskrift.
- 8) Pakkede produkter til diagnostisk bruk in vitro og laboratorie reagens.
- 9) Andre produkter av klauvdyr enn gjødsel, de som er nevnt i nummer 1 – 8 og de som er nevnt i § 3 – § 8, dersom produktene er varmebehandlet i hermetisk lukket beholder med Fo-verdi på minst 3,00 eller slik at kjernetemperaturen har vært minst 70 °C.

§ 10 første ledd første punktum skal lyde:

Ved innførsel skal det følge med et sertifikat som bekrefter at forsendelsen oppfyller vilkårene i denne forskrift, jf. henholdsvis vedtak 2001/172/EF, vedtak 2001/356/EF og vedtak 2001/740/EF.

§ 10 tredje og nytt fjerde ledd skal lyde:

Handelsdokumenter skal følges av en bekreftelse fra offentlig veterinærmyndighet om at produksjonsprosessen er godkjent. Bekreftelsen skal referere til vedtak 2001/740/EF, er gyldig i tretti dager og dato for utløp skal være fastsatt.

Samsendinger av ulike produkter til konsum, med unntak av ferskt kjøtt, kvernet kjøtt og tilberedt kjøtt, kan følges av et felles handelsdokument. Et handelsdokument skal følges av en bekreftelse fra offentlig veterinærmyndighet om at den aktuelle virksomhet er godkjent i henhold til kravene i vedtak 2001/740/EF. Bekreftelsen er gyldig i tretti dager og dato for utløp skal være fastsatt.

§ 11 skal lyde:

Det er forbudt å sende levende klauvdyr til områder som nevnt i § 1 andre ledd.

Det kan likevel sendes levende klauvdyr til områder som nevnt i vedlegg 1 til denne forskrift på følgende vilkår:

- 1) Transporten skal godkjennes på forhånd av myndighetene på avsenderstedet, som minst tre arbeidsdager i forveien skal varsle veterinærmyndighetene i Storbritannia og Nord-Irland om transporten og sted for grensepassering.

- 2) Transportmidler skal kun ankomme grensepasseringssteder som er utpekt på forhånd av veterinærmyndighetene.
- 3) Når dyr transporteres i kjøretøy på vei, skal hvert kjøretøy kun inneholde en forsendelse og denne må transporteres direkte til en bestemmelsesvirksomhet beliggende i område som nevnt i vedlegg 1 til denne forskrift, med forflytningstillatelse fra veterinærmyndighetene i Storbritannia og Nord-Irland.

§ 14 første ledd siste punktum oppheves.

§ 14 andre ledd oppheves.

Nytt vedlegg 1 til forskriften skal lyde:

Vedlegg 1

<i>Region</i>	<i>ADNS</i>	<i>Fylke</i>	<i>GIS</i>	<i>B</i>	<i>S/G</i>	<i>P</i>	<i>FG</i>	<i>WG</i>
<i>Scottish Islands</i>	82	Shetland Islands		+	+	+	+	+
		Shetland Islands	131					
	83	Orkney Islands		+	+	+	+	+
		Orkney Islands	123					
<i>Scotland</i>	84	Western Islands		+	+	+	+	+
		NA H-Eileanan An Iar	124					
	85	Wick consisting of		+	+	+	+	+
		Part of Highland	121					
	86	Elgin consisting of		+	+	+	+	+
		Moray	122					
		Part of Highland	121					
	87	Inverness consisting of		+	+	+	+	+
		Part of Highland	121					
	88	Aberdeenshire consisting of		+	+	+	+	+
		Aberdeen City	128					
		Aberdeenshire	126					
	89	Forfar consisting of		+	+	+	+	+
		Angus	79					
		Dundee City	81					
	90	Perth consisting of		+	+	+	+	+
		Clackmannanshire	80					
		Perth & Kinross	90					
	91	Cupar		+	+	+	+	+
		Fife	127					
	92	Edinburgh consisting of		+	+	+	+	+
		Falkirk	85					
		Midlothian	88					
		West Lothian	96					
	City of Edinburgh	129						
	East Lothian	130						
93	Galashiels		+	+	+	+	-	
	Scottish Borders	92						
94	Stirling		+	+	+	+	+	
	Stirling	94						
95	Oban		+	+	+	+	+	
	Argyll and Bute	125						
96	Hamilton consisting of		+	+	+	+	+	
	East Dunbartonshire	83						
	East Renfrewshire	84						
	City of Glasgow	86						
	Inverclyde	87						
	North Lanarkshire	89						
	Renfrewshire	91						
	South Lanarkshire	93						
	West Dunbartonshire	95						
97	Ayr consisting of		+	+	+	+	+	
	East Ayrshire	82						
	North Ayrshire	132						
	South Ayrshire	133						

<i>Region</i>	<i>ADNS</i>	<i>Fylke</i>	<i>GIS</i>	<i>B</i>	<i>S/G</i>	<i>P</i>	<i>FG</i>	<i>WG</i>
<i>England</i>	98	Stranraer consisting of Part of Dumfries & Galloway	134	+	+	+	+	-
	99	Dumfries consisting of Part of Dumfries & Galloway	134	+	+	+	+	-
	01	Bedfordshire consisting of Bedford	137	+	+	+	+	+
		Luton District	56					
	02	Berkshire consisting of Bracknell Forest	41	+	+	+	+	+
		Reading	63					
		West Berkshire	75					
		Windsor & Maidenhead	76					
		Wokingham	77					
		Slough	66					
	03	Buckinghamshire Buckinghamshire County	138	+	+	+	+	+
		Milton Keynes	59					
	05	Cambridgeshire consisting of Cambridgeshire County	139	+	+	+	+	+
		City of Peterborough	48					
	06	Cheshire consisting of Halton	54	+	+	+	+	-
		Cheshire County	140					
		Warrington	74					
	07	Cornwall County	171	+	+	+	+	-
	09	Derbyshire consisting of City of Derby	44	+	+	+	+	-
		Derbyshire County	142					
	11	Dorset consisting of Dorset County	143	+	+	+	+	-
		Bournemouth	40					
	Poole	62						
13	Essex consisting of Southend-on-Sea	67	+	+	+	+	-	
	Essex County	146						
	Thurrock	72						
14	Gloucestershire consisting of South Gloucestershire	68	+	+	+	+	-	
	Gloucestershire County	147						
15	Hampshire consisting of Hampshire County	148	+	+	+	+	+	
	City of Portsmouth	135						
	City of Southampton	49						
16	Isle of Wight Isle of Wight	114	+	+	+	+	+	
17	Hereford & Worcester consisting of Worcestershire County	167	+	+	+	+	-	
18	Hertfordshire Hertfordshire	149	+	+	+	+	+	
20	Kent consisting of Medway	57	+	+	+	+	-	
	Kent County	150						
21	Lancashire consisting of Blackburn with Darwen	38	+	+	+	+	-	
	Blackpool	39	+	+	+	+	-	
22	Leicestershire consisting of City of Leicester	46	+	-	+	-	-	
	Rutland	65						
	Leicestershire County	152						

<i>Region</i>	<i>ADNS</i>	<i>Fylke</i>	<i>GIS</i>	<i>B</i>	<i>S/G</i>	<i>P</i>	<i>FG</i>	<i>WG</i>
24		Lincolnshire		+	+	+	+	+
		Lincolnshire County	153					
25		Merseyside consisting of		+	+	+	+	-
		Knowsley District	12					
		Liverpool District	14					
		Sefton District	23					
		St. Helens District	28					
26		East London		+	+	+	+	-
		Greater London Authority	168					
27		South East London		+	+	+	+	-
		Greater London Authority	168					
28		Norfolk		+	+	+	+	+
		Norfolk County	154					
29		Northamptonshire		+	+	+	+	-
		Northamptonshire County	155					
32		Nottinghamshire consisting of		+	+	+	+	+
		City of Nottingham	47					
		Nottinghamshire County	157					
33		Oxfordshire		+	+	+	+	-
		Oxfordshire County	158					
34		Avon consisting of		+	+	+	+	-
		Bath & North East Somerset	37					
		City of Bristol	43					
		South Gloucestershire	68					
		North Somerset	120					
35		Shropshire consisting of						
		Telford and Wrekin	71	+	+	+	+	-
		Shropshire County	159	+	+	+	+	-
36		Somerset		+	+	+	+	-
		Somerset County	160					
37		Staffordshire consisting of		+	+	+	+	-
		City of Stoke-on-Trent	50					
		Staffordshire County	161					
38		Suffolk		+	+	+	+	+
		Suffolk County	162					
39		Isles of Scilly		+	+	+	+	+
		Isles of Scilly	172					
40		Surrey		+	+	+	+	+
		Surrey County	163					
41		East Sussex consisting of		+	+	+	+	+
		Brighton & Hove	42					
		East Sussex County	145					
42		West Sussex		+	+	+	+	+
		West Sussex County	165					
43		Warwickshire		+	+	+	+	-
		Warwickshire County	164					
44		Greater Manchester consisting of		+	+	+	+	-
		Tameside District	30					
		Oldham District	18					
		Rochdale District	19					
		Bury District	5					
		Bolton District	3					
		Salford District	21					
		Trafford District	31					
		Manchester District	15					
		Stockport District	27					
		Wigan District	34					
45		Wiltshire consisting of		+	+	+	+	-
		Swindon	70					
		Wiltshire County	166					

<i>Region</i>	<i>ADNS</i>	<i>Fylke</i>	<i>GIS</i>	<i>B</i>	<i>S/G</i>	<i>P</i>	<i>FG</i>	<i>WG</i>
	46	West Midlands consisting of		+	+	+	+	+
		Birmingham District	2					
		Dudley District	9					
		Sandwell District	22					
		Solihull District	25					
		Walshall District	33					
		Wolverhampton District	36					
		Coventry District	7					
	47	South Yorkshire consisting of		+	+	+	+	+
		Barnsley District	1					
		Doncaster District	8					
		Rotherham District	20					
		Sheffield District	24					
	49	West Yorkshire consisting of						
		Wakefield District	32	+	+	+	+	-
		Kirklees District	11	+	+	+	+	-
		Calderdale District	6	+	+	+	+	-
	50	Beverley-North Yorkshire consisting of		+	+	+	+	-
		York	78					
		Selby District	177					
	51	Humberside consisting of		+	+	+	+	-
		East Riding of Yorkshire	53					
		City of Kingston upon Hull	45					
		North East Lincolnshire	60					
		North Lincolnshire	61					
<i>Wales</i>	53	Gwynedd consisting of						
		Conwy	103	+	+	+	+	+
		Gwynedd	116	+	+	+	+	+
		Isle of Anglesey	115	+	+	+	+	-
	55	Dyfed consisting of						
		Sir Gaerfyrddin – Carmarthenshire	110	+	+	+	+	-
		Sir Ceredigion – Ceredigion	118	+	+	+	+	-
		Sir Benfro – Pembrokeshire	119	+	+	+	+	+
	56	Clwyd consisting of		+	+	+	+	+
		Sir Ddinbych – Denbigshire	108					
		Sir Y Fflint – Flintshire	111					
		Wrecsam – Wrexham	113					
	57	South Glamorgan consisting of						
		Bro Morgannwg – The Vale of Glamorgan	99	+	+	+	+	-
		Glamorgan	117	+	+	+	+	-
		Caerdydd – Cardiff						
	58	Mid Glamorgan consisting of		+	+	+	+	-
		Pen-y-Bont Ar Ogwr – Bridgend	105					
	59	West Glamorgan consisting of						
		Abertawe – Swansea	97	+	+	+	+	-
		Castell-Nedd Port Talbot-Neath Port Talbot	102	+	+	+	+	-
	60	Gwent consisting of		+	+	+	+	-
		Casnewydd – Newport	101					

Foklaring til tabellen:

ADNS = Animal Disease Notification System Code (vedtak 2000/807/EF)

GIS = Administrative Unit Code (områdekode)

B = kjøtt av storfe

S/G = kjøtt av småfe

P = kjøtt av svin

FG = oppdrettsvilt mottakelig for munn- og klauvsjuka

WG = viltlevende vilt mottakelig for munn- og klauvsjuka

+ = godkjent for eksport

- = ikke godkjent for eksport

II

Endringene trer i kraft straks.

30. nov. Nr. 1328 2001**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fiske etter sei nord for 62° N i 2001.**

Fastsatt av Fiskeridepartementet 30. november 2001 med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 5 og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21. Kunngjort 7. desember 2001.

I

I forskrift av 20. desember 2000 nr. 1340 om regulering av fiske etter sei nord for 62° N i 2001 gjøres følgende endring:

§ 15 tredje ledd skal lyde:

Fartøy med torsketråltillatelse, jf. § 3 nr. 3 bokstav a og som er registrert som småtrålere, kan fiske inntil 272 tonn sei rund vekt.

II

Endringen trer i kraft straks.

30. nov. Nr. 1329 2001**Forskrift om endring i forskrift om gebyr til Post- og teletilsynet.**

Fastsatt av Samferdselsdepartementet 30. november 2001 med hjemmel i lov av 23. juni 1995 nr. 39 om telekommunikasjon (teleloven) § 10–1, jf. kgl.res. av 31. august 2001 nr. 949 § 1, lov av 29. november 1996 nr. 73 om formidling av landsdekkende postsendinger (postloven) § 20, jf. kgl.res. av 25. juni 1999 nr. 707, lov av 15. juni 2001 nr. 81 om elektronisk signatur § 23 og § 24 og kgl.res. av 15. juni 2001 nr. 615. Kunngjort 7. desember 2001.

I

I forskrift av 20. mars 2000 nr. 302 om gebyr til Post- og teletilsynet vert det gjort følgende endringar:

Hjemmelfeltet skal lyde:

Fastsett av Samferdselsdepartementet 20. mars 2000 med heimel i lov av 23. juni 1995 nr. 39 om telekommunikasjon (teleloven) § 10–1, jf. kgl.res. av 31. august 2001 nr. 949 § 1, lov av 29. november 1996 nr. 73 om formidling av landsdekkende postsendinger (postloven) § 20, jf. kgl.res. av 25. juni 1999 nr. 707, lov av 15. juni 2001 nr. 81 om elektronisk signatur § 23 og § 24 og kgl.res. av 15. juni 2001 nr. 615.

§ 2 skal lyde:

Forskrifta gjeld innkrevjing av gebyr etter teleloven § 10–1, postloven § 20 og lov om elektronisk signatur § 24 for verksemd som Post- og teletilsynet driv med heimel i lovane.

§ 11 overskrifta og første ledd skal lyde:

§ 11. Gebyr for registrert leverandør og radioforhandlar

Årleg gebyr for registrert leverandør av radio- og teleterminalutstyr er kr 3.000.

§ 16 skal lyde:

Statens teleforvaltningsråd avgjer klage på enkeltvedtak i telesak fastsett med heimel i forskrifta. Samferdselsdepartementet avgjer likevel klage på enkeltvedtak av prinsipiell eller telepolitisk art, etter at Statens teleforvaltningsråd har grunngjeve eit forslag til vedtak.

Samferdselsdepartementet avgjer klage i postsak på enkeltvedtak fastsett med heimel i forskrifta. Arbeids- og administrasjonsdepartementet avgjer likevel klage på enkeltvedtak av konkurranserettsleg karakter.

Samferdselsdepartementet avgjer klage på enkeltvedtak fastsett med heimel i forskrifta i sak om kvalifisert sertifikat for elektronisk signatur.

Klage har ikkje utsetjande verknad med mindre Post- og teletilsynet eller klageinstansen bestemmer det.

II

Endringane trer i kraft 1. desember 2001.

30. nov. Nr. 1330 2001**Forskrift om endring i forskrift om formidling av landsdekkende postsendinger.**

Fastsatt av Samferdselsdepartementet 30. november 2001 med hjemmel i lov av 29. november 1996 nr. 73 om formidling av landsdekkende postsendinger (postloven) § 3, § 4, § 6, § 8, § 11, § 12, § 18, § 20 og § 22, jf. EØS-avtalen vedlegg XI pkt. 5d (direktiv 97/67/EF). Kunngjort 7. desember 2001.

I

I forskrift av 1. juli 1997 nr. 658 om formidling av landsdekkende postsendinger gjøres følgende endring:

§ 15 skal lyde:

Postoperatør skal betale gebyr i samsvar med gjeldende forskrift om gebyr til Post- og teletilsynet.

II

Endringen trer i kraft 1. desember 2001.

30. nov. Nr. 1331 2001**Forskrift om politihøgskolens organisasjon, oppgaver og virksomhet.**

Fastsatt ved kgl.res. 30. november 2001 med hjemmel i lov av 4. august 1995 nr. 53 om politiet § 18 annet ledd. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 7. desember 2001.

§ 1. Organisering

Politihøgskolen er den sentrale utdanningsinstitusjonen for politi- og lensmannsetaten, og er underlagt Politidirektoratet.

Politihøgskolen skal ha et styre med 11 medlemmer, som er øverste organ ved institusjonen. Sjefen for Politihøgskolen (rektor) har på styrets vegne det overordnede ansvar for og ledelse av høgskolens virksomhet og fører tilsyn med denne. Departementet oppnevner medlemmer til styret etter forslag fra Politidirektøren og Kongen i statsråd beskikker sjefen for Politihøgskolen (rektor).

§ 2. Oppgaver

Politihøgskolens oppgaver er:

- gi grunnutdanning for tjeneste i politi- og lensmannsetaten
- gi etter- og videreutdanning for tjeneste i politi- og lensmannsetaten
- drive forsknings- og utviklingsarbeid som er relevant for politi- og lensmannsetaten
- drive opplysningsvirksomhet om politifaglige spørsmål.

§ 3. Utfyllende regler

Politidirektoratet kan gi nærmere regler om:

- høgskolens organisering og virksomhet
- rammeplaner for høgskolens studietilbud
- opptak til høgskolens grunnutdanning
- eksamen mv.
- utvisning av student.

§ 4. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks. Fra den tid forskriften trer i kraft oppheves forskrift gitt ved kgl.res. av 2. august 1991¹ om Politihøgskolens oppgaver, virksomhet og organisering.

¹ Ikke kunngjort i Norsk Lovtidend.

4. des. Nr. 1332 2001**Forskrift om fordeling av jernbaneinfrastrukturkapasitet og innkreving av avgifter for bruk av det nasjonale jernbanenettet (fordelingsforskriften).**

Fastsatt av Samferdselsdepartementet 4. desember 2001 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 100 om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (jernbaneloven) § 6, § 8 og § 16, jf. kgl.res. av 22. november 1996 nr. 1076 og kgl.res. av 4. april 1997 nr. 275, jf. EØS-avtalen vedlegg XIII pkt. 37 (direktiv 91/440/EØF) og pkt. 41a (direktiv 95/19/EF). Kunngjort 7. desember 2001.

*Kapittel 1. Innledende bestemmelser***§ 1–1. Virkeområde**

Forskriften gjelder den som har tilgang til å trafikkere kjørevei som er en del av det nasjonale jernbanenettet, slik dette er definert i forskrift om tillatelse til å drive jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m., samt tilgang til å trafikkere det nasjonale jernbanenettet (tillatelsesforskriften).

§ 1–2. Myndighetene

Jernbaneverket er fordelingsorgan for jernbaneinfrastrukturkapasitet på det nasjonale jernbanenet og tildeler ruteleier basert på blant annet opplysninger fra ansvarlig enhet for trafikkstyring og togledelse.

§ 1–3. Avtaler med infrastrukturforvaltningen

Jernbaneforetak som tildeles infrastrukturkapasitet skal inngå nødvendige administrative, tekniske og finansielle avtaler med infrastrukturforvaltningen.

§ 1–4. Definisjoner

I forskriften her forstås med:

- a) *fordelingsorgan*: den myndighet eller infrastrukturforvaltning som en EØS-stat har utpekt til å fordele jernbaneinfrastrukturkapasitet,
- b) *infrastrukturforvaltning*: ethvert offentlig organ eller foretak som er ansvarlig særlig for å opprette og vedlikeholde jernbaneinfrastrukturen samt for å forvalte kontroll- og sikkerhetssystemene,
- c) *jernbaneforetak*: ethvert privat eller offentlig foretak hvis hovedvirksomhet er transport av gods og/eller passasjerer med jernbane, og der foretaket forplikter seg til å sørge for trekraften,
- d) *jernbaneinfrastruktur*: alle punktene oppført i vedlegg I del A til forordning (EØF) nr. 2598/70 av 18. desember 1970 om fastsettelse av innholdet av de ulike poster i regnskapsskjemaene i vedlegg I til forordning (EØF) nr. 1108/70 (med endringer) unntatt siste strekpunkt som bare for formålet med forskriften her skal lyde: «Bygninger som benyttes til betjening av infrastrukturen»,
- e) *ruteleie*: den infrastrukturkapasitet som er nødvendig for å kjøre et tog mellom to steder innenfor et gitt tidsrom.

Kapittel 2. Fordeling av jernbaneinfrastrukturkapasitet

§ 2–1. Fordeling av infrastrukturkapasitet

Infrastrukturkapasitet fordeles ved tildeling av ruteleier.

Jernbaneverket skal ha oversikt over ledig infrastrukturkapasitet.

§ 2–2. Søknad om ruteleier

Søknad om ruteleier sendes Jernbaneverket med opplysning om hva slags transport som skal utføres samt omfanget og tidspunktene det ønskes ruteleier for, dersom avgangsstedet for tjenesten er plassert i Norge.

Søknaden skal vedlegges dokumentasjon på at virksomheten, jernbaneforetaket eller sammenslutningen har tillatelse eller lisens fra norske myndigheter og/eller den EØS-stat foretaket er etablert i, til å drive slik trafikkvirksomhet som søknaden omfatter, herunder sikkerhets sertifikat fra Statens jernbanetilsyn.

Dersom søknaden berører ruteleier utenfor Norge, skal Jernbaneverket umiddelbart underrette berørte fordelingsorganer. Søkeren kan selv forelegge søknaden for fordelingsorganer i land som søknaden berører, og skal i tilfelle opplyse om dette i søknaden.

Jernbaneverket kan kreve tilleggsopplysninger som har betydning for behandling av søknaden.

§ 2–3. Behandling av søknader om ruteleier fra jernbaneforetak som faller inn under artikkel 10 i direktiv 91/440/EØF, samt jernbaneforetak som skal utføre internasjonal godstransport innenfor Trans European Rail Freight Freeways-samarbeidet (TERFF)

Søknad om ruteleier fra jernbaneforetak som faller inn under artikkel 10 i direktiv 91/440/EØF, samt fra jernbaneforetak som skal utføre internasjonal godstransport innenfor Trans European Rail Freight Freeways-samarbeidet (TERFF), og som Jernbaneverket mottar fra et fordelingsorgan i en annen EØS-stat, skal avgjøres senest en måned etter at alle relevante opplysninger er fremlagt. Jernbaneverket kan avvise en søknad og skal da umiddelbart underrette det fordelingsorgan som søknaden ble sendt til.

Dersom søknaden er sendt til Jernbaneverket, skal Jernbaneverket sammen med de øvrige fordelingsorganer avgjøre søknaden så snart som mulig og senest to måneder etter den dato da alle relevante opplysninger er fremlagt.

§ 2–4. Fordeling av ruteleier og fastsettelse av ruteplaner

Ruteleier skal fordeles på et rimelig og ikke-diskriminerende grunnlag som gir en effektiv og optimal bruk av jernbaneinfrastrukturen.

Dersom tidsrommet som det søkes ruteleie for, kommer i konflikt med den ruteplan som gjelder for perioden, gis trafikken i ruteplanen fortrinnsrett.

Jernbaneverket fastsetter ruteplaner. Ved ruteplanendringer avgjør departementet etter at alle parter er blitt hørt, hvem som skal tildeles ruteleier på de ulike tidspunkt, dersom det ikke oppnås enighet mellom foretakene og Jernbaneverket. Eksisterende trafikk kan gis fortrinn ved ruteendring.

Jernbaneverket kan på ikke-diskriminerende grunnlag og innenfor rammen av forskriften her fastsette nærmere forskrifter for fordeling av ruteleier. Slike forskrifter skal være kunngjort senest samtidig med oppstart av ny ruteplanjustering, jf. også § 2–5 og § 2–6.

§ 2–5. Fortrinnsrett for visse typer transport

Ved ruteendring gis følgende former for jernbanetransport fortrinnsrett:

- a) tjenester som ytes av hensyn til offentligheten, som definert i forordning (EØF) nr. 1191/69 av 26. juni 1969,

- b) tjenester som utføres helt eller delvis på infrastruktur som er bygget eller utviklet spesielt for slike tjenester (f.eks. høyhastighetslinjer eller særskilte godslinjer), jf. dog EØS-avtalens artikler 53, 54 og 57.

Departementet kan på ikke-diskriminerende grunnlag og med forbehold om EØS-avtalens artikler 53, 54 og 57 gi jernbaneforetak som utfører visse typer tjenester, eller som utfører dem i visse områder, særretter med hensyn til fordeling av infrastrukturkapasitet dersom rettene er nødvendige for å sikre offentlige tjenester på et tilfredsstillende nivå eller effektiv bruk av infrastrukturkapasiteten eller å sørge for finansiering av ny infrastruktur.

§ 2–6. Avslag på grunn av kapasitetsproblemer

Den som har fått avslag på sin søknad på grunn av begrenset jernbaneinfrastrukturkapasitet, kan be Jernbaneverket om å få vurdert sin søknad på nytt ved neste ruteplanjustering for den omsøkte strekning. Datoene for slike justeringer og andre administrative ordninger i forbindelse med ruteplanleggingen skal være tilgjengelig for de berørte parter.

Kapittel 3. Kjøreveisavgift

§ 3–1. Kjøreveisavgift

Kjøreveisavgift skal fastsettes ut fra de prinsipper som er nedfelt i direktiv 95/19/EF, der det særlig kan tas hensyn til tjenestens art og varighet, markedssituasjon og jernbaneinfrastrukturens art og grad av slitasje.

Avgift for tjenester av tilsvarende art i samme marked skal innkreves uten diskriminering.

Avgjørelsen kan påklages til departementet, jf. § 4–2.

Avgiften skal betales til infrastrukturforvaltningen.

Kapittel 4. Avsluttende bestemmelser

§ 4–1. Endringer i kvalitet og kapasitet på det nasjonale jernbanenettet

Infrastrukturforvaltningen skal så snart som mulig underrette jernbaneforetak som bruker dens infrastruktur om alle viktige endringer i kvaliteten eller kapasiteten til den berørte infrastruktur.

§ 4–2. Saksbehandlingsregler

Dersom ikke annet er særskilt bestemt i forskriften her, gjelder forvaltningslovens saksbehandlingsregler.

Klage på fordeling av infrastrukturkapasitet eller innkreving av avgifter skal være avgjort innen to måneder etter at alle nødvendige opplysninger er fremlagt.

§ 4–3. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2002. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift av 10. juli 1997 nr. 782 om fordeling av jernbaneinfrastrukturkapasitet og innkreving av avgifter for bruk av det nasjonale jernbanenettet.

4. des. Nr. 1333 2001

Forskrift om tillatelse til å drive jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m., samt tilgang til å trafikkere det nasjonale jernbanenettet (tillatelsesforskriften).

Fastsatt av Samferdselsdepartementet 4. desember 2001 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 100 om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (jernbaneloven) § 2, § 4, § 5, § 6, § 7, § 8, § 11, § 13, § 15 og § 16, jf. kgl.res. av 22. november 1996 nr. 1076 og kgl.res. av 4. april 1997 nr. 275, jf. EØS-avtalen vedlegg XIII pkt. 37 (direktiv 91/440/EØF), pkt. 42a (direktiv 95/18/EF) og pkt. 41a (direktiv 95/19/EF). Kunngjort 7. desember 2001.

Kapittel 1. Innledende bestemmelser

§ 1–1. Virkeområde

Forskriften gjelder tillatelse til å drive jernbane, herunder sporvei, tunnelbane, forstadsbane og lignende sporbundet transportmiddel, samt tilgang til å trafikkere det nasjonale jernbanenettet.

Krav til rullende materiell og kjørevei, samt nærmere krav til organisasjon, kompetanse mv. gis i egne forskrifter.

§ 1–2. Unntak

Forskriften gjelder ikke for:

- bruksbane samt museums- og hobbypreget jernbanevirksomhet, når banen ikke krysser offentlig vei, ikke er knyttet til det nasjonale jernbanenettet, og banen for øvrig ikke utgjør en vesentlig trafikksikkerhetsrisiko,
- bruksbane innenfor et avgrenset bedriftsområde,
- kabelbane som reguleres i egne forskrifter.

§ 1–3. Jernbaneverket

Jernbaneverket er, for så vidt gjelder drift av kjørevei, trafikkstyring og museumstogkjøring i regi av Norsk Jernbanemuseum, unntatt fra å søke Statens jernbanetilsyn om tillatelse til å drive jernbanevirksomhet etter forskriften her, men skal for øvrig følge de bestemmelser som er fastsatt i eller i medhold av jernbaneloven, herunder innhente godkjenninger og være underlagt tilsyn og kontroll fra Statens jernbanetilsyn.

§ 1-4. Statens jernbanetrafikkselskap

Statens jernbanetrafikkselskap (NSB BA) er, for så vidt gjelder trafikkvirksomhet og drift av egne bruksbaner, unntatt fra å inneha tillatelse for å drive jernbanevirksomhet etter forskriften her fram til 15. mars 2003, men må ha slik tillatelse for å utføre slike internasjonale transporter som framgår av artikkel 10 i direktiv 91/440/EØF og internasjonale godstransporter innenfor TERFF. For øvrig skal NSB BA følge de bestemmelser som er fastsatt i eller i medhold av jernbaneloven, herunder innhente godkjenninger og være underlagt tilsyn og kontroll fra Statens jernbanetilsyn.

§ 1-5. Myndighetene

Samferdselsdepartementet gir tilgang til å trafikkere det nasjonale jernbanenettet etter § 2-2.

Statens jernbanetilsyn gir tillatelse til å drive jernbanevirksomhet og utsteder sikkerhets sertifikat.

Statens jernbanetilsyn fører tilsyn og kontroll mv. med jernbanevirksomhetene.

Statens jernbanetilsyn kan i forskrift eller enkeltvedtak fastsette nærmere krav til og vilkår for å drive jernbanevirksomhet for å ivareta hensynet til en sikker og hensiktsmessig trafikkavvikling samt miljø etter jernbaneloven § 6, og kan gi nærmere bestemmelser til forskriften her.

Statens jernbanetilsyn kan i forskrift fastsette at Jernbaneverket skal ha fullmakt til å sette i verk umiddelbare tiltak for å ivareta en sikker og hensiktsmessig trafikkavvikling i forbindelse med utøving av trafikkstyring på statens jernbanenett.

Statens jernbanetilsyn godkjenner rullende materiell og kjørevei etter jernbaneloven § 4 og § 5 og kan i forskrift fastsette vilkår for slike godkjenninger.

§ 1-6. Definisjoner

I forskriften her forstås med:

- a) *det nasjonale jernbanenettet*: det jernbanenettet som Jernbaneverket som statens fordelingsorgan for infrastrukturkapasitet har ansvaret for å fordele,
- b) *internasjonal sammenslutning*: enhver sammenslutning av minst to jernbaneforetak etablert i ulike EØS-stater med sikte på å drive internasjonal transportvirksomhet mellom EØS-stater,
- c) *jernbaneforetak*: ethvert privat eller offentlig foretak hvis hovedvirksomhet er transport av gods og/eller passasjerer med jernbane, og der foretaket forplikter seg til å sørge for trekkraften,
- d) *kombinert godstransport*: artikkel 1 i direktiv 92/106/EØF,
- e) *lisens*: en tillatelse utstedt til et foretak i en EØS-stat, der det anerkjennes som jernbaneforetak i henhold til direktiv 95/18/EF. Anerkjennelsen kan begrenses til utøvelsen av visse former for transport og er betinget av at vilkårene i kapittel 3 i forskriften her er oppfylt,
- f) *regional transport*: transporttjenester utført for å møte transportbehovet i en region,
- g) *sikkerhets sertifikat*: en anerkjennelse av at et jernbaneforetak i en EØS-stat som faller inn under artikkel 10 i direktiv 91/440/EØF, eller som skal utføre internasjonal godstransport innenfor Trans European Rail Freight Freeways-samarbeidet (TERFF), oppfyller de samme sikkerhetskrav som gjelder for nasjonale jernbaneforetak som trafikkerer det nasjonale jernbanenettet,
- h) *tillatelse til å drive trafikkvirksomhet på det nasjonale jernbanenettet*: en tillatelse som omfatter vilkårene for lisens og vilkårene for sikkerhets sertifikat,
- i) *transport i byer og forsteder*: transporttjenester utført for å møte transportbehov i en bykjerne eller et byområde, samt transportbehov mellom denne bykjerne eller dette byområdet og forstedene.

Kapittel 2. Tilgang til å trafikkere det nasjonale jernbanenettet**§ 2-1. Virksomheter som har tilgang til å trafikkere det nasjonale jernbanenettet**

Følgende virksomheter har tilgang til å trafikkere kjørevei som er en del av det nasjonale jernbanenettet under forutsetning av at virksomheten har eller får tillatelse til å drive jernbanevirksomhet etter forskriften her:

- a) statens jernbanetrafikkselskap (NSB BA) og datterselskaper til dette,
- b) virksomheter som faller inn under artikkel 10 i direktiv 91/440/EØF, dvs. internasjonale sammenslutninger av jernbaneforetak og jernbaneforetak som utfører internasjonal kombinert transport samt jernbaneforetak som skal utføre internasjonal godstransport innenfor Trans European Rail Freight Freeways-samarbeidet (TERFF) og som har lisens i henhold til direktiv 95/18/EF for den virksomhet som skal utføres og sikkerhets sertifikat etter forskriften her,
- c) virksomheter som departementet etter § 2-2 har gitt tilgang til å trafikkere det nasjonale jernbanenett.

Den som har tilgang til å trafikkere kjørevei som er en del av det nasjonale jernbanenettet, må søke Jernbaneverket om ruteleier for å utøve tilgangsrettigheten, jf. fordelingsforskriften.

§ 2-2. Virksomheter som kan søke om tilgang til å trafikkere det nasjonale jernbanenettet

Følgende virksomheter kan søke departementet om tilgang til å trafikkere kjørevei som er en del av det nasjonale jernbanenettet under forutsetning av at virksomheten har eller får tillatelse til å drive jernbanevirksomhet etter forskriften her:

- a) jernbaneforetak, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m., hvis virksomhet omfatter bare transport i byer og forsteder eller regional transport på egen kjørevei,

- b) jernbaneforetak som vil drive gods- og/eller persontransport på deler av jernbanenettet hvor Statens jernbanetrafikkselskap har innstilt slik trafikk,
 - c) museums- og hobbypreget trafikkvirksomhet.
- Tilgang etter bokstav a og b gis i tilfeller hvor dette vil bidra til en hensiktsmessig trafikkavvikling.

Kapittel 3. Vilkår for tillatelse til å drive jernbanevirksomhet

§ 3–1. Tillatelse til å drive jernbanevirksomhet

Tillatelse til å drive jernbanevirksomhet kan, dersom særlige grunner ikke taler mot det, gis til virksomhet som kan godtgjøre at den kan oppfylle kravene til vandel, til økonomisk evne, til organisasjon og faglig dyktighet, samt oppfylle sikkerhetskravene fastsatt i eller i medhold av jernbaneloven og kravene til dekning for erstatningsansvar som kan oppstå på grunn av virksomheten.

Til drift av kjørevei ligger ansvaret for trafikkstyring. Statens jernbanetilsyn kan gi tillatelse til at ansvaret overføres til andre.

§ 3–2. Vandel

Eier av virksomheten må ha god vandel. Er eieren en juridisk person må daglig leder oppfylle kravet. Det kan i tillegg stilles krav om at andre personer i ledelsen oppfyller kravet til god vandel.

Kravet til god vandel er oppfylt når personer som nevnt i første ledd:

- a) ikke er dømt for alvorlige straffbare forhold, herunder overtredelse av forretningsmessig art,
- b) ikke er slått konkurs,
- c) ikke er dømt for alvorlige eller gjentatte brudd på sosialrettslige eller arbeidsrettslige forpliktelser, herunder forpliktelser som følger av arbeidervern- og arbeidsmiljølovgivning.

§ 3–3. Økonomisk evne

Virksomheten må dokumentere ved en realistisk forretningsplan at den har tilfredsstillende økonomisk evne.

Kravet til økonomisk evne er oppfylt når virksomheten kan godtgjøre at det i et tidsrom på tolv måneder kan oppfylle sine løpende og potensielle forpliktelser, som skal være vurdert på et realistisk grunnlag.

§ 3–4. Organisasjon og faglig dyktighet

Virksomheten må være organisert på en slik måte at den fremtrer som en selvstendig virksomhet med tilstrekkelig faglig dyktighet for å utføre den virksomhet som tillatelsen omfatter, slik at sikkerheten i forhold til de reisende, eget personell, tredjemann og omgivelsene ellers blir ivaretatt.

Kravet til faglig dyktighet er oppfylt når:

- a) virksomheten i sin ledelsesorganisasjon har den kunnskap og/eller erfaring som er nødvendig for å utøve sikker og effektiv driftskontroll og overvåking av driftsformene angitt i tillatelsen,
- b) personellet som er ansvarlig for sikkerheten, er fullt kvalifisert for sitt arbeidsområde,
- c) personellet og organisasjonen er i stand til å sørge for at tjenesten som ytes, holder et høyt sikkerhetsnivå.

§ 3–5. Ansvar for virksomheten

Ansvaret for virksomheten ligger hos den som har fått tillatelsen. Ansvarer omfatter blant annet at virksomheten drives på en sikkerhetsmessig forsvarlig måte, og at vilkårene som er satt for virksomheten i eller i medhold av lov er oppfylt.

§ 3–6. Forsikring/garanti

Virksomheten skal være tilstrekkelig forsikret eller ha garanti for erstatningsansvar som kan oppstå på grunn av virksomheten, herunder dekning av erstatningsansvar i tilfelle ulykker, særlig når det gjelder passasjerer, bagasje, frakt, post og tredjemann.

§ 3–7. Særskilte krav til trafikkvirksomhet

Departementet kan stille krav om at transportvilkår, billettsystem, takster og ruteplaner skal være godkjent av departementet, i den grad dette ikke er i strid med EØS-avtalen, og fylkeskommunen ikke har slik myndighet etter jernbaneloven § 7 annet ledd.

Departementet skal godkjenne transportvilkår for virksomheter som driver ordinær persontransport.

Departementet skal godkjenne tilleggsavgift for reisende uten gyldig billett.

§ 3–8. Særskilte krav til drift av kjørevei

Statens jernbanetilsyn kan i forskrift eller enkeltvedtak stille krav om støyskjerming og gjerdehold.

§ 3–9. Vilkår for tillatelse til å drive bruksbane samt museums- og hobbypreget jernbanevirksomhet

Vilkårene i dette kapitlet gjelder tilsvarende for drift av bruksbane samt museums- og hobbypreget jernbanevirksomhet så langt de er relevante for den virksomhet som skal drives.

Kapittel 4. Søknad om tillatelse til å drive jernbanevirksomhet

§ 4–1. Søknad

Søknad om tillatelse til å drive jernbanevirksomhet (kjørevei, trafikkstyring og/eller trafikkvirksomhet) sendes Statens jernbanetilsyn.

For søknad om tillatelse til å drive bruksbane samt museums- og hobbypreget jernbanevirksomhet gjelder kapittel 6.

Tilsynet kan fastsette nærmere retningslinjer om hvordan søknad skal utformes, og kan kreve tilleggsopplysninger utover det som følger av § 4-2, § 4-3 og § 4-4, herunder at søker vedlegger uavhengig sikkerhetsvurdering av den virksomhet det søkes om tillatelse til å drive.

§ 4-2. *Krav til søknadens innhold*

Søknaden skal inneholde:

- a) søkerens navn, adresse samt firmaattest,
- b) politiattest for personer nevnt i § 3-2,
- c) opplysninger om øvrig virksomhet som søkeren eier, driver eller har økonomisk interesse i, og søkerens eventuelle tidligere engasjement som eier mv. i jernbanevirksomhet; herunder eventuelt årsak til opphør av virksomheten,
- d) beskrivelse av den virksomhet som skal drives, herunder organisasjonsplan,
- e) forretningsplan som dokumenterer økonomisk evne.

For vurdering av foretakets økonomiske evne, skal søkeren fremlegge årsregnskap eller, dersom dette ikke er mulig, årsbalansen. Det skal videre gis detaljerte opplysninger om:

- disponible midler, herunder tilgodehavende i bank, bevilget kassekreditt og lån,
- kapital og aktiva som kan stilles som sikkerhet,
- driftskapital,
- relevante kostnader, herunder anskaffelseskostnader og å kontobetalinger i forbindelse med kjøretøy, grunn, bygninger, anlegg og rullende materiell,
- kostnader som påhviler foretakets aktiva.

Opplysninger skal dokumenteres gjennom en revisjonsberetning og egnet dokumentasjon fra bank, revisor eller autorisert regnskapsfører,

- f) opplysning om for hvor lang tid tillatelsen ønskes,
- g) opplysninger om faglig kompetanse i virksomheten, herunder kvalifikasjonskrav til ledende personell med sikkerhetsansvar,
- h) opplysninger om opplæringsprogrammer, særlig med hensyn på sikkerhet,
- i) opplysninger om hvorledes systematiske tiltak som skal sikre at jernbanevirksomhetens aktiviteter planlegges, organiseres og utføres i samsvar med de krav som er fastsatt i eller i medhold av jernbaneloven og som har betydning for trafikkikkerheten, vil bli gjennomført,
- j) opplysninger om forsikring eller garanti for erstatningsansvar som kan oppstå på grunn av virksomheten.

§ 4-3. *Tilleggskrav til søknadens innhold for søkere som skal drive trafikkvirksomhet*

For søkere som skal drive trafikkvirksomhet skal søknaden også inneholde:

- a) opplysninger om hvilken kjørevei som forutsettes trafikkert,
- b) opplysninger om hvordan virksomheten vil identifisere og iverksette tiltak for å sikre kontroll med særskilte risikoforhold som trafikkvirksomheten måtte medføre,
- c) detaljert organisasjonsplan for den del av virksomheten som omfatter person- og godstransport,
- d) opplysninger om kvalifikasjonskrav til personell som skal føre og ledsage tog,
- e) opplysninger som dokumenterer at personellet som skal føre og ledsage tog har den opplæring som er nødvendig for å kunne overholde de trafikkregler som gjelder for den aktuelle kjørevei og den opplæring som er nødvendig for å oppfylle øvrige sikkerhetskrav personellet pålegges av hensyn til togtrafikken,
- f) opplysninger som sannsynliggjør at søkeren er i stand til å skaffe seg godkjent rullende materiell inkludert trekkraft,
- g) opplysninger om det rullende materiellets art og vedlikehold, særlig med hensyn til sikkerhetsstandarder.

Søkere som primært driver trafikkvirksomhet, må legge ved opplysninger om egen privat kjørevei knyttet til det nasjonale jernbanenettet. Opplysningene skal dekke relevante temaer som er nevnt i § 4-4.

§ 4-4. *Tilleggskrav til søknadens innhold for søkere som skal drive kjørevei og trafikkstyring*

For søkere som skal drive kjørevei og trafikkstyring skal søknaden også inneholde:

- a) opplysninger om aktuelle driftsformer,
- b) opplysninger om hvordan virksomheten vil identifisere og iverksette tiltak for å sikre kontroll med særskilte risikoforhold som drift av kjørevei og trafikkstyring måtte medføre,
- c) detaljert organisasjonsplan for den del av virksomheten som omfatter drift av kjøreveien samt trafikkstyring,
- d) opplysninger om kjøreveiens art og vedlikehold, særlig med hensyn til sikkerhetsstandarder,
- e) opplysninger om prinsipper for trafikkstyring,
- f) opplysninger om planer for utvikling av bestemmelser for sikker trafikkavvikling på kjøreveien.

Kapittel 5. Sikkerhetssertifikat

§ 5-1. *Krav om sikkerhetssertifikat*

Lisensierte jernbaneforetak som faller inn under artikkel 10 i direktiv 91/440/EØF og jernbaneforetak som skal

utføre internasjonal godstransport innenfor Trans European Rail Freight Freeways-samarbeidet (TERFF), må ha sikkerhetssertifikat for å trafikere det nasjonale jernbanenettet.

§ 5-2. Søknad

Søknad om sikkerhetssertifikat sendes Statens jernbanetilsyn.

Søknaden skal inneholde dokumentasjon som nevnt i § 4-3.

Foretaket må videre godtgjøre at det har tilstrekkelig forsikring eller garanti som nevnt i § 3-6.

Kapittel 6. Søknad om tillatelse til å drive bruksbane samt museums- og hobbypreget jernbanevirksomhet

§ 6-1. Tillatelse til å drive bruksbane, samt museums- og hobbypreget jernbanevirksomhet

Bruksbane samt museums- og hobbypreget jernbanevirksomhet som ikke omfattes av unntaket i § 1-2, må ha tillatelse fra Statens jernbanetilsyn. Skal virksomheten utøves på det nasjonale jernbanenettet, kreves i tillegg tilgang fra departementet, jf. § 2-2.

§ 6-2. Søknad

Søknad om tillatelse til å drive bruksbane samt museums- og hobbypreget jernbanevirksomhet sendes Statens jernbanetilsyn.

Tilsynet kan fastsette nærmere retningslinjer om hvordan søknad skal utformes, og kan kreve tilleggsopplysninger utover det som følger av § 6-3, herunder at søker vedlegger uavhengig sikkerhetsvurdering av den virksomhet det søkes om tillatelse til å drive.

§ 6-3. Krav til søknadens innhold

Søknaden skal inneholde:

- a) søkerens navn og adresse, og hvem som skal være ansvarlig for virksomheten,
- b) beskrivelse av den virksomhet som skal drives, herunder organisasjon, økonomi og finansiering,
- c) opplysning om for hvor lang tid tillatelsen ønskes,
- d) opplysninger om kjøreveien og det rullende materiellets art og vedlikehold, særlig med hensyn til sikkerhetsstandarder,
- e) opplysninger om hvorledes systematiske tiltak som skal sikre at jernbanevirksomhetens aktiviteter planlegges, organiseres og utføres i samsvar med de krav som er fastsatt i eller i medhold av jernbaneloven og som har betydning for trafiksikkerheten, vil bli gjennomført,
- f) opplysning om faglig kompetanse i virksomheten, herunder kvalifikasjonskrav til personell med sikkerhetsansvar,
- g) opplysninger om forsikring eller garanti for erstatningsansvar som kan oppstå på grunn av virksomheten.

Kapittel 7. Administrative bestemmelser

§ 7-1. Tilsyn og kontroll

Tilsynet utøver tilsyn og kontroll med jernbanevirksomhet og skal gis adgang til innsyn i nødvendige dokumenter for å påse at vilkårene er oppfylt. Enhver plikter å gi tilsynet de opplysninger det krever for å utføre sine oppgaver, samt for samme formål å gi tilsynsmyndigheten adgang til anlegg, utstyr og annet materiell knyttet til jernbanevirksomheten.

Tilsynet kan gi pålegg om korrigerende tiltak.

Tilsynet kan påby stans av driften helt eller delvis når sikkerhetsmessige hensyn krever det, og kan om nødvendig kreve politiets hjelp til å gjennomføre påbudet.

§ 7-2. Tvangsmulkt

Tilsynet kan i pålegg til jernbanevirksomheten fastsette en løpende tvangsmulkt for hver dag som går etter utløpet av den frist som er satt for oppfylling av pålegget, og fram til pålegget er oppfylt. Tilsynet kan frafalle påløpt tvangsmulkt.

Tvangsmulktens størrelse skal fastsettes under hensyn til hvor viktig det er at pålegget blir gjennomført og hvilke kostnader det antas å medføre.

Tvangsmulkt er tvangsgrunnlag for utlegg.

§ 7-3. Tilbakekall av tilgang til å trafikere det nasjonale jernbanenettet

Tilgang til å trafikere det nasjonale jernbanenettet kan trekkes tilbake dersom vilkårene som er stilt for tilgangen, herunder sikkerhetssertifikat, ikke er oppfylt.

Videre kan tilgangen trekkes tilbake når den ikke er benyttet senest seks måneder fra den er utstedt, eventuelt at virksomheten er opphørt i seks måneder.

§ 7-4. Omfang, varighet og tilbakekall av tillatelse til å drive jernbanevirksomhet

Tillatelse kan gis for et begrenset tidsrom eller inntil videre, og kan gjelde en bestemt strekning og bestemt type transport. Tillatelsen kan ikke overdras til andre. For jernbaneforetak kan tilsynet fastsette at det skal foretas ny vurdering av tillatelsen hvert femte år.

Tillatelse kan trekkes tilbake dersom vilkårene ikke er oppfylt. Ved konkursbehandling eller tilsvarende behandling skal tillatelsen trekkes tilbake, dersom det ikke er realistiske muligheter for en tilfredsstillende finansiell omstrukturering innen en rimelig frist.

Videre kan tillatelsen trekkes tilbake når den ikke er benyttet senest seks måneder fra den er utstedt, eventuelt at virksomheten er opphørt i seks måneder. Dersom virksomhetens særlige karakter tilsier det, kan det søkes om at det fastsettes en lengre frist for å starte opp virksomheten.

Dersom tillatelsen trekkes tilbake på grunn av at kravet til økonomisk evne ikke er oppfylt, kan tilsynet mens jernbaneforetaket omorganiseres, utstede midlertidig tillatelse med en maksimums gyldighetstid på seks måneder, forutsatt at sikkerheten er tilstrekkelig ivaretatt.

§ 7-5. Skifte av daglig leder og endring i eierforhold

Skifte av ansvarlig daglig leder i virksomheten skal godkjennes av Statens jernbanetilsyn.

Dersom det skal foretas endring i virksomhetens eierforhold, f.eks. fusjon, overtakelse eller større endringer i eiersammensetningen, skal Statens jernbanetilsyn varsles. Tilsynet kan kreve at det skal søkes om ny tillatelse etter forskriften her. Virksomheten kan fortsette mens søknaden behandles, dersom sikkerheten blir tilstrekkelig ivaretatt.

Kapittel 8. Saksbehandlingsregler m.m.

§ 8-1. Saksbehandlingsregler

Dersom ikke annet er særskilt bestemt i forskriften her, gjelder forvaltningslovens saksbehandlingsregler.

Søknad om tillatelse avgjøres snarest mulig og senest tre måneder etter den dato da alle nødvendige opplysninger er fremlagt.

§ 8-2. Underretning til andre myndigheter

Dersom det hersker alvorlig tvil om et jernbaneforetak med lisens utstedt av myndighet i en annen EØS-stat oppfyller kravene i direktiv 95/18/EF, skal tilsynet uten ugrunnet opphold underrette den lisensutstedende myndighet i vedkommende EØS-stat om dette.

Ved utstedelse, tilbakekall eller endring av lisens skal tilsynet så snart som mulig gi departementet beskjed om dette slik at departementet umiddelbart kan varsle Den faste komité om dette.

Kapittel 9. Avsluttende bestemmelser

§ 9-1. Overgangsbestemmelser

Konsesjoner for jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane gitt før jernbaneloven trådte i kraft, skal gjelde med de tilpasninger som følger av at konsesjonsplikten for anlegg av jernbane er opphevet. Slike konsesjoner gjelder til de løper ut, dog ikke utover 10 år fra 1. juli 1993, dersom ikke annet følger av EØS-avtalen.

§ 9-2. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2002. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift av 10. juli 1997 nr. 781 om tillatelse til å drive jernbaneverksamhet, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. og forskrift av 22. juli 1994 nr. 746 om krav til anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m.

4. des. Nr. 1334 2001

Forskrift om krav til jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (kravforskriften).

Fastsatt av Statens jernbanetilsyn 4. desember 2001 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 100 om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (jernbaneloven) § 4, § 5 og § 6, jf. forskrift av 4. desember 2001 nr. 1333 om tillatelse til å drive jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m., samt tilgang til å trafikere det nasjonale jernbanenettet (tillatelsesforskriften) § 1-5, jf. EØS-avtalen vedlegg XIII pkt. 37 (direktiv 91/440/EØF), pkt. 42a (direktiv 95/18/EF) og pkt. 41a (direktiv 95/19/EF). Kunngjort 7. desember 2001.

Del I. Generelle bestemmelser

Kapittel 1. Innledende bestemmelser

§ 1-1. Virkeområde

Forskriften gjelder den som driver jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m.

§ 1-2. Definisjoner

I forskriften her forstås med:

- trafikksikkerhet*: jernbaneverksamhetens evne/egenskap til å unngå tap av menneskeliv og unngå alvorlig personskade ved trafikkavvikling,
- sikkerhetsstyring*: koordinerte aktiviteter for å rettlede og styre organisasjonen når det gjelder trafiksikkerhet,
- system for sikkerhetsstyring*: et styringssystem for å rettlede og styre organisasjonen når det gjelder trafiksikkerhet.

Kapittel 2. Overordnede prinsipper for arbeidet med trafikkikkerhet

§ 2-1. *Kontinuerlig forbedring av trafikkikkerheten*

Jernbanevirksomhet skal planlegges, organiseres og utføres med det formål å kontinuerlig forbedre trafikkikkerheten.

§ 2-2. *Reduksjon av risiko så langt det med rimelighet er gjennomførbart*

Risiko for tap av menneskeliv eller alvorlig personskade skal reduseres så langt det med rimelighet er gjennomførbart.

§ 2-3. *Etablering av barrierer mot alvorlige konsekvenser av enkeltfeil*

Jernbanevirksomhet skal planlegges, organiseres og utføres med henblikk på at enkeltfeil ikke skal føre til tap av menneskeliv eller alvorlig personskade.

Kapittel 3. Krav til styring og oppfølging av trafikkikkerheten

§ 3-1. *Krav om sikkerhetsstyring og system for sikkerhetsstyring*

Den som driver jernbanevirksomhet skal sørge for at det utøves sikkerhetsstyring i virksomheten og at det etableres et system for sikkerhetsstyring. Systemets omfang, innhold og dokumentasjon skal være tilpasset virksomhetens behov og den aktivitet som drives.

Dersom systemet for sikkerhetsstyring utgjør en integrert del av andre styringssystem, skal det klart fremgå hvilke deler som omhandler styring og oppfølging av trafikkikkerheten.

Systemet for sikkerhetsstyring skal som et minimum inneholde dokumentasjon som viser:

- a) virksomhetens mål for trafikkikkerhet,
- b) de etablerte planer for å nå trafikkikkerhetsmålene,
- c) myndighetskrav og de etablerte interne krav til trafikkikkerhet samt prosedyrene for å ivareta disse,
- d) planlagte og gjennomførte analyser som er nødvendige for å identifisere forhold som kan føre til tap av menneskeliv eller alvorlig personskade samt oppfølging av resultatene fra analysene,
- e) de etablerte kriterier for akseptabel risiko for uønskede hendelser i virksomheten samt vurderingene som ligger til grunn for utformingen av kriteriene,
- f) de etablerte ledelses- og ansvarsforhold som er av betydning for trafikkikkerheten,
- g) de etablerte krav til faglig dyktighet for personell som utøver arbeidsoppgaver av betydning for trafikkikkerheten i den grad de ikke inngår i punkt c,
- h) de etablerte krav til helse for personell som utøver arbeidsoppgaver av betydning for trafikkikkerheten i den grad de ikke inngår i punkt c,
- i) de etablerte beredskapsplaner i den grad de ikke inngår i punkt c,
- j) de etablerte krav til intern granskning og rapportering av ulykker o.l. i den grad de ikke inngår i punkt c,
- k) de etablerte krav til drift av kjørevei, trafikkstyring og trafikkvirksomhet i den grad de ikke inngår i punkt c,
- l) de etablerte krav til kjørevei og rullende materiell i den grad de ikke inngår i punkt c,
- m) at det er etablert prosedyrer for identifisering og håndtering av brudd på myndighetskrav og på egne krav av betydning for trafikkikkerheten.

§ 3-2. *Krav om kontroll med dokumenter som inngår i systemet for sikkerhetsstyring*

Dokumenter som inngår i systemet for sikkerhetsstyring skal være under kontroll. Det skal etableres nødvendige prosedyrer for å sikre kontroll med dokumentene.

§ 3-3. *Krav om å følge opp systemet for sikkerhetsstyring*

Den øverste ledelsen skal med planlagte mellomrom gjennomgå organisasjonens system for sikkerhetsstyring for å sørge for at det fortsatt er hensiktsmessig, tilstrekkelig og virker effektivt. Gjennomgangene skal dokumenteres.

Kapittel 4. Krav til mål, planer, interne krav og prosedyrer

§ 4-1. *Krav om å fastsette mål for trafikkikkerhet*

Den som driver jernbanevirksomhet skal fastsette mål for trafikkikkerheten. Målene skal omfatte den aktivitet som drives og utformes slik at resultatene kan sammenlignes med målene.

§ 4-2. *Krav om å etablere planer for å nå trafikkikkerhetsmålene*

Den som driver jernbanevirksomhet skal utarbeide planer som viser hvordan de fastsatte målene for trafikkikkerhet skal oppnås.

§ 4-3. *Krav om å fastsette interne krav og prosedyrer for å ivareta trafikkikkerheten*

Den som driver jernbanevirksomhet skal i nødvendig omfang fastsette interne krav for å ivareta trafikkikkerheten for den aktivitet som drives. De interne kravene skal utfylle kravene i jernbaneloven med forskrifter.

Det skal i nødvendig omfang utarbeides prosedyrer for å rettlede personellet om hvordan myndighetskravene og de interne kravene skal ivaretas.

Kapittel 5. Krav til bruk av analyser og kriterier for akseptabel risiko

§ 5–1. *Krav om å gjennomføre analyser og etablere oppfølgingssystem*

Den som driver jernbanevirksomhet skal planlegge og gjennomføre analyser som er nødvendig for å identifisere forhold som kan føre til tap av menneskeliv eller alvorlig personskade. Slike analyser skal planlegges og gjennomføres på en systematisk og koordinert måte gjennom alle virksomhetsfaser.

Slike analyser skal også planlegges og gjennomføres ved anskaffelser, utbygginger og modifikasjoner samt ved endring av etablerte krav eller ved endring av organisasjon eller arbeidsform dersom endringen kan ha betydning for trafikksikkerheten.

Resultatene fra analysene skal brukes med sikte på å redusere risiko for tap av menneskeliv eller for alvorlig personskade.

Det skal etableres og vedlikeholdes et dokumentert oppfølgingssystem som viser hvordan virksomheten sikrer at formålet med analysene og resultatene av disse blir ivaretatt.

§ 5–2. *Krav om etablering av kriterier for akseptabel risiko*

Den som driver jernbanevirksomhet skal etablere kriterier for akseptabel risiko for uønskede hendelser i virksomheten. Kriteriene skal benyttes i forbindelse med oppfølging av analyser som nevnt i § 5–1.

Ved fastsettelse av kriterier for akseptabel risiko for uønskede hendelser i virksomheten, skal både de uønskede hendelsenes sannsynlighet for å inntreffe og hendelsenes konsekvens vurderes.

Kapittel 6. Krav til organisasjon

§ 6–1. *Krav om klare ansvarsforhold*

Jernbanevirksomheten skal være organisert slik at ansvar for forhold av betydning for trafikksikkerheten klart fremgår. Beskrivelse av ledelses- og ansvarsforhold av betydning for trafikksikkerheten skal til enhver tid foreligge.

§ 6–2. *Krav om at ansvar for sikkerhetsstyring skal ligge til virksomhetens øverste ledelse*

Den øverste ledelse skal peke ut en person i ledelsen som uavhengig av annet ansvar, skal ha ansvar og myndighet som omfatter å sørge for at prosesser som er nødvendige i systemet for sikkerhetsstyring etableres, iverksettes og holdes ved like.

Personell med slikt ansvar skal gis organisasjonsmessig handlefrihet i virksomheten og skal gis informasjon og involveres i forhold til de beslutninger som kan ha betydning for trafikksikkerheten.

§ 6–3. *Krav om tilrettelegging av arbeidsmiljøet*

Øverste ledelse skal legge arbeidsmiljøet til rette for mestring av oppgaver som har betydning for trafikksikkerheten.

Kapittel 7. Krav til faglig dyktighet

§ 7–1. *Krav om sikkerhetskompetanse til rådighet for virksomhetens øverste ledelse*

Den som driver jernbanevirksomhet skal på selvstendig grunnlag være i stand til å vurdere om virksomheten drives på en trafikksikkerhetsmessig forsvarlig måte.

§ 7–2. *Krav om å benytte kvalifisert personell*

Arbeidsoppgaver som er av betydning for trafikksikkerheten må bare utføres av personer med tilstrekkelige kvalifikasjoner.

Personell med ansvar for etablering og oppfølging av systemet for sikkerhetsstyring, skal ha nødvendige sikkerhetsfaglige kvalifikasjoner.

Personell skal gis nødvendig kjennskap til bestemmelser som har betydning for trafikksikkerheten og som er relevante for deres arbeidsoppgaver.

§ 7–3. *Krav om å benytte skikket personell*

Personer som utfører arbeidsoppgaver av betydning for trafikksikkerheten må ikke være uskikket til slik tjeneste på grunn av risikofremmende livsstil (rus etc.) eller atferd.

§ 7–4. *Krav om å fastsette egne kvalifikasjonskrav*

Den som driver jernbanevirksomhet skal fastsette nødvendige krav til kvalifikasjoner hos personell som skal utføre arbeidsoppgaver som er av betydning for trafikksikkerheten.

I tillegg gjelder § 11–6 annet ledd for den som driver kjørevei og § 13–4 annet ledd for den som driver trafikkvirksomhet.

§ 7–5. *Krav om å fastsette opplæringsplaner*

Den som driver jernbanevirksomhet skal fastsette opplæringsplaner, inklusiv oppfriskningskurs og eventuell nødvendig videreutdanning, for personell som skal utføre arbeidsoppgaver som er av betydning for trafikksikkerheten.

Kapittel 8. Krav til helse

§ 8-1. *Krav om tilfredsstillende helse*

Arbeidsoppgaver som er av betydning for trafikksikkerheten må bare utføres av personer med tilfredsstillende helse og må ikke utføres eller forsøkes utført når vedkommende på grunn av sykdom, mangel på søvn eller annen svekkelse ikke kan utføre arbeidet på en fullt ut betryggende måte.

§ 8-2. *Krav om å fastsette egne helsekrav*

Den som driver jernbanevirksomhet skal fastsette nødvendige krav til helsetilstand hos personell som skal utføre arbeidsoppgaver som er av betydning for trafikksikkerheten.

Kapittel 9. Krav til beredskap

§ 9-1. *Krav om beredskap*

Den som driver jernbanevirksomhet skal etablere beredskap for ulykker. Beredskapen skal være basert på resultatet av analyser og være dokumentert i egne beredskapsplaner.

Den som driver trafikkvirksomhet på det nasjonale jernbanenettet, skal avstemme beredskapsplanen med gjeldende beredskapsplan for den aktuelle kjørevei.

§ 9-2. *Krav om verifikasjon av beredskapens effektivitet*

Den som driver jernbanevirksomhet skal regelmessig gjennomføre øvelser eller lignende for å verifisere at den etablerte beredskap vil fungere etter sin hensikt dersom en ulykkessituasjon inntreffer.

Den som driver trafikkvirksomhet og den som driver kjørevei skal samordne aktiviteten som utføres etter første ledd, i den grad det er nødvendig.

Kapittel 10. Krav til intern granskning av ulykker mv. og rapportering til tilsynet

§ 10-1. *Krav om intern granskning av ulykker o.l.*

Den som driver jernbanevirksomhet skal undersøke nestenulykker, ulykker o.l. som inntreffer i virksomheten med henblikk på å hindre gjentakelse.

§ 10-2. *Krav om system for intern rapportering, registrering og oppfølging av ulykker o.l.*

Den som driver jernbanevirksomhet skal etablere og vedlikeholde et system for intern systematisk rapportering, registrering og oppfølging av nestenulykker, ulykker o.l. Det skal fremgå av systemet hvordan korrigerende tiltak iverksettes.

§ 10-3. *Krav om rapportering til tilsynet av ulykker o.l.*

Den som driver jernbanevirksomhet skal uten ugrunnet opphold rapportere til tilsynet om ulykker og uhell med skade på person eller andre uhell og ekstraordinære begivenheter som i årsak, forløp eller følger, berører tilsynets virksomhet. Dessuten skal virksomheten utarbeide statistikk over ulykker og ulykkestilløp som skal sendes tilsynet årlig.

Del II. Spesielle bestemmelser

Kapittel 11. Krav til drift av kjørevei

§ 11-1. *Krav om bestemmelser som angir kjøreveiens begrensninger for rullende materiell*

Den som driver kjørevei skal ha bestemmelser som angir kjøreveiens begrensninger for rullende materiell når det gjelder toglengde, bremselengde, aksellast, lasteprofil, metervekter, tillatte hastigheter m.m.

Bestemmelsene skal godkjennes av tilsynet.

§ 11-2. *Krav om bestemmelser for sikring av personalet*

Den som driver kjørevei skal ha bestemmelser for sikring av personalet ved arbeid i eller i nærheten av sporet.

Bestemmelsene skal godkjennes av tilsynet. Godkjenningen omfatter ikke forhold som reguleres av andre myndigheter.

§ 11-3. *Krav om utarbeidelse av signal- og sikringsprinsipper*

Den som driver kjørevei skal ha utarbeidet prinsipper for tillatte signalmidler og deres plassering, nødvendige signalavstander og sikringssoner samt retningslinjer for sporplaner, forriglingstabeller eller togveislistor.

Prinsippene skal godkjennes av tilsynet.

§ 11-4. *Krav til kontrollrutiner for signal- og sikringsanlegg*

Den som driver kjørevei skal ha rutiner for kontroll og avvikshåndtering av signal- og sikringsanlegg på nye baneanlegg samt på eksisterende anlegg i drift.

§ 11-5. *Krav til teknisk dokumentasjon*

For kjørevei skal det til enhver tid være tilgjengelig oppdatert teknisk dokumentasjon for alle tekniske systemer og komponenter som anvendes. Denne dokumentasjonen skal kunne bekrefte at systemer og komponenter er i

samsvar med de internasjonale og nasjonale standarder som er lagt til grunn for prosjektering og bygging av kjøreveien.

§ 11-6. *Krav til vedlikehold*

Den som driver kjørevei skal fastsette generelle og spesifikke vedlikeholdsrutiner for installasjonene og konstruksjonene som dokumenterer hvilke krav systemene og komponentene må tilfredsstillende for å være i driftsdyktig stand. Vedlikeholdet må sikre at ingen systemer eller konstruksjoner forringes så mye at det fører til funksjonssvikt. Slitasjegrenser for slitasjeutsatte deler skal være angitt. For bærende konstruksjoner og spesielt sikkerhetskritiske komponenter skal tiden for vedlikehold eller utskifting angis, enten i kalendertid eller driftsbelastning.

Den som driver kjørevei skal utarbeide kvalifikasjonskrav for produksjonsenheter og for fagpersonell som skal bygge, vedlikeholde og føre kontroll med kjøreveiens systemer og komponenter.

§ 11-7. *Krav til registrering*

Den som driver kjørevei skal etablere og vedlikeholde et register over de tekniske systemer, konstruksjoner og komponenter som inngår i kjøreveien. Registeret skal identifisere de tekniske systemer, konstruksjoner og komponenter ved hjelp av en hensiktsmessig stedsangivelse.

§ 11-8. *Øvrige krav*

For den som driver kjørevei gjelder i tillegg kravene i kapittel 13 så langt de er relevante.

Kapittel 12. Krav til trafikkstyring

§ 12-1. *Krav om bestemmelser for sikker trafikkavvikling*

Den som driver trafikkstyring skal ha bestemmelser for trafikkavvikling tilpasset banenes sikringsstandard. Bestemmelsene skal ivareta en sikker trafikkavvikling under alle driftssituasjoner, herunder situasjoner med redusert teknisk sikringsstandard. Bestemmelsene skal gjenspeile systemet for trafikkstyring og skal minst inneholde:

- a) bestemmelser om signaler og deres betydning i trafikkavviklingen,
- b) bestemmelser om ansvarsforhold, ordrelinjer og kommunikasjonsprosedyrer i trafikkavviklingen.

Bestemmelsene skal godkjennes av tilsynet.

For statens jernbanenett og tilknyttede private spor fastsettes bestemmelsene som forskrifter av tilsynet.

§ 12-2. *Krav om bestemmelser for skifting*

Den som driver trafikkstyring skal ha bestemmelser for skifting av rullende materiell.

Bestemmelsene skal godkjennes av tilsynet.

§ 12-3. *Krav til trafikkstyring*

Den som driver trafikkstyring skal ha utarbeidet et system for trafikkstyring for å ivareta en sikker og hensiktsmessig trafikkavvikling hvor følgende forhold skal iakttas:

- a) Tog er i trafikkmessig henseende rullende materiell som framføres eller står på kjøreveien.
- b) Hvert tog betegnes med et entydig nummer eller bokstav, og skal fortrinnsvis framføres etter en forhåndsfastsatt rute- og sporplan.
- c) Trafikken i et driftsområde skal styres fra en trafikkstyringssentral som skal være bemannet med personale (trafikkledelse/togledelse) som har nødvendig oversikt over de ulike togs retning, posisjon og rekkefølge. Trafikkstyringssentralen kan gjøre forandringer i togs sporbruk, rekkefølge og møtesteder.
- d) Trafikkledelsen skal ha velegnet utstyr for å overvåke trafikken samt kunne kommunisere med togbetjening og stasjoner innen driftsområdet. Ved nødsituasjoner skal det være gjensidig mulighet til rask kontakt mellom togbetjening og trafikkledelse.
- e) Det skal være klart definerte ansvarsforhold i trafikkstyringen, og det skal være klare ordrelinjer og kommunikasjonsprosedyrer mellom trafikkledelse og trafikkansvarlig stasjons- og togbetjening.
- f) Trafikkavvikling skal foregå etter romblokkprinsippet. Innkjøring til ny blokkstrekning eller sporavsnitt skal kontrolleres av signalsystemer, togmeldingsrutiner eller tilsvarende arrangement som sikrer at et tog ikke kjører inn på besatt strekning eller sporavsnitt. Andre prinsipper for trafikkavvikling kan anvendes dersom like god eller bedre sikkerhet mot sammenstøt mellom tog kan dokumenteres.
- g) Kjøring av tog på strekning som ikke er bekreftet fri for andre tog, skal kun skje etter ordre fra trafikkansvarlig person (togleder). Når tog framføres på strekning som ikke er bekreftet fri for andre tog eller fri for andre hindringer, skal hastigheten reduseres slik at toget til enhver tid kan stoppe på halvparten av synlig foranliggende strekning.
- h) På dobbeltsporede sporvognstrekninger og forstadsbaner hvor hvert spor kun trafikkeres i en retning kan tog og sporvogn rutinemessig framføres på sikt såfremt togenes/vognenes hastighet begrenses slik at de til enhver tid kan stoppe på synlig foranliggende strekning.
- i) Kommunikasjonen mellom trafikkstyringssentral og togbetjening samt all ordregiving i trafikken skal skje i henhold til definerte prosedyrer for å sikre entydighet og unngå misforståelse.
- j) Trafikkstyringssentralen skal være informert om alle arbeider i sporet som kan være til hinder for toggangen, og skal så langt mulig varsle togbetjeningen om slikt arbeid.

Kapittel 13. Krav til trafikkvirksomhet

§ 13–1. Krav om bestemmelser for sikker togframføring

Den som driver trafikkvirksomhet skal følge de bestemmelser som er fastsatt for den kjøreveien trafikkvirksomheten utøves på.

Den som driver trafikkvirksomhet skal ha utarbeidet nødvendige tilleggsbestemmelser for togframføring. Bestemmelsene skal være avstemt med gjeldende regler for den aktuelle kjørevei, og skal minst inneholde:

- a) bestemmelser om sammensetning av tog, bremsekraft, aksellast, lasteprofil, meterveker, tillatte hastigheter m.m.,
 - b) bestemmelser om sikring av last.
- Bestemmelsene som nevnt i annet ledd skal godkjennes av tilsynet.
Transport av farlig gods reguleres i egne forskrifter.

§ 13–2. Krav om kontrollrutiner

Den som driver trafikkvirksomhet skal ha:

- a) bestemmelser for prøving av togenes bremses,
- b) kontrollrutiner for rullende materiell som sikrer at materiellet til enhver tid er i full driftssikker stand.

§ 13–3. Krav til teknisk dokumentasjon

Den som driver trafikkvirksomhet skal til enhver tid ha tilgjengelig oppdatert teknisk dokumentasjon for det rullende materiellet som disponeres. Denne dokumentasjonen skal kunne bekrefte at materiellet er i samsvar med de internasjonale og nasjonale standarder som gjelder.

§ 13–4. Krav til vedlikehold

Den som driver trafikkvirksomhet skal fastlegge generelle og spesifikke vedlikeholdsrutiner for materiellet som dokumenterer hvilke krav materiellet må tilfredsstille for å være i driftsdyktig stand. Vedlikeholdet må sikre at ingen systemer forringes så mye at det fører til funksjonsbortfall. Slitasjegrensere for slitasjeutsatte deler skal være angitt.

Den som driver trafikkvirksomhet skal utarbeide kvalifikasjonskrav for produksjonsenheter, verksteder og fagpersonale som skal bygge, vedlikeholde og føre kontroll med rullende materiell.

§ 13–5. Krav til registrering og identifikasjon

Den som driver trafikkvirksomhet skal etablere og vedlikeholde et register over alt rullende materiell som virksomheten er ansvarlig for. Registeret skal identifisere rullende materiell individuelt.

Registreringsidentifikasjon/bokstav skal være påmalt materiellet. I tillegg skal materiellet påmales informasjon som tilfredsstiller kravene i gjeldende UIC-bestemmelser og andre internasjonale avtaler dersom materiellet skal gå i internasjonal trafikk.

Kapittel 14. Krav til kjørevei

§ 14–1. Krav om godkjenning av kjørevei

Før kjørevei settes i ordinær drift skal den være godkjent av tilsynet. Godkjenningen omfatter ikke forhold som reguleres av andre myndigheter.

Dersom det senere foretas endring av kjøreveien, skal dette skje i henhold til anerkjente normer, og tilsynet skal informeres på forhånd. Tilsynet kan kreve at det skal søkes om ny godkjenning dersom endringen kan påvirke sikkerhet eller miljø.

§ 14–2. Søknad om godkjenning av kjørevei

Søknad om godkjenning av kjørevei sendes tilsynet.

Tilsynet kan kreve at søker får utført en uavhengig sikkerhetsvurdering av den kjørevei, inklusive kontroll- og vedlikeholdsrutiner, som det søkes om godkjenning for.

§ 14–3. Generelle krav til kjørevei

Kjøreveiens tekniske utforming og driftsmessige tilstand skal ivareta hensynet til en sikker og hensiktsmessig trafikkavvikling samt miljø.

Kjørevei skal bygges og vedlikeholdes i henhold til nasjonale og internasjonale standarder. De standarder som legges til grunn skal være akseptert av tilsynet. Tekniske og driftsmessige minimumskrav til prosjektering, bygging og vedlikehold av jernbaner og linjeomlegginger må overholdes.

§ 14–4. Tekniske krav til kjørevei

- a) Det skal foretas harmonisert teknisk utforming og hensiktsmessig vedlikehold av trasé, sporets over- og underbygning, banestrømforsyning, kontaktledningsanlegg, signalanlegg, telekommunikasjonsanlegg og rullende materiell for å oppnå kravene til sikkerhet, funksjonalitet og miljø, herunder støy og vibrasjoner.
- b) Banens traséføring, under- og overbygning samt sporgeometri, skal utformes og vedlikeholdes slik at risiko for avsporinger minimaliseres, og sikker togdrift opprettholdes. Maksimum tillatte grenseverdier for sporfeil, som vindskjevhet, sporutvidelser, høyde- og sidefeil skal fastsettes i forhold til rullende materiells gangegenskaper og tillatte hastigheter.
- c) Traseen skal så langt som mulig legges utenom rasfarlige områder eller områder med ustabile grunnforhold.

Hvis banen likevel må fremføres gjennom slike områder, må det iverksettes tiltak for å oppnå tilstrekkelig sikkerhet, ved installasjon av rasvarslingsanlegg eller hyppige linjevisitasjoner. Kontaktledning og spor må sikres mot trefall e.l.

- d) Stasjonsanlegg og plattformer må utformes og utstyres slik at trafikken kan foregå sikkert og effektivt. Plattformer må ha tilstrekkelig bredde. Eventuelle høyde- og avstandsforskjeller mellom tog og plattform må optimaliseres. Forholdene skal så langt det er mulig legges til rette for orienterings- og bevegelseshemmede samt barnevogner. Siktforholdene langs plattformer skal være gode, slik at lokomotivfører eller togfører og konduktør kan ha oversikt langs toget før igangsetting.
- e) Planoverganger for kryssing av jernbane med offentlige og private veier må i størst mulig grad unngås. Kan planoverganger ikke unngås, må de sikres forsvarlig, avhengig av siktforhold, trafikk tetthet på veg og bane, samt kjørehastighet. For nye dobbeltsporede baner og baner med kjørehastigheter over 160 km/h tillates ikke planoverganger.
- f) I områder med stor viltbestand bør det gjøres tiltak for å redusere risikoen for vilt påkjørsler.
- g) Spor hvor det foregår skifting eller foretas hensetting av vogner, skal anlegges mest mulig horisontalt og bør ikke ha større stigning enn 3 promille. I tillegg må hensettingsspor ha en avledende sporforbindelse eller annen godkjent konstruksjon som sikrer mot at rullende materiell kommer ut på fri linje.
- h) Bruer og andre byggverk skal beregnes og utføres etter Norsk Standard for betong, stål, aluminium og trekonstruksjoner, samt Jernbaneverkets beregningsgrunnlag for jernbanebruer. Gangbaner på en jernbanebru skal være skjermet med rekkverk. Det skal på en sikker måte være mulig å evakuere tog på en bru.
- i) Tunneler skal planlegges, konstrueres og utrustes slik at de gir muligheter for evakuering og selvberging i tilfelle av brann og andre ulykker, samt mulighet for redningspersonell til å drive effektivt redningsarbeid.
- j) Faste tekniske anlegg skal utformes slik at de kan etterses og vedlikeholdes uten unødig fare for personell. Sikre rutiner for slikt arbeid skal utarbeides og iverksettes.
- k) Signal- og sikringsanlegg, på de baner det anlegges, skal være konstruert slik at de feiler til sikker tilstand. Sikringsanleggene skal utføres slik at de får høy driftsstabilitet og dermed sikrer høy tilgjengelighet til sporet.
- l) Signaler skal plasseres slik at det går klart fram hvilke spor signalene gjelder for, og signalbildet skal være synlig for togets fører i god tid før signalpassering. Ved togfremføring i hastigheter over 100 km/h på strekninger med fjernstyring må optiske signaler suppleres med automatisk signaloverføring til toget, som kan aktivere togets bremses ved passering av restriktive signaler (automatisk togstopp).
- m) Banens tillatte hastighet skal angis med signaler eller skilt. Baner som bygges for/er bygget for største tillatte hastighet lik eller større enn 160 km/h, skal være utstyrt med et system for automatisk signaloverføring til togets bremses. Når toget overskrider skiltet eller signalert hastighet, skal bremsene aktiveres slik at hastigheten automatisk reduseres til foreskrevet hastighet (automatisk hastighetskontroll).
For tunnelbaner og sporveier gjelder spesielle regler fastsatt av tilsynet.
- n) Strømforsynings- og kontaktledningsanlegg reguleres i egne forskrifter.

Kapittel 15. Krav til rullende materiell

§ 15-1. Krav om godkjenning av rullende materiell mv.

Rullende materiell skal være godkjent av tilsynet før det tas i bruk på kjøreveien, dersom ikke annet følger av internasjonale avtaler. Godkjenningen omfatter ikke forhold som reguleres av andre myndigheter.

Dersom det senere foretas endring av rullende materiell skal dette skje i henhold til anerkjente normer, og tilsynet skal informeres på forhånd. Tilsynet kan kreve at det skal søkes om ny godkjenning dersom endringene kan påvirke sikkerhet eller miljø.

§ 15-2. Søknad om godkjenning av rullende materiell

Søknad om godkjenning av rullende materiell sendes tilsynet.

Tilsynet kan kreve at søker får utført en uavhengig sikkerhetsvurdering av det rullende materiell, inklusive kontroll- og vedlikeholdsrutiner, som det søkes om godkjenning for.

§ 15-3. Generelle krav til rullende materiell

Rullende materiells tekniske utforming og driftsmessige tilstand skal ivareta hensynet til en sikker og hensiktsmessig trafikkavvikling samt miljø.

De kravene som er stilt til rullende materiell i denne forskrift gjelder for alt materiell som disponeres av et jernbaneforetak, eller av den som driver kjørevei.

Materiell skal konstrueres og bygges i henhold til internasjonale og nasjonale standarder for rullende materiell. De standarder som legges til grunn skal være akseptert av tilsynet. Spesielt skal det legges vekt på sikkerhetsmessige egenskaper og miljøpåvirkning, eksempelvis støy og vibrasjoner.

Materiell som skal gå i internasjonal trafikk må tilfredsstillende UICs minimumsstandarder.

§ 15-4. Tekniske krav til rullende materiell

- a) Materiellet må være bygget og utstyrt på en slik måte at det kan operere innenfor de fysiske og tekniske begrensninger som gjelder på de banestrekninger det skal trafikkere. Spesielt må materiellet være avstemt etter konstruksjonsprofil, overbygningsstandard, banestromforsyningssystem, signal- og

- telekommunikasjonsanlegg, og overholde fastsatte grenser for induksjon av støystrømmer.
- b) Alle deler av materiellet skal være så robust bygget at det tåler de belastninger det utsettes for under drift, og dessuten konstruert for de påkjenninger som er gitt i konstruksjonsstandarder med hensyn til ulykker.
- c) Dører, vinduer og innredning må utformes og fungere på en slik måte at ikke passasjerer eller betjening utsettes for fare ved av- og påstigning eller underveis.
- Fjernstyrte dører må som et minimum ha følgende beskyttelsesinnretninger:
- overvåking av lukket tilstand fra førerplass,
 - låsing under fart,
 - innretning til å åpne døren i nødstilfelle,
 - beskyttelse mot å klemme personer fast,
 - avstengingsmulighet for enkeltdører.
- Forholdene skal så langt det er mulig legges til rette for orienterings- og bevegelsehemmede, samt barnevogner.
- d) Nødutganger og rømningsveier skal være arrangert og dimensjonert slik at eventuell evakuering kan foretas på en forsvarlig måte på de strekninger som trafikkeres.
- e) Materiellet skal tilfredsstillende krav i brannforskrifter og i standarder akseptert av tilsynet som gjelder for å hindre at brann i materiellet kan oppstå eller spre seg ukontrollert.
- f) Hjul og løpeverk må være av en slik beskaffenhet og ha løpeegenskaper som gjør materiellet egnet for fremføring på de strekninger det skal trafikkere og i de hastigheter materiellet er beregnet for.
- g) Alt rullende materiellet skal være utstyrt med bremsere. Bremsene skal under alle påregnelige forhold gjøre det mulig å stoppe materiellet innenfor den minste bremselengde som avledes på den ene side av signalavstander og linjens stigning/fall og på den andre side av rullende materiells hastighet og bremseprosent. Bremsene skal være slik konstruert at ingen enkeltfeil i bremsesystemet gjør det umulig å stanse materiellet.
- h) Alt rullende materiell skal være utstyrt med parkeringsbrems eller annen innretning for sikker hensetting.
- i) Persontogmateriell skal være utstyrt med nødbremseanordning som kan aktiveres fra alle vogner i toget.
- Tunnelbanemateriell og rullende materiell som for en overveiende del kjøres i tunneler, skal gis en utforming og utrustes slik at risikoen for ukontrollert stopp i tunnel minimaliseres.
- j) Materiell som skal trafikkere kjørevei som er utstyrt med et system for aktivisering av togets bremsere ved automatisk signaloverføring, skal ha utstyr som kan samvirke med dette. Dersom slik innretning mangler, fremføres rullende materiell i henhold til særskilt driftsinstruks.
- k) Trekkraftmateriell skal være utstyrt med et system for årvåkenhetskontroll som aktiverer bremsene om føreren faller i søvn eller mister bevisstheten. Dersom slik innretning mangler, må sikkerheten ivaretas gjennom særskilt driftsinstruks.
- Enmannsbetjent tunnelbanevogn og sporvogn skal være utstyrt med system for overvåkingskontroll (dødmann).
- l) Rullende materiell, som skal kobles sammen i tog, må være tilpasset standarder som gjør det mulig og forsvarlig. Det må dessuten være mulig å utføre koblingsoperasjoner uten fare for at personalet som utfører dette arbeidet utsettes for skade.
- m) Sikkerhetsrelaterte systemer må kunne funksjonstestes i driftssituasjon.

Del III. Avsluttende bestemmelser

Kapittel 16. Unntak, overgangsbestemmelser og ikrafttredelse

§ 16-1. Unntak

Tilsynet kan i det enkelte tilfelle gjøre unntak fra denne forskriften dersom særlige forhold tilsier det.

§ 16-2. Overgangsbestemmelser

Den som driver jernbanevirksomhet må innen 6 måneder etter ikrafttredelse av denne forskriften ha foretatt eventuelle nødvendige endringer i sitt system for sikkerhetsstyring som følge av denne forskriften.

§ 16-3. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2002. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift av 23. desember 1999 nr. 1402 om krav til styring og oppfølging av forhold relevant for sikker trafikkavvikling på jernbane herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m.

4. des. Nr. 1335 2001

Forskrift om trafikkstyring og togframføring på statens jernbanenett og tilknyttede private spor (togframføringsforskriften).

Fastsatt av Statens jernbanetilsyn 4. desember 2001 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 100 om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (jernbaneloven) § 4 og § 6, jf. forskrift av 4. desember 2001 nr. 1333 om tillatelse til å drive jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m., samt tilgang til å trafikkere det nasjonale jernbanenettet (tillatelsesforskriften) § 1-5. Kunngjort 7. desember 2001.

Forskriften gjelder den som driver jernbanevirksomhet på statens jernbanenett og tilknyttede private spor. Forskriften omfatter regler for trafikkstyring og togframføring, herunder regler om personale i tog.

Forskriften trer i kraft 1. januar 2002.

Fullstendig forskriftstekst med illustrasjoner finnes på Statens jernbanetilsyns hjemmesider på Internett (<http://www.sjt.no>) eller fås ved henvendelse til Statens jernbanetilsyn.

4. des. Nr. 1336 2001

Forskrift om signaler og skilt på statens jernbanenett og tilknyttede private spor (signalforskriften).

Fastsatt av Statens jernbanetilsyn 4. desember 2001 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 100 om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (jernbaneloven) § 4 og § 6, jf. forskrift av 4. desember 2001 nr. 1333 om tillatelse til å drive jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m., samt tilgang til å trafikere det nasjonale jernbanenettet (tillatelsesforskriften) § 1–5. Kunngjort 7. desember 2001.

Forskriften gjelder den som driver jernbanevirksomhet på statens jernbanenett og tilknyttede private spor. Forskriften omfatter regler for signaler og skilt, herunder regler om lyssignaler, signalskilt, håndsignaler og togsignaler.

Forskriften trer i kraft 1. januar 2002.

Fullstendig forskriftstekst med illustrasjoner finnes på Statens jernbanetilsyns hjemmesider på Internett (<http://www.sjt.no>) eller fås ved henvendelse til Statens jernbanetilsyn.

4. des. Nr. 1337 2001

Forskrift om regulering av fisket etter torsk i fiskevernsonen ved Svalbard i 2002.

Fastsatt av Fiskeridepartementet 4. desember 2001 med hjemmel i lov av 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone, jf. forskrift av 3. juni 1977 nr. 6 om fiskevernsoner ved Svalbard § 3 første ledd nr. 3 og nr. 4. Kunngjort 7. desember 2001.

§ 1. Virkeområde

Norske og russiske fartøy kan fiske norsk-arktisk torsk i fiskevernsonen ved Svalbard innenfor rammen av de kvoter som er fastsatt for fartøy fra disse land.

§ 2. Kvoter

For andre fartøy fastsettes en største andel av fastsatt største fangstmengde for norsk-arktisk torsk for fiske i fiskevernsonen ved Svalbard i 2002 til 15.800 tonn. Kun fartøy fra stater som tradisjonelt har fisket norsk-arktisk torsk i fiskevernsonen ved Svalbard kan fiske innenfor dette kvantum. Dette er fartøy fra EU, Færøylene og Polen.

§ 3. Bifangst

Fartøy med adgang til å fiske norsk-arktisk torsk i Norges økonomiske sone er unntatt fra begrensningene i § 2. Fiske i fiskevernsonen kan etter dette unntaket kun finne sted innenfor rammen av de fastsatte kvoter av norsk-arktisk torsk, og skal komme til fradrag i disse. Innblanding av norsk-arktisk torsk i andre fiskerier på inntil 10% er unntatt fra begrensningene i § 2.

§ 4. Straff og inndragning

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av bestemmelser gitt i denne forskrift er gjenstand for straff og inndragning etter lov av 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 8 og § 9. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 5. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2002 og gjelder til og med 31. desember 2002.

5. des. Nr. 1338 2001

Forskrift om opphenganordninger (slaktekroker).

Fastsatt av Justervesenet 5. desember 2001 med hjemmel i lov av 31. oktober 1946 nr. 2 om mål og vekt § 22, § 23 og § 50 og forskrift av 24. august 1999 nr. 964 om justering § 11. Kunngjort 7. desember 2001.

§ 1. (virkeområde)

Denne forskriften gjelder for opphenganordninger som belaster vekter under veiing. Dette vil gjelde for vekter som er bygget inn i høybaner hvor det nyttes forskjellige opphenganordninger som belaster vekten under veiingen.

§ 2. (justering)

Opphenganordninger som belastes vekter under veiing skal alltid være justert hvis de er likt uttarert på vekten.

Kroker som brukes til henging og veiing av slakt, skal alltid være justert.

§ 3. (justertoleranser)

$J = K + 20$ hvor J fås i gram, når K er angitt i kilogram.

§ 4. (generelle bestemmelser)

Anordningen kan justeres uten forutgående typegodkjenning, når de ellers oppfyller de krav som er fastsatt i denne forskriften.

Hvis deler av opphenganordningen kan fjernes uten at det derved blir ubrukelig, må slike deler være sikret ved klinking e.l.

§ 5. (merking, påskrift)

Hver anordning skal ha avsatt plass, hvor nominell vekt skal være tydelig innstemplet. Justermerket klistres på eller stemples direkte i gods i nærheten av kapasitetsmerket.

§ 6. (ikrafttredelse)

Denne forskrift trer i kraft fra 1. januar 2002.

5. des. Nr. 1339 2001**Forskrift om depotnormaler for justering.**

Fastsatt av Justervesenet 5. desember 2001 med hjemmel i lov av 31. oktober 1946 nr. 2 om mål og vekt § 50 og forskrift av 24. august 1999 nr. 964 om justering § 9. Kunngjort 7. desember 2001.

§ 1. (virkeområde)

Denne forskriften kommer til anvendelse ved søknader om oppretting av depoter med normaler til bruk ved justering.

§ 2. (definisjoner)

I denne forskriften forstås med:

- a) *normal*: gjenstand, måleinstrument, referansemateriale eller målesystem som brukes for å definere, realisere, oppbevare eller reprodusere en måleenhet eller én eller flere verdier av en målestørrelse som skal brukes som referanse
- b) *depotnormal*: en masse- eller volumnormal som kan benyttes ved justering av måle- og vektredskaper og som en bedrift selv eier og deponerer
- c) *justering*: den forskriftsmessige undersøkelse, prøve og stemping av måle- og vektredskaper. Justeringen er enten nyjustering (første gangs justering), omjustering (fornytt justering av allerede justert redskap etter at det har vært underkastet reparasjon) eller revisjon (fornytt justering av allerede justert redskap i andre tilfelle).

§ 3. (tillatelse til å opprette depotnormaler)

Depoter med normaler til bruk ved Justervesenets justering kan opprettes etter tillatelse fra Justervesenet.

For at det skal kunne gis tillatelse til opprettelse av depotnormaler må normalene tilfredsstillende til enhver tid gjeldende krav til den aktuelle normalkategori. Det kan gis tillatelse til å opprette massenormaler i nøyaktighetsklassene M1, M2 og M3. Justervesenet kan i særlige tilfeller gjøre unntak fra disse kravene.

Ved vurderingen av om tillatelse skal gis skal det legges vekt på om det er formålstjenelig både for Justervesenet og for bedriften at det opprettes depotnormaler.

I tillatelsen skal det være angitt antall depotnormaler som er omfattet av tillatelsen, herunder den enkelte depotnormalers kapasitet og hvor ofte de skal revideres.

Justervesenet kan sette nærmere betingelser for tillatelsen i det enkelte tilfelle.

§ 4. (bruk av depotnormaler)

Depotnormaler kan anvendes ved Justervesenets justering i de tilfeller normalene har tilfredsstillende nøyaktighet i forhold til det måleinstrumentet som skal justeres. Videre må det være praktisk mulig å benytte normalene ved justering av det aktuelle måleinstrumentet.

§ 5. (søknad)

Søknad om tillatelse til å opprette depotnormaler sendes skriftlig til Justervesenet.

Søknaden skal inneholde en begrunnelse for hvorfor bedriften ønsker egne depotnormaler, en angivelse av antall depotnormaler, den enkelte depotnormalers kapasitet samt opplyse om hvem i bedriften som skal ha ansvar for depotnormalene.

Dersom det søkes om opprettelse av depotnormaler som ikke oppfyller kravene i denne forskriften, må det i tillegg vedlegges tegninger av depotnormalene og en begrunnelse for hvorfor unntak ønskes.

For massenormaler skal loddklassen være dokumentert.

§ 6. (merking av depotnormalene)

Eier av depotnormalene skal merke normalen med navn på eier, «D» og normalens nummer.

§ 7. (revisjon av depotnormalene)

Justervesenet fastsetter revisjonsperiode for depotnormalene i hvert enkelt tilfelle. Det skal legges vekt på hvor ofte depotnormalene i det konkrete tilfellet må kontrolleres for å sikre den nødvendige nøyaktighetsgrad.

§ 8. (krav til eier av depotnormalene)

Eier av depotnormalene plikter å sørge for betryggende oppbevaringsrutiner for depotnormalene.

Eier av depotnormalene plikter å sørge for at den eller de som er ansvarlige for depotnormalene innehar den nødvendige kompetanse.

§ 9. (utleie av depotnormaler)

Eier av depotnormaler kan leie eller låne ut depotnormalene til andre bedrifter. Et vilkår for utleie eller utlån er at eier av depotnormalene har en prosedyre for behandling, oppbevaring og transport av normaler som er godkjent av Justervesenet. Det er eiers ansvar å påse at lånetaker følger tilsvarende prosedyre.

Ved utleie av depotnormaler er revisjonstiden for depotnormalene maksimalt 12 måneder.

§ 10. (inspeksjon)

Justervesenet kan inspisere depotnormalene, dokumentasjon og øvrige forhold rundt depotnormalene ved behov.

§ 11. (unntak)

Justervesenet kan i særlige tilfeller gjøre unntak fra bestemmelsene i denne forskriften.

§ 12. (gebyr)

Gebyr for justering av depotnormaler beregnes etter de alminnelige satser for justering av normaler i den til den enhver tid gjeldene forskrift om justergebyrer.

§ 13. (brudd på tillatelse)

Skade på normalene eller brudd på tillatelsen eller vilkår i medhold av tillatelsen medfører at depotnormalene ikke kan anvendes ved justering. Forholdet skal umiddelbart rapporteres til justermesteren som da straks kan trekke tillatelsen tilbake. I alle tilfeller kan tillatelsen trekkes tilbake med 6 måneders varsel.

§ 14. (klage)

Vedtak truffet med hjemmel i denne forskriften kan påklages i henhold til forvaltningslovens bestemmelser.

§ 15. (ikrafttredelse)

Denne forskriften trer i kraft med virkning fra 1. januar 2002.

5. des. Nr. 1340 2001**Forskrift om målekar for fisk.**

Fastsatt av Justervesenet 5. desember 2001 med hjemmel i lov av 31. oktober 1946 nr. 2 om mål og vekt § 22, § 23 og § 50 og forskrift av 24. august 1999 nr. 964 om justering § 11. Kunngjort 7. desember 2001.

Kapittel 1: Virkeområde og definisjoner**§ 1. (virkeområde)**

Målekarene tillates ikke benyttet ved direkte salg til publikum.

§ 2. (definisjoner)

I denne forskrift forstås med:

- a) *målekar*
kar for bestemmelse av volumet på fisket kvantum
- b) *målemerke*
øverste kant på fyllåpningen.

Kapittel 2: Tekniske krav**§ 3. (fylleåpning)**

Fylleåpningens areal skal ikke overstige 0.25 kvadratmeter per kubikkmeter målekar ($A [m^2] / V [m^3] \leq 0.25$).

Fylleåpningen skal avsluttes med en minimum 150 millimeter høy hals med vertikale vegger for å sikre akseptable måleresultater når båten krenger.

§ 4. (innsnevring)

«Horisontale» flater (unntatt bunnen i målekaret) skal ha en stigning på minimum 20 grader i forhold til horisontalplanet for å unngå luftlommer ved fylling.

§ 5. (avstiving)

Målekaret skal være tilstrekkelig avstivet slik at det ikke vises tegn til deformasjon når karet fylles med vann. Målekaret skal være konstruert og dimensjonert slik at det ikke deformeres ved flytting/løfting.

§ 6. (bunn)

Målekaret skal være slik utformet at karet tømmes helt ved åpning av tømmeluken.

§ 7. (avsiling)

Målekaret skal være slik utformet at vann dreneres bort.

§ 8. (tetting av målekar)

Målekar skal utstyres med luker e.l. for å tette igjen avsilingen når det fylles med vann under oppmålingen. Lukene skal oppbevares sammen med målekaret eller hos aktuelt justerkammer.

Kapittel 3: Oppmåling og revisjon**§ 9. (oppmåling)**

Målekaret skal måles opp volumetrisk. Som normal kan det benyttes hulemålnormaler eller en kalibrert gjennomstrømningsmåler. Målekarets volum skal stemples på merkeplaten.

For målekar med volum større eller lik 500 liter skal volumet angis til nærmeste hele liter. For målekar med volum mindre enn 500 liter skal volumet angis til nærmeste halve liter.

§ 10. (revisjonsperioden)

Revisjonsperioden for målekarene er tre år. Revisjonen foregår ved at karene måles opp på ny.

Kapittel 4: Merking og påskrifter**§ 11. (merking)**

Målekarene skal merkes med følgende informasjon:

- a) produsent
- b) identifikasjonsnummer
- c) volum.

Merkingen settes på skilt som sveises fast på fyllehalsen. Justerstempel settes på så vel skilt som fyllehals.

Kapittel 5: Ikrafttredelse**§ 12. (ikrafttredelse)**

Denne forskrift trer i kraft fra 1. januar 2002.

5. des. Nr. 1341 2001**Forskrift om transportbåndvekter.**

Fastsatt av Justervesenet 5. desember 2001 med hjemmel i lov av 31. oktober 1946 nr. 2 om mål og vekt § 22, § 23 og § 50, og forskrift av 24. august 1999 nr. 964 om justering § 11. Kunngjort 7. desember 2001.

Kapittel 1: Innledende bestemmelser**§ 1. (virkeområde)**

Denne forskriften gjelder for transportbåndvekter.

Transportbåndvekter tillates for salg i Norge uten nasjonal godkjenning etter denne forskriften dersom godkjenning er gitt etter andre krav og av annet organ som Norge er forpliktet til å godta gjennom internasjonale avtaler.

Justervesenet kan utover det som fremgår av forskriften her i det enkelte tilfelle fastsette ytterligere krav i overensstemmelse med OIML R50: Continuous totalizing automatic weighing instruments (belt weighers) del 1 utgave 1997 (E) og OIML R50-2, del 2 utgave 1997 (E) (R50).

Kapittel 2: Generelle bestemmelser**§ 2. (bruk av vekter)**

Klasse 0.5: Benyttes ved veiing av ferdig bearbejdede produkter og lignende handelstransaksjoner.

Klasse 1: Benyttes til veiing av sand, singel, malm og ved mottak av fisk.

Klasse 2: Benyttes ved beregning av frakt, tariff etc. I tillegg kan de benyttes til veiing av sand, singel og malm, men dette vil da bli vurdert i hvert enkelt tilfelle.

Ved veiing av andre produkter enn de som er nevnt ovenfor, vil Justervesenet i hvert enkelt tilfelle avgjøre hvilken nøyaktighetsklasse transportbåndvekten skal tilhøre.

§ 3. (typegodkjenning)

Alle vekter som nyjusteres skal være typegodkjent.

Det kan ikke gis typegodkjenning til transportbåndvekter som skal benyttes ved direkte salg til publikum.

Gyldighetstiden for typegodkjenningsdokumentet står beskrevet i justerbestemmelsen for den enkelte transportbåndvekten. Hvis ikke annet er spesifisert er varigheten av typegodkjenningen 10 år.

Kapittel 3: Verifisering, justering og revisjon**§ 4. (testemner)**

Ved nyjusteringen skal transportbåndvekten testes med alle de signifikant forskjellige produktene den skal benyttes til.

§ 5. (revisjonstiden)

Revisjonstiden for transportbåndvekter er 3 år. I spesialtilfeller (f.eks. ny teknologi som innføres) kan det kreves at første revisjon kan skje tidligere, eventuelt kun godkjenne transportbåndvekten på prøve.

§ 6. (feilgrenser)

Feilgrensene ved nyjustering og omjustering er den samme, mens den ved revisjon er den dobbelte av disse. Feilgrensene, rundet av til nærmeste hele deling d , er gitt i avsnitt 2.2.1 i OIML R50–1. Se tabell 1 nedenfor.

tabell 1

Klasse	Prosent av massen til den summerte mengde	
	Nyjustering/omjustering	Revisjon
0.5	0.25	0.5
1	0.5	1.0
2	1.0	2.0

Tallene i parentes i følgende avsnitt referer til det aktuelle punktet i OIML R50–1.

§ 7. (minste målekvantum, (Σ_{min}))

Minste summerte masse (mengde) over båndvekten skal ikke være mindre enn den største av følgende verdier, (jf. OIML R50–1, 2.3):

1. 2% av den summerte massen ved en times drift ved maksimal massestrøm
2. den oppnådde masse ved ett båndomløp ved maksimal massestrøm
3. masse tilsvarende antall summerte delinger, d , i henhold til tabell 2, se under.

tabell 2

Klasse	Antall summerte delinger (d)
0.5	800
1	400
2	200

§ 8. (minste massestrøm, Q_{min} (jf. OIML R50–1, 2.4))**a) Transportbåndvekter med fast båndhastighet**

Den minste massestrømmen skal være lik 20% av maksimal massestrøm med mindre de metrologiske egenskapene til den enkelte installasjon er slik at variasjonene i massen er mindre enn forholdet 5 til 1 når en ser bort i fra massestrømmen ved start og ved slutt av veiingen. I slike tilfeller skal ikke minste massestrøm overstige 35% av maksimal massestrøm.

b) Transportbåndvekter med variabel (trinnsvis) eller flerhastighet (trinnløs) båndhastighet

Transportbåndvekter med variabel eller flerhastighet (trinnsvis) båndhastighet kan ha en minste massestrøm som er mindre enn 20% av maksimal massestrøm. Den minste netto belastningen som til en hver tid virker på veieenheten skal derimot ikke være mindre enn 20% av transportbåndvektens statiske veiekapasitet.

§ 9. (nyjustering og revisjon: tester på bruksstedet (jf. OIML R50–1, 5.2.1))

Transportbåndvekter skal være i overensstemmelse med avsnitt 2, unntatt 2.5 (simuleringstester). Den skal også være i overensstemmelse med avsnitt 3 for et gitt produkt som den er tenkt benyttet til, under normale bruksbetingelser.

Testene utføres av Justervesenet på bruksstedet med transportbåndvekten montert og plassert der den er tenkt benyttet. Installasjonen av en transportbåndvekt skal være konstruert slik at:

1. en automatisk veieoperasjon vil være praktisk talt den samme ved testing som det er ved en transaksjon
2. tester kan bli utført på en pålitelig og lettvinnt måte uten å avbryte normal drift.

Testene skal utføres på en måte som forhindrer en unødvendig beslaglegging av ressurser. Man kan, når det er hensiktsmessig og for å unngå å gjenta testene som er utført tidligere på transportbåndvekten (under 5.1.3.1 i OIML R50–1), benytte resultatene fra typegodkjenningen ved nyjusteringen for det aktuelle bruksstedet.

§ 10. (nyjustering og revisjon: materialtester (jf. OIML 5.2.1.1))

Tester på bruksstedet skal bli utført:

1. i overensstemmelse med påskriftene
2. under de bruksbetingelsene som transportbåndvekten er tenkt brukt
3. med en mengde av produkt som ikke er mindre enn minste totaliserte last
4. ved massestrømmer mellom Max og Min verdier

5. ved hver båndhastighet for bånd med forskjellige faste båndhastigheter, eller over hele hastighetsområdet for bånd med variabel hastighet
6. i overensstemmelse med testmetodene i avsnitt 6 i OIML R50–1 og Annex A i OIML R50–1.
Før testene skal beltet kjøres (helst med belastning) i minst 30 minutter ved normal hastighet.
Et kontrollinstrument skal alltid være tilgjengelig i nærheten av transportbåndvekten(e) som er forelagt testingen. Lagring og transport skal arrangeres slik at man ikke mister noe materiale.
Kontroll av massen til produktet kan gjøres før eller etter at det har passert transportbåndvekten.
Feilgrensene for automatisk veiing skal være som gitt i § 6 tabell 1 (jf. OIML R50–1 punkt 2.2.1, tabell 1) for den aktuelle klassen.

§ 11. *(nyjustering og revisjon: tester for overensstemmelse med tekniske krav (OIML R50–1, 5.2.1.2))*

Tester skal utføres for å etablere overensstemmelse av transportbåndvekten med de tekniske kravene i avsnitt 3 i OIML R50–1.

§ 12. *(nyjustering og revisjon: anskaffelse av hjelpemidler til testingen (OIML R50–1, 5.2.2))*

Til testformål, kan man fra søkeren kreve at de forsyner Justervesenet med tilstrekkelig mengde av produktet(ene), utstyr for håndtering og kvalifisert personell.

§ 13. *(nyjustering og revisjon: tester på bruksstedet: kontrollmetoder (OIML R50–1, 6.2))*

Kontrollmetoden som benyttes ved materialtestene skal gjøre det mulig å bestemme massen til produktet, som benyttes ved testingen, med en feil som ikke overskrider 1/3 av den aktuelle feilgrensen for automatisk veiing gitt i § 6 tabell 1 (jf. OIML R50–1 punkt 2.2.1, tabell 1).

Kapittel 4: Plombering, merking og påskrifter

§ 14. *(plombering)*

Relevante elektroniske deler, software og mekanisk utstyr skal plomberes mot utilsiktet misbruk.
Relevante deler skal ikke kunne byttes ut uten at plomberingen må brytes.
Vekten må ikke være av en slik art at den lett kan benyttes til bedrageri.
Hvordan man plomberer båndvekten for å forhindre dette beskrives i justerbestemmelsen for den enkelte transportbåndvekt.

§ 15. *(merking)*

Man skal benytte forseglingslapper eller lignende som beskrevet i typegodkjenningsdokumentet og informasjon om revisjonsperioden. Justervesenet og/eller JV skal være påtrykt minst en av disse merkene.

§ 16. *(påskrifter)*

Vekten skal være merket med hvilke produkter den kan veie. Forøvrig se avsnitt 3.11 i OIML R50–1 og typegodkjenningsdokumentet for den aktuelle vekten.

Kapittel 5: Ikrafttredelse og overgangsordninger

§ 17. *(overgangsordninger)*

Vekter som er typegodkjent i henhold til generell justerbestemmelse 03/96 kan nyjusteres i henhold til den frem til år 2011. Det forutsetter at justerbestemmelsen for den aktuelle vekten ikke er mer enn 10 år når vekten skal nyjusteres.

§ 18. *(ikrafttredelse)*

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2002.

5. des. Nr. 1342 2001

Vedtak om endring i delegering av myndighet til Luftfartstilsynet etter luftfartsloven.

Fastsatt av Samferdselsdepartementet 5. desember 2001 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 15–3. Kunngjort 7. desember 2001.

I

I vedtak av 10. desember 1999 nr. 1273 om delegering av myndighet til Luftfartstilsynet etter luftfartsloven gjøres følgende endringer:

Under del I «Kapittel VII. Landingsplasser og bakkjetjeneste» skal nye fjerde og sjette strekpunkt lyde:

- § 7–4a om misbruk av legemidler m.v. i flysikringstjenesten m.fl.
- § 7–5 om konsesjon til landingsplass – på det vilkår at konsesjonssaker av politisk karakter skal forelegges Samferdselsdepartementet.

Nåværende fjerde til åttende strekpunkt blir nye sjette til tiende strekpunkt.

Under del I «Kapittel XIII. Forskjellige bestemmelser» skal nytt første strekpunkt lyde:

– § 13–2¹ annet ledd nr. 2 og 3 om tilbakeholdsrett av luftfartøyer m.v.

1 Jf. forskrift av 10. desember 1999 nr. 1272 om hvem som er luftfartsmyndighet etter luftfartsloven.

Nåværende første strekpunkt blir nytt annet strekpunkt.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2002.

5. des. Nr. 1343 2001

Forskrift om endring i forskrift om hvem som er luftfartsmyndighet etter luftfartsloven.

Fastsatt av Samferdselsdepartementet 5. desember 2001 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 15–3, jf. § 15–4. Kunngjort 7. desember 2001.

I

I forskrift av 10. desember 1999 nr. 1272 om hvem som er luftfartsmyndighet etter luftfartsloven gjøres følgende endring:

Del I annet ledd annet punktum skal lyde:

Luftfartstilsynet og Luftfartsverket har hjemmel til å treffe vedtak om dispensasjon etter § 9–1, pålegge et luftfartøy å lande etter § 9–3, treffe vedtak om tilbakeholdsrett mv. etter § 13–2 første ledd og annet ledd nr. 1 og til å treffe vedtak om statistikk og lignende etter § 13–4.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2002.

7. des. Nr. 1344 2001

Ikrafttredelse av lov av 15. juni 2001 nr. 82 om endringer i lov 29. juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning og fordeling av energi m.m. (energiloven).

Fastsatt ved kgl.res. 7. desember 2001 med hjemmel i lov av 15. juni 2001 nr. 82 om endringer i lov 29. juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning og fordeling av energi m.m. (energiloven) del III. Fremmet av Olje- og energidepartementet. Kunngjort 7. desember 2001.

Lov av 15. juni 2001 nr. 82 om endringer i lov 29. juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning og fordeling av energi m.m. (energiloven) trer i kraft 1. januar 2002.

Rettelser.

Det som er rettet er satt i kursiv.

Nr. 4/1996 s. 254 og 255 (i forskrift av 1. mars 1996 nr. 227 om opphevelse av forskrift om midlertidig administrasjonsordning for Kystverket).

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om opphevelse av forskrift om midlertidig administrasjonsordning for Kystverket. *Delegering av myndighet.*

Nytt annet ledd skal lyde:

Fiskeridepartementet kan for framtiden på grunnlag av de vanlige fullmakter foreta de organisasjonsmessige endringer som måtte bli nødvendige for å gjennomføre en effektiv forvaltning av Kystverket.

Oversikt over rettelser som er inntatt i 2001-årgangen

År	Feil i hefte nr.	Side	Gjelder	Se rettelse i nr.
1996	4	254	Forskrift nr. 227	14
1996	4	255	Forskrift nr. 227	14
1998	9	559	Forskrift nr. 455	9
1998	18	1313	Forskrift nr. 929	4
2000	22	2213	Forskrift nr. 968	10
2000	25	2385	Forskrift nr. 1101	2
2000	28	2732	Forskrift nr. 1267	1
2000	29	2766	Forskrift nr. 1276	2
2000	29	2795	Forskrift nr. 1300	2
2000	32	3187	Forskrift nr. 1408	4
2000	32	3194	Forskrift nr. 1410	4
2000	33	3301	Forskrift nr. 1434	1
2000	33	3435	Forskrift nr. 1545	1
2000	35	3512	Forskrift nr. 1582	1
2000	37	3876	Forskrift nr. 1622	3
2001	2	146	Forskrift nr. 153	3
2001	2	160	Forskrift nr. 163	3
2001	2	85	Forskrift nr. 1632	8
2001	2	88	Forskrift nr. 1634	8
2001	2	88	Forskrift nr. 1635	8
2001	2	89	Forskrift nr. 1636	8
2001	2	90	Forskrift nr. 1637	8
2001	2	94	Forskrift nr. 1640	8
2001	2	98	Forskrift nr. 1644	8
2001	2	100	Forskrift nr. 1644	8
2001	3	333	Forskrift nr. 263	4
2001	5	557	Forskrift nr. 1673	8
2001	5	565	Forskrift nr. 1673	8
2001	5	577	Forskrift nr. 1673	8
2001	5	584	Forskrift nr. 1674	8
2001	5	584	Forskrift nr. 1675	8
2001	7	905	Lov nr. 78	8
2001	7	961	Forskrift nr. 522	10
2001	8	1068	Forskrift nr. 651	10
2001	8	1090	Forskrift nr. 673	11
2001	9	1287	Forskrift nr. 814	10
2001	9	1302	Forskrift nr. 834	11
2001	9	1306	Forskrift nr. 836	10
2001	10	1360	Forskrift nr. 946	11
2001	11	1430	Forskrift nr. 1071	13
2001	11	1548	Vedtak nr. 1154	13

B-blad

Returadresse:

Lovdata
Postboks 41 Sentrum
N-0101 Oslo

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter
Avd. II Regionale og lokale forskrifter

Utgiver: Justis- og politidepartementet
Redaksjon: Stiftelsen Lovdata

Manuskripter for kunngjøring

Manuskripter sendes i ett eksemplar med kunngjøringsskjema til Lovdata:

Med E-post: ltavd1@lovdata.no for avdeling I
ltavd2@lovdata.no for avdeling II

Elektronisk: Se Lovdatas hjemmesider (www.lovdata.no).

Med post: Norsk Lovtidend
Postboks 41, Sentrum
0101 Oslo

Bestilling av abonnement

Med post: Samme adresse som over.
Elektronisk: Se Lovdatas hjemmesider.

		Norge	Norden	Verden
Abonnement koster for	Avd. I	kr 820	kr 1180	kr 1340
	Avd. I og II	kr 1030	kr 1570	kr 1810

Innholdet i heftene vil bli kunngjort fortløpende på Lovdatas hjemmesider – www.lovdata.no
- også en versjon av den trykte utgaven av heftet i PDF-format vil være tilgjengelig.
På de samme sidene finnes ajourførte versjoner av lovene og sentrale og lokale forskrifter.

Samlemapper: Det vil bli sendt ut etiketter for bruk på ringpermer.

Alle andre henvendelser om Norsk Lovtidend kan rettes til:

Lovdata
Postboks 41, Sentrum
0101 Oslo

Tlf. 23 35 60 00
Fax 23 35 60 01
E-post: lovtid@lovdata.no